

Εύξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εύξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εὔξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εύξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΜΑΡΤΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
μετὰ καὶ τῆς προσῳδίας
ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ
κατὰ τὴν ἀρχαίαν μέν, νεωστὶ δὲ τυπωθεῖσαν διάταξιν τῆς Ἁγίας
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ·
διορθωθὲν καὶ, ὡς ἦν δυνατὸν, ἐξακριβωθὲν
ὑπὸ
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ
ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

ἀναθεωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἐπιδιορθωθεῖσά τε,
καὶ πολλαῖς προσῳδίαις πλουτισθεῖσα.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΤΩΝ ΑΥΤΑΔΕΛΦΩΝ ΒΕΛΟΥΔΩΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
1868

Κτηματολόγιο Ναυσίας
Ιστορική Αρχειακή Βιβλιοθήκη Αρχαιοτήτων

Εύξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

ΜΗΝ

ΜΑΡΤΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α΄. Ἐδώκας σημείωσιν.

Πρότερον ἀσκήσασα, καὶ τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, ἐγκρατείᾳ μαράνασα, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες, τὰς μηχανουργίας, καὶ νίκην ἧρας κατ' αὐτοῦ, ὦ Εὐδοκία Θεομακάριστε· διὸ σε ἐστεφάνωσεν, ἐπὶ διπλοῖς ἀγωνίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καρδίας ταῖς αὐλαῖς, σπόρον τὸν Θεῖον εἰσδέδεξαι, ὡς γῆ πίων Θεόπνευστε, καὶ ἑκατοστεύοντα, μαρτυρίου στάχυν, ἐξήνθησας ὄντως, καὶ ἀποθήκαις νοηταῖς, ἐθησαυρίσθης σθένει τοῦ Πνεύματος, τοῦ σὲ μεταποιήσαντος, καὶ ἀλλοιώσει τῇ κρείττονι, ἀλλοιώσαντος χάριτι, Εὐδοκία πανεύφημε.

Νεκροῦς ἐξανέστησας, ζωοποιῷ σου προσφεύγματι, Εὐδοκία πανεύφημε, νεκρώσασα πάνσοφε, ἐγκρατείας πόνοις, τοῦ σώματος πάθη· καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανούς, μετὰ Μαρτύρων, καλῶς τελέσασα, τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει σε, ἀνυμνούντων πρεσβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἡλιόμορφε, Ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἡ τὸν Ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον· χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, Θείαις φρυκτωρίαις, ἡ λαμπηδὼν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα· ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἡ παγκαλὴς καὶ πανάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίου.

Σταυρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ πλευρὰν ὀρυττόμενον, λόγχῃ ἡ πανάμωμος, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτινύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε. Κατάπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, ἡ ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἑξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Καταλιποῦσα τὰ τερπνὰ, καὶ ποικίλα τοῦ βίου, ἡ Ὁσία καὶ Μάρτυς, καὶ σταυρὸν ἀραμένη ἐπ' ὤμων, προσῆλθε τοῦ νυμφευθῆναί σοι Χριστέ, καὶ σὺν οἰμωγαῖς δακρύων ἐβόα· Μή με τὴν πόρνην ἀπορρίψῃς, ὁ ἀσώτους καθαίρων· μή μου τὰ δάκρυα παρίδῃς, τῶν δεινῶν ὀφλημάτων· ἀλλὰ δέξαι με, ὡς περ τὴν πόρνην ἐκείνην, τὴν τὸ μύρον σοι προσενέγκασαν, καὶ ἀκούσω κἀγώ· Ἡ πίστις σου σέσωκέσε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Tip. S. Giorgio.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ Κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, λέγονται οἱ Κανόνες, κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῆς Εὐδοκίας τοὺς ἀγῶνας αἰνέσω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
» λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ὅτι
» μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τὴν ἐξ ἀπροσεξίας, σκότωσίν μοι Μάρτυς ἐπισκήψασαν, πρεσβειῶν σου ἀκτῖσιν, Εὐδοκία ὑμνοῦντί σε σκέδασον.

Ἤγρευσεν ἡ σαγήνη, λόγων θεοπνεύστων Καλλιμάρτυς σε, ἀθανάτου τραπέζης, ἀπολαύσεως θείας ἐντρύφημα.

Στέμμα τῆς ἀφθαρσίας, καὶ τὴν διαμένουσαν ἀπόλαυσιν, τὰ γῆς παρωσαμένη, Εὐδοκία ἀξίως κεκλήρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἔλυσε τοῦ θανάτου, ἐκ τῆς καταδίκης με Πανάμωμε, ὁ ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, σαρκωθεὶς διὰ σπλάγχνα ἐλέους αὐτοῦ.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ὕλην καταλείψασα, τὴν πολυποίκιλον ἔνδοξε, κόσμου φθαρτοῦ, ὄλβον Εὐδοκία, ἀναφαίρετον εἴληφας.

Δόξης ἀγαλλίαμα, τῆς μετανοίας σου σύμβολον, ἐν οὐρανοῖς, σεπτὴ κατιδοῦσα, ἐφωτίσθης βαπτίσματι.

Θεοτοκίον.

Ὅλην μου τὴν ἔφεσιν, Θεογεννήτρια δέομαι, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, ἴθυνον τεχθέντα, τῶν παθῶν ῥυομένη με.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Φωτισθεῖσα τῇ αἴγλῃ τῇ θεϊκῇ, τὸν τῆς πλάνης κατέλιπες σκοτασμὸν, καὶ βίον ἀνέλαβες, μετὰ σώματος ἄϋλον· χαρισμάτων δὲ θείων, πλησθεῖσα τοῦ Πνεύματος, ἐκ ψιλῆς προσρήσεως, νεκροὺς ἐξανέστησας· ὅθεν ἐπὶ τέλει, μαρτυρίου στεφάνῳ, ἐνθέως κεκόσμησαι, καὶ τὸν δόλιον ᾔσχυνας, Εὐδοκία ἰσάγγελε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἐννοῶν μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀπολογήσωμαι, τῷ Κριτῇ ὁ ταλαίπωρος; πρὸς τὴν σὴν δὲ βλέπων, εἰκόνα πανύμνητε, ἀναψυχὴν λαμβάνω, Κυρία τῶν πόνων μου· καὶ ἀπεγνωσμένος, σοὶ προσπίπτω κραυγάζων· Ἐλέησον, οἴκτειρον, Παναγία μου πρόφθασον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὅπως ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς, ὁ Υἱός σου ἵλεώς μοι γένηται· ἐπείπερ ἄλλην ἐλπίδα, ἐκτός σου οὐ κέκτημαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι φίλτατον τέκνον, Υἱὲ ποθεινότατε· οἴμοι πῶς τοσοῦτον, ὁρᾶν στέρξω θέαμα· κόπτομαι τὰ σπλάγχνα, τὴν καρδίαν πιμπρῶμαι. Ἀλλ' ὦ ὑπεράγαθε, τοὺς σοὺς λόγους ἐκπέρανον, καὶ ἀνάστηθι τάχιον, κόσμον χαρμονῆς ἐμπιπλῶν, καὶ πταιμάτων λύτρωσιν δωρούμενος, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει, τὸ ἄχραντον πάθος σου (*).

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
» καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Καλλονῇ ὑπερέχουσα, σώματος ἀξίως ψυχῆς ἐξήνθησας, ὡραιότητα κατάλληλον, πόνοις Εὐδοκία ἀπαστράπτουσα.

Ἱεραῖς εἰσηγήσεσι, ταῖς τοῦ Γερμανοῦ τὴν κρίσιν εὐίλατον, δι' ἐλέους Μάρτυς εἴληφας, τῶν πρὶν ἀθεμίτων ἀλογήσασα.

Ἀπημαύρωσας ἅπασαν, πλάνης προσβολήν· φωτὸς ἀληθείας γὰρ, ὁδηγὸν ἔσχες

(*) Τὸ παρὸν Σταυροθεοτοκίον καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ Θεοτοκίον ἐλλιπῆ ὄντα πρότερον καὶ χωλαίνοντα εἰς τὸν ῥυθμὸν, ἀνεπληρώθησαν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον.

Ἀρχάγγελον, Θείας σοι ἐμφάσεις ἐκκαλύπτοντα.

Θεοτοκίον.

Σὺ παράμωμε Δέσποινα, σάλον τῶν κυμάτων ψυχῆς μὰ πράϋνον, ἁματρτίας με τοῦ κλύδωνος, καὶ τῆς τρικυμίας ἀπαλλάττουσα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου » ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Τὸν βόρβορον τῶν πράξεων δάκρυσιν, ἐκπλυθεῖσα λουτρῷ τοῦ Βαπτίσματος, ἡλίου πλέον ἐξέλαμψας.

Οὐ πλοῦτος οὐ Ϣαπεῖαι οὐ μάστιγες, οὐ ξεσμοί σε οὐ ξίφος οὐ Θάνατος, Θεοῦ χωρίσαι δεδύνηνται.

Θεοτοκίον.

Ὑλώδους προσπαθείας μου ἄκανθαν, Θεοτόκε φλέξον τῷ μὴ φλέξαντι, πυρὶ τὴν Θείαν γαστέρα σου.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνα μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε » Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στερρῶς τῷ τῆς ἀθλήσεως πυρὶ, σεαυτὴν λιπάνασα, βασάνοις ἀνάλωτος, Εὐδοκία ἀνεδείχθης σεβάσμιε.

Ἀγάπης ἐραστῶν τῶν φλαρτικῶν, σεμνὸν προτιμήσασα, Νυμφίον τῷ ἔρωτι, Εὐδοκία τῷ ἀφθάρτῳ ἐπανέῤῥυσαι σαυτήν.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης ἡ κυήσασα Χριστὸν, τὸν αἴτιον Δέσποινα, τὸν ἄφρικτον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, Παναγία ἡμέρωσον.

Εἰ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, λέγε τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου.

Συναξάριον.

Μὴν Μάρτιος, ἔχων ἡμέρας λά.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιβ'.

Τῇ Α'. Τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

Στίχοι.

Ἡ Σαμαρεῖτις οὐχ ὕδωρ Εὐδοκία,
Ἀλλ' αἷμα, Σῶτερ, ἐκ τραχήλου σοι φέρει.

Μαρτίου ἀμφὶ πρώτῃ ἡ Εὐδοκίη ξίφος ἔτλη.

Αὕτη ἦν ἐξ Ἡλιουπόλεως τῆς ἐπαρχίας Λιβανησίας τῆς Φοινίκης, κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς βασιλείας Τραϊανοῦ, ἐν ἀκολασίᾳ τὸ πρῶτον βιοῦσα, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς τῇ εὐπρεπείᾳ τῆς ὄψεως ἐπισυρομένη, καὶ πλοῦτον πολὺν συναθροίσασα. Ὕστερον δὲ προσῆλθε τῷ Χριστῷ, Γερμανοῦ τινος Μοναχοῦ, τοὺς περὶ εὐσεβείας καὶ μετανοίας λόγους διεξιόντος, ἀκούσασα. Βαπτίζεται οὖν ὑπὸ Ἐπισκόπου Θεοδότου, ἀποκαλύψεσι Θείαις πεισθεῖσα· καὶ γὰρ ἔδοξεν ἐκστᾶσα ἑαυτὴν ὑπὸ Ἀγγέλου χειραγωγουμένην, εἰς οὐρανοὺς ἀνελθεῖν, καὶ τοὺς Ἀγγέλους συγχαίρειν αὐτῇ τῆς ἐπιστροφῆς, καὶ μέλανά τινα, καὶ τῇ ὄψει δεινὸν, βρύχειν καὶ καταβοᾶν, ὡς ἀδικούμενον, εἰ ταύτην ἀφαιρεθείη.

Διανείμασα δὲ τὸν πλοῦτον αὐτῆς, καὶ διαδοῦσα πτωχοῖς, ἄπεισιν ἐν μοναστηρίῳ· καὶ καλῶς τὸν ὅρμον τῆς ἀσκήσεως διερχομένη, προσάγεται Αὐρηλιανῷ, τῆς βασιλείας κρατήσαντι, ὑπὸ τῶν πρώην αὐτῆς ἐραστῶν. Θαυματουργήσασα δὲ, καὶ τὸν τοῦ Βασιλέως παῖδα τεθνηκότα ἐγείρασα, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπᾶται τὸν Βασιλέα. Χρόνοις δὲ ὕστερον ἐξετάζεται παρὰ Διογένους τοῦ Ἡγεμόνος Ἡλιουπόλεως, καὶ Ϣαυματουργήσασα πάλιν, ἀφίεται. Ὑπὸ δὲ Βικεντίου, τοῦ διαδεξαμένου τὸν Διογένην, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Δομνίνης, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν φέρουσα φόρτους Δομνίνα,
Θεῷ προσῆλθεν ἔμπορος πανολβία.

Αὕτη ἐφυ γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. Ἐκ βρέφους δὲ τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, ἀσκήσει, καὶ λοιπὴ κακουχίᾳ τοῦ σώματος ἑαυτὴν ἐκδέδωκε. Καλύβην γὰρ πηξαμένη, παρὰ τῇ τῆς μητρὸς κήπῳ, ἐν ἐκείνῃ διημέρευε, δάκρυσι δηνεκέσιν οὐ μόνον τὰς παρειὰς καταῤῥέουσα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ τριχῶν περιβλήματα· τοιῶνδε γὰρ ἐσθήμασιν ἐχρῆτο. Περὶ δὲ ἀλεκτρυόνων ᾠδὰς, εἰς τὸν Θεῖον ναὸν εἰσιοῦσα μετὰ τοῦ πλήθους παντὸς, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων προσέφερε τὴν ὑμνῳδίαν. Τροφὴν δὲ εἶχε φακὸν, βρεχόμενον ὕδατι· καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν πόνον ὑπέμενε, σώματι λεπτῷ καὶ ἡμιθνήτῳ χρωμένη. Ἀκριβῶς δὲ τῷ περιβολαίῳ κρυπτομένη, οὔτε τινὸς ἠθεάσατο πρόσωπον, οὔτε τις τὸ ἑαυτῆς· ἀλλὰ καὶ μέχρι τῶν γονάτων καλυπτομένη, λεπτὰ καὶ ἄσημα τοῖς προστυγχοῦσι διελέγετο. Ἐν τούτοις διημερεύουσα καὶ διανυκτερεύουσα, πρὸς τὸν ἑαυτῆς ἐραστὴν καὶ νυμφίον Χριστὸν, με-

τὰ τῶν θεαρέστων αὐτῆς κατορθωμάτων ἀναφέρεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆν Ἁγίας Μάρτυρος Ἀντωνίνης.

Στίχ. Θάλαμος, ἡ θάλασσα, νυμφικὸς γίνῃ,
Ἀντωνίναν κρύπτουσα νύμφην Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρκελλος καὶ Ἀντώνιος πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Χώνη τις ἡ κάμινος Ἀθληταῖς δύο,
Οἱ χρυσίου λάμπουσιν ἐν ταύτῃ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Σίλβεστρος καὶ Σωφρόνιος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Οὐ καρτερῶν, Σίλβεστρε, θρησκεύειν πλάνην,
Σὺν Σωφρονίῳ τὴν τομὴν ἐκαρτέρεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεστοριανὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Εἰς τοὐπίσω τράχηλον ἐξειλκυσμένος,
Νεστοριανὸς τὴν σφαγὴν πρόσω φέρει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ζωῆς κληρονόμος, καὶ θανάτου ῥυσθεῖσα τοῦ ψυχοφθόρου σαφῶς, εὐχῇ τοὺς τεθνεῶτας, ζωοῦσα Εὐδοκία, τῷ Χριστῷ ἀνεκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ναὸς τῆς ἁμαρτίας, προϋπάρξασα Μάρτυς, σαυτὴν καθῆρας Θεῷ, ναὸν ἡγιασμένον, ἐνάρετον δεικνῦσα, Καλλιμάρτυς κραυγάζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀσκητικοῖς ἱδρῶσι, πιανθεῖσα ἐλαία ὤφθης κατάκαρπος· ἀθλήσεως δὲ ξίφει, καὶ λύθρῳ Εὐδοκία, τρυγωμένη ἐκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Συντριβέντα κακίᾳ, καὶ δειναῖς ἁμαρτίαις καταβριθόμενον, Ἀμνὸν τὴν ἁμαρτίαν, τὸν αἴροντα τοῦ κόσμου, ἡ κυήσασα Δέσποινα, ἐπικρατείας αὐτῶν, Παρθένε τήρησόν με.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα, τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι,
» στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄϋλον πῦρ σοι, ἐνδομυχοῦν καὶ ἐν κόλποις, θεῖος ἄνθραξ Πάνσεμνε ὑπάρχων, ἔφλεξε τυράννους, ἀλώβητον τηρῶν σε.

Ἱδρώτων θείων, τὰς ἀμοιβὰς Εὐδοκία, ἰαμάτων εἴληφας πλημμύρας, νόσους θανατοῦσα, καὶ τοὺς νεκροὺς ζωοῦσα. Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην ταῖς ἡδοναῖς τὴν ψυχήν μου, Θεοτόκε ζώωσον· ζωὴν γὰρ, μόνη ἀπειράνδρως, γεγέννηκας Παρθένε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνὴ, σὺν
» Ἀσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐλύθης τῶν προσκαίρων, Μάρτυς Εὐδοκία, καὶ ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον εἴληφας, πρὸς τὸν Θεὸν διὰ ξίφους ἐπιδημήσασα.

Σὺν Μάρτυσιν ὡς Μάρτυς, καὶ σὺν ταῖς Ὁσίαις, ὡς Ἀσκητῶν ἀκροθίνιον ἔλαμψας, θαυματουργὸς Εὐδοκία δειχθεῖσα ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὡς θείας προστασίαν, καὶ ὡς ἀσφαλῆ σε, ἐλπίδα μόνην κατέχω Μητρόθεε, ἁμαρτιῶν καὶ κινδύνων ἐκλυτρωθῆναί με.

Εἰ ἐστι Τεσσαρακοστὴ, τὸ Φωταγωγικόν.
Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Καὶ ἐν βίῳ περίδοξος, καὶ ἐν Μάρτυσι μέγιστος, ἀθλητὰ Ἡσύχιε γνωριζόμενος, ταῖς οὐρανίαις Δυνάμεσι, συνὼν παμμακάριστε, τῷ τῶν ὅλων Βασιλεῖ, μετὰ δόξης παρίστασαι· ὅθεν πίστει σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας εὐφημοῦμεν, καὶ τὴν μνήμην ἐκτελοῦμεν, τὸν Εὐεργέτην δοξάζοντες.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι κατὰ τὴν σήμερον ἑτέραν Ἀκολουθίαν, ἤγουν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου Κυρηνίας, τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ἐξ ἐναντίας, τὸ Συναξάριον τοῦ Ἁγίου Ἡσυχίου ἔκειτο ἀτάκτως εἰς τὴν δεκάτην τοῦ Μαΐου μηνός· διὸ μετετέθη κἀκεῖνο ἐνταῦθα, ὅπου ψάλλεται καὶ ἡ αὐτοῦ Ἀκολουθία.

Εὐξεινος Ἀεσχη Ποντίων Νίτουσας Βιβλιοθήκη Αργυρουπολης

Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων, στρατευθεὶς διὰ πίστεως, ἀθλητὰ Ἡσύχιε, δόγμα ἄθεον, παρανομούντων ἠκύρωσας, Βασιλέων ἔνδοξε, καὶ προείλου τὸ Θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἔνθεον· ὅθεν ἅπασα, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία ἑορτάζει, τὴν πανέορτόν σου μνήμην, καὶ Θυμηδίας ἀνάπλεων.

Ποταμίοις ἐν ῥεύμασιν, ἀπερρίφης Ἡσύχιε ἐν αὐτοῖς τὸν δράκοντα τὸν πολέμιον, ἐναποπνίξας πανόλβιε· καὶ νῦν ἀνελήλυθας, εἰς αὐτοὺς τοὺς οὐρανούς, τοὺς στεφάνους λημψόμενος· καὶ παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ Ἀθλοφόρε, τῶν Ἀγγέλων συμπολίτα, τῆς εὐσεβείας ἐδραίωμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδῃς με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ Ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο· καὶ, Τί τὸ ὅραμα, ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, ὄθνεος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου Θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα· Τὸν παμμέγιστον Ἡσύχιον αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμαι σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες λαὸν, δουλείας Αἰγύπτου, ἐκάλυψας δὲ ἅρματα, Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν.

Ταῖς Θείαις λαμπρότησι τοῦ Σωτῆρος, λελαμπρυσμένος Ἀθλητὰ, τοὺς πίστει τελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν ἄθλησιν, φωτὸς ἐνθέου πλήρωσον.

Ὅλος ἀνακείμενος τῷ Σωτῆρι, τὸν δὲ αὐτὸν καρτερικῶς, Σάνατον ὑπέστης, Ἡσύχιε πανόλβιε, καὶ Θείας ζωῆς ἔτυχες.

Νόμοις τοῦ Δεσπότου συμπεφραγμένος, τῶν ἀνομούντων πονηρὰς, ἀπώσω Θωπείας, Ἡσύχιε πανόλβιε, ἀθλῶν καρτερικώτατα.

Θεοτοκίον.

Παρθένος διέμεινας μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τοῦ τόκου ἀληθῶς, τὸν Κτίστην τεκοῦσα· ὃν αἴτησαι Πανάμωμε, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον, δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο » ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ἄνω, πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων Ἀθλοφόρε, τῶν ἀνικήτων κατεπάλαισας, δυναστείαν ὀλεθροτόκου, ἐναβλῶν καρτερικώτατα.

Μόνου, τοῦ Χριστοῦ ἐράσμιον, κάλλος ἀγαπήσας, κάλλη τοῦ κόσμου παρέθραμες· καὶ ἁθλήσας δικαιοσύνης, ἀνεδήσω Μάκαρ στέφανον.

Μίαν, ἐπιγνοὺς Θεότητα, τῆς πολυθείας, ἀπεβδελύξω τὸ ἄστατον, Ἀθλοφόρε, καὶ μαρτυρίῳ, ἐλαμπρύνθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἔφη, μέχρι σοῦ ὁ Θάνατος· τῆς ἀθανασίας γὰρ, τὴν πηγὴν ἀπεκύησας, Παναγία Χριστὸν τὸν μόνον, ὑπεράγαθον Θεὸν ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἀκαταγώνιστος, Ἀθλητὴς γέγονας, τοῦ Παντοκράτορος, μάκαρ Ἡσύχιε, ἐν τῷ καιρῷ τῶν διωγμῶν, τῆς σαρκὸς μὴ φεισάμενος· ὅθεν Θανατούμενος, ποταμίοις ἐν ὕδασι, τούτοις ἐνάπεπνιξας, τὸν πολέμιον δράκοντα· διὸ ἐν εὐφροσύνῃ τὴν Θείαν, μνήμην σου Μάρτυς ἑορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἀκατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, Θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοί, φρικτὸν ὄντως μυστήριον· τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάντοτε Ἁγνὴ ὡς Υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὁρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, Θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν Θείαν συγκατάβασιν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνος,
» ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν
» ἔθνη· σὺ γὰρ εἶ φιλάνθρωπε, ἰσχύς μου καὶ
» ὕμνησις.

Γενναιότητι πανόλβιε διανοίας, τῷ δυσσεβεῖ Τυράννῳ, ἀντετάξω ξοάνοις, θύειν σε προστάσσοντι, Ἡσύχιε ἔνδοξε.

Ἱερεῖον ὥς περ ἄμωμον προσηνέχθης, τῷ ὑπὲρ σοῦ τυθέντι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μέγιστε Ἡσύχιε, Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Στηριγμός σοι καὶ κραταίωμα ὁ Δεσπότης, ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἄθλων, Παναοίδιμε ὤφθη· ὅθεν τὸν ἐπίκηρον, οὐκ ἔπτηξας θάνατον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκήρατον βλαστήσασα Κόρη βότρυν, ἀθανασίας γλεῦκος, ἀποστάζοντα πᾶσιν, ὤφθης παναμώμητε, καὶ Μήτηρ ἀλόχευτος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους
» ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ νοῦς σου τῷ φωτὶ, τῷ αὐλῷ λαμπόμενος, διέλυσε τῆς ἀπάτης, τὴν πολύθεον πλάνην, Ἡσύχιε μακάριε.

Νοήσεσι φαιδραῖς, καὶ καλαῖς ἀναβάσεσι, θεούμενος ἀθεΐας, Ἀθλοφόρε παμμάκαρ, τὸ ἄστατον διέφυγες.

Ἡσύχασας λιπὼν, πολυτάραχον ἄγνοιαν, καὶ εἴληφας Ἀθλοφόρε, ἀντὶ κόπων καὶ πόνων, τὴν θείαν ἀγαλλίασιν. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐπὶ γῆς, τὸν οὐράνιον τέτοκας, Πανάμωμε Θεὸν Λόγον, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, ὡς Ποιητὴν καὶ Κύριον.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λεῦ τῶν δυνάμεων.

Ὑψώσας σου, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἔρωτα, ἀπερρίφης, ποταμίοις ἐν ῥείθροις Ἡσύχιε, ἐν αὐτοῖς τὸ τέλος, τὸ μακάριον Μάρτυς εὑράμενος.

Χειμάρρους σε, τῆς τρυφῆς ἐπαξίως ἐδέξατο, δεδεγμένον, τὸ μακάριον τέλος Ἡσύχιε, ποταμοῦ ἐν ῥείθροις, ἐν ᾧ στίφος δαιμόνων ἀπέπνιξας.

Ἰσχύϊ τε, καὶ δυνάμει παμμάκαρ τοῦ Πνεύματος, μυριάδας, ἀοράτων ἐχθρῶν κατεπάτησας, καὶ στεφθεὶς ταῖς νίκαις, τῶν Ἀγγέλων χοροῖς συνηρίθμησαι.

Θεοτοκίον.

Οἰκήσας σου, τὴν ἁγίαν γαστέρα ὁ Κύριος, Θεοτόκε, τῆς Τριάδος τερπνὰ καταγώγια, ἐκτελεῖ τοὺς πίστει, ἀληθείας σε νῦν μακαρίζοντας.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστὴ, λέγεται τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. Τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ.

Στίχοι.

Ποταμὸν Ἡσύχιος ὑδάτων ἔδυ,
Ὅπως ποταμὸν τοῦ πυρὸς διεκφύγῃ.

Δευτερίῃ προσέβη Ἡσύχιος ἐν πόλου ὅρμοις.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πρῶτος τοῦ παλατίου τυγχάνων, καὶ τῆς Συγκλήτου Βουλῆς. Προστάξαντος δὲ τοῦ Μαξιμιανοῦ, τοὺς ἐν στρατείᾳ Χριστιανοὺς, λύσαντας τὰς ζώνας, ἰδιωτεύειν· καὶ πολλῶν τὸν ἀκλεᾶ μᾶλλον ἑλομένων βίον, ἢ τὴν ἐν ἀπωλείᾳ τιμὴν, εἷς ἦν ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ Ἅγιος Ἡσύχιος. Τοῦτο μαθὼν ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποδυθῆναι τὰ ἱμάτια, ἃ περιεβέβλητο, ὄντα πολυτελῆ, ἐνδυθῆναι δὲ κολόβιον ἐξ ἐρίου, (μάλλινον χιτωνίσκον χωρὶς μανίκια, καμιζόλαν) καὶ μετὰ τῶν γυναικῶν συνδιάγειν.

Τούτου γενομένου, προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, Εἰ οὐκ αἰσχύνεται, ἐπυνθάνετο, ἐκ τῆς τῶν Μαγίστρων τιμῆς, εἰς τὴν ἄτιμον ταύτην κατενεχθεὶς ἀγωγήν· μηδὲ γὰρ δύνασθαι τοὺς Χριστιανοὺς ἐπὶ ταῖς πρότερον μεγίσταις οὕτω τιμαῖς καὶ ἀρχαῖς καταστῆσαι αὐτόν. Τοῦ δὲ, τὴν παροῦσαν τιμὴν πρόσκαιρον εἶναι εἰπόντος, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ αἰωνίαν καὶ ἀπέραντον, λίθον μυλικὸν δεθῆναι τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς προσέταξε, καὶ μέσον τοῦ ποταμοῦ, τοῦ λεγομένου Ὀρόντου, ῥιφῆναι, ἐν ᾧ τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου, Ἐπισκόπου Κυρηνίας τῆς Κύπρου.

Στίχ. Ἀθλῶν πέπλησαι, Θεόδοτε, στιγμάτων,
Εἰ καὶ μετ' εἰρήνης σε Χριστὸς λαμβάνει.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Λικινίου Βασιλέως, καὶ Σαβίνου Ἡγεμόνος τῆς Κύπρου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν τῷ Ἡγεμόνι παραστὰς, τύπτεται βουνεύροις· εἶτα κρεμᾶται,

καὶ τὰς σάρκας ξέεται, καὶ ἐπὶ πυρωθέντος σιδηροῦ κραββάτου ἁπλοῦται, καὶ παραδόξως τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι ἀλώβητος τηρηθεὶς, ἥλοις ἐνεπάρη τοὺς πόδας, καὶ τρέχειν ἠναγκάζετο. Βληθεὶς δὲ ἐν τῇ φυλακῇ, παυσαμένου τοῦ διωγμοῦ δόγματι Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς κατὰ τὴν ἐννεακαιδεκάτην τοῦ Ἰανουαρίου. Ἔτους δὲ διαγενομένου δευτέρου, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, δευτέραν ἄγοντος Μαρτίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοΐντου τοῦ θαυματουργοῦ.

Οὗτος γεγέννηται μὲν ἐν Φρυγίᾳ, καὶ παιδεύεται τὴν εὐσέβειαν. Καταλαβὼν δὲ τὴν Νεολίδα (*) Κώμην, ἔλεον τοῖς δεομένοις παρεῖχε. Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ὁ Ἡγεμὼν Ῥοῦφος, παραινῶν αὐτὸν θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐπεὶ, ληφθεὶς δαίμονι, εὐξαμένου τοῦ Ἁγίου, ἰάθη, ἀφῆκεν αὐτὸν, δώροις τὴν εὐεργεσίαν ἀμειψάμενος. Αὖθις δὲ οἱ ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ἐπεὶ, σεισμοῦ γενομένου, ὅ, τε ναὸς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κατέπεσον ξόανα, ἐκφυγόντες, κατέλιπον τὸν Ἅγιον. Μετὰ οὖν τὸν σεισμὸν, τεσσαράκοντα διαγενομένων ἡμερῶν, καταλαβὼν ὁ Ἄρχων Κλεάρχης τὸν τόπον, δεισιδαιμονῶν, καὶ περὶ τὴν θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐπτοημένος, κατεαγῆναι τὰ σκέλη τοῦ Ἁγίου προσέταξεν· ἃ παραυτίκα, τῇ δυνάμει Χριστοῦ, ἄρτια καὶ ὑγιῆ κατέστησαν. Δεκάτου δὲ διαγενομένου χρόνου, μετὰ τὴν τῶν σκελῶν αὐτοῦ συντριβὴν, ἐν ᾧ περιήει, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενος, καὶ πτωχοῖς ἐπαρκῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος καὶ Τριβιμίου.

Στίχ. Ὁ τράχηλον Νέστορος πλήξας τῷ ξίφει,
Πληγὴν ὁμοίαν ἐντρίβει Τριβιμίῳ.

Οὗτοι χώρας μὲν ὑπῆρχον τῶν Κυραιωτῶν (**), πόλεως δὲ Πέργης. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Δεκίου τοῦ δυσσεβοῦς, παρὰ τῶν Εἰδωλολατρῶν παραδοθέντες τῷ τῆς χώρας Ἄρχοντι, τὸν Χριστὸν κηρύττοντες, γυμνωθέντες, ἐτύφθησαν βουνεύροις ξηροῖς. Εἶτα κρεμασθέντες, ἐξέσθησαν ἄχρι καὶ τῶν σπλάγχνων αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ τὴν γνώμην ἀμετάθετον εἶχον, μαχαίρᾳ τέμνονται τὰς κεφαλάς.

(*) Ἄλλ. Αἰολίδα.
(**) Ἄλλ. Κυβεῤῥαιωτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρωαδίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως.

Στίχ. Μὴ μέλλε, Τρωάδιε, θνήσκειν ἐκ ξίφους,
Μὴ μέλλε· καὶ μέλλησιν οὐχ ἕξει ϛέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία παρθένος Εὐθαλία ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Υἱὸν φιλοῦσα Μητροπαρθένου Κόρης,
Τομὴν ὑπέστη καλλιπάρθενος Κόρη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν Σικελίᾳ, μητέρα ἔχουσα Ἑλληνίδα αἱμοῤῥοοῦσαν, ἥτις καὶ ἰάθη παρὰ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀλφειοῦ, Φιλαδέλφου καὶ Κυπρίνου. Πιστεύσασα οὖν, ἐβαπτίσθη μετὰ Εὐθαλίας τῆς θυγατρὸς αὐτῆς· ἔχουσα δὲ υἱὸν, ὀνόματι Σερμιλιανὸν, συνεσχέθη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀποπνιγῆναι, διὰ τὸ πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν· ἀλλ' ὑπὸ τῆς παιδίσκης ἐκσπασθεῖσα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, διέφυγε. Τῆς δὲ ἀδελφῆς Εὐθαλίας πολλὰ τὸν ἀλάστορα ἐκεῖνον ὀνειδισάσης περὶ τῆς μητρὸς, ἐκεῖνος φησί· Μὴ καὶ σὺ Χριϛιανὴ εἶ; Καὶ ἡ Ἁγία· Ναί, φησι, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἀποθανοῦμαι. Ὁ δὲ βέβηλος, γυμνώσας αὐτὴν, ἐμάστιξε σφοδρῶς, καὶ παρέδωκεν αὐτὴν ἑνὶ τῶν οἰκετῶν, ἐφ' ᾧ καθυβρισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ μὲν προσευξαμένη ἐτύφλωσε τὸν οἰκέτην· ὁ δὲ ἰδὼν τὸ γεγονὸς, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρόνικος καὶ Ἀθανασία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀθανασίᾳ συνθανόντα τῇ πάνυ,
Πεπείσμεθα ζῆν Ἀνδρόνικον τὸν πάνυ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀβραμιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
» καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις
» κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Νεανικῶς τῷ ἐχθρῷ, περιπλακεὶς τὴν τούτου, ἰσχὺν παμμάκαρ ἐταπείνωσας, κραυγάζων Ἡσύχιε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπὸ περάτων τῆς γῆς, ἕως περάτων Μάρτυς, ἡ σὴ ἀνδρεία καταγγέλλεται, καὶ τὰ κατορθώματα, καὶ ἡ βεβαία πίστις, Ἡσύχιε θεόφρον.

Ἰσχυροτάταις νευραῖς, ἀπαγχονήσας Μάρτυς, τῶν σῶν ἀγώνων τὸν ἀντίπαλον, ἐπί-

δοξον Θάνατον, ἐν πνιγμονῇ ὑδάτων, Ἡσύχιε ἐδέξω.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένους ἡμᾶς, τῇ ἁμαρτίᾳ πάντας, ζωὴν τεκοῦσα ἀνεζώωσας· διὸ σοι κραυγάζομεν· Θεοκυῆτορ Κόρη, ἀεὶ δεδοξασμένη.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον· ὅσιοι, καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ· ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐναπεδύσω ἀνδρικῶς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας, Χριστὸν ἔχων συλλήπτορα ἔνδοξε, καὶ κατὰ κράτος νικήσας ἐδέξω, φέρος ἀφθαρσίας, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στήσας τὰ ῥεύματα Σοφέ, τῆς ἀθείας, ἱεροῖς ἀγωνίσμασιν, ἐμβλήθεις, ἐν ποταμῷ, ἐν τούτῳ ἐδέξω, τὸ τέλος, ὑμνῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς βασιλεύσας εὐκλεῶς, κατὰ τῆς πλάνης, βασιλείους κατέλιπες ἔνδοξε, διατριβάς τε καὶ μέγα ἄξίωμα, καὶ τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντὸς προσεκολλήθης.

Θεοτοκίον.

Ἱερώτατός σε καλεῖ, Προφήτης πύλην, ἀδιόδευτον Ἄχραντε ὁ Κτίστης, δι' ἧς διῆλθεν, ὡς μόνος ἐπίσταται, πάλιν κεκλεισμένην λιπὼν ὡς πρὸ τοῦ τόκου.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἑνὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς, νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσφρήσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυηφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὡραῖος τῷ εἴδει τῆς ψυχῆς, Ἡσύχιε, ἐγνωρίσθης καὶ τοῦ σώματος· σὺ γὰρ ἄξίωμα καὶ πλοῦτον, κατέλιπες καὶ δόξαν ἐπίκηρον, καὶ μόνῳ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, δήμοις Μαρτύρων συναπτόμενος.

Συνέτριψας ξόανα σοφέ, Ἡσύχιε, ἀπωλείας καὶ ἠγάπησας, μᾶλλον Σανεῖν βιαιοτάτως, ζωὴν ὅπως κερδήσῃς τὴν μέλλουσαν, σὺν πᾶσι τοῖς καλῶς ἐναθλήσασιν· ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Ἡ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν, Ἡσύχιε, Θεομάκαρ ἐπεδήμησε, πάντων φωτίζουσα καρδίας, ἐν ταύτῃ τῶν πιστῶς εὐφημούντων σου, τοὺς πόνους τὰ γενναῖα παλαίσματα, καὶ τὰ τῶν πόνων ἀγωνίσματα.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλεν ἐκ σοῦ, Πανάμωμε, ὁ τῶν ὅλων μόνος Κύριος καὶ κατελάμπρυνε τὰς πάντων καρδίας, θείαις ἐπιγνώσεσι, καὶ σκότος ἀγνωσίας ἐμείωσεν. Ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια, τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρισάριθμοι Μάρτυρες στερρῶς, ἀνταγωνισάμενοι, τοῖς ὠμοτάτως δικάζουσι, καὶ πεῖραν ἄπασαν, δριμυτάτων πόνων, πίστει ὑπομείναντες, τῆς ἄνω βασιλείας ἐτύχετε. Διὸ πρεσβεύσατε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐτροπον, Κλεόνικον στερρὸν, Βασιλίσκον, ἀσμασι, πνευματικοῖς εὐφημήσωμεν· πυρὶ γὰρ ἐρλέξαν, ἀθείας ὕλην, εὐσεβείας χάριτι καὶ νῦν φωταγωγοῦσι τὰ πέρατα, θείοις πυρσεύμασιν, ὡς φωστῆρες διαυγέστατοι, ὡς τὴν πλάνην, πᾶσαν ἀμαυρώσαντες.

Κάρας ἐκτεμνόμενοι ἐχθροῦ, κάραν συνετρίψατε, ὡραιοτάτοις ποσὶν ὑμῶν, γενναῖοι Μάρτυρες, ἀπλανεῖς ἀστέρες, ἱερεῖα ἔμψυχα, ναοῦ ἐπουρανίου κειμήλια, Εὐτροπε ἔνδοξε, Βασιλίσκε καὶ Κλεόνικε, τὴν εἰρήνην, πᾶσιν ἐξαιτούμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχήν μου πάθεσι, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἡ τὸν ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ Θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγήν σου τὴν ἄθικτον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἔβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀθίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι· Μὴ λίπῃς μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεες, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνάθη **Στιχολογίαν**, λέγονται οἱ Κανόνες τοῦ Τριῳδίου, εἶτα τῶν Ἁγίων ὁ παρὼν οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τριῶν Ἀθλητῶν συμφρόνων μέλπων πόνους.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τῆς Θείας φωτοχυσίας λάμψεσι, καταστραπτόμενοι, καὶ Ἀθλητῶν στεφάνοις ἀληθῶς, λαμπρυνόμενοι Ἅγιοι, Τριάδος οἱ ἰσάριθμοι, ταύτην ἡμῖν ἐξευμενίσασθε.

Ῥήμασιν ἐνισχυθέντες Μάρτυρες, πνευματικῶς θείκως, καὶ συνημμένοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τῆς εἰρήνης τὸν σύνδεσμον, ἐν ἑαυτοῖς κατέχοντες, ἐχθροῦ τὴν πλάνην ἐτροπώσασθε.

Ἰσάριθμοι τῆς Τριάδος Μάρτυρες, ἀναδειχθέντες τρανῶς, ἴσα φρονοῦντες πίστει εἰς αὐτὴν, ἴσον εὕρατε στέφανον, Εὐτρόπιε Κλεόνικε, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ καλλίνικοι.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖος ὁ ἐκ γαστρός σου Δέσποινα, ὑπὲρ υἱοὺς τῶν βροτῶν, ὁ πρὸ αἰώνων Λόγος προελθὼν, σκυλοσπὼν ἐξηφάνισε, τὸ τοῦ Θανάτου ἄχραντε, ζωὴν αἰώνιον ἡμῖν θεδωκώς.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Νευρούμενος ἐν Χριστῷ, φερωνυμῶν τε ἀψευδῶς Εὐτροπε, τροπαιοφόρος γέγονας, κατὰ δυσμενῶν Μάρτυς ἔνδοξε.

Θάνατον ἐναθλῶν, κλέος τῆς νίκης ἐμφανῶς εἴληφας, Μάρτυς σοφὲ Κλεόνικε, τῷ σταυρῷ γενναίως ἡλούμενος.

Θωρακισθεὶς τῷ σταυρῷ, βασιλικῶς Ἑλληνικὴν ἔτρεψας, πολυθείαν ἔνδοξε, Μάρτυς Βασιλίσκε ἀοίδιμε. Θεοτοκίον.

Λιμένα σε γαλήνων, καὶ ἀδιάσπαστον Πιστοὶ ἀγκυραν, Θεογεννῆτορ ἔχοντες, πλάνης τῶν δεινῶν λυτρωθείημεν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, ἡ τριὰς τῶν Μαρτύρων, ἐνώπιον πολλοῦ, ὡμολόγησε δήμου, καὶ δήμοις συνηρίθμηται, Ἀσωμάτων ἀλλήλοις συνεφημίσαμεν πίστει, ἑορτάζοντες, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, καὶ κοσμοχαρμόσυνον. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσιν. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡ Ξύλου ἀμώμου· ὦ φρικτοῦ μυστηρίου· ἐβόα ἡ ἀγνὴ, καὶ πανάμωμος Μήτηρ, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιέχων, ὡς τάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, » ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἡδρασμένοι ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ἀληθείας, ταῖς προσβολαῖς ἀκλόνητοι, ὤφθητε βασάνων, Μάρτυρες πολύαθλοι, τῆς πλάνης ὀχύρωμα, ἅπαν ἐμφανῶς ἐκμοχλεύσαντες.

Τετακότες ὅλην ἔφεσιν πρὸς τὸν Κτίστην, δεσμοῖς περιτεινόμενοι, καὶ ξεσμοῖς αἰγοῦντες, ὤφθητε ἀνάλωτοι, Κλεόνικε Εὔτροπε, σὺν τῷ Βασιλίσκῳ ἐν σκάμματι.

Ὡραιοτάταις ἀκτῖσι διηυγασμένοι, ὡς τὸν Χριστὸν προσβλέποντες, ἔνθεν Ἀθλοφόροι, Θᾶττον ὑπεμείνατε, πυρὸς τὴν ἐπίχυσιν, τοὺς ὑπεναντίους συμφλέξαντες.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην ῥύμην ἔστησας τοῦ Θανάτου, ῥεῖθρον ζωῆς κυήσασα, Χριστὸν, ὃν δυσώπει, ἁμαρτίας κάμινον, ψυχῆς κατασβέσαι μου, Μῆτερ τοῦ ἐλέους πανάχραντε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Στερρότητι νοὸς, φληναφίαν ἐθραύσατε, ὠμότητος αἰκιζόντων, καταπτύσαντες θράσους, Μάρτυρες καρτερώτατοι.

Ὑπὲρ τὰ γενεὰ, οὐρανίων φροντίσαντες, εὐγένειαν ἐπανθοῦσαν, καὶ στρατείαν καὶ πλοῦτον, καὶ δόξαν κατελείφατε.

Μανίαν ἀπηνῆ, τυραννούντων οὐ πτήξαντες, πυρός τε καὶ τῶν μαστίγων, καὶ ξεσμῶν καὶ βασάνων, ἀνδρείως κατεπτύσατε.

Tip. S. Giorgio.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ἐκ σοῦ, Θεοτόκε ὁ πλάσας με, προῆλθε διπλοῦς τῇ φύσει, ἐν μιᾷ ὑποστάσει, ἀφύρτως γνωριζόμενος.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύ-
» θρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς
» πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Ῥωσθεῖσα, ξυνωρὶς τῶν Μαρτύρων αὐτάδελφος, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τῷ Σταυρῷ παγεῖσα ἐστέφθη στέφει, ἀκηράτῳ, σὺν Εὐτροπίῳ ὁ Θεῖος Κλεόνικος.

Ὁδεύσας, Μαρτυρίου πορείαν ἀκλόνητον, ἅλιος πειρώμενος ἅμα, Βασιλίσκος πόδας συνέλλασε, τῶν δαιμόνων, τὰς κεφαλὰς πατήσας ὁ ἐνδοξος.

Ναόν σου, τὴν καρδίαν λαξεύσας ἀνέτρεψας, ἅγαλμα πλάνης συμφλέξας, καὶ τὸ στέφος ἵξει Μάρτυς ἐδέξω, ἐκτμηθείς σου, κεφαλὴν Βασιλισκε ἀοίδιμε. Θεοτοκίον.

Ὡς ῥόδον, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος, καὶ καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὡ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ἐν τῇ γαστρί σου Λόγος ἐσκήνωσε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

Στίχοι.

Ὁ χρηστὸς ἡμῖν Εὐτρόπιος τοὺς τρόπους,
Ἐφεῦρε Χριστὸν καὶ τέλος διὰ ξίφους.

Καὶ Κλεόνικος εὐκλεᾶ νίκην ἔχει,
Σταυρῷ κρεμασθείς, ὡς ὁ Χριστός μα πάλαι.

Εἱρκτὴν τὸ σῶμα καὶ πρὸ τῆς εἱρκτῆς ἔχων,
Εἱρκτῶν λυτροῦται Βασιλίσκος ἐκ δύο.

Ἐν ξύλῳ Εὐτρόπιος σταυροῖο τρίτῃ προσεπάχθη.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Μαξιμιανοῦ, συστρατιῶται καὶ συγγενεῖς τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τίρωνος, ἐκ τῆς Καππαδοκῶν ὄντες χώρας. Παρίστανται οὖν Ἀσκληπιοδότῃ τῷ Ἡγεμόνι, καὶ τίπτονται σφοδρῶς. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐτρόπιος, κατὰ τοῦ στόματος λαμβάνει πληγάς, ὅτι τὸν Ἡγεμόνα ἐξύβρισεν. Ἔνθα οἱ μὲν τύπτοντες ἐξημβλύνθησαν, διὰ τὸ σύντονον τῆς βασάνου· οἱ δὲ Μάρτυρες, ἐπιφανέντος αὐτοῖς τοῦ Κυρίου, καὶ τοῦ ἐνδόξου Μάρτυρος Θεοδώρου, γεγόνασιν ὑγιεῖς. Ἐπεὶ οὖν τῇ παραδόξῳ οἰκία ταύτῃ πολλοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, τὴν διὰ ξίφους δέχονται τελευτήν. Μεταβαλλομένου οὖν τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ κολακείαις ἐπιχειροῦντος τὸν Ἅγιον Κλεόνικον μεταθέσθαι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ τὰ μὲν ὑπισχνουμένου, τὰ δὲ καὶ διδόντος, οὐδέν τι μᾶλλον ὁ Ἅγιος μαλακισθείς, ἀλλὰ καὶ παροξυνθείς, κατεγέλασε μὲν τῆς ἀνοίας τοῦ Ἡγεμόνος, κατεχλεύασε δὲ τὴν τῶν εἰδώλων ἀσθένειαν. Ὅθεν, Θυσίας αὐτοῖς ἐπιτελουμένης, διὰ προσευχῆς τὸ ξόανον κατέβαλε τὰς Ἀστέμιδος. Ἐκπλαγέντες οὖν πίσσαν καὶ ἄσφαλτον, ἐν τρισὶ λέβησι, κατέχεον ἐπ' αὐτούς· καὶ αὐτοὶ μὲν ἀλώβητοι διεφυλάχθησαν, οἱ δὲ ὑπουργοὶ καὶ ὑπηρέται τῶν τοιούτων κατελεχθέντες. Εἶτα σταυροῦνται Κλεόνικος καὶ Εὐτρόπιος, καὶ τελειοῦνται· ὁ δὲ Ἅγιος Βασιλίσκος ἐν τῇ φρουρᾷ τεθείς, μετὰ χρόνον τινά, καὶ αὐτὸς τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδωρίτου, Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Χωρεῖν ἔχει που τῆς Ἐδὲμ τὸ χωρίον
Καὶ τὸν Θεοδώριτον ἔνδον τὸν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ζήνων καὶ Ζωΐλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ζωῆς λύσις Ζήνωνι καὶ τῷ Ζωΐλῳ
Ζωῆς ὑπῆρξε κρείττονος παραιτία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Πιαμοῦν ἡ παρθένος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κροσσωτὰ χρυσᾶ Πιαμοῦν μελαμφόρος,
Τὰς ἀρετὰς ἄπεισιν ἠμφιεσμένη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ, εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῷ
» φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νῦν ἐπαΐοντες, τῆς αἰωνίου ζωῆς λαβόμενοι, ὥς περ, ἐναλλοῦσιν ἔρη ὁ Ποιητής, Ἀλλοφρόνι ἀναμέλπετε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Μυσταγωγίαν, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ κλέος καὶ στέφανον, κάλλος, διαμένον ἄλυπον χαρμονήν, κληρωσάμενοι κραυγάζετε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῶν βασάνων καρτερήσαντες, πλάνης ὑπηρέτας Μάρτυρες ἀκλινεῖς, κατεφλέξατε κραυγάζοντες· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Λύσον Παρθένε, ἁμαρτιῶν μου τὸ χειρόγραφον· σῶσον ἐκ παντοίας βλάβης καὶ προσβολῆς, τοῦ δηλίου, ἵνα κράζω σοι· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· » Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πλήρης εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, φαιδρῶς ἐφέστηκε, νῦν ἡ ἑτήσιος, ὑμῶν πανήγυρις Ἅγιοι· ἐν ᾗ πόθῳ εὐφημοῦντες ὑμᾶς, τῷ στεφοδότῃ καὶ Θεῷ, ὑμνοις κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡραῖοι οἱ μώλωπες ὑμῶν· ὡς περ γὰρ χρυσίον ἢ λίθος τίμιος, Θεῷ ἐδείχθητε Μάρτυρες· οὓς ἐν πίστει προσκυνοῦμεν ἡμεῖς, τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, Θεῷ κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πηγὴ χαρισμάτων ἀψευδὴς, Χριστῷ ἐνδέδοται, σαφῶς τοῖς Μάρτυσιν· καρπογονεῖ γὰρ ἡ ἀνεκλιπὴς, καὶ ἡ ἀνυδρος ἐκβλύζει κρουνοὺς, καὶ ἡ ἀλόγων λογικῶς, φύσις ἐφέστηκεν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος οἰκήσας ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ ἄχραντε, σαρξ ἐχρημάτισε, φύσιν θεώσας μου Δέσποινα, ὁ ὑπέρθεος τῇ ἁπλᾷ αὐτοῦ, φιλανθρωπίᾳ· ὃν πιστῶς, ὑμνοῦντες βάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄθλος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, » Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ » ἐπαγάλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Νῦν τρανῶς τὴν δόξαν Κυρίου, στεφανηφόροι καθορῶντες, σὺν ταῖς Ἀσωμάτων χορείαις, καὶ τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν Δικαίων αὐτοῦ, Μάρτυρες οἱ τρισάριθμοι, ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ ὡς πρεσβεύσατε.

Ὅλον ἑαυτοὺς τὸν Σωτῆρα, εἰσοικισάμενοι ἀξίως, πόλις ἐγνωρίσθητε Θεοῦ, ἑδραιωμένη θείαις ἐπάλξεσιν, Εὐτρόπιος καὶ Κλεόνικος, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ Θεόφρονες.

Ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν πανηγιαν ὑμῶν μνήμην, καὶ τοὺς ἱεροὺς εὐφημοῦντων, ἀγῶνας θείους, Μάρτυρες ἐνδοξοι, τὸν Κτίστην ἱκετεύσατε, ἁμαρτιῶν εὑρεῖν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἀντίληψις ὤφθης, καὶ ἡ ἐλπὶς καὶ σωτηρία· σὺ καταφυγή μου καὶ τεῖχος, καὶ τῆς ψυχῆς μου θεία παράκλησις· διὸ με Λειπάρθενε, ἐκ πάσης λύτρωσαι κολάσεως.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Γεράσιμε, ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐξέλυξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν σταυρόν σου, ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπόπτῃ, κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀσκήσεως, τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος, τοῦ Θείου Πνεύματος.

Ὅσιε Πάτερ Γεράσιμε, ἐν ἐρημίαις ἀεί, ἢ σπηλαίοις καὶ ὄρεσι, πίστει διαιτώμενος, τὸν Θεὸν ἐξεζήτησας, καὶ τοῦτον εὗρες, ὡς περ ἐπόθησας, ἀνεπιστρόφῳ, ψυχῇ νευρούμενος, ταῖς ἀναβάσεσι, ταῖς καλαῖς ἐπάστοτε, καὶ Μοναστῶν, στίφη προσενήνοχας, Χριστῷ σωζόμενα.

Πάντα τὸν βίον διήνυσας, ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ, καὶ ἐν πένθει καὶ θάκρυσι, Μοναχῶν γενόμενος, ἀλείπτης διὰ πίστεως, ἀκτημοσύνῃ κατακοσμούμενος, ἢ ἐγκρατείᾳ, ὡραΐζόμενος, ξένος καὶ πάροικος, ἐπὶ γῆς δεικνύμενος· ὅθεν καλῶν, εὗρες τὴν ἀπόλαυσιν, Θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν πανάχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν· Συσχεθέντα ἐν θλίψεσι, μὴ παρίδῃς τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου, ἀλλά γε σπεῦσον, τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς

ἐνεστώσης ὀργῆς καὶ θλίψεως, ὦ Θεοδόξαστε, Θεοτόκε ἄχραντε· σὺ γὰρ ἡμῶν, τεῖχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἥλιος σέλας ἡμαύρωσε, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφώδες ἱμάτιον, ζοφερῶς μετέβαλε· γῆ κλονεῖται· καὶ ῥήγνυται, φρικτῶς ναοῦ σου, τὸ καταπέτασμα· κἀγὼ πῶς Τέκνον, μὴ διαῤῥήξομαι, σπλάγχνα καὶ ὄμματα, πῶς δὲ μὴ τὸ πρόσωπον, καταξανῶ, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα Σῶτερ μου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας, ὡς ὑμνῳδές.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσωμαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐξήγαγες λαόν, δουλείας Αἰγυπτίων, ἐκάλυψας δὲ ἅρματα, Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν.

Ὅπλον κατὰ πάσης τῆς μεθοδείας, τοῦ ἀλλοτρίου κραταιὸν, τὴν νηστείαν ἔχοντες, γενναίως πατήσωμεν, τὰ τούτου μηχανήματα.

Ἐλλάμψει τοῦ Πνεύματος Θεοφόρε, καταυγασθεὶς τὰ νοητά, τῆς ψυχῆς μου ὄμματα, πρὸς φῶς ἐνητένισας, δι' ἀρετῆς τὸ ἄδυτον.

Τῶν παρόντων Πάτερ δι' ἀκτησίας, τὸ γεηρὸν ἀποβαλὼν, ἄχθος ὡς ἀσώματος, Γεράσιμε ἤνυσας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Γῆθεν πρὸς οὐράνιον πολιτείαν, ἡμᾶς ἀνείλκυσεν Ἀγνὴ, ὁ ἄχραντος τόκος σου, νηστείας ταῖς πτέρυξιν, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν ὑμᾶς.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδία μου· διὸ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Τῶν παθῶν τὰ θηρία, διὰ νηστείας ἀποκτείναντες, Χριστῷ δι' ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος ἐγγίσωμεν.

Πρὸς τὸν ἄῦλον πόθον, τὸν τοῦ Κυρίου Πάτερ Ὅσιε, ἀεὶ ἐνατενίζων, ὕλης προσκαίρου κατεφρόνησας.

Τὸν Χριστὸν ἐν τῇ γλώσσῃ, ἔχων ἀεὶ Πάτερ Γεράσιμε, τὸ ἀληθὲς τῶν λόγων, διεβεβαίου ἐν τοῖς θαύμασι. Θεοτοκίον.

Ἐν νηστείαις καὶ πόνοις, τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν τῆς φύσεως, ῥωννύουσα Παρθένε, κατὰ παθῶν τοῦτο ἐνίσχυσον.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν κλίμακα τῶν Θείων ἀρετῶν διανύσας, πρὸς νοητὴν Θεωρίας ἀνελήλυθας ὕψος, καὶ Θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐμφάσεις ὑπεδέξω καθαράς· διὰ τοῦτο Θεοφόρε, σὲ εὐσεβῶς τιμῶμεν καὶ βοῶμεν· Δόξα τῷ ἐνισχύσαντί σε Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐσάρκασας, Παρθένε Θεοτόκε σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνασα δυσώπησον αὐτὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἀπὸ παθῶν, πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ βοῶντας· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγχῃ τὴν πλευρὰν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς· καὶ τὸ πολύ σου καὶ φρικτὸν, τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ· δόξα τῇ σῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας, Χριστὲ ὁ Θεός, προμηνύων ὁ Προφήτης τὴν ἔλευσιν, μετὰ χαρᾶς ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆς σῆς ἐν τοῖς βροτοῖς εὐσπλαγχνίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δεῖγμα παρέσχου τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρατείας Σωτήρ· δι' οὗ ψυχὰς καὶ σώματα καθαίρεις, καὶ ἁγιάζεις τῶν δούλων σου.

Τῶν ἀρετῶν τὴν κλίμακα ἀνύσας Σοφὲ, μυστικωτέρας Θεωρίας ἠξίωσαι· διὸ καὶ χάριν εἴληφας, ὁρᾷν καὶ πρὸ καιροῦ τὰ ἐσόμενα.

Ὁδρῶσι τῶν ἀγώνων σου τῶν ἐνθέων, τὴν ἄγονον κατήρδευσας ἔρημον, καὶ καρποφόρον ἔδειξας, ἀνθρώπους τῷ Χριστῷ συγκομιζουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὡς στήριγμα Πιστῶν δεδομένη, Παρθένε ἁγνή, παρὰ Χριστοῦ τοῦ σὲ δοξάσαντος, συναμιν ἐν τῷ καιρῷ περίζωσον, ἡμᾶς τῆς ἐγκρατείας ὑμνοῦντάς σε. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν » ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα » σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Τῆς χαμαιζήλου ἡμᾶς, προσπαθείας Οἰκτίρμον, νηστείᾳ ἁφαρπάσας, πρὸς τὸ ὕψος ἕλκυσον, Ἰησοῦ τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Τῶν προσευχῶν ταῖς προσβολαῖς, παρατάξεις δαιμόνων, κατέτρωσας γενναίως, καὶ Χριστὸν Γεράσιμε, σὺ ἀνύμνεις Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Τὴν τῶν παθῶν διασχεῖν, Θεοφόρε ὁμίχλην, φωτὶ τῷ τῆς ἀγνείας, καὶ τῆς καθαρότητος, νοητῶς ἐπλασίασας. Θεοτοκίον.

Ῥύπου ἡμᾶς νοητοῦ, διὰ τῆς ἐγκρατείας, ἐκπλύνασα Παρθένε, καθαροὺς παράστησον, δοξολογεῖν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ » κήτους Χριστὲ ὁ Θεός, καμὲ τοῦ βυθοῦ » τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε καὶ σῶσόν με » μόνε φιλάνθρωπε.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ αἴγλῃ, ἐλλαμφθέντας ἡμᾶς καταζήλωσον, ἰδεῖν τῆς ἐγέρσεώς Σῶτερ, τῆς σῆς τὴν θείας δόξαν καὶ τὴν λαμπρότητα.

Ὡς ἑωσφόρος ἐκλάμψας, ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου Γεράσιμε, ἀνθρώπους εἰς φῶς πολιτείας, Ἀγγέλων ἀσωμάτων ἐχειραγώγησας.

Τῇ τῶν εὐχῶν βαπτρίᾳ, κεφαλὰς νοερμένων συνέθλασας, θηρῶν παναοίμε Πάτερ, καὶ θήρας τῆς ἐκείνων ἀνθρώπους διέσωσας.

Θεοτοκίον.

Γνόντες τὸν πάντων Δεσπότην, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἐρρύσθημεν, πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ πόθῳ, κυρίως σε Μητέρα Θεοῦ δοξάζομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

Στίχοι.

Ὑπηρέτης θὴρ τῷ Γερασίμῳ γέρας,
Θῆρας παθῶν κτείναντι πρὶν λῆξαι βίου.

Τῇ δὲ τετάρτῃ Γεράσιμος βιότοιο ἀπέπτη. Οὗτος, ἐκ παιδὸς τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειωθείς, καὶ τὸ τῶν Μοναχῶν σχῆμα περιβαλόμενος, τὴν ἐνδοτέραν ἔρημον τῆς Θηβαΐδος κατέλαβεν, ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως, ἐκγόνου Ἡρακλείου, τοῦ ἐπικεκλημένου Πωγωνάτου· καὶ τοσοῦτον πρὸς ἀρετὴν ἀγῶνα ἔθετο, καὶ πρὸς Θεὸν οἰκείωσιν ἔσχεν, ὡς καὶ τῶν ἀγρίων θηρίων κατάρχειν. Λεόν γάρ αὐτῷ διακονούμενος ἦν, ἐπιτελῶν μὲν καὶ τὰς ἐνδεχομένας ἄλλας διακονίας, καὶ δὴ καὶ τὸν ὑδροφόρον ὄνον ἐπὶ νομὰς διεξάγων τε καὶ εἰσάγων. Ὑπέρ ποτε παρ' ὁδιτῶν ἐμπόρων ὑποσυρέντος, καὶ ταῖς καμήλοις προσδεθέντος, ὕπνῳ κατεχομένου τοῦ θηρὸς, ἠγανάκτει τὸ πρὸς ἑσπέραν ὁ τῷ Ὁσίῳ καθυπηρετούμενος μοναζων, τὸν λέοντα μόνον ἰδὼν τῇ κέλλῃ παραβαλόντα· καὶ δόξας βρωθῆναι παρ' αὐτοῦ, τῷ Γέροντι τοῦτο ἀπήγγειλεν. Ὁ δὲ, τὴν ἐκείνου ὑπηρεσίαν ἔκρινεν αὐτὸν ὑπελθεῖν. Ἦν καὶ δεξάμενος, ἐφ' ὅσον παρὰ τῶν ἐμπόρων χρόνον ὁ ὄνος κατέτριβετο, αὐτὸς ἐπὶ τῶν ὤμων τὰς ὑδρίας ἔφερε, καὶ ὁδὸν, ἣ ποδὼν εἶχεν, ὑδροφορεῖν ἠναγκάζετο.

Ἀλλ' εἶχε μὲν αὐθις ἡ αὐτὴ ὁδὸς τοὺς προλεχθέντας ἐμπόρους καθυποστρέφοντας, τὸν λέοντα δὲ ὁ ποταμὸς ὑδροφορήσοντα. Ὃς ἰδὼν, καὶ γνωρίσας τὸν ὄνον ταῖς καμήλοις ἑπόμενον, ὁρμήματι αἰφνιδίῳ καταπλήξας τοὺς ἐμπόρους, καὶ πρὸς φυγὴν τρέψας, τοῦ κτήνους ὀραξάμενος εἵλκε τὸν ὄνον· ὁ δὲ ὄνος ἑπομένας τὰς καμήλους, ἑτέραν τῇ ἑτέρᾳ προσδεδεμένας, ὡς ἐκείνοις ἔθος, ἕως ἤγαγε τὸν ὄνον καὶ τὰς καμήλους εἰς τὸ κελλίον· καὶ τῷ οὐραίῳ πλήττων τὴν θύραν, ὡς κυνηγέσιον σῆθεν προσῆγε τῷ Γέροντι. Ὁ δὲ μειδιάσας, πρὸς τὸν ὑπηρετοῦντα, Μάτην ἄρα ὁ λέων, φησὶ, παρ' ἡμῶν ὠνειδίζετο. Οὐκοῦν ἀπολυθεὶς τῆς δουλείας, ὧν συνήθων ἐχέσθω νομῶν καὶ διατριβῶν. Τότε κλίνας τὴν κεφαλὴν ὁ λέων, καὶ οἱονεὶ συνταξάμενος τῷ Γέροντι, ὑπέδυ τὸ ὄρος· καὶ τῆς ἑβδομάδος ἅπαξ ἐξιὼν, προσήρχετο τούτῳ, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπέκλινεν ὡς ἐν σχήματι προσκυνήσεως.

Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Γέροντος, ἦλθε μὲν τὴν συνήθη εὐχὴν ἀποδώσων. Ἐπεὶ δὲ μὴ εὗρε τὸν Ὅσιον, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ὑπηρετοῦντος μοναχοῦ ἔμαθε τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, καὶ ὅτι πρὸς τὸν τάφον ἀπηνέχθη, λεπτοῖς πρότερον καταθρηνήσας βρυχήμασιν, ὕστερον ἐπὶ μεγάλῳ βρυχηθμῷ ἀφῆκε τὴν πνοήν. Οὕτω δοξάζει ὁ Θεὸς τοὺς δοξάζοντας αὐτὸν, καὶ θῆρας αὐ-

τοῖς ὑπείκειν παρασκευάζει, διατηροῦσι τὸ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἄσπιλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς.

Στίχ. Ὁ κείμενος μὲν Παῦλος, ἡ δὲ κειμένη
Ἰουλιανὴ, σύγγονοι τετμημένοι.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἐν Πτολεμαΐδι· ἐτύγχανον δὲ ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, φύντες εὐγενῶς, καὶ τραφέντες καλῶς, εὐσεβείᾳ μᾶλλον, ἢ γάλακτι. Ὁ δὲ Παῦλος τὰς θεοπνεύστους Γραφὰς διῆλθεν ἐμμελῶς· καὶ τὸν αὐτῶν νοῦν ἐκμελετήσας, ἔτι νέος ὢν προχειρότατα τοὺς ἀντιλέγοντας ἐπεστόμιζε, καὶ κήρυξ ἔνθεος τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας ὑπῆρχεν. Ἐπιδημήσαντα οὖν τῇ πόλει τὸν Βασιλέα, ἰδὼν ὁ Παῦλος αὐτὸν, θαρρεῖν τῇ ἀδελφῇ παρεκελεύσατο, καὶ στῆναι προθύμως, ὡς μεγάλου μέλλοντος τὴν πόλιν καταλαβεῖν πειρασμοῦ· καὶ ἑαυτὸν δὲ τῷ τύπῳ καθώπλισε τοῦ Σταυροῦ.

Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔλαθε σφραγισάμενος, προσῆλθε τῷ Βασιλεῖ, καὶ τῶν εἰδώλων διήλεγξε τὴν ματαιότητα. Ὅθεν κρεμασθεὶς, ξέεται· ὃν ἰδοῦσα ἡ ἀδελφὴ, κατεβόα τοῦ τυράννου, ὡς ἀδίκως αἰκιζομένου τοῦ ἀδελφοῦ. Συλλαμβάνεται δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ κρεμασθεῖσα ξέεται, καὶ ἐν λέβητι, ἔνθα πίσσα καχλάζουσα, ἀμφότεροι βάλλονται. Καὶ ἔτι ἐμμένοντες τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πεπυρωμένης ἁπλοῦνται, καὶ τοῖς νώτοις ἄνωθεν τύπτονται. Ἔνθα Κοδράτος καὶ Ἀκάκιος οἱ δήμιοι, τῶν Ἁγίων φεισάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. Μὴ διαλωβηθέντες δὲ οἱ Ἅγιοι, δεσμοῖς σιδηροῖς βάλλονται ἐν εἱρκτῇ· καὶ Ἀγγέλου ἐπιφανείᾳ λυθέντες, καὶ τροφῆς κορεσθέντες, τῷ Χριστῷ εὐχαρίστησαν. Καὶ αὖθις παρίστανται τῷ Βασιλεῖ· καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ βουληθέντες, ἀναρτηθέντες τύπτονται.

Στρατονίκου δέ τινος, ἑνὸς τῶν δημίων, τὴν Ἁγίαν Ἰουλιανὴν κατοικτείραντος, καὶ πρὸς τὸ εὐώνυμον κατακλιθέντος, καὶ τῷ Χριστῷ πιστεύσαντος, (ὅτι δὴ αὐτῷ ἡ Ἁγία προετρέπετο μὴ φείδεσθαι, ἀλλὰ ποιεῖν τὸ τοῦ Βασιλέως πρόσταγμα) μανεὶς ὁ Τύραννος, αὐτοῦ μὲν τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμε, τοὺς δὲ Ἁγίους ἐκέλευσεν ἰοβόλοις ἑρπετοῖς συναποκλεισθῆναι. Ἐξ ὧν διαμείναντες ἀβλαβεῖς, τὸν μὲν Ἅγιον Παῦλον τύπτεσθαι μολύβδοις τὰς σιαγόνας, προσδεθέντα πάλῳ σιδηρῷ, προστάσσει καὶ ἑκατέρωθεν ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν ῥάβδοις σιδηραῖς πεπυρωμέναις τύπτεσθαι· τὴν δὲ Ἁγίαν Ἰουλιανὴν, εἰς πορνεῖον ἀπενεχθῆναι, καὶ ὑπὸ ἀσώτων ἀνδρῶν διαφθαρῆναι· οὓς παραγενομένους, Ἄγγελος Κυρίου παραστὰς, τῷ κονιορτῷ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀπετύφλου. Ἀλλὰ τούτους μὲν ἡ Ἁγία εὐξαμένη, ὕδωρ αὐτοῖς ἐπιχέουσα, κατέστησεν ὑγιεῖς· αὐτὴ δὲ, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Παύλου, ἐμβάλλεται βόθρῳ πυρός.

Κελεύσαντος δὲ τοῦ Τυράννου ἐν αὐτῷ τῷ πυρὶ λιθοβοληθῆναι αὐτοὺς, ὤφθη ἄνωθεν νεφέλη πεπληρωμένη φλογὸς, ἥτις Αὐρηλιανῷ πυρὸς κατέχεεν ὄμβρους. Ὁ δὲ φοβηθεὶς, ἀνήνεγκε τοῦ βόθρου τοὺς Ἁγίους, καὶ λαμπάσι τὰς ὄψεις αὐτῶν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα καταφλεχθῆναι προσέταξε, καὶ μετὰ τοῦτο, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Κύπρου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἔλαφος ὥς περ ἐκ βρόχου ῥυσθεὶς βίου,
Ἄνεισι Γρηγόριος, ἔνθα ζῶν ὕδωρ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἐν τῷ ὄρει, τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, καὶ
» τύπον τῆς Παρθένου τὴν βάτον δείξας,
» εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δι' ἐγκρατείας, ἀναβάντες πρὸς ὄρος, ἐνθέου πολιτείας καὶ σωφροσύνης, τὸν φωτοδότην Κύριον, νοητῶς ἐνοπτρισώμεθα.

Ἐν ἀκηράτοις ἀρετῶν παραδείσοις, χορεύσας Θεοφόρε, ἄνθη θαυμάτων, ἐδρέψω πᾶσιν ἄφθονον, τούτων χάριν δωρούμενος.

Τὴν κατ' εἰκόνα Θεοφόρε ἀξίαν, φυλάττων, φοβερὸς ἀνημέροις θηρσὶν, ἐδείχθης ᾄδων ἀπαύστως, τῷ Θεῷ εὐχαριστήρια.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺν καὶ κράτος κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, νηστείᾳ καὶ ἀγῶσι Θεοκυῆτορ, ἡμᾶς αἰνοῦντας ἄχραντε, καὶ ὑμνοῦντάς σε περίζωσον.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, συνωμολόγησαν οἱ
» αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέ-
» γοντες μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα
» ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
» αἰῶνας.

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντὸς, Δέσποινα Κύριε, καὶ ἡμᾶς βασιλεῦσαι, παθῶν καὶ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν, ὡς ἀγαθὸς, διὰ νηστείας

καὶ πόνων ἀξίωσον, ἵνα σε εὐλογῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ἀπὸ βρέφους Θεόφρον δεξάμενος, χαρίτων τῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπιλάμψεων θείων ὤφθης, καταγώγιον τερπνὸν, τοῦτον ἑκάστοτε δοξάζων.

Ἐν τῇ φλογὶ τῶν παθῶν, Πάτερ Γεράσιμε, μηδαμῶς σε φλεχθέντα, δρόσος ἡ τῶν χαρίτων τοῦ Χριστοῦ ἐξ οὐρανοῦ, ὅλον κατήρδευσε πόθῳ, τοῦτον ἀνυμνοῦντα, ἐκτενῶς Θεὸν τῶν ὅλων. Θεοτοκίον.

Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ τῶν σῶν, ἄχραντε Δέσποινα, παναγίων αἱμάτων, αὐτὸς ἀποκαθαίρει μολυσμῶν σαρκικῶν, διὰ νηστείας καὶ πόνων ἡμᾶς δυναμῶν, ταῖς σαῖς ἀπαύστοις ἱκεσίαις, Θεοτόκε Παρθένε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε ἄχραν-
» τε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις
» ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ὁ πλοῦτος τῆς χάριτος, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς πάντας προστίθεται, τοὺς πόνοις ἐγκρατείας τοῦτον συλλέγοντας.

Τὴν ἄϋλον Ὅσιε, ὑλικῷ ἐν σώματι, ζωὴν καὶ πολιτείαν διήνυσας, δοξάζων τὸν δυναμοῦντά σε Κύριον.

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, τῆς ψυχῆς Γεράσιμε, πρὸς μόνα τὰ ἄφθαρτα, ἔχων, κατηξιώθης ὧν ἐπόθησας.

Σὺν Ὁσίοις Ὅσιε, Χριστῷ παριστάμενος, αὐτὸν καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν θείαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Ὑπερθεν ἐκλάμπουσα, ἡ σὴ χάρις Δέσποινα, φωτίζει ἀκαταπαύστως, τοὺς σὲ Θεοκυῆτορ μεγαλύνοντας.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τοῦ Ἁγίου Στιχηρὰ προσόμοια τρία.

Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς παναοίδιμε πολλαῖς, ὁμιλήσας θλίψεσι, καὶ ἀνυποίστοις κολάσεσι, τὸν πολυμήχανον, ἐτροπώσω ὄφιν, καὶ τοῦτον ὑπέταξας, ποσὶν ὡραιοτάτοις σου ἔνδοξε, Χριστοῦ δεόμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων παναοίδιμε φωτὶ, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, σκότος ἐμείωσας, πονηρῶν δαιμόνων, καὶ πρὸς φέγγος ἄδυτον, μετέβης ἐν Θεῷ εὐφραινόμενος· ὃν νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων ἀξιάγαστε ναὸς, τῆς Τριάδος γέγονας, καὶ τὸν ναὸν τὸν πανάγιον, ἐν ᾧ τὸ σῶμά σου, εὐσεβῶς ἐτέθη, ποταμὸν ἀνέδειξας, ἀπείρων ἰαμάτων πανόλβιε· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον Ἄρνα ἡ Ἀμνὰς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι, θρηνῳδοῦσα ἔλεγε· ποῦ σοῦ τὸ κάλλος ἔδυ γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθίας, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τοῦ Τριῳδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὁ Καλλίνικος Μάρτυς ὑμνείσθω Κόνων.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. ά. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσσῃ λαὸν,
» ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φα-
» ραὼ πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μό-
» νῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὁ Καλλίνικος νῦν, Μάρτυς ὑμνείσθω Κόνων, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος, ὡς στρατευσάμενος Χριστῷ τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ, καὶ ἄφθαρτον στέφος ἀναδησάμενος.

Κεκρυμμένην ζωὴν, καὶ τὴν αἰγλήν δόξαν, ἐπιβλήσας ἀντηλλάξατο, Κόνων ὁ ἔνδοξος Μάρτυς τῆς ἐπικήρου χλιδῆς· ὃν ὑμνοις τιμήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἁρματίας στολὴν, περιβαλόμενος νῦν, ἐνενευτρίσθης Κόνων ἔνδοξε, ἀγριελαίου ἐκ ῥίζης εἰς καλλιέλαιον, Χριστῷ τε τοὺς φύσαντας, ἐκαρποφόρησας.

Ἐλυμένος ἀρᾶς, τῆς τοῦ Προπάτορος φλοιρᾶς, τὴν πλάνης ζεύγλην ἀπεσείσατο, ὁ πανοσιώτατος Μάρτυς καὶ τὴν ὁμόζυγον, ἁγνείας συνωμίλων, συναπειργάσατο.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκχωρήσαντα Θεὸν, ἀπαύστως ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστὲ, στερέωσον μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν » καὶ δοξάζειν σου, τὰ σωτήρια παθήματα.

Λατρεύειν ἠρετίσω Θεῷ, τὸ ὡς πρέπον· ἐδουλεύθης δὲ, τὴν ζοφεραν Κόνων ἔνδοξε, τῶν εἰδώλων ἀθεότητα.

Ἱερεῦσαι προῤῥύμως Χριστῷ, ψυχὴν καὶ σῶμα, καὶ εὐπροσδέκτος, ὡς μόνος μόνῳ ὡμίλησας, τῷ Δεσπότῃ παμμακαριστε.

Νομίμων τῶν πατρῴων σοφὸς, λαὸς ἀπείρους ἠλευθέρωσας, τὸν ἀπωλείας φερώνυμον, Θριαμβεύων Κόνων ἔνδοξε.

Ἱκέτευε παθῶν ψυχικῶν, σωματικῶν τε λύσιν Ἔνδοξε, παρασχεθῆναι τοῖς ἐν πίστει, ἑορτάζουσι τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε ἀπαύστως Ἁγνὴ, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Κάθισμα. Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, κολληθεὶς Θεοφόρε, τοῦ Πνεύματος σεπτὸν, ἀνεδείχθης δοχεῖον, καὶ τὰ πονηρότατα, καθυπέταξας πνεύματα· ἐναθλήσας δὲ, ἐμεγαλύνθης ἀξίως· ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, πιστῶς ἑορτάζομεν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἁγνὴ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἰκτειρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ Θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς σοῦ τῆς καθαρᾶς, ἡ ἀμώμου Παρθένε, διέλυεν ἀλγηδὼ, τὴν καρδίαν ῥομφαία, σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑβριζόμενον, Παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν Θεοτόκε, πιστῶν τὸ κραταίωμα. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἐκ τοῦ τάφου σου ἔγερσιν, ᾗ ἐδόξασά σου, τὴν ἀήττητον » δύναμιν.

Καθελεῖς μακάριε, τὸ τῶν λαῶν ἀπατήλιον, καὶ ὑπέρηνας, τοῦ Ἰησοῦ τὴν Θεότητα. Ὀλίβιος θρίξας σου, ψευδὴς Θεὸς τὸ ἐμβρίθημα, τὸν Ἰησοῦν μόνον, καθωμολόγησεν εἶναι Θεόν.

Συνήκαν οἱ ἄφρονες, τὴν ὑπὲρ φύσιν δεξάμενοι, ἐκ λίθου χείλους, ἀκήρατον μετάδεσιν.

Μυστήριον ἄῤῥητον, τὸ διὰ σοῦ κηρυττόμενον· ἐπιστρέφεις γὰρ Μάρτυς, πεπλανημένους πρὸς Κύριον. Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξάζομεν, σὲ Θεοτόκον Ἀνύμφευτε, καὶ τῷ σῷ λιμένι, οἱ πιστοὶ καταφεύγομεν. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Φωτίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν· ἐκτὸς σοῦ » ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Ἀχράντου σε δοχεῖον ἡ χάρις, καὶ ἀκηράτου φωτὸς ἀπειργάσατο, Μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα.

Ῥημάτων ἐπουσίσθης ἀῤῥήτων, τὴν θείαν γνῶσιν, καὶ ταύτην ἐμύησας, λαοὺς ἀπείρους ὑπέρτιμε.

Τὴν χάριν σε ὁρῶντες οἱ ἄνομοι, τῶν δαιμάτων, ἐβόων· Ὁ Κόνωνος, Θεὸς τὴν πλάνην ἐνίκησε. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας. Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι, τὸ κῆ» τος ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ » τὸν φιλάνθρωπον· καὶ ἔσωσέ με, ἡ δεξιά σου » Κύριε.

Ὑπῆρξε τοῖς πιστεύσασιν, ἡ χάρις, τοῦ πλούτου ἐπαύξησις· τοῖς δὲ ἀπειθήσασιν, ἡ ἔνστασις ὄλεθρος, ταῖς ἱκεσίαις, σοῦ Κόνων παμμακάριστε.

Σαρκὸς σοι ὑποτέτακται, δαιμόνων, τὰ φίφη μακάριε, σαυτὸν ὑποτάξαντι, Θεῷ τῷ

Προσευχητάριον Βιβλιοθήκη Αγίου Νικολάου

ποιήσαντι αὐτεξουσίως, ὦ Μάρτυς Κόνων ἔνδοξε.

Ὑπὸ σοῦ ἐπαιδεύετο, τὰ πλήθη, αἱρεῖσθαι τὸν ἔλεον, καὶ τρόπον βδελύττεσθαι, ἐνθέως φιλάργυρον, παμμάκαρ ἔργῳ, καὶ λόγῳ διδασκόμενα. Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος, καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία ἔνδοξε, Ὀρθοδόξων καύχημα.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

Στιχοι.

Ἧκεις πρὸς αὐτὸν τὸν Θεόν, Θεὸς Θέσει,
Εἰς γῆν ἀφεὶς σὸν τὴν κόνιν, Κόνων Πάτερ.

Πέμπτῃ καρτερόφρων ψυχὴν ὁ Κόνων ἀφῆκεν.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐκ Κώμης λεγομένης Βυρανῆς, Νέστορος καὶ Νάδας υἱός, οἱ γυναῖκα τούτῳ συνῆψαν· ὁ δὲ τῇ παρθενίᾳ μᾶλλον σχολάζειν σὺν αὐτῇ ᾑρέτισατο. Λέγεται δὲ τὸν Ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ ἐκδιδάξαι αὐτὸν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ εἰς τὸ τῆς ζωαγωγοῦ Τριάδος ὄνομα βαπτίσαι, καὶ τῶν ἀῤῥήτων Μυστηρίων μεταδοῦναι, καὶ τῶν παραδόξων Θαυμάτων ἐνέργειαν χορηγῆσαι. Οὗτος τήν τε γυναῖκα Ἄνναν, (τοῦτο γὰρ ἦν αὐτῇ ὄνομα) συμφρονεῖν αὐτῷ καὶ συμπαρθενεύειν ἔπεισε, βαπτίσας πρότερον καὶ τοὺς γεννήτορας, καὶ μεταστήσας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· εἶτα καὶ τὸν πατέρα Νέστορα, ὑπὲρ Χριστοῦ ἔπεισε μαρτυρῆσαι· καὶ τοὺς εἰδωλολάτρας, Θυσίαν προσάγειν μέλλοντας σκοτεινῷ τινι καὶ ταρταρείῳ δαίμονι, ἐν τινι ἄντρῳ παραδοὺς, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἐπιγνῶναι αὐτοὺς ἐποίησεν, αὐτοῦ τοῦ δαίμονος μὴ εἶναι Θεὸν συνομολογήσαντος, καὶ τοὺς ἀπείρους ὄχλους τὸ, Εἷς Θεὸς, ὁ Κόνωνος, ἐπειπεῖν. Αἱ δὲ τοιαῦται φωναὶ, παρὰ τοῖς Ἰσαύροις εἰσέτι καὶ νῦν, ἐν τῇ τοῦ Μαρτυρος μνήμῃ, μεγαλοφώνως κηρύττονται. Τοσαύτης δὲ κατὰ δαιμόνων χάριν καὶ ἐξουσίαν ἔλαβεν, ὡς τοὺς μὲν αὐτῶν ἐπὶ γεωργίαν τρέψαι, καὶ τῶν φυομένων καρπῶν καταστῆσαι φύλακας· τοὺς δὲ ἐν κεραμίοις ἐγκλεῖσαι, καὶ σφραγῖδας ἐπιβαλεῖν, καὶ κατὰ γῆν πρὸς τοὺς Θεμελίους τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγκαταχῶσαι.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ γέγονεν οὕτω. Τοῦ Ἡγεμόνος Μάγνου μετὰ τῶν βασιλικῶν προσταγμάτων τὸν τόπον καταλαβόντος, καὶ τοῦ Ἁγίου κατασχεθέντος, καὶ προσαχθέντος αὐτῷ, ἐπεὶ τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν ἀνεκήρυξε, τύπτεται σφοδρῶς. Τοῦ δὲ πλήθους, συνδραμόντος ἐφ' ᾧ τὸν Ἅγιον ἐξελέσθαι, διαχειρίσασθαι δὲ καὶ τὸν Ἡγεμόνα, ὁ μὲν αἰσθόμενος, ἔφυγε· τὸ δὲ πλῆθος, λύσαντες τὸν Ἅγιον, καὶ τῶν αἱμάτων ἀποσμήξαντες, ἐν τῷ ἰδίῳ κατέστησαν οἴκῳ. Ἔνθα ἐπὶ δυσὶ χρόνοις βιώσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Φασὶ δὲ, ὅτι μετὰ τὴν αὐτοῦ ἐκδημίαν, τοῦ οἴκου εἰς ἐκκλησίαν μεταπλευσθέντος, εὑρεθῆναι τὰ κεράμια, ἔνθα τὰ πονηρὰ συνέκλεισε πνεύματα. Ὧν ἑνὸς διαφυγόντος, λογισαμένων χρυσὸν περιέχειν διὰ τὸ βάρος, ἐξελθεῖν τὰ δαιμόνια ἐν εἴδει πυρός, ὡς τε πάντας μὲν εἰς τὴν γῆν καταπεσεῖν, καταστραφῆναι δὲ τὸ ἀνοικοδομούμενον, καὶ ὅλως μετὰ ὕσιν ἠλίου, μή τολμᾶν τινα τῷ τόπῳ παραβαλεῖν. Ἀλλὰ ταῦτης οὐκ εἰς μακρὰν τῆς ἐπιθέσεως ἀπηλλάγησαν, προσευχαῖς καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις σχολάσαντες, τοῦ Ἁγίου δεηθέντος ὑπὲρ αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κόνωνος τοῦ Κηπουροῦ.

Στίχ. Ἦλων τύπους φέροντι Κυρίῳ Κόνων
Ἦλων τύπους πρόσεισιν εἰς πόδας φέρων.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, ἐκ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας. Ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς πόλιν Μάνδρων τῆς Παμφυλίας· καὶ ἦν ἐν τόπῳ λεγομένῳ Κάρμηλα κῆπον τινὰ καλλιεργῶν, καὶ οὕτω τὴν τροφὴν ποριζόμενος. Ἦν δὲ τὸν τρόπον τοσοῦτον ἀκέραιος καὶ ἁπλοῦς, ὡς ἐπιστάντας τοὺς συλλαβεῖν ζητοῦντας αὐτὸν, καὶ ἐν παιδιᾷ ἀπαζομένους, τούτους ἐκ ψυχῆς ἀντασπάζεσθαι· καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν παρῆσαν, εἰπόντων, ὅτι ὁ Ἡγεμὼν αὐτὸν Πούπλιος καλεῖ, ἀπεκρίνατο· Ποίαν γὰρ ἐκεῖνος ἐμοῦ χρείαν ἔχει, μάλιστά γε ὄντος Χριστιανοῦ; Καλείτω τοὺς ὁμόφρονας αὐτοῦ, καὶ τῆς πίστεως κοινωνούς. Δεσμευθεὶς δὲ καὶ ἀχθεὶς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ παρ' αὐτοῦ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις προτραπεὶς, βαθὺ στενάξας, καὶ τὸν Τύραννον καθυβρίσας, καὶ ἐμμένειαν τῇ εἰς Χριστὸν

Tip. S. Giuseppe.

ὁμολογίᾳ ἑαυτὸν βεβαιωσάμενος, ὡς οὐδὲν, εἴτι γένοιτο, αὐτῆς σαλευθῆναι, ἥλοις σιδηροῖς τοὺς πόδας καθηλωθεὶς, τρέχειν ἔμπροσθεν τοῦ ἅρματος ἀναγκάζεται. Ὅθεν λειποψυχήσας, καὶ ἐπὶ γόνυ κλιθεὶς, προσευξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Μοναχοῦ τοῦ θαυματουργοῦ.

Οὗτος, ἐν πᾶσι φιλόπονος γενόμενος, ὁμοῦ τε τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν ἐπέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ἀσκήσεως προῆλθε καὶ ἀρετῆς. Τεκμήριον δὲ ἀμφοτέρων, οἵ τε συγγραφέντες παρ' αὐτοῦ λόγοι, παντοίας παιδεύσεως καὶ ὠφελείας ὄντες μεστοὶ, καὶ ἡ τῶν θαυμάτων ἐνέργεια, παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ αὐτῷ δοθεῖσα· ὧν ἓν ἀναγκαῖον πάντως εἰπεῖν. Σχολάζοντος γὰρ τοῦ Ὁσίου ποτὲ ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ ἑαυτῷ προσέχοντος, προσῆλθεν ὕαινα, τυφλὸν τὸν ἑαυτῆς σκύμνον ἔχουσα, καὶ διὰ ταπεινοῦ τοῦ σχήματος τοῦ Ἁγίου ἐδέετο κατοικτειρῆσαι αὐτὴν, καὶ τὴν πήρωσιν τοῦ ἐκγόνου ἰάσασθαι. Ὁ δὲ προσπτύσας τοῖς λωβηθεῖσιν ὀφθαλμοῖς, καὶ εὐξάμενος, κατέστησεν αὐτοὺς ὑγιεῖς.

Μεθ' ἡμέρας δὲ, τῆς ὑαίνης κώδιον αὐτῷ μεγάλου προσαγαγούσης κριοῦ, τῆς ἰατρείας ἀντιμισθίαν, οὐ πρότερον αὐτὸ ὁ Ὅσιος λαβεῖν κατεδέξατο, ἢ τὸ θηρίον ὑποσχέσθαι, μηκέτι προβάτοις πενήτων ἐπιπηδᾷν. Εἰ δὲ περὶ τὴν ἄλογον φύσιν οὕτως ἦν συμπαθὴς, τί ἂν ἦν πρὸς ἀνθρώπους, οὓς ἡ τῆς φύσεως κοινωνία κατοικτειρίζεσθαι παρὰ τῶν ὁμογενῶν ἀπαιτεῖ;

Τοσαύτη δὲ ἦν ἡ τοῦ ἀνδρὸς καθαρότης, ὡς τὸν Πρεσβύτερον τῆς Μονῆς διομνύμενον λέγειν, ὡς οὐδέ ποτε τῶν θείων Μυστηρίων τῷ Μοναχῷ ἐπέδωκε Μάρκῳ· ἀλλ' ἐν τῷ προσιέναι αὐτὸν, Ἄγγελος αὐτῷ μετεδίδου, οὐ ἐκ τοῦ ἀγκῶνος τὴν χεῖρα μόνην ἔβλεπε τὴν λαβίδα κατέχουσαν, δι' ἧς ὁ Ὅσιος τῶν Ἁγιασμάτων μετεῖχεν. Ἀπετάξατο δὲ καὶ τῶν κοσμικῶν φροντίδων καὶ θορύβων ἁπάντων, τεσσαράκοντα χρόνων ὑπάρχων· καὶ διαγαγὼν ἐν τῇ ἀσκήσει ἔτη ἑξήκοντα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν βραχὺς, ψιλὸς τὸν πώγωνα, καὶ τὴν κεφαλὴν ἔνδοθεν ἔχων ἐπιλάμπουσαν τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλογίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Τὸν Εὐλόγιον εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις,
Κτίστου χάριν σοῦ τὴν κάραν τετμημένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλαμπίου.

Στίχ. Τράχηλον Εὐλάμπιος ἐκτμηθεὶς ξίφει,
Τραχηλιῶσαν δυσσέβειαν αἰσχύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀρχέλαος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑκατὸν τεσσαράκοντα δύο Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θεὶς πρῶτος Ἀρχέλαος αὐχένα ξίφει,
Ἄρχει τομῆς σοι, λαὲ θεῖε Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς, τοὺς ὑμνολόγους
» σώσας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικῶς Ἀθλητὰ, ἠγωνισμένος ἀνεβόας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νενικηκὼς τὸν ἐχθρὸν, σὺ ἀνεδείχθης Ἀθλοφόρος, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων βοῶν.

Ἐπὶ τῆς γῆς νικητὴς, ἐν οὐρανοῖς δὲ στεφανίτης, ἀνηγορεύθης τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς ἀήττητε.

Ἱερουργήσας Θεῷ, τὴν τῶν ἐν πλάνῃ σωτηρίαν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων βοᾷς.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ἣν Θεοτόκον ἀπειργάσω, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα
» Υἱὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
» χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς,
» Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Σεσυλημένον ὁρῶντες, τὸν τοῦ σκότους κοσμοκράτορα, τὴν δεισιδαίμονα πλάνην τοῦ Ἁγίου ταῖς ἐντεύξεσιν, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοπρεπῶς σοι παμμάκαρ, τῶν κακούργων τὰ συστήματα, δι' ὀλεθρίων πνευμάτων, τιμωρούμενα ἐκραύγαζον· Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς μητρικαῖς ἀγκάλαις, ἀσινὲς τὸ βρέφος ἔσωσας, τῇ ἐνεργεῖ σου προστάξει, ἐν ταῖς μύλαις τοῦ ἀγρίου θηρὸς, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν βοῶν ἀπαύστως.

Κατελαμπρύνθης ἀφθόνως, Ἀθλητὰ τῷ τρισηλίῳ φωτί· τὴν τρισυπόστατον φύσιν, ἀναμέλπων γὰρ ἐκραύγαζες· Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης ὑπερένδοξε, Θεογεννῆτορ Μαρία· ἐν γαστρί σου γὰρ ἐσκήνωσεν, ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ,
» τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως
» κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Ὅλος τοῦ αὐλοῦ πόθου γενόμενος, τοῦ Χριστοῦ ἐπεπόθησας, πιεῖν τὸν ποτήριον· διὸ πάντες σε Μάκαρ μακαρίζομεν.

Νόμῳ θείῳ θεαρέστως ἑπόμενος, οὐ θωπείαις Μακάριε, τοῦ Χριστοῦ τὸ ποτήριον, ὁλοψύχως ὤφθης ἀρυσάμενος.

Ὤφθης τῶν Μαρτύρων ἔνδοξε καλλονὴ, τοῖς Χριστοῦ καλλυνόμενος, σεπτοτάτοις στίγμασι· διὰ τοῦτό σε ἅπαντες γεραίρομεν.

Νῦν ἐν οὐρανίῳ λήξει γενόμενος, τῶν τοῦ βίου με λύτρωσαι, δεινῶν περιστάσεων, Ἀθλητὰ Κυρίου Κόνων ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε ὄρος τὸ ἅγιον· χαῖρε τὸ κεφάλαιον, τῆς σεπτῆς παρθενίας· χαῖρε Δέσποινα.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετάνοιαι, ὡς σύνηθες, ἡ ἁ. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ϛ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα δύο Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσώη, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τῶν Μαρτύρων Στιχηρὰ προσόμοια τρία.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀναφανέντες, καλλίνικοι Μάρτυρες, ἀστέρες ἄδυτοι, ἐν τῷ σεπτῷ στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας, ἄθλων λαμπρότησιν ἐφωτίσατε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, καὶ διελύσατε, πλάνης τὸ σκότος πανεύφημοι, καὶ νῦν πρὸς φέγγος, τὸ αἰωνίζον μετεβιβάσθητε· ὅθεν ἐν πίστει, τὴν φωσφόρον τε, καὶ ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν, ἐκτελοῦμεν προστάτας, ἀγαθοὺς ἡμῶν πλουτήσαντες.

Ἀπαγωγῇ Χριστομάρτυρες βιαίᾳ, δέσμιοι γεγόνατε, καὶ ἀπετέθητε, ἐν φυλακῇ ἐπιμήκιστον, ἅπαντες χρόνον, θεῖοι τῆς πίστεως ὄντες φύλακες· ἐντεῦθεν μαινόμενος, θὴρ ὁ δυσσώνυμος, ξίφει ὑμᾶς ἐθανάτωσε, μὴ βουληθέντας, εἶξαι τοῖς τούτου δεινοῖς προστάγμασι· καὶ νῦν τὰ ἄνω, ἐκληρώσασθε, χαρμονικῶς τεσσαράκοντα, πρὸς δυσὶ πεφυκότες, παναοίδιμοι βασίλεια.

Σὺν Κωνσταντίνῳ Βασσώῃ καὶ Καλλίστῳ, Θεόφιλον ἅπαντες, καὶ τὸν Θεόδωρον, καὶ τὸν λοιπὸν θεῖον ὅμιλον, τῶν Ἀθλοφόρων, μεγαλοφώνως ἀνευφημήσωμεν· θανεῖν γὰρ προείλοντο, ὑπὲρ τῆς πάντων Ζωῆς, σφαγιασθέντες γηθόμενοι· καὶ νῦν ἐν πόλει, Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐπαναπαύονται, καὶ ἐξαιτοῦνται τοῦ εὑρεῖν ἡμᾶς, ἁμαρτημάτων τὴν ἄφεσιν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, καὶ τελείαν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτι εἰς βάθη πολλῶν παραπτωμάτων, ἀθλίως κατήντησα, ἐξ ἀμελείας μου, καὶ ῥᾳθυμίας ὁ δείλαιος, καὶ ἀπορίᾳ, καὶ ἀπογνώσει νυνὶ συνέχομαι· γενοῦ μοι βοήθεια, καὶ ἱλαστήριον, καὶ σωτηρία Πανάχραντε, παραμυθίαν, εὐμενεστάτην παρεχομένη μοι, σὲ ἱκετεύω, καὶ σοῦ δέομαι, καὶ προσπίπτω καὶ πίστει κραυγάζω σοι· Μὴ δειχθείην εἰς τέλος, τῷ ἀλάστορι ἐπίχαρμα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἅδου Βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰ δὲ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὰ ἑξῆς Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἦχος β'. Μεθοδίου.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον, πανηγυρίζει μυστικῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσαμένη, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὰ αἵματα τῶν νέων Ἀ-

θλοφόρων· τούτους γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκθρεψαμένη, θυσίαν ἄμωμον δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε. Διὸ νικητὰς ὁ τούτους, τῶν παρανόμων ἀναδείξας, καὶ στεφανώσας καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῖν κατάπεμψον, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα,

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Συκεώτου.

Φάλαγγα θεοστεφῆ, ἀρτιφανῶν Μαρτύρων σφάγιον ἄμωμον, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντων προθύμως, τὸν ἁγιόλεκτον συνασπισμὸν τῶν Τεσσαράκοντα δύο, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμήσωμεν· καὶ τὴν αὐτοῦ πανίερον μνήμην, πνευματικῶς τελέσαντες, βοήσωμεν πρὸς αὐτούς· Θραύσατε θράσος Ἀγαρηνῶν τῶν ἀθέων, καὶ ῥύσασθε λαὸν εὐσεβόφρονα, εὐχαῖς ἡμῶν, πάσης περιστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγάλων χαρισμάτων Ἁγνὴ, Παρθένε Μήτηρ μόνη Θεοῦ, ἠξιώθης ὅτι ἔτεκες σαρκὶ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἄθλους ἐπαινῶ καλλινίκων Μαρτύρων. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα-
» θορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν,
» ἐβόα, ᾄσωμεν.

Ἀναφανέντες τῷ ὕψει τῆς τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίας Ἔνδοξοι, ὡς ἀστέρες φαεινοὶ, τῶν πιστῶν φωτίζετε ψυχὰς, τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν, ἀποδιώκοντες.

Θαρσαλεότητι γνώμης τῷ δυσμενεῖ, συμπλακέντες Μάρτυρες, κατεπτώσατε αὐτόν· καὶ θανόντες εὕρατε ζωὴν, ἀτελεύτητον ὁμοῦ, μακαριώτατοι.

Λελαμπρυσμένοι τῷ κάλλει τῆς φωταυγοῦς, καὶ στεῤῥᾶς ἀθλήσεως, προσηνέχθητε Χριστῷ, τῷ τυθέντι Μάρτυρες σαρκὶ, καὶ χοροῖς μαρτυρικοῖς, συνηριθμήθητε.

Οἱ τεσσαράκοντα δύο πανευκλεεῖς, τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, μυριόλεκτον πληθὺν, ἀνομούντων τρέψαντες πολλῶν, ἀγαθῶν ἐν οὐρανοῖς, κατηξιώθητε. Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία Παρθένε τῶν Ἀθλητῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἡ κυήσασα Χριστὸν, τὸν ὡραῖον κάλλεσιν αὐτὸν, καλλιῶσαι τὴν ἐμὴν, ψυχὴν ἱκέτευε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός
» μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν
» σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ
» πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Σταδίου μέσον παραστὰς, τὸν σωτήριον Λόγον, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα, ἐλευθέρᾳ τῇ φωνῇ, ἐκήρυξας ἀνδρικῶς, καρτερόφρον μέγιστε Θεόδωρε.

Ἐμφρόνως πίστει ἐναθλῶν, ἀπηρνήσω τὸ σῶμα, καὶ τομῇ τῇ τοῦ ξίφους, ὑποκλίνας σεαυτὸν, ἐτύθης ὥς περ ἀμνὸς, Κωνσταντῖνε Μάρτυς ἐξιάγαστε.

Πιστόν σε φίλον τοῦ Θεοῦ, ὁ καιρὸς τῶν ἀγώνων, ἐφανέρωσε πᾶσι, τῆς πρὸς σάρκα βλαβερᾶς, φιλίας τὸν λογισμὸν, ἀποσπῶντα κράτιστε Θεόφιλε. Θεοτοκίον.

Ἁγίων δῆμος ἐναθλῶν, τεσσαράκοντα δύο, σὲ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, Μητέρα παναληθῆ, ἐκήρυττεν ἐμφανῶς, δυναμοῦσαν τούτους μεσιτείαις σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Συμπεφραγμένοι ἀνδρικῶς πρὸς ἀνόμους, συντεταγμένοι λογικῶς πρὸς ἀθέους, τὴν πανοπλίαν ἤρασθε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· πίστιν μὲν ὡς μάχαιραν, ἐπὶ χεῖρα λαβόντες, ἀσπίδα τὴν ἐλπίδα δὲ, τεθεικότες ἐπ' ὤμων, καὶ τῆς

ἀγάπης Θώρακα σαφῶς, ἐνδεδυμένοι, ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε.

Ἕτερον, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ἀπαχθέντες δεσμῶται ὑπὸ ἐχθροῦ, καὶ φρουρᾷ συγκλεισθέντες χρόνοις πολλοῖς, τῇ πίστει φρουρούμενοι, ἀσινεῖς διεμείνατε· καὶ τῷ ξίφει λυθέντες, τοῦ σώματος Ἅγιοι, τῷ ἐνθέῳ πόθῳ, σαφῶς συνεδέθητε· ὅθεν ὡς φωστῆρες, διελάμψατε κόσμῳ, τοὺς πάντας φωτίζοντες, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, Ἀθλοφόροι μακάριοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀῤῥάτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν πάντα κατέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Πλάστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε· Ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, δώρησαί μοι τότε τὴν σὴν, προστασίαν, Δέσποινα πανάχραντε· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς Θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, κλαλάζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ὀλολύζουσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρῶσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος. Σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ Θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» σεπτὴ Ἐκκλησία, Θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα· Ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Ἰσχύϊ Μάρτυρες, τοῦ Θείου Πνεύματος, κατέβάλετε πᾶσαν, τοῦ δυσμενοῦς, δύναμιν ἀνίσχυρον, Σαναπωθέντες καὶ ζωὴν, κληρωσάμενοι αἰώνιον.

Νευρώσας κάλλιστα, ψυχὴν ὁ Κάλλιστος, τοῖς ἐνθέοις μελέταις, νεανικῶς, χαίρων προσεχώρησε, πρὸς τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομὴν, τὰ οὐράνια κληρούμενος.

Ὡραίως ἔστησας, ἐν πέτρᾳ γνώσεως, τοῦ νοός σε Βασσώη, τὰς νοητὰς, βάσεις καὶ ἐσκέλισας, καταδιώξας ἀνδρικῶς, τοὺς ἐχθρούς σου παμμακάριστε.

Κενοῦντες αἵματα, λαμπρῶς τὰ πνεύματα, παρεδώκατε ἅμα, τῷ δι' ἡμᾶς, πλούτῳ ἀγαθότητος, αἵμα τὸ ἴδιον Σταυρῷ, παναοίδιμοι κενώσαντι.

Θεοτοκίον.

Ἁγνὴν Μητέρα σε, οἱ Θεῖοι Μάρτυρες, ἐπιστάμενοι Κόρη, καὶ τὴν ἐν σοὶ, δόξαν κλεΐζόμενοι, τὰς ἀθανάτους δωρεὰς, ἐν ὑψίστοις ἐκλιπαρήσαντο.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ Θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς ὀρ-
» θοζώντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγα-
» σον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ τὸν ὄντως
» Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων, ἀνακα-
» λούμενον.

Λαμπάδες ὤφθητε μυστικαί, φέγγει εὐσεβείας τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶν σελαγίζουσαι, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος λύουσαι, Κυρίου Ἀθλοφόροι, μακαριώτατοι.

Ἐθνῶν τὰ χάσματα νοητῶν, Μάρτυρες Κυρίου ἀβλαβῶς, παραβραμόντες γεγόνατε, βρῶμα τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων ἥδιστον, τουφῆς ἀδιαῤῥεύστου, καταζιούμενοι.

Ἱκετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, Μάρτυρες προσάξατε Θεῷ, οἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα, ὅπως λυτρωθῶμεν πάσης κολάσεως, καὶ τῶν ἐπερχομένων, ἀπείρων Θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Νοός μου ἴθυνον δυσωπῶ, Ἄχραντε κινήσεις πρὸς Θεὸν, ὁδὸν ζωῆς χρηματίζοντα, καὶ τῶν Ἀθλοφόρων ἐξομαλίσαντα, τὰς τρίβους τὰς φερούσας, πρὸς τὰ οὐράνια.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶσοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Ἱστίῳ πτερούμενοι, τοῦ Σταυροῦ οἱ Ἀθληταί, παρανομίας θάλασσαν, ὑπέπλευσαν ἀβρόχος καὶ γαληνούς, λιμένας κατέλαβον, εὐσεβῶν κυβερνῆται χρηματίζοντες.

Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, Κωνσταντῖνον εὐσεβῶς, καὶ τὸν κλεινὸν Θεόδωρον, Κάλλιστόν τε Βασσώην ἡ σὺν αὐτοῖς, τὸν μέγαν Θεόφιλον, καὶ τοὺς τούτων συνάθλους εὐφημήσωμεν.

Ὡς ἄνθη ἡδύπνοα, ἐν λειμῶνι μυστικῶς, τῶν Ἀθλητῶν ἀνθήσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν ἅπασαν νοητῆς, ὀσμῆς ἐπληρώσατε, τὸ δυσῶδες τῆς πλάνης ἀπελάσαντες.

Θεοτοκίον.

Νομίμων σε ἄνευθεν, τῶν τῆς φύσεως Χριστὲ, ὑπερφυῶς ἐκύησεν, ἡ Θεοτόκος Κόρη ὡς ἀληθῶς, νομίμως τοὺς Μάρτυρας, ἐναθλήσαντας πίστει στεφανώσαντα.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ παρὸν Κοντάκιον, καὶ τὸν Οἶκον· εἰδ' οὐ, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς νεοφανεῖς, ὁπλίτας τῆς πίστεως, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ, προθύμως ἐναθλήσαντας, ἐγκωμίων στέμμασιν, ἐπαξίως πάντες στεφανώσωμεν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας Χριστῷ, ὡς πύργους καὶ φύλακας, τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἀμήχανον κάλλος, καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν, ἡ Ἀγγέλων χοροὶ ἐπιθυμοῦσι θεάσασθαι, ἐν παῤῥησίᾳ ὑμεῖς ὁρῶντες, μετὰ πάντων Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος, οἱ τοῦ Χριστοῦ τεσσαράκοντα καὶ δύο Ἀθληταὶ, ταῖς ἁγίαις ὑμῶν πρεσβείαις, τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας φωτίσατε, ἁμαρτιῶν τὸ σκότος διώκοντες, καὶ υἱοὺς φωτὸς ἐργαζόμενοι, ὡς πύργοι καὶ φύλακες, τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ϛ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ ἀθλησάντων, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσώη, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχοι.

Ἑπταπλαρίθμως συντεθειμένον φέρει,
Τὸν ἐξ ἀριθμὸν ἡ τετμημένη φάλαγξ.

Τεσσαράκοντα κάρηνα δυοῖν ἅμα ἕκτῃ ἐτμήθη.

Οὗτοι τῆς πόλεως Ἀμορίου πρῶτοι ὑπῆρχον· ἐπὶ δὲ Θεοφίλου ἁλούσης ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, αἰχμάλωτοι ἀπάγονται, στρατηγοὶ καὶ ταξιάρχαι ὄντες, καὶ τοῦ πρώτου παρὰ Ῥωμαίοις μετέχοντες γένους. Οὔτε δειλίᾳ δὲ, οὔτε φιλοψυχίᾳ, οὔτε μαλακίᾳ, οὔτε πολυχρονίῳ ταλαιπωρίᾳ τὴν πρὸς Χριστὸν προὔδωκαν πίστιν· οὐ γὰρ τῇ τοῦ σώματος κακώσει, καὶ οἱονεὶ ταριχείᾳ τὰς ψυχὰς ἐλελώβηντο, ἀλλ' ἀνδρείῳ φρονήματι, καὶ ψυχῆς γενναιότητι παραταξάμενοι πάντες, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀπομόσασθαι μὴ καταδεξάμενοι, χαίροντες τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρκαδίου.

Στίχ. Ὀσφὺν νοητὴν ἀρεταῖς ἐζωσμένος,
Εὔζωνος, Ἀρκάδιε, πρὸς πόλον τρέχεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἡσυχίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Δοὺς, Ἡσύχιε, σαυτὸν ἡσύχῳ βίῳ,
Τέλους φθάσαντος, ἡσυχάζεις ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Μάξιμος, λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ὅλῳ βλέπων νῷ Μάξιμος πρὸς τὰ στέφη,
Πρὸς τὰς βολὰς ὑπῆρχε τῶν λίθων λίθος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Εὐφρόσυνος, ὕδωρ καχλάζον ποτισθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ζέον πεπωκὼς φιάλῃ κοίλῃ πόμα,
Ὁ Μάρτυς Εὐφρόσυνος εὐφράνθη μάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὑρέσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὑπὸ τῆς μακαρίας Ἑλένης.

Στίχ. Δίδωσιν ἡμῖν Ἑλένη ταύτην χάριν,
Βλέπειν τὸ σῶσαν ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ξύλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὑρέσεως τῶν τιμίων Ἥλων.

Στίχ. Φανέντες Ἧλοι, Βασιλεῖ τοῦ μὲν κράνους
Ἄγαλμα κεῖνται, τοῦ χαλινοῦ δὲ κράτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἰουλιανὸς καὶ Εὔβουλος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Δεῦρο, ξίφει θάνωμεν, Εὐβούλῳ λέγει
Ἰουλιανὸς, εἰσφέρων εὐβουλίαν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ, καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ χρόνιον εἱρκτὴν οἱ τεσσαράκοντα, καὶ δύο Χριστοῦ Μάρτυρες, τῆς τοῦ σώματος, φυλακῆς λυθέντες ὡς αὐτοῦ, φυλάξαντες νόμους ἀληθεῖς, φύλακες ὤφθησαν ἡμῶν, οἰκοῦντες τοὺς οὐρανούς.

Αἰχμαλώτους θείους Παῖδας ἐμιμήσασθε, τρεῖς τοὺς ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, ὡς αἰχμάλωτοι, ἀπαχθέντες χώραν εἰς μακρὰν, καλλίνικοι, Μάρτυρες ἐν ᾗ τὸν πολυτάραχον ἐχθρὸν, ἠχμαλωτεύσατε.

Ῥείθροις αἵματος ὑμῶν τῆς ματαιότητος, χειμάρρους ἐξηφανάτε· ποταμίοις δὲ ἐμβληθέντες ῥεύμασι Σοφοί, πρὸς ὕδωρ μετέβητε ζωῆς, ἐποχετεύοντες ἡμῖν, ἀθανασίας κρουνούς.

Θεοτοκίον.

Τόμος Ἄχραντε καινότατος ὑπάρχασα, τὸν Λόγον ἐγγραφόμενον, ἐν σοὶ ἔσχηκας, τὸν ἐν βίβλῳ ζώντων τοὺς αὐτοῦ, ἐγγράψαντα Θείους Ἀθλητάς, τὰ γεγραμμένα ἐμμελῶς ἀποπληρώσαντας.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, » καὶ Δταπέου Θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ» παντα γὰρ δρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βουλεσθαι. » Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπελθόντες Μαρτύρων τὸ Θεῖον στάδιον, σταδιρῶς τοὺς ἀγῶνας προσεπεδείξασθε, τρέποντες ἐχθρὸν, ταῖς ἀτρέπτοις ἐνστάσεσιν· ὅθεν εὐφημοῦμεν, ὑμᾶς Χριστοῦ ὁπλῖται.

Ῥωμαλέως ἀντέστης τοῖς ματαιόφροσιν, Ἀθλητὰ Κωνσταντῖνε τοῖς ἀναγκάζουσι, σὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀποσπᾶν ἀγαπήσεως, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων, ἀγέλαις ἠριθμήθης.

Ὡς περ ἄκακοι ἄρνες ὁμοῦ Συόμενοι, πρὸς δυσὶν Ἀθλοφόροις οἱ τεσσαράκοντα, πάσχοντες τὸ σεπτὸν, τοῦ τυθέντος ὡς πρόβατον, χαίροντες μιμοῦνται, πολλῇ σὺν παῤῥησίᾳ.

Θεοτοκίον.

Νυμφοστόλος φανεὶς σοι Θεῖος Ἀρχάγγελος, Χαῖρε πύριπε Θρόνε Θεοῦ ἐδόα σοι, ἄχραντε Ἁγνὴ, Ἀθλοφόρων κραταίωμα, ὁμολογησάντων, Θεὸν σαρκὶ φανέντα.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ » τολμᾷ, Ἀγγέλων ἀπενίσαι τὰ τάγμα» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, » Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν » ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἰδεῖν τὸν Κύριον ἠξιώθητε, φέρος ὑμῖν, δωρούμενον τῆς δόξης τὸ ἄφθαρτον, Κωνσταντῖνε Βασσῶν Θεόδωρε, Κάλλιστε γενναιόφρον, μάκαρ Θεόφιλε, ἅμα τοῖς λοιποῖς ὑπὲρ ἡμῶν, ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος, τῶν Ἀθλητῶν, ἡ μνήμη ἀναλάμψασα σήμερον, τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνε· ταύτην ἐπιτελοῦντες, τούτους αἰνέσωμεν, μέλεσιν αὐτῶν τὸν Λυτρωτὴν, Χριστὸν δοξάσαντας.

Στρατὸς Μαρτύρων Θεῖος κατάλογος, ἀθλητικὸς, δυσὶ πρὸς τεσσαράκοντα χάριτι, μυριάσιν Ἀγγέλων ἠρίθμηται, λύσιν ἡμῖν πταισμάτων, νῦν ἐξαιτούμενος, μέτρῳ τῆς νηστείας ἡμερῶν, τῶν τεσσαράκοντα.

Ἡ γῆ τὸ αἷμα ὑμῶν ἐδέξατο, ἡ ποταμὸς, τὰ σώματα ῥιφέντα συνήνωσε, κεφαλὰς ταῖς τιμηθείσαις παυόλβιοι, ὕπερθεν φερομένης, Θείας λαμπρότητος, καὶ προηγουμένης ἐμφανῶς, δυνάμει κρείττονι.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτωτε, φωτιστικαῖς, αὐγαῖς σου τὴν καρδίαν μου φώτισον, ῥαθυμίας τὰ νέφη διώκουσα, καὶ τὸ τῆς ἁμαρτίας, σκότος ἐξαίρουσα, ἡ τὸν ἀναμάρτητον Θεὸν, ἀποκυήσασα.

Εἰ τύχοι Σαββάτῳ, λέγε τὸ Ἐξαποστειλάριον· εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ τυγόντος ἤχου.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τετραδεκάριθμος χορὸς, σὺν θυσίᾳ ὁμοψύχοις, ἐνήθλησε στερρότατα, μέχρι τέλους ἡ πᾶσας, τὰς μηχανὰς κατέβαλε, τοῦ ἐχθροῦ καὶ πέφυκε, πρὸς οὐρανίους σκηνώσεις, τὸ δὲ στέφος τῆς νίκης, ἐκομίσατο φαιδρὸν, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθὲς, καὶ τὸ ἔλεος μέγα, ἐπίβλεψον πανύμνητε, Θεοτόκε Παρθένε, εἰς τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ παθῶν τὸν δρόμον, καὶ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου, διασκέδασον Κόρη, ἡ πυρὸς τῆς γεέννης, ῥῦσαί με σαῖς πρεσβείαις.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων ψάλλομεν τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ λοιπά. Αἱ συνήθεις μετάνοιαι, ἡ ἀ. Ὥρα, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίου Ἀγαθοδώρου, Καπίτωνος, Αἰθερίου καὶ Ἐλπιδίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων τρία.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Μάρτυρες ἀήττητοι, καὶ Ἱεράρχαι πανεύφημοι, καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι, στύλοι ἀπερίτρεπτοι, Θείας Ἐκκλησίας, καὶ βάσις δογμάτων, καὶ ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, καὶ

καθαιρέται πλάνης γεγόνατε, Πατέρες οὐρανόφρονες, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγένων συνόμιλοι, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Ἐφραὶμ ὁ ἀοίδιμος, καὶ Βασιλεὺς ὁ Θεόσοφος, καὶ Καπίτων ὁ μέγιστος, θεῖος Ἀγαθόδωρος, σὺν τῷ Ἐλπιδίῳ, καὶ τῷ Αἰθερίῳ, καὶ Εὐγενίῳ τῷ κλεινῷ, λόγοις ἐνθέοις μακαριζέσθωσαν· ὁσίως γὰρ βιώσαντες, καὶ ἱερῶς ἐναθλήσαντες, βασιλείας ἐδείχθησαν, οὐρανίου οἰκήτορες.

Νεκρώσας τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἀγωνίσμασι, Βασιλεὺς ὁ ἀοίδιμος, νεκροὺς ἐξανέστησεν, ἐπικλήσει θείᾳ· Καπίτων δὲ πάλιν, ὁ ἱερώτατος ποιμὴν, φλογὸς ἐν μέσῳ ἑστὼς γηθόμενος, ὡράθη ἀκατάφλεκτος. Αὐτῶν πρεσβείαις Φιλάνθρωπε, ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, καὶ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἡλιόμορφε, Ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἡ τὸν Ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον· χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἡ λαμπηδὼν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα· ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἡ παγκαλὴς καὶ πανάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ πλευρὰν ὀρυττόμενον, λόγχῃ ἡ πανάμωμος, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθίας, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῶν Ἁγίων καὶ τοῦ Τριῳδίου, κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν ἐπτάριθμον Ποιμένων χορὸν σέβω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τοῖς θείαις φωτοχυσίαις Μάρτυρες, περιχεόμενοι, τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαιδρὰν, ἑορτὴν ὑμῶν πάντοτε, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, παθῶν ἀχλύος ἐκλυτρώσασθε.

Ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ σαρκούμενος, ὑμᾶς ἀνέδειξε, πανευκλεεῖς Ποιμένας τὴν αὐτοῦ, καταγγεῖλαι Θεότητα, τοῖς πλανωμένοις Ὅσιοι, καὶ ἀγνωσίᾳ κινδυνεύουσι.

Ναμάτων ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ἀποπληρούμενοι, τοὺς ἐκτακέντας καύσωνι δεινῆς, ἀθείας ἠρδεύσατε, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἔνδοξοι, τῆς σωτηρίας ὡδηγήσατε. Θεοτοκίον.

Ἐλύθη τῶν Προπατόρων ἄχραντε, τὸ ἐπιτίμιον, τῇ ὑπὲρ νοῦν κυήσει σου Ἁγνὴ, καὶ τὴν πρώτην ἀπέλαβον, τοῦ Παραδείσου εἴσοδον, μεγαλοφώνως εὐφημοῦντές σε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Πυρὶ τῷ θείῳ τὸν νοῦν, πεπυρωμένος Βασιλεῦ πάνσοφε, οἷα Ποιμὴν ἄριστος, ὕλην ἀθείας ἐνέπρησας.

Τοῦ Πνεύματος τῷ φωτὶ, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν δεινῶν Ἔνδοξοι, πρὸς φωτισμὸν εἱλκύσατε, τοῦ ἱερωτάτου Βαπτίσματος.

Αἱ τρίβοι σου πρὸς Θεὸν, κατευθυνθεῖσαι Βασιλεῦ ἅπαντας, πλάνης ὁδοῦ χάριτι, πρὸς Θεογνωσίαν ἐπέτρεψαν. Θεοτοκίον.

Ῥυόμενον τοὺς βροτοὺς, τῆς δυναστείας τοῦ ἐχθροῦ πάναγνε τὸν δυνατὸν Κύριον, ἄχραντε Παρθένε ἐκύησας.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Μύρῳ τῆς χρίσεως ἱερατεύσαντες, ποιμένες ὤφθητε λαοῦ θεόφρονος, καὶ ὡς ἀρνία καθαρὰ, τυθέντες προσηνέχθητε, Λόγῳ Ἀρχιποίμενι, τῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, Μάρτυρες πανεύφημοι, καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι· διὸ πανηγυρίζομεν πάντες, πόθῳ τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὡραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, ἀεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἑκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο· ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, μόνε

ὑπεράγαθε, καὶ φιλάνθρωπε Κύριε, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ » σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς διαιοσύνης, » ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγά- » ζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἱερώτατος Μαρτύρων χορὸς ὑμνείσθω, ἱερωσύνης χάριτι, καὶ τῆς μαρτυρίας, καταγλαϊζόμενος, καὶ μέλπων γηθόμενος· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοφόροι κυβερνῆται τῆς Ἐκκλησίας, Ἐφραὶμ καὶ Ἀγαθόδωρος, Βασιλεὺς Καπίτων, Εὐγένιος Ἐλπίδιος, καὶ θεῖος Αἰθέριος, Πνεύματι Ἁγίῳ ἐδείχθησαν.

Μεμυημένοι τὰ θεῖα θεῖοι Πατέρες, λαοὺς ἐν ὁσιότητι, καὶ δικαιοσύνῃ, ὄντως ἐποιμάνατε, καὶ τέλος μακάριον, διὰ μαρτυρίου ἐδέξασθε.

Οἱ θανόντες ἀπιστίᾳ τοῦ τεθνηκότος, τῇ ἀνεγέρσει ἔτυχον, ζωῆς αἰωνίου, διὰ σοῦ πιστεύσαντες Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, Μάρτυς Βασιλεῦ ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένους ἐζώωσας τοὺς ἀνθρώπους, Ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, τεκοῦσα Παρθένε, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἄνθρωπον δι' οἶκτον γενόμενον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐληλυ- » θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ- » δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ποτήριον σεπτοῦ, μαρτυρίου ἐπίετε, τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θεοφόροι Πατέρες, πιστῶς ἐπικαλούμενοι.

Ὁ μόνος τοῖς νεκροῖς, ἐπιπνέων ἀνάστασιν, ἐντεύξει σου τὸν θανόντα, Βασιλεῦ ἐξεγείρει, λαμπρύνων σου τὸ κήρυγμα.

Ἰσότιμον Πατρὶ, τὸν Υἱὸν καταγγέλλοντες, πολύθεον τυραννίδα, τῆς εἰδωλομανίας, Πατέρες ἐμειώσατε. Θεοτοκίον.

Μακάριος ἐστὶν, ὁ λαὸς ὁ γινώσκων σε, Πανάμωμε τοῦ Δεσπότου, τῶν ἁπάντων Μητέρα, καὶ πόθῳ μακαρίζων σε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ » Ἐκκλησία βοᾶ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου » κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς » σου ῥεύσαντι αἵματι.

Ἐπαίνοις, Ἀγαθόδωρόν τε καὶ Εὐγένιον, καὶ Βασιλέα τὸν μέγαν, καὶ σοφὸν Ἐλπίδιον στέψωμεν, Ἱεράρχας, καὶ γενναίους ὑπάρχοντας Μάρτυρας.

Νομίμοις, τεθραμμένοι τοῦ Πνεύματος πάνσοφοι, τοῖς ἀνομοῦσι τοὺς νόμους, τοὺς σωτηριώδεις παρατιθέντες, εὐσεβείας, πρὸς τὸ φέγγος αὐτοὺς ἐφειλκύσατε.

Ὤφθητε, διαφόρων ἐκ πόλεων θρέμματα, ἑνὸς Ποιμένες λαοῦ δὲ, καὶ τῆς θείας πόλεως κληρονόμοι, ἣν οἰκοῦσιν, οἱ Θεὸν θεραπεύοντες Μάρτυρες. Θεοτοκίον.

Νόμου σε, αἱ σκιαὶ Προφητῶν τε αἰνίγματα, προδιετύπουν Παρθένε, τὴν ἀῤῥήτῳ λόγῳ κυοφορίαν, ἐσχηκυῖαν, διασώζουσαν κόσμον πανάμωμε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἐφραὶμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου, Ἐλπιδίου, Καπίτωνος καὶ Αἰθερίου.

Στίχοι.

Μὴ τὴν κεφαλὴν τοῖς ἀγάλμασι κλίνων,
Ἐφραὶμ, ἀγάλλῃ, τῇ τομῇ ταύτην κλίνων.

Σωρεὶς Βασιλεὺς χερσὶ δεισιδαιμόνων,
Χεῖρας διασπᾷ δεισιδαίμονος πλάνης.

Τριὰς σύναθλος, τοῦ Προφήτου τὸν λόγον,
« Εἰς μάστιγας δέδωκα τὸν νῶτον » λέγει.

Ἐπῆρε χεῖρας εἰς προσευχὴν Καπίτων,
Καὶ πρὸς Θεὸν μετῆρεν ἐξάρας πόδας.

Ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς Θεὸν χωρεῖς, Πάτερ,
Τὸν ἐν ποταμῷ σαρκικῶς λελουμένον.

Ἑβδομάτῃ Πατέρας μόρος ἥρπασεν ἑπτὰ ἀριθμῷ.

Τῷ ἑκκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας, Ἕρμωνος τοῦ Ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐν διαφόροις ἔθνεσιν Ἐπισκόπους ἐξαποστείλαντος, ἀποστολικῶς τὸν λόγον κηρύττειν, καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλειν, ἀπεστάλησαν παρ' αὐτοῦ καὶ οἱ θεοφόροι οὗτοι Πατέρες ἡμῶν, ἐπὶ τὴν τῶν Ταυροσκυθῶν χώραν· Ἐφραὶμ μὲν εἰς Σκυθίαν, Βασιλεὺς δὲ εἰς Χερσῶνα. Καὶ δὴ, τὴν πόλιν καταλαβὼν (ὁ Βασιλεὺς), καὶ βίου διόρθωσιν, καὶ μεταβολὴν πίστεως κηρύττων, ὑπὸ τῶν

Τιρ. Σ. Γιωργίου.

ἐνοικούντων, ὡς καινῆς τινὸς πολιτείας καταγγελεὺς, καὶ τῶν πατρώων ἐθῶν ἅμα καὶ πίστεως διαφθορεὺς νομισθείς, τύπτεται, καὶ τῆς πόλεως ἀπελαύνεται· καὶ ἐν οἰκῶν ἔν τινι σπηλαίῳ, Παρθενῶνι λεγομένῳ, χαίρων μὲν τῇ ὁδύνῃ, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀτιμασθείς, ἀλύων δὲ καὶ δυσφορῶν καὶ ἀχθόμενος, ἐπὶ τῇ πωρώσει καὶ πλάνῃ τῶν ἀπίστων.

Οὕτως οὖν ἔχων, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν εὐχόμενος, πρὸς αὐτῶν ἐκείνων ἐκλήθη. Ἀποθανόντος γὰρ τοῦ παιδὸς τοῦ κατάρχοντος αὐτῶν, καὶ πρώτου τῆς πόλεως αὐτῶν, οἱ προσήκοντες, ταφῇ τὸν νεκρὸν παραδόντες, καὶ ἐπὶ τῷ τάφῳ προσμένοντες, ἔδοξαν ὄναρ ἐπιστάντα τούτοις εἰπεῖν· Εἰ ζηλητὸν ὑμῖν ἐστιν ἀναβιῶναί με, τὸν ἀτιμασθέντα καλέσατε ξένον, καὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ πιστεύσαντες, ὑπὲρ ἐμοῦ εὔξασθαι δυσωπήσατε. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ταῖς εὐχαῖς τοῦ Ἁγίου, διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος, τῷ τοῦ Βαπτίσματος τύπῳ, τοῦ παιδὸς πρὸς ζωὴν ἐπιστρέψαντος, τὴν εἰς Χριστὸν ἐδέξαντο πίστιν οἱ τούτου γεννήτορες, καὶ μετὰ πάντων τῶν γνωστῶν καὶ οἰκείων τῷ λουτρῷ τοῦ Βαπτίσματος προσέδραμον. Οἱ δὲ ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων εἰς ὀργὴν κινηθέντες, κατὰ τῆς πλατείας τὸν Ἅγιον ἕσυρον· καὶ ἐπὶ πολὺ συρόμενος, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο. Καὶ ὁ μακάριος δὲ Ἑρμαῖμ, κηρύττων τὸν Χριστὸν ἐν ᾧ εὑρίσκετο τόπῳ συλληφθείς ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ μὴ πεισθεὶς τοῖς εἰδώλοις θῦσαι, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Εἶτα αὖθις Εὐγενίου, καὶ Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἐλπιδίου, μετὰ τὴν τοῦ Ἁγίου Βασιλέως τελευτὴν, ἐν Χερσῶνι περαιωθέντων, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς ὁμοίως ἀπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων ἀποσταλῆναι Κήρυκας τῶν ἐθνῶν, καταγγέλλοντας τὴν σωτηρίαν, ἐπιστάντες οἱ ἐν ἀσεβείᾳ κατ' αὐτῶν, καὶ συνδήσαντες αὐτοὺς ἀνηλεῶς καὶ ὠμοτάτως τύπτοντες, ἀπέκτειναν, διαγενομένου τοῦ χρόνου, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελειώσεως τοῦ μακαρίου Ἑρμαῖμ, καὶ Βασιλέως, τῇ ἕκτῃ τοῦ Μαρτίου μηνός.

Χρόνοις δὲ ὕστερον αὖθις, Αἰθέριος ἐξ Ἱεροσολύμων ἀπεσταλὴς Ἐπίσκοπος ὅς, τὸ ἀγριαῖνον τοῦ λαοῦ καὶ δυσπειθὲς κατιδὼν, ἀπῆρε πρὸς τὸ Βυζάντιον, τῷ Βασιλεῖ κατ' αὐτῶν ἐντευξόμενος. Ἤδη γὰρ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἦν ἰθύνων τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν. Τῆς δὲ ἐντεύξεως κατὰ νοῦν αὐτῷ γενομένης, καὶ διὰ τῆς βασιλικῆς χειρὸς ἀπελαθέντων μὲν τῶν ἀπίστων τῆς πόλεως, ἀντεισαχθέντων δὲ τῶν συνοικισθέντων ἀνδρῶν εὐσεβῶν, καὶ τοῦ μακαρίου Αἰθερίου μετ' εὐχαριστίας ἐπὶ τὸ Βυζάντιον ἐπανιόντος, καὶ ἐν τῷ ἐπανιέναι ἀποῤῥιφέντος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀπίστων κατὰ τὸν Δούναβιν ποταμὸν, κἀκεῖ μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τελέσαντος, τῇ ἕκτῃ τοῦ Μαρτίου μηνός, πρεσβείαν οἱ τῆς πόλεως Χερσῶνος πρὸς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον στελλόμενοι, Καπίτωνα τὸν μακάριον Ἐπίσκοπον ἔλαβον.

Ἐπὶ τούτῳ οὖν τῶν μὲν εὐσεβῶν ἡδομένων, τῶν δὲ ἀπίστων δυσχεραινόντων, καὶ σημεῖον πίστεως αἰτούντων, ἐν μιᾷ τῶν παρ' αὐτοῖς καινουργίων καμίνων εἰσελθεῖν, καὶ ἀπαθῆ ἐξελθεῖν καὶ ἄθλητον, τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα περιβαλόμενος ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ τὸ ὠμοφόριον ἑαυτῷ περιθεὶς, καὶ σφραγισάμενος, καὶ ἐν τῷ πυρὶ εἰσελθὼν, καὶ ἐν ὥρᾳ ἱκανὴν διαμείνας, ἐξῆλθεν ἀνέπαφος, μέσον ἔχων τὸ φελόνιον ἀθρόακων πυρός· καὶ πάντας σχεδὸν ἐπὶ τῷ θαύματι καταπλήξας καὶ βαπτίσας, ἤδη πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέψαντας, μακαρίως τὸν βίον μετήλλαξε, τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ τοῦ Δεκεμβρίου μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Νέστωρ καὶ Ἀρκάδιος, Ἐπίσκοποι Τριμυθοῦντος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Τῆς Τριμυθοῦντος Ποιμένες καλοὶ δύο
Ἐν τῇ καλῇ σκιρτῶσι τῆς Ἐδὲμ πόᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Ἁπλοῦ.

Στίχ. Γῆθεν μεταστὰς πρὸς Θεὸν Παῦλος Λόγου,
Τῆς ἁπλότητος πολλαπλᾶ στέφη λάβε.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Παῦλος, ὁ καὶ Ἁπλοῦς προσαγορευθείς, γεωργὸς ἦν, καὶ ἄγροικος καθ' ὑπερβολήν, ἄκακος δὲ καὶ ἄπλαστος τὴν γνώμην, ὡς ἄλλος οὐδείς. Εἶχε δὲ σύμβιον δύστροπον καὶ μοιχαλίδα, καὶ ἐπὶ πολὺ ἐλάνθανε τὸν δίκαιον. Ἓν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, ἐλθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐξαίφνης, παρὰ τὸν διατεταγμένον καιρὸν, διὰ εἰκὸς συμβαίνειν, εὗρε τὴν ὁμόζυγον μοιχευομένην ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ σεμνὸν γελάσας, λέγει πρὸς αὐτούς· Καλὸν, καλὸν, οὐ μέλει μοι, μὰ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγὼ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδὲ ἐν ὀφθαλμοῖς ἴδω· ἀλλ' ἔχε αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς, κἀγὼ ἀπέρχομαι, καὶ γενήσομαι μοναχός.

Καὶ εὐθὺς τὰ πάντα ἐάσας, καὶ καλῶς οἰκονομήσας, ἀπῆλθε πρὸς τὸν μακάριον Ἀντώνιον· καὶ κρούσαντος τὴν θύραν, ἐξῆλθεν ὁ μακάριος Ἀντώνιος, καὶ λέγει αὐτῷ· Τίς εἶ, ἀδελφέ; καὶ τί ἐνταῦθα ζητεῖς; Ὁ δὲ Ξένος εἰμί, καὶ ἦλθον πρὸς σὲ γενέσθαι μοναχός. Ὁ δὲ Ἅγιος, Ἐξήκοντα, φησὶν, ἐτῶν γέρων ὢν, μοναχὸς γενέσθαι οὐ δύνασαι, οὐδὲ τὰς θλίψεις ὑπομεῖναι, καὶ τὴν στένωσιν τοῦ ὄρους. Μᾶλλον δὲ ἄπελθε ἐν Κοινοβίῳ, ἵνα τὰ σωματικὰ ἄρθονα εὕρῃς, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκόπως διατρίψῃς. Ἀντέχονται γὰρ οἱ ἀδελφοὶ τῆς ἀδυναμίας σου· ἐπεὶ ἐγὼ μόνος κάθημαι, καὶ διὰ πέντε ἡμερῶν ἐσθίω, καὶ τούτου λιμώττων. Ὁ δὲ οὐκ ἠνέσχετο ἀκοῦσαι τοῦ γέροντος, ἀλλ' ἐσπευδε σὺν αὐτῷ εἶναι. Μὴ δυνηθεὶς δὲ ὁ Ἅγιος ἀπώσασθαι αὐτὸν, κλείσας τὴν θύραν τοῦ κελλίου, ἔασεν αὐτὸν ἔξω ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μὴ ἐξελθὼν ὅλως αὐτόν. Ὁ δὲ Παῦλος ἔμεινε νῆστις, καὶ οὐκ ἀνεχώρησε. Τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ, χρείας κατεπειγούσης, ἀνοίξας ὁ Ἅγιος τὸ κελλίον, καὶ εὑρὼν τὸν Παῦλον, λέγει πρὸς αὐτόν· Ἄπελθε, γέρων, τῶν ὧδε, μὴ ἀναγκάζῃς· οὐ δύνασαι εἶναι σὺν ἐμοί. Ὁ δὲ Παῦλος, Ἀνυπόμονόν ἐστι, φησὶν, ἀλλ' ἀνάγκασόν με ἀπελθεῖν.

Τότε κατανοήσας αὐτὸν ὁ Ἅγιος, μήτε πῆραν ἔχοντα, μήτε ἄρτους, μήτε ὕδωρ, μήτε ἄλλο τι, λέγει πρὸς αὐτόν· Ἐὰν ἔχῃς ὑπακοὴν, καὶ ὅπερ ἀκούσεις παρ' ἐμοῦ, οὕτως καὶ ἀγογγύστως ποιῇς, δύνασαι καὶ ὧδε σωθῆναι· εἰδὲ ταῦτα οὐ ποιεῖς, τί μάτην κοπιᾷς, καὶ οὐχ ὑποστρέφεις ὅθεν ἐλήλυθας; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Παῦλος λέγει· Ὅσα ἂν εἴπῃς μοι, πάντα προθύμως ποιήσω. Καὶ ὁ Ἅγιος· Στῆθι λοιπὸν καὶ πρόσευξαι, ἕως οὗ εἰσέλθω καὶ κομίσω σοι ἔργον. Εἰσελθὼν οὖν εἰς τὸ σπήλαιον ὁ μακάριος, προσεῖχεν αὐτῷ διὰ μικρᾶς θυρίδος, καὶ ἵστατο ἀκίνητος εἰς τὴν προσευχὴν μίαν ἑβδομάδα, φρυγανώδεις ὑπὸ τοῦ καύματος.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξελθὼν ὁ Ἅγιος, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν φοινίκων, λέγει αὐτῷ· Δέξαι, καὶ πλέξον σειρὰν, ὡς ἐμὲ βλέπεις πλέκοντα. Ἔπλεξεν ὁ γέρων, ἕως ὥρας ἐνάτης, ὀργυιὰς δεκαπέντε, μόλῳ πολλῷ. Καὶ λέγει ὁ Ἅγιος· Κακῶς ἔπλεξας· ἀνάλυσον αὐτὴν, καὶ ἄνωθεν πλέξον. Ἦν δὲ νῆστις ἡμέρας ἑπτά. Ταῦτα δὲ ἐποίει ὁ Ἅγιος, ἵνα δυσφορήσας ὁ Παῦλος, ἀναχωρήσῃ ἐξ αὐτοῦ. Ὁ δὲ Παῦλος μετὰ μακροθυμίας καὶ σπουδῆς ἀποπλέξας τὴν σειρὰν, καὶ πάλιν ἀγογγύσως καὶ ἀνερυθριάστως μετὰ πολλῆς τάξεως πλέξας, ἐξέπληξε τὸν Ἅγιον· διὸ κατανυγείς, ἡλίου δύνοντος, λέγει πρὸς αὐτόν· Παππία, θέλεις φάγωμεν ἄρτον κλάσματος; Ὁ δὲ Παῦλος· ὡς δοκεῖ σοι, Πάτερ. Τοῦτο δὲ πάλιν πλέον ἔκαμψε τὸν γέροντα, καὶ θεὶς τράπεζαν, τέθεικεν ἄρτου κλάσματα τέσσαρα, ἅπερ οὐγγίας ἓξ, ἑαυτῷ βρέξας ἓν, τῷ δὲ γέροντι τρεῖς. Καὶ ἀρξάμενος ὁ Ἀντώνιος ψαλμοῦ, ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοκιμάσῃ τὸν Παῦλον, ἐψαλλε, δὶς τὸν αὐτὸν ἐπεξιὼν ψαλμόν. Ὁ δὲ Παῦλος προθυμότερον σὺν τῷ Ἁγίῳ προσηύχετο· καὶ λέγει ὁ γέρων τῷ Παύλῳ· Καθίσας ἐν τῇ τραπέζῃ, πρόσεχε, καὶ μὴ ἄψῃ τῶν παρακειμένων. Τούτου δὲ τὸ προσταχθὲν ποιήσαντος, λέγει ὁ Ἅγιος· Ἀναστὰς, πρόσευξαι καὶ ὑπνωσον. Ὁ δὲ μηδ' ὁπωσοῦν ἁψάμενος τροφῆς, ἐποίησεν οὕτω. Περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον ἀναβὰς ὁ Ἀντώνιος εἰς προσευχὴν, ἤγειρε καὶ τὸν Παῦλον, καὶ μέχρις ὥρας ἐνάτης ἡμερινῆς παρέτεινε τὰς εὐχάς.

Ἑσπέρας δὲ βαθείας, παραθεὶς ὁ Ἀντώνιος τὸν ἕνα ἄρτον, ἑτέρου οὐχ ἥψατο. Ὁ δὲ Παῦλος σχολαιότερον ἐσθίων, εἶχεν ἔτι ἐξ οὗ ἤσθιεν ἄρτου, καὶ τέως πληρώσαντος τὸν ὅλον ἄρτον, λέγει ὁ Ἀντώνιος· Παππία, φάγε καὶ ἕτερον ἄρτον· καὶ λέγει ὁ Παῦλος· Ἐὰν φάγῃς καὶ αὐτός, ἐσθίω κἀγώ. Καὶ ὁ Ἀντώνιος· Ἐμοὶ ἀρκετόν ἐστιν, ὅτι μοναχὸς εἰμι· καὶ ὁ Παῦλος. Οὐκοῦν, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς μοναχὸς μέλλω γενέσθαι, ἀρκεῖ κἀμοί. Καὶ ἀναστάντες ἔψαλλον· καὶ μικρὸν ὑπνώσαντες, πάλιν ἀναστάντες, ψάλλειν ἤρξαντο. Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον περιάγειν, καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν ὑποστρέφειν. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἀδελφῶν ἐληλυθότων πρὸς τὸν Γέροντα, προσεῖχεν ὁ Παῦλος, τί ὠφέλει ποιῆσαι. Καὶ ὁ Ἅγιος φησὶ πρὸς αὐτόν· Διακόνει τοῖς ἀδελφοῖς σιωπηλῶς, μή τινος γευσάμενος, ἕως ἂν ἀποχωρήσωσι· καὶ τρίτη ἡμέρα λοιπὸν ἐπληρώθη, μὴ γευσάμενος ὁ Παῦλος. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἠρώτων αὐτόν· Τίνος ἕνεκεν σιωπᾷς; αὐτοῦ δὲ μὴ ἀποκρινομένου, φησὶν ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· Ὁμίλησον τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἤρξατο ὁμιλεῖν.

Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν, ἐνεγκόντες τῷ μακαρίῳ στάμνον μέλιτος, ἐν τῇ γῇ ἔξεχε· Τούτου δὲ γενομένου λέγει ὁ γέρων τῷ Παύλῳ· Σύναξον μειράκιον τὸ μέλι, καὶ ὅρα ἵνα μήτι

ἐξ αὐτοῦ γένηται ἄχρηστον· καὶ τούτου γενομένου, οὐδόλως ἐταράχθη, ἢ ἠλλοιώθη. Ἐν ἑτέρῳ δὲ πάλιν καιρῷ, ἀντλεῖν ὕδωρ προσετάγη, καὶ δι' ὅλης ἡμέρας ἀνωφελῶς αὐτὸ ἐκχέειν. Καὶ ἄλλοτε πάλιν, τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ παραλύσας, προσέταξεν αὐτῷ ἐπιμελῶς ῥάπτειν.

Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὸν ὁ Ἅγιος ἀδιστάκτως, ἀγογγύστως, καὶ ἀνεμποδίστως πᾶν τὸ διατεταγμένον ποιοῦντα, φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἴδε, Ἀδελφέ· ἐὰν δύνασαι καθ' ἡμέραν οὕτω ποιεῖν, μένε σὺν ἐμοί· εἰ δὲ μήγε, πορεύου ὅπου θέλεις. Ὁ δὲ Παῦλος φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἐάν τι ποτὲ πλεῖον ἔχῃς δεῖξαί μοι, οὐκ οἶδα· ἐπεὶ ἃ εἶδον ἕως ἄρτι, εὐχρῶς πάντα ποιῶ.

Τοιαύτην δὲ καὶ τοσαύτην ὑπακοὴν καὶ ταπείνωσιν ἐκτήσατο ὁ μακάριος, ὥστε κατὰ τῶν δαιμόνων χάριν λαβεῖν, ἀπελαύνειν αὐτοὺς καὶ πληροφορηθεὶς ὁ μέγας Ἀντώνιος, εἶχεν αὐτὸν μεθ' ἑαυτοῦ μέχρι τινός. Εἶτα, κέλλαν κατασκευάσας, ἐκάθισεν αὐτὸν ἐκεῖ, ἵνα καὶ τὰς ἐκείνων πανουργίας μάθῃ, καὶ αὐτοῖς ἀντιπολεμῇ. Ἕνα δὲ χρόνον γεγονὼς καθ' ἑαυτόν, καὶ θαυματουργὸς ἀποφανείς, καὶ τὸν Θεὸν ἀξίως θεραπεύσας, ἀπῆλθε πρὸς τὰς οὐρανίους μονάς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῷ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, πάλαι, εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ, πυρποληθέντες ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Χαίρων ὑπῆλθες, Πάτερ Καπίτων πρὸς τὴν κάμινον· μένεις, οὐ φλεχθεὶς δέ, Παῖδες ὡς περ οἱ τρεῖς, τοὺς ἀπίστους ἐξαιρούμενος, πυρὸς τοῦ μέλλοντος, πιστωθέντας τοῖς Θείοις σου Θαύμασιν.

Οὐ δειλιάσας, οὐ φοβηθεὶς τὸ ἐπίταγμα, Πάτερ, ἱερὲ Καπίτων τὴν ἱεράν, ἀμπεχόνην περιεβέβλησαι, ταύτῃ τοὺς ἀΰλρακας, τοῦ πυρὸς ἐπιφέρων μακάριε.

Ῥύμην ἐπέσχες, τῆς ἀγνωσίας Θείοις λόγοις σου, γνῶσιν, εὐσεβείας πᾶσιν ἐπιτιθείς, τοῖς εἰς βάθη ὀλισθήσασι, τῆς ματαιότητος, ἱερουργὸς Καπίτων Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ὁ διαπλάσας, χειρὶ τὴν Εὔαν Λόγος Θεοῦ, Κόρη, ἀναπλάσαι ἅπαντας βουληθείς, ἐκ γαστρός σου διαπλάττεται, ἀρχὴν δεχόμενος, ὁ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι συνάναρχος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεκρούμενοι πόνοις τῆς σαρκὸς, ζωὴν ἀθάνατον, προεξενήσατε, Πατέρες Ὅσιοι ἅπασι, τοῖς νεκροῖς Θεοῖς λατρεύουσι, καὶ οἱ σωθέντες, σὺν ὑμῖν, ἀεὶ κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Συμφώνως Εὐγενίου πιστοὶ, καὶ Ἀγαθόδωρον, Ἐφραὶμ Ἐλπίδιον, σὺν Αἰθερίοις μέλψωμεν, Βασιλέα καὶ Καπίτωνα, ὡς καθαιρέτας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ Ἱεράρχας Χριστοῦ· ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥύσαι λαούς Πάτερ σοφὲ, τοὺς σοὺς διδάγμασι, νῦν μεταβέβηκας, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἑλλαμψιν, εὐφροσύνῃ πρὸς αἰῶνα, τῶν σῶν καμάτων ἀμοιβὰς ὑποδεχόμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Βότρυες ἀμπέλου τῆς ζωῆς, μακαριώτατοι, νῦν χρηματίζοντες, οἶνον ἐκβλύζετε πάντοτε, ἰαμάτων καὶ εὐφραίνετε, πάντων καρδίας τῶν πιστῶν ἀνευφημούντων ἡμᾶς, καὶ βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθη ὡς ἄνθρωπος ἐκ σοῦ, ἀποτικτόμενος, ὁ ὑπερούσιος, ἁπλοῦς ταῖς φύσεσιν Ἀχραντε, ἐνεργείαις καὶ θελήσεσιν, οἷς ὑφώνθη βουλήσεις, ἐμφανιζόμενος ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειροτμήτου ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσει· διὸ » ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἱερομαρτύρων Ἁγίων, τὴν ἱερὰν τελοῦντες μνήμην, ὑμνοις ἱεροῖς δεῦτε πάντες, μεγαλοφώνως αὐτοὺς τιμήσωμεν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας, τῷ πανοικτίρμονι Θεῷ ἡμῶν.

Ὤφθητε ὡς τίμιοι λίθοι, ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ ἀθέων, Μάρτυρες συρόμενοι Θεῖοι, καὶ τῆς ἀπάτης τὰ ὀχυρώματα, σθένει Θεοῦ συντρίβοντες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σήμερον ἡ πόλις Χερσῶνος, ὑμῶν τὴν μνήμην ἑορτάζει· ταύτης γὰρ ἐδείχθητε πύργοι, καὶ Θεῖοι στύλοι καὶ ὀχυρώματα, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, καὶ πρεσβευταὶ θεομακάριστοι.

Ἤδη τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, χορὸς Πατέρων ἠριθμήθη, Εὐγένιος Ἐφραὶμ καὶ Καπίτων, Ἐλπίδιός τε καὶ ὁ Αἰθέριος, καὶ Βασιλεὺς ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ Θεόφρων Ἀγαθόδωρος.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, χειρὶ τὸν φέροντα τὰ πάντα, ἡ Θεοχαρίτωτος Κόρη, ἐκπληττομένη ἐβόα λέγουσα· Πῶς καὶ Υἱὸν γνωρίζω σε, καὶ Ποιητήν μου ἀκατάληπτε;

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος Ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν ἑπομένων αὐτῷ.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ ά. Ὥρα, ὡς ἡ συνήθεια, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Θεοφύλακτε Θεοῦ, φυλακαῖς φρουρούμενος, διεφυλάχθης ἀλώβητος, καὶ πύργος ἄσειστος, Ἐκκλησίας ὤφθης, πειρασμοῖς ἀκλόνητος, τοῖς τῶν αἱρετικῶν μηχανήμασι· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφύλακτε τῆς γῆς, μεταστὰς ἀνέδραμες, πρὸς οὐρανὸν καὶ οὐράνια, οἰκεῖν σκηνώματα, ἠξιώθης μάκαρ, ἐξορίας ἕνεκεν, ἣν διὰ τὸν Χριστὸν ἐκαρτέρησας· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφύλακτε Θεὸν, νῦν ὁρῶν μακάριε, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὁρώμενος, ἑνώσει κρείττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ θετῶς θεούμενος, τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέλαβες, Ἱεράρχα παμμακάριστε, τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχήν μου πάθεσι, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἡ τὸν ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Ἰδιόμελον, καὶ τὰ λοιπά.

Ἀπολυτίκιον, λεγόμενον εἰ οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή. Ἦχος πλ. β΄.

Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ σπήλαιον.

Λαθὼν ἐβίωσας Παναοίδιμε· ἀλλ' ὁ Χριστός σε πᾶσιν ἀνέδειξεν, ὡς φωστῆρα τὴν λυχνίαν ἐπιθεὶς τὴν νοητήν· καὶ πλάκας ἐνεχείρισε, δογμάτων τῶν τοῦ Πνεύματος, δι' ὧν καταύγιασον ἡμᾶς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεῖον Θεοφύλακτον ἐν ᾠδαῖς εὐφημήσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
» λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ὅτι
» μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Θρόνῳ τῷ τοῦ Δεσπότου, Πάτερ θεοφόρε Θεοφύλακτε, παριστάμενος πίστει, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου φύλαττε.

Ἔχρισέ σε ἀξίως, χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος πανόλβιε, ἕνεκεν ἀληθείας, καὶ τῶν τρόπων σου χάριν χρηστότητος.

Ἵνα τῶν οὐρανίων, μάκαρ ἐπιτύχῃς τὰ ἐπίγεια, κατεπάτησας πάντα, καὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠκολούθησας. Θεοτοκίον.

Ὅλος ἐπιθυμία, ὁ ἐκ τῆς γαστρός σου Θεονύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμός τε καὶ φῶς Ἁγνὴ ἄδυτον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Νόμοις σὺ πειθόμενος, τοῖς τοῦ Δεσπότου σου ἔνδοξε, Ἀρχιερεῦ, νόμων παρανόμων, θεοφρόνως ἠλόγησας.

Θεῖον ἐξεικόνισμα, Χριστοῦ καὶ ἀχράντων ἔσεβες, Ἀρχιερεῦ, τὰς τῶν ἀσεβούντων, ἀσεβείας ἀνονόμενος.

Ἔτλης τὸ μαρτύριον, τῆς συνειδήσεως πρότερον, ἀσκητικῶς· καὶ νῦν τῶν Μαρτύρων, ἀνεδήσω τὸν στέφανον.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τρίβον Δέσποτα, πρὸς ἁγιότητα φέρουσαν, δείξῃς ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, παναγίως κατῴκησας.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

— Τὴν Σορίαν.

Ἐξασκήσας ὁσίως Πάτερ σοφὲ, Ἱεράρχης ἐχρίσθης ἱερουργεῖν, τὰ Θεῖα μυστήρια, εἰς ψυχῶν περιποίησιν· τὴν Χριστοῦ δὲ εἰκόνα, τιμήσας ὑπήνεγκας, ἐξορίας θλίψεις, καὶ χρόνιον κάθειρξιν· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀναβλύζων ἰάσεις, ἴασαι τοὺς κάμνοντας, καὶ φωτίζεις τοὺς ψάλλοντας. Ἱκέτευε Θεοφύλακτε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, Θείου φέγγους λυχνία χρυσοπρανής, ἀσπίλε ἀμόλυντε, ὑπεράμωμε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχήν μου, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλῃ, κατάύγασον δέομαι καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλύνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας μὲ δάκρυσι, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοῦναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀγάμητος δούλος σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς Θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακροθύμως Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος· σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ Θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
» καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Οὐ τὸ πῦρ ἐδειλίασας, τὸ τῶν πειρασμῶν παμμάκαρ Θεόπνευστε, οὐκ ἐχαύνωσε τὸν τόκον σου, τῆς τρυφῆς τὸ λεῖον Θεοφύλακτε.

Φυλακήν σου τῷ στόματι, ἔθετο Χριστὸς καὶ χείλεσιν Ὅσιε· ὅθεν ἔμεινας ἀσάλευτος, ἀσεβῶν συστάντων ἐναντίον σου.

Ὑπομένων ὑπέμεινας, τὸν ἐπὶ τὴν πέτραν πόδας σου στήσαντα, καὶ προσέσχε σοι ὁ Ὕψιστος, τὴν αὐτοῦ εἰκόνα προσκυνήσαντι.

Θεοτοκίον.

Λυτρωλέντες τῷ τόκῳ σου, τοῦ τῆς ἁμαρτίας χρέους πανάμωμε, χαριστήριον ἐρύμνιον, ἀναπέμπομέν σοι Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ῥιζούμενοι βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡ-
» μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ
» ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Αἱ χεῖρές σου ὁσίως Θεόπνευστε, πρὸς τὸν Θεὸν, Πάτερ ἐπαιρόμεναι, τοὺς δυσσεβεῖς ἐτροπώσαντο.

Κρατήσας τῆς χειρός σου ὁ Κύριος, τῆς δεήσεως, Πάτερ καθωδήγησε, πρὸς οὐρανίαν ἀπόλαυσιν.

Τὴν τρίβον τὴν στενὴν Θεοφύλακτε, διανύσας, πρὸς πλάτος κατήντησας, τοῦ Παραδείσου Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Οἱ μὴ σὲ Θεοτόκον γινώσκοντες, Θεομῆτορ, ψῶς οὐ μὴ Θεάσωνται, τὸ γεννηθὲν ἐκ σοῦ πάναγνε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Νεκρώσας τὰς αἰσθήσεις ἐγκρατῶς, παθῶν ἐβασίλευσας, καὶ νῦν Θεοφύλακτε, ἀπαθείας ἐντρυφᾷς ταῖς λαμπρότησιν.

Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος προσκυνεῖν, τοὺς πάντας ἐδίδαξας, ἔργοις καὶ δόγμασι, διαπρέψας ἐμφανῶς Θεοφύλακτε.

Νεφέλη σε τὸν ὄμβρον τῆς ζωῆς, ὁ Χριστὸς ἀνέδειξε, Πάτερ πηγάζουσαν, Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ Θεοφύλακτε.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖος παρὰ πάντας τοὺς βροτοὺς, ὁ Υἱός σου Πάναγνε, κάλλει Θεότητος, εἰ καὶ σάρκα δι' ἡμᾶς ἀνελάβετο.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφυλάκτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Στίχοι.

Καὶ σαρκὸς ἐξόριστος, ὡς καὶ πατρίδος.
Θεῖος Θεοφύλακτος, οὐ Θεὸς φύλαξ.

Ἦλυθεν ὀγδοάτῃ Θεοφύλακτος Θεοῦ ἄγχι.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ τῶν τῆς Ἀνατολῆς μερῶν ὥρμητο· καὶ παιδιόθεν καλῶς τὸν ἑαυτοῦ βίον διεξάγων, Θείᾳ τινὶ προνοίᾳ ἐκεῖθεν ἀπάρας, ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεγένετο· καὶ τῷ ἀρηγουμένῳ ἐντυχὼν τῶν ἐν ταῖς Βασιλικαῖς Σάρκαις ὑπηρετουμένων, (ἀσηρότας αὐτοὺς καλοῦσι Λατίνων φωνῇ) εἰς ὑπηρεσίαν ἑαυτὸν δίδωσι. Ταράσιος οὖτος ἦν, τὸ μέγα τῆς Ὀρθοδοξίας ἀγλάϊσμα. Ἐπεὶ οὖν οὗτος Θείᾳ ψήφῳ προεχείρθη εἰς τὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, Παύλου τοῦ Κυπρίων ἑαυτὸν ἐκὼν ἐξώσαντος τοῦ Θρόνου, ἀνάγεται ὁ λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν· καὶ αὐτίκα ὁ Θεῖος Ἀρχιερεὺς, μοναστήριον δειμάμενος, πρὸς τῇ εἰσβολῇ τοῦ Εὐξείνου Πόντου, τὸν πανόσιον Θεοφύλακτον καὶ Μιχαὴλ, τὴν Σύνοδον ἔργοις καὶ λόγοις κοσμήσαντας, Μοναστὰς ἀντὶ κοσμικῶν ἀναδείκνυσιν. Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς, μαθὼν τὴν ἀπαστράπτουσαν τῶν ἀνδρῶν ἀρετήν τε, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν προκοπὴν, μεταστειλάμενος αὐτοὺς εὐθὺς, τῷ καθ' αὐτὸν εὐκτηρίῳ αὐτοὺς καθιστᾷ. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ Μιχαὴλ μὲν εἰς Σύνοδον, τὸν δὲ τίμιον Θεοφύλακτον ἐν Νικομηδείᾳ προχειρίζεται Ἐπισκόπους.

Ὁπόσα οὖν τὰ τούτου κατορθώματα, αὐτὰ δηλοῖ τὰ πράγματα, οἵ τε δομηθέντες παρ' αὐτοῦ Θεῖοι Οἶκοι, ἤ τε Νοσοκομεῖα, καὶ ἡ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν προστασία, καὶ ἡ ἄμετρος ἐλεημοσύνη. Τοσοῦτον δὲ ἦν πρακτικὸς ὁ μέγας τοῦ Θεοῦ μιμητὴς, ὅτι πλησθεὶς τὴν φιάλην εὐκράτου Θερμοῦ, τοὺς ἀναπήρους, καὶ χωλοὺς καὶ τὰ μέλη λελωβημένους αὐτόχειρ ὁ μακάριος ἔσμηχε καὶ ἀπέῤῥιπτε.

Τοῦ τοίνυν μεγάλου Ταρασίου τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἐννέα καὶ δέκα χρόνους ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ διαπρέψαντος, καὶ Νικηφόρου τοῦ πανσόφου τοῦτον διαδεξαμένου, ἐλεεινὸν συμπίπτει πρᾶγμα. Λέοντος γὰρ τοῦ μισοχρίστου ὁραξαμένου τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα, πάραυτα ὁ δείλαιος πρὸς τὴν τῶν ἁγίων εἰκόνων καθαίρεσιν χωρεῖ. Τούτου δὲ καταθήλου γενομένου, τοὺς λογάδας τῶν Ἀρχιερέων ὁ μέγας Νικηφόρος μεταστειλάμενος, τόν τε Αἰμιλιανὸν Κυζίκου, καὶ Εὐθύμιον τῶν Σάρδεων, Ἰωσὴφ Θεσσαλονίκης, Εὐδόξιον Ἀμορίου, Μιχαὴλ Συνάδων, σὺν πολλοῖς ἄλλοις καὶ τὸν μακάριον Θεοφύλακτον, πρὸς τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀποστάτην παραγίνεται Βασιλέα, καὶ πολλὰ ἀπὸ τῶν Θείων Γραφῶν αὐτῷ προσάγουσι φάρμακα. Ὁ δὲ, ὥς περ ἀσπὶς, τὰ ὦτα βύσας, τῶν λεγομένων οὐκ ἤσθετο. Πάντα δὲ εἰς οὐδὲν θέμενος, τῶν προτέρων εἴχετο. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι σιγὴν εἶχον· ἀπὸ τοῦδε· μόνος δὲ ὁ μακάριος Θεοφύλακτος πρὸς αὐτὸν ἔφη· Οἶδα, ὅτι τῆς ἀνοχῆς τοῦ Θεοῦ καὶ μακροθυμίας καταφρονεῖν· ἀλλ' ἥξει ἐπὶ σὲ ἐξάπινα δεινὸς ὄλεθρος, καὶ ἡ καταστροφὴ ὁποία καταιγίδι, καὶ οὐχ εὑρήσεις τὸν ῥύσόμενον.

Ἐπεὶ τούτοις θυμοῦ πλησθεὶς, ἅπαντας ὑπερορίᾳ καταδικάζει· καὶ τὸν μὲν Θεῖον Νικηφόρον ἐν Θάσῳ τῇ νήσῳ· τὸν δὲ ἀοίδιμον Μιχαὴλ Συνάδων εἰς Εὐδοκιάδα, καὶ ἄλλον ἄλλαχοῦ. Θεοφύλακτον δὲ τὸν τρισόλβιον εἰς Στρόβηλον (φρούριον δὲ τοῦτό ἐστι ὑπὸ τὸ Θέμα τῶν Κυβερραιωτῶν, παράλιον κείμενον). Ἐκεῖσε ὁ μακάριος οὗτος ὁμολογητὴς Θεοφύλακτος χρόνους διαρκέσας τριακοντα, τὴν ἐκ τῆς ἀλλοτρίας κακουχίαν ἐγκαρτερῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Μετὰ δὲ τινας χρόνους, παυσαμένης τῆς Αἱρέσεως, καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀναλαμψάσης, ἐπὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης Αὐγούστης, καὶ Μεθοδίου τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου, τὸ τίμιον σῶμα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφύλακτου ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνακομίζεται, καὶ κατατίθεται ἐν Νικομηδείᾳ, ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι ναῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Πλουσιάδος τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Σάλπιγξ σιωπᾷ Παῦλος ὁ Πλουσιάδος,
Σάλπιγγος ἠχὴν τὴν τελευταίαν μένων.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Εἰκονομάχων· καὶ τοὺς ἀφρόνως κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μαινομένους, καὶ πᾶσαν ἀνατρέποντας θεσμῶν ἀκρίβειαν, καὶ τὰς μορφὰς τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀφανίζοντας, καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἁγίων ναῶν καταλύοντας, Θείοις ῥήμασιν ὡς βέλεσι κατεκέντησε, διωγμοὺς, ἐξορίας, καὶ σκληραγωγίας ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ

εἰκόνος αἱρετισάμενος· ὅθεν καλῶς ἀνδρισάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἑρμοῦ, οὗ μέμνηται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ.

Στίχ. Ἑρμῆ Σανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου.
Ἑρμῶν ἔμπνουν ἐκ λόγων διαγλύφω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Δίων μαχαίρᾳ τελειοῦται.

Στίχ. Κἂν δεξιὰ σφάττει σε δεινὴ τοῦ πλάνου,
Ἡ δεξιὰ στέφει σε Δεσπότου Δίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Δομέτιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Δομέτιος τῆς τελευτῆς τὸ χρέος
Δι' ἐκδιδαστῶν ἐξέτισεν Ἀγγέλων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ἀ. Ὁ Εἱρμός.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν, τὴν φλόγα Χαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δρόμον τὸν θεῖον ἐκτελέσας, καὶ τὴν πίστιν σα, τηρήσας μέχρι τέλους, τῶν σῶν πόνων Σοφέ, τὸν στέφανον ἐκτήσω, ἀναβοῶν μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἁρματι θείων ἀρετῶν σου, ἐποχούμενος, πρὸς ὕψος ἀνηνέχθης· τῷ Θεῷ δὲ ταυτόν, παρέστηκας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γνοὺς ὁ πλάσας κατὰ μόνας, τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων Σεμνόφρον· τῆς καρδίας τῆς σῆς, τὸ ἔνθεον καὶ βρόνιος, διδασκαλίας ἴδρυσε, Θεοφύλακτε τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Σοὶ νῦν προσφεύγω Θεοτόκε, καὶ τῇ σκέπῃ σου, καὶ θείᾳ προστασίᾳ, λυτρωθῆναι θεινῶν, θεόμενος πταισμάτων, εὐλογημένη πάναγνε, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτήν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑφηνιομένων ἔνθα νῦν, κατοικία κατῴκησας, Ὁμολογητὰ τῆς ἀληθείας πρόμαχε· καὶ φῶς σοι ἀνέτειλεν, οἷα δικαίῳ πάνσοφε, καὶ τοὺς τῶν Μαρτύρων ἀθλητὰ ἀγῶνας, μεθ' ὧν νῦν ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπομονῆς τὸν στέφανον, ἐκομίσω Θεόληπτε· τὰς ὑπερορίας γὰρ πικρῶς κατῴκησας, μισθὸν ἐκδεχόμενος, ἀπολαβεῖν τῶν ἄθλων σου, καὶ τῆς ἀγαθῆς οὐ διεψεύσθης ἐλπίδος, Χριστῷ ἀνακραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανὴς ἡ μνήμη σου, Θεοφόρε τελεῖται νῦν, τῆς ὁμολογίας ῥωτισμοῦ πυρσεύουσα· ἁγίαν εἰκόνα γάρ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐτίμησας, καὶ τῆς Θεοτόκου, τῶν Ἁγίων τε πάντων, μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεομήτωρ πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τὸν ἐπὶ πάντων Κύριον ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Μεγάλων χαρισμάτων, ὄντως ἠξιώθης, ὑπὲρ Χριστοῦ κινδυνεύσας φρονήματι, καρτερικῷ Θεοφόρε, Θεομακάριστε.

Ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, μάκαρ ἐποπτεύοις, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρούμενος, καὶ τῶν αἱρέσεων θραύων, τὰ μηχανήματα.

Σωφρόνως καὶ δικαίως, ὡς ἱεροφάντωρ, πολιτευσάμενος Μάρτυς ἐγένου λαμπρός, τὴν σὴν πορφύραν ὑφάνας, ἐκ τῶν αἱμάτων σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος τοῖς ἐν σκότει, καὶ πεπλανημένοις, δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον ἔχουσα, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Παρθένε, Χριστὸν ἀνέτειλας.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Ἰδιόμελον, καὶ τὰ ἑπόμενα τούτῳ.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Α'. Ἐὰν τύχῃ ἐν ἡμέρᾳ νηστίμῳ.

Ἑσπέρας ἐν τῇ Παραμονῇ, εἰ μὲν ἐστι Τετάρτη, καθ' ἣν τελεῖται Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, ὁἰς, τὰ Μαρτυρικὸν, τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῶν Μαρτύρων Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'. θεωτερεύοντες τὸ α'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἦχος πλ. β'. Ἐν ὠδαῖς ἁσμάτων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. α'. Εἰ δ' ἐστὶν ἐν τῇ Παραμονῇ ἄλλη ἡμέρα, ἐν ᾗ Λειτουργία οὐ γίνεται, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα γ'. Δόξα, τὸ α'. Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, κτλ.—Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας ὁἰς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ὠδαῖς ἁσμάτων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων· εἶτα τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Σχολάζουσι δὲ αἱ Μετάνοιαι, πλὴν τῶν τριῶν Μεγάλων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ψάλλεται ἡ τῶν Μαρτύρων Ἀκολουθία, καθὼς ἐστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη. Οἱ Κανόνες γράμ. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, κτλ.

Β'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Α'. Παρασκευῇ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ μὲν Παραμονῇ Ἑσπέρας, καὶ τῇ ἐπαύριον εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται, ὡς διετάχθη ἀνωτέρω (§. α'.)

§. β'. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, ὁἰς. Εἶτα, Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου δ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Φέροντες τὰ παρόντα, κτλ. δευτερεύοντες τὸ α'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ὠδαῖς ἁσμάτων. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, τὸ Κατευθυνθήτω, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Μαρτύρων, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν, Εἰς μνημόσυνον.

Γ'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Α'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ μὲν Παρασκευῇ Ἑσπέρας, ὁ Ἑσπερινὸς ψάλλεται, ὡς διετάχθη ἀνωτέρω (§. β'.)

Τῇ δὲ ἐπαύριον εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Ἐξάψαλμον, τὸ Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου Δόξα, τῶν Μαρτύρων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Μετὰ τὴν Β'. Κάθισμα τῶν Μαρτύρων ὁμοίως καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον. Ἀναβαθμοὶ, Εὐαγγέλιον, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν Μαρτύρων. Κανόνες, τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου καὶ τῶν Μαρτύρων. Εἰς τοὺς Αἴνους, τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου γ'. καὶ τῶν Μαρτύρων γ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη, κτλ. κτ).

Δ'. Ἐὰν τύχῃ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Ἐν τῇ ἡμέρα ταύτῃ συμψάλλονται καὶ αἱ τρεῖς Ἀκολουθίαι ὁμοῦ· ἡ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῶν Μαρτύρων. Καὶ Ἀπόστολος μὲν λέγεται τῶν Μαρτύρων, Εὐαγγέλιον δὲ τῆς Κυριακῆς.

Ε'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Β'. Γ'. ἢ Δ'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ μὲν Παρασκευῇ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς οὕτω· Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, ὁἰς, τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἤχου, καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ὠδαῖς ἁσμάτων. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἤχου, κτλ.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωΐ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Μαρτύρων ἑορταστικώτερον. Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Μαρτύρων, κτλ.

Ϛ'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

Τῇ Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας ὁἰς, τῆς Ἀκαθίστου Προσόμοια δ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ὠδαῖς ἁσμάτων. Καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου. Τὸ ἀπολυτίκιον μυστήριον, Εἴσοδος, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Ὁ δὲ Ἀκάθιστος Ὕμνος, ἐν μὲν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ψάλλεται νῦν ἀφ' ἑσπέρας, κηρυσσομένου ἀπὸ τοῦ Ὄρθρου, περὶ τὴν ἡ. ὥραν τῆς Παρασκευῆς. Ἀφ' ἑσπέρας ψάλλεται ὡσαύτως, εἰ καὶ βραδύτερον, καὶ ἐν πολλαῖς ἄλλαις τῶν πόλεων Ἐκκλησίαις. Καὶ αὗται μὲν ποιήτωσαν, κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν. Οἱ δὲ ψάλλοντες τὸν Ἀκάθιστον τοῦτον Ὕμνον, κατὰ τὴν παλαιὰν διατύπωσιν, τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, συνημμένου μετὰ τοῦ Ὄρθρου, ψαλλέτωσαν αὐτὸν οὕτως.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ψάλλομεν Τροπάριον τῆς Ἀκαθίστου, Τὸ προσταγθὲν μυστικῶς. Δόξα, τῶν Μαρτύρων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἀκαθίστου. Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, τὸ Κοντάκιον τῆς Ἀκαθίστου, καὶ μετ' αὐτὸ ἓξ Οἶκους. Ὡσαύτως. καὶ μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, καθὼς διατέτακται ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Εἶτα ὁ Ν'. καὶ εἰ Κανόνες, τῆς Ἀκαθίστου εἰς ϛ'. καὶ τῶν Μαρτύρων εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, μετὰ τὴν γ'. ἑξάδα τῶν Οἴκων, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μαρτύρων· εἶτα Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἀκαθίστου, Ὁ μέγας στρατηγός. Ἀφ' ἑκτῆς, μετὰ τὴν τελευταίαν ἑξάδα τῶν Οἴκων, Κοντάκιον τῆς Ἀκαθίστου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου· ἐν τῇ Θ'. Ὠδῇ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων, καὶ τῆς Ἀκαθίστου. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀκαθίστου γ'. καὶ τῶν Μαρτύρων γ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν, Ἦχος πλ. α'. Ἀθλοφόροι Χριστοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ ἀμφοτέρων τῶν Ἀκολουθιῶν. Ἀπόστολος τῶν Μαρτύρων. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Κοινωνικὸν τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Τηρ. S. Greg.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Κατὰ παραδρομὴν σημειοῦται ἐν τῷ Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, σελ. 155, ὅτι, Ἐὰν τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῶν μ'. Μαρτύρων τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, μετατίθεται, κτλ. πρᾶγμα, ὅπερ οὐ δύναται συμβῆναι, εἰμὴ ἐὰν τὸ Πάσχα ὀψιμίσῃ ἕως Μαΐου 5.

ΤΗ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου· εἶθ' οὕτω τῶν Ἁγίων τὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπιζομένοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ γὰρ ἱμάτιον ἀποδυόμεθα, ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. Δριμὺς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος· ἀλγεινὴ ἡ τῆξις, ἀλλ' ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὦ συστρατιῶται· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥίπτοντες περιβόλαια πάντα, βαίνοντες ἀτρόμως εἰς λίμνην, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Διὰ Παράδεισον, ὃν ἀπωλέσαμεν, ἱμάτιον φθαρτὸν σήμερον μὴ ἀντισχώμεθα· δι' ὄφιν ποτὲ φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι, ἐκδυσώμεθα νῦν διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν· καταφρονήσωμεν κρύους λυομένου, καὶ σάρκα μισήσωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βλέποντες ὡς τρυφὰς τὰς βασάνους, τρέχοντες πρὸς λίμνην κρυώδη, ὡς πρὸς θάλψιν, ἔλεγον, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ ὑποπτήξωμεν ὥραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβερὰν γέενναν τοῦ πυρὸς φύγωμεν· καυθήτω ὁ ποῦς, ἵνα χορεύῃ αἰώνια· ἡ δὲ χεὶρ ῥυείτω, ἵνα ὑψοῦται πρὸς Κύριον· καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνησκούσης· ἑλώμεθα θάνατον, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ πρῶτον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ἔργοις, σκοτεινοῖς συναπαχθεὶς, ὅλον ἀπημαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, θέλων ὁ πανάθλιος, καὶ περιβέβλημαι, στολισμὸν κατακρίσεως, καὶ σκότους· διό σου, δέομαι Πανάμωμε· Τῇ δυναστείᾳ σου, ῥῆξον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς ἀφθαρσίας με χλαῖναν, ἔνδυσον γυμνώττοντα καὶ σῶσόν με.

Κατὰ δὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν,

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐν ᾠδαῖς ᾀσμάτων· ὅρα εἰς τὸν Στίχον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἴσοδος, κτλ. καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία.

Μὴ τελουμένης δὲ Λειτουργίας,

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα·

Δόξα. Τῶν Ἁγίων. Ἦχος πλ. β'.

Ἐν ᾠδαῖς ᾀσμάτων εὐφημήσωμεν πιστοὶ, τοὺς ἀθλοφόρους τεσσαράκοντα Μάρτυρας, καὶ πρὸς αὐτοὺς μελῳδικῶς, ἐκβοήσωμεν λέγοντες· Χαίρετε Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, Ἡσύχιε Μελίτων, Ἡράκλειε Σμάραγδε καὶ Δόμνε, Εὐνοϊκὲ Οὐάλη καὶ Βιβιανὲ, Κλαύδιε καὶ Πρίσκε· Χαίρετε Θεόδουλε Εὐτύχιε καὶ Γωάννη, Ξανθία Ἡλιανὲ Σισίνιε, Κυρίων, Ἀγγία, Ἀέτιε καὶ Φλάβιε· Χαίρετε Ἀκάκιε Ἐκδίκιε, Λυσίμαχε Ἀλέξανδρε, Ἠλία καὶ Γοργόνιε, Θεόφιλε Δομετιανὲ, καὶ Θεῖε Γάϊε καὶ Γοργόνιε· Χαίρετε Εὐτυχὲς καὶ Ἀθανάσιε, Κύριλλε καὶ Σακερδὼν, Νικόλαε καὶ Οὐαλέριε, Φιλοκτῆμον, Σεβεριανὲ Χουδίων καὶ Ἀγλάϊε. Ὡς ἔχοντες παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Μάρτυρες παναοίδιμοι, αὐτὸν ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πανσέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπά.

Αἱ γ'. μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος ὅ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸ σεπτὸν στερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀστέρες μέγιστοι, καταλαμπρύνετε ἀεί, καὶ τοὺς πιστοὺς καταυγάζετε, Μάρτυρες Θεῖοι, Χριστοῦ Τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος ὅ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀνδριοτάτῳ λογισμῷ ὑπελθόντες τὴν μαρτυρίαν Σαυμαφοὶ Ἀθλοφόροι, διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος διήλθετε, καὶ διεβιβάσθητε, σωτηρίας πρὸς πλάτος, κλῆρον κομισάμενοι, οὐρανῶν Βασιλείαν· ἐν ᾗ ποιεῖσθε τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, Θείας δεήσεις, σοφοὶ Τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέῃ δώρησαι τοῖς δούλοις σου, κράζουσι καὶ λέγουσι· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ὁρατῶν, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος πλ. ά. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, ἡ Θεόστεπτος αὐτὴ καὶ Θεοσύλλεκτος, τῶν Τεσσαράκοντα πληθύς, ἀνευρημάσθωσαν νῦν· διὰ κρυμοῦ γὰρ καὶ πυρός, δοκιμασθέντες οἱ σοφοί, ἐδείχθησαν στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ Παμβασιλέως, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἀγνὴ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ ὅτι Παρθένε, ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ ά. Ἀντίφωνον τοῦ ὅ. Ἤχου. Προκείμενον.

Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Στ. Ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον, Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

(Ὅρα εἰς τὸν Ὄρθρον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, Ἀπριλίου 23).

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Προφητικῶς ἀνεβόα.

Ζήτει εἰς τὴν ἐπαύριον, μετὰ τοὺς Αἴνους (*).

Οἱ Κανόνες τῶν Ἁγίων εἰς ϛ'. καὶ τὰ Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, ἄνευ τῶν Εἱρμῶν, καὶ τῶν Θεοτοκίων·

Θεοστεφῆ φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ὠδὴ ά. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Δεῦτε λαοί, ἀσώμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ » Θεῷ, τῷ διελόντι Σάλασσαν, καὶ ὁδη» γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆλε, δουλείας Αἰγυ» πτίων· ὅτι δεδόξασται.

Θεοστεφῆ, φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων Χριστοῦ, ἐν Θεοπνεύστοις ἄσμασι τῶν Τεσσαράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζων· ὅτι δεδόξασται.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἅπασαν ἀπαρνησάμενοι, προσηγορίαν εἵλοντο οἱ Τεσσαράκοντα, τὴν χριστώνυμον κλῆσιν, οἳ ἧς ἐν τοῖς ὑψίστοις, νῦν πολιτεύονται.

Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καὶ κόσμον μισήσαντες, τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον συνεξεδύσασθε, τῷ προσκαίρῳ ἐσθῆτι, στολὴν δὲ ἀφθαρσίας, περιεβάλεσθε. Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς, ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον » σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν » ὑμνούντων σε.

Στρατείας καὶ ζωῆς, καὶ ὡραιότητος, σωμάτων καὶ ὄλβου ἠλογηκότες, εὐκλεῶς

(*) Τὰ ἀνωτέρω Κεφάλαια, καὶ τὰ λοιπὰ ἑφεξῆς, μετεγράφησαν ἐνταῦθα ἐκ τῶν χειρογράφων, ἵνα εὑρίσκωνται πρόχειρα, ὅταν τυπικὴ διάταξις ἀπαιτῇ αὐτά. Σημειωτέον δὲ, ὅτι τὰ χειρόγραφα ἔχουσι καὶ Ἀναγνώσματα εἰς τοὺς Μάρτυρας τούτους, καὶ ἕτερον Κανόνα, Θεοφάνους ποίημα.

οἱ Τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων ἐκληρώσαντο.

Τοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ Τεσσαράκοντα, προστάξει βαλλόμενοι τοῦ τυράννου, τὰς βολὰς διὰ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῶν προσταττόντων ἀπεκρούσαντο.

Ἐλάλει κατὰ σοῦ τυράννων χείλεσιν, ὁ ὄφις τοῦ Κτίσαντος βλασφημίας, ἀλλ' αὐτοῦ τὸ θεομάχον στόμα, τοῖς κατὰ τῶν Μαρτύρων λίθοις θλάττεται.

Θεοτοκίον.

Τοῦ ἄνθρακος χρυσοῦν θυμιατήριον, τοῦ θείου ἀνύμφευτε γενομένη, τὸ δυσῶδες τῆς καρδίας μου, εὐωδίασον μόνη Ἀειπάρθενε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρτυρικῶς, τὸν ἐχθρὸν καθελόντες ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐπληρώσατε, τοῦ Προφήτου τὰ ῥήματα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, γενναίως διήλθετε, ἀναψυχὴν εὑράμενοι, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅθεν καὶ στεφάνους, οὐρανόθεν λαβόντες, χοροῖς συνευφραίνεσθε, Ἀσωμάτων μακάριοι. Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζεσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν τρέμω τὴν φοβερὰν, φρίττω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὀδύνην, τὸ σκότος, τὸν τάρταρον, τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων, τὸν ἄϋπνον σκώληκα. Οἴμοι, τί ποιήσω, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται, καὶ κρυπτὰ δημοσιεύωνται; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς
» οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Φρενοβλαβεῖτε ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὴν πρόξενον ζημίας, δωρεὰν προτείνοντες ἀθεώτατοι.

Ἠκονημένα ξίφη τε, θῆρας καὶ πῦρ, σταυρόν τε τοῖς Ἁγίοις, οἱ Χριστοῦ διῶκται ἐπανετείνοντο.

Φοβερὸν ἡμῖν ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὸ πῦρ τὸ τῆς γεέννης· τὸ δὲ νῦν, ὡς σύνδουλον, οὐ πτοούμεθα.

Ἀπαστράπτοντες, Ἔνδοξοι, τῇ νοερᾷ Χριστοῦ φωταγωγίᾳ, πρὸς ἀκτῖνα θείαν με ὁδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἄχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
» Ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν
» προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Λύσσῃ παράφρονι, τῶν διωκτῶν οἱ Ἀθληταὶ αἴθριοι, ἐν τῷ κρυμῷ διανυκτερεύειν καταδικασθέντες, ἀνέμελπον ὕμνον, Θεῷ χαριστήριον.

Ἀγαλλώμενοι, οἱ Τεσσαράκοντα Χριστοῦ Μάρτυρες, τὴν ἀλγεινὴν ὑπέμειναν πῆξιν, ἐν λίμνῃ ἑστῶτες, ἐλπίδι τῶν θείων στεφάνων νευρούμενοι.

Ἑλὼς προτίθεται, τοῖς Τεσσαράκοντα Χριστοῦ Μάρτυσιν, ἀποπνιγεὶς ὁ πρὶν ἐμφωλεύων, τοῖς ὕδασιν ὄφις· τὴν ὀλεθροτόκον, ἰσχὺν γὰρ ἀφῄρηται.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ Τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἁγνή· χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
» τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας
» σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
» Θεός με ἀνάγαγε.

Γεγηθὼς ὁ ἀρχέκακος ἥρπασεν, ὡς τῆς δωδεκάδος Ἰούδαν τὸν δείλαιον, καὶ τῆς Ἐδὲμ τὸν ἄνθρωπον, τῆς τεσσαρακοντάδος τὸν ἔκπτωτον.

Ἀναιδὴς ὢν εἰκαίως φρυάττεται· οἷα γὰρ λῃστῇ καὶ Ματθίᾳ τὸ πρότερον, οὕτω καὶ νῦν ὁ τύραννος, τοῦ φρουροῦντος τῇ κλήσει εὐθύνεται.

Ματαιόφρων καὶ θρήνων ἐπάξιος, ὅς τις τῶν ζωῶν ἀμφοτέρων διήμαρτε· διὰ πυρὸς γὰρ λέλυται, καὶ πρὸς πῦρ ἐξεδήμησεν ἄσβεστον.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιὰν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότῃ προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ ἐν Ἁγίοις ἀστέκτῳ ἐποχουμένῳ, τῷ ἐκτείναντι τὸν οὐρανὸν καθάπερ δέρριν, τῷ τὴν γῆν ἐδράσαντι, καὶ συναγαγόντι τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, τῷ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ποιήσαντι ὑπάρχειν, καὶ πᾶσι χορηγοῦντι πνοὴν καὶ ζωήν, τῷ προσδεχομένῳ τῶν Ἀρχαγγέλων τὸν ὕμνον, καὶ ὑπ' Ἀγγέλων δοξαζομένῳ, καὶ ὑπὸ πάντων προσκυνουμένῳ, Χριστῷ τῷ παντοκράτορι, τῷ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν, προσπίπτω ὁ ἀνάξιος, προσάγων μου τὴν δέησιν, λόγου χάριν αὐτῶν, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ὑμνῆσαι κἀγὼ τοὺς Ἁγίους, οὓς αὐτὸς ἔδειξας νικητὰς, δωρησάμενος αὐτοῖς δόξαν ἐν τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Πληροῦμεν ὑστέρημα σοῖ, Σῶτερ, πάλους
Τεσσαράκοντα, συντριβέντες τὰ σκέλη.

Ἀμφ' ἑνάτῃ ἐάγη σκέλη ἀνδρῶν τεσσαράκοντα.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, ἐκ διαφόρων πατρίδων ὄντες, ἐφ' ἑνὶ τάγματι ἐστρατεύοντο. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κατασχέντες, καὶ εἰς ἐξέτασιν ἀχθέντες, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, λίθοις τὰς ὄψεις, καὶ τὸ στόμα πρότερον βάλλονται· αἱ δὲ βολαὶ, οὐ μᾶλλον τούτους ἢ τοὺς βάλλοντας, ἀντιστρεφόμεναι ἔπληττον. Ἔπειτα, ἐν ὥρᾳ χειμερινῇ γυμνοὶ διανυκτερεύειν κατεδικάσθησαν μέσον τῆς λίμνης, τῆς πρὸ τῆς πόλεως. Ἑνθα ἑνὸς αὐτῶν φιλοψυχήσαντος, καὶ πρὸς τὸ πλησίον βαλανεῖον προσδραμόντος, καὶ ἅμα τῇ προσβολῇ τῆς θέρμης διαλυθέντος, ὁ παρατηρῶν αὐτοὺς δήμιος καὶ φυλάττων, εὐθὺς μετὰ τῶν Ἁγίων, ἀντὶ τοῦ λιπόντος, κατέστησεν ἑαυτὸν, φῶς ἐν νυκτὶ περὶ τοὺς Μάρτυρας ἰδών, καὶ στεφάνους ἐφ' ἕκαστον αὐτῶν κατιόντας.

Ἦδη δὲ τῆς ἡμέρας ἐπιφανείσης, ὡς λειποψυχοῦντες ἦσαν μὲν οἱ Ἅγιοι, ἔτι δὲ ἐμπνέοντες ὤρθησαν, τὰ σκέλη θλασθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. Οὕτω δὲ ἄρα αὐτοῖς ἀσπαστὸς καὶ καθ' ἡδονὴν ὁ θάνατος ἐγνωρίζετο, ὡς καταλειφθέντα τινὰ παρὰ τοῦ Τυράννου, δι' ἡλικίαν καὶ ῥώμην σώματος ἔτι ἐμπνέοντα, νομίσαντος αὐτὸν ἴσως μεταβουλεύσεσθαι. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ παρέμενεν αὐτοῖς πάσχουσι, παῖδα τὸν ἑαυτῆς βλέπουσα· καὶ γὰρ ἦν οὗτος ὑπὲρ πάντας τὴν ἡλικίαν νεώτερος, καὶ ἐδεδοίκει, μήποτε δειλίαν αὐτῷ ἐμποιήσῃ τὸ νεαρὸν, καὶ φιλόζωον, καὶ ἀνάξιος τῆς τῶν συστρατιωτῶν τάξεώς τε καὶ τιμῆς εὑρεθῇ.

Ἱστατο οὖν ἀτενὲς ὁρῶσα σχήματί τε καὶ βλέμματι, ὅπως εἶχε, θάρσος αὐτῷ ἐμβάλλουσα, χεῖρας τέως εἰς αὐτὸν ἐκτείνουσα, καὶ, Τέκνον ἐμοὶ γλυκύτατον, λέγουσα, τέκνον ἤδη Πατρὸς οὐρανίου, μικρὸν ὑπόμεινον, ἵνα τέλειος καταστῇς· μὴ φοβηθῇς τὰς βασάνους· ἰδοὺ γὰρ παρίσταταί σοι βοηθὸς Χριστὸς ὁ Θεός· οὐδὲν τὸ λοιπὸν ἀηδὲς, οὐδὲν ἐπίπονον ἀπαντήσει· πάντα ἐκεῖνα παρῆλθον, πάντα ταῦτα τῇ σῇ νενίκηκας γενναιότητι· χαρὰ τὸ μετὰ ταῦτα, ἡδονὴ, ἄνεσις, εὐφροσύνη, ὧν μεθέξεις συμβασιλεύων Χριστῷ, ᾧ πρέσβυς ἐμοὶ τῇ τεκούσῃ τὰ πρὸς αὐτὸν γινόμενος.

Οἱ οὖν Ἅγιοι, συντριβέντες τὰ σκέλη, τῷ Θεῷ παρέθεντο τὰς ψυχάς· οἱ δὲ στρατιῶται, ἀμάξας ἐνεγκόντες, καὶ ταύταις τὰ ἱερὰ σώματα ἐπιθέντες, παρὰ τὸ χεῖλος τῷ ἐκ γειτόνων ποταμῷ ἄγουσι. Τὸν μέντοι νέον ἐκεῖνον, ᾧ Μελίτων ὄνομα, ἐμπνέοντα ἔτι κατιδόντες, καταλείπουσιν, ὄντα τοῦ ζήσεσθαι· ὃν ἡ μήτηρ μόνον ὑπολειφθέντα θεασαμένη, τοῦτο μᾶλλον θάνατον αὐτῆς καὶ τοῦ παιδὸς εἶναι λογισαμένη, ὑπεριδοῦσα γυναικὸς ἀσθένειαν, καὶ σπλάγχνων μητρικῶν ἐπιλαθομένη, τὸν υἱὸν ἐπ' ὤμων ἀραμένη, ταῖς ἁμάξαις ἠκολούθει μεγαλοψύχως, τότε ζήσειν οἰομένη, ὅταν νεκρὸν μᾶλλον καὶ ἐκλελοιπότα θεάσαιτο.

Ἐπεὶ οὖν οὕτω φερόμενος ὑπ' αὐτῆς ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, τότε δὴ τῶν φροντίδων ἡ μήτηρ ἑαυτὴν λύσασα, μέγα τε καὶ ὑπερήδιστον ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ υἱοῦ σκιρτήσασα, μέχρι τοῦ τόπου, οὗ τὰ σώματα τῶν Ἁγίων ἦν, ἀπενέγκασα τὸν τοῦ φιλτάτου νεκρὸν, ἐπάνω αὐτῶν τίθησι, καὶ τοῖς ἄλλοις συναριθμεῖ, ἵνα μηδὲ

τὸ σῶμα τῶν σωμάτων ἀπολειφθῇ, οὐ τὴν ψυχὴν ἔσπευδε ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων συναριθμεῖσθαι. Μέγα δὲ πῦρ ἀνάψαντες οἱ τῷ ἀντικειμένῳ ὑπηρετούμενοι, τὰ τῶν Ἁγίων σώματα κατακαίουσιν· εἶτα τῶν λειψάνων Χριστιανοῖς φθονοῦντες, εἰς τὸν ποταμὸν αὐτὰ ἀφιᾶσιν. Ἀλλ' ἐκεῖ, θείᾳ πάντως οἰκονομίᾳ, ἐχόμενα κρημνοῦ συνήχθη τινός· καὶ Χριστιανῶν ταῦτα χεῖρες ἑλόμεναι, πλοῦτον ἡμῖν ἄσυλον ἐδωρήσαντο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Χαλκοῦ Τετραπύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐρπασιανοῦ.

Στ. Ὁ κλωβὸς ἅρμα πυρός· αἱ δ' ὧν λαμπάδες,
Οὐρπασιανέ, σοὶ τέθριππος ἀνόδου.

Ἄρτι τότε τὴν βασιλείαν Μαξιμιανὸς ἐνδυσάμενος, τὴν περίοικον Νικομηδείας κατετυράννει, διάπυρος ἔκδικος τῶν εἰδώλων γενόμενος. Τούτου ποτὲ τὸν θυμὸν, ὡς φλόγα μεγάλην, ἀνῆψαν κατὰ τῶν Χριστιανῶν οἱ τούτου σύμφρονες καὶ συμπόται. Τότε σχεδὸν πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ Συγκλητικοὺς ἐκκλησιάσας ἅμα καὶ τοὺς ἄρχοντας, κατεβρόντησεν· Εἴτις ὑμῶν περιέπεσεν εἰς τὴν τῶν Χριστιανῶν θρησκείαν, καὶ οὐ θέλει μετάμελος πρὸς τοὺς εὐμενεῖς θεοὺς γενέσθαι, λυσάτω τὴν ζώνην αὐτοῦ ἐνώπιον πάντων, καὶ ὑποχωρείτω τοῦ τε παλατίου καὶ τῆς πόλεως ἡμῶν· ἡ γὰρ πόλις αὕτη θεοὺς μεμάθηκε λατρεύειν ἐκ προγόνων, καὶ οὐ Θεὸν ἕνα, καὶ τοῦτο ἐσταυρωμένον.

Τότε δὴ τότε φρίκη περιέσχεν ἅπαντας τοὺς εἰς Χριστὸν πεπιστευκότας, καὶ ἦν ἰδεῖν ἀληθῶς τὴν εἰς Χριστὸν γυμναζομένην ὄντως εὐσέβειαν· οἱ μὲν γὰρ ὑπεκρύπτοντο, οἱ δὲ ταῖς βασάνοις ὑπέκυπτον. Ὅσοι δὲ τὴν κατὰ Θεὸν ἀγάπην ἀκίβδηλον ἔφερον, ἀφειδήσαντες τῶν βασάνων, καὶ καταγελῶντες τοῦ τυράννου, τὰς αὐτῶν ζώνας ἀπορρίπτοντες, ἀπέτρεχον ἐξ αὐτοῦ. Τότε καὶ ὁ μεγαλόφρων καὶ ἀδαμάντινος τὴν ψυχὴν Οὐρπασιανὸς, εἷς ὢν καὶ αὐτὸς τῆς Συγκλήτου, ἔρριψε τὴν ἑαυτοῦ χλαμύδα καὶ ζώνην, εἰπὼν μεγαλοφώνως πρὸς τὸν Βασιλέα· Ἐπειδὴ, Βασιλεῦ, ἐγὼ σήμερον στρατεύομαι τῷ οὐρανίῳ Βασιλεῖ, τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, λάβε σου τὴν ζώνην καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν· πρόσκαιρος γὰρ ἐστὶ, καὶ εἰς οὐδὲν χρησιμεύουσα.

Ταῦτα ἀπροσδοκήτως τοῦ Οὐρπασιανοῦ ὁ Βασιλεὺς Μαξιμιανὸς ἀκούσας, ἠλλοιώθη τὰς φρένας, καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἔμεινεν ἄφωνος· εἶθ' οὕτω τὴν ὄψιν τρίψας, καὶ λοξῶς προσβλεψάμενος πρὸς τὸν Μάρτυρα, ἐξεβρόντησεν ὡς ἀνήμερος θὴρ, προσειπών· Τὸν ἀλιτήριον τοῦτον κρεμάσαντες, τὰς σάρκας αὐτοῦ τοῖς βουνεύροις καταξάνατε. Τούτου δὲ γενομένου μετὰ πολλοῦ τοῦ τάχους, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος ἐπὶ πολλὰς ὥρας τοῖς βουνεύροις ἀνηλεῶς συγκοπτομένου, τὸ ὄμμα ἔχοντος εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ προσευχομένου, καὶ μηδ' ὁπωσοῦν στυγνάζοντος, καταγαγὼν αὐτὸν ὁ Τύραννος ἀπὸ τοῦ μαγγάνου, φησὶ πρὸς τοὺς παρεστῶτας· Ἐν φρουρᾷ ἀφεγγεῖ καὶ ἀσφαλεστάτῃ ἀνεπιμέλητον τοῦτον ταριχεύσατε, ἕως ἂν σκέψωμαι ποίῳ θανάτῳ ἀναλώσω αὐτόν.

Τοῦ δὲ Ἁγίου Μάρτυρος χαίροντος καὶ εὐφραινομένου ἐν τῇ φυλακῇ ἐπὶ ἡμέρας τινὰς, καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ ἀποδιδόντος, κατεσκεύασεν ὁ δυσσεβὴς Βασιλεὺς ὄργανον τιμωρητικόν· τὸ δὲ ἦν κλωβὸς σιδηροῦς· καὶ ἐξαγαγὼν τὸν Ἅγιον τῆς εἱρκτῆς, προσέταξε βληθῆναι ἐν αὐτῷ, καὶ κρεμασθῆναι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἐνδεδυμένου τὸν σιδηροῦν κλωβὸν ἐκεῖνον δι' ὅλου τοῦ σώματος, ἐκέλευσεν ὁ δύστηνος λαμπάδας ἀναφθῆναι, καὶ γύροθεν αὐτοῦ ἀνηλεῶς κατακαίεσθαι.

Τότε ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἔνδον τοῦ ὀργάνου ἐκείνου ὢν κρεμάμενος καὶ προσευχόμενος, τοσοῦτον κατεκαύθη, ἕως οὗ πᾶσαι αἱ σάρκες αὐτοῦ κατέρρευσαν, ὥς περ κηρὸς, συγχωσθεῖσαι καὶ ἀναμιγεῖσαι τῇ γῇ, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ γεγόνασιν ὡς χοῦς ἀπὸ ἅλωνος. Καὶ οὕτως ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, προσευχόμενος καὶ ἀναλυόμενος, τὸν ἀέρα γεμίσας μυρεψικῆς εὐωδίας, ἀνῆλθεν, ὡς ἀστὴρ φαεινὸς, πρὸς Κύριον, καθώς τινες τῶν πιστῶν ἰδεῖν ἠξιώθησαν. Ὁ δὲ δύστηνος καὶ θεομισὴς Βασιλεὺς, ἔτι τῇ μανίᾳ ἐμμένων, τὸν χοῦν τῆς γῆς, ἐν ᾧ αἱ σάρκες τοῦ Ἁγίου κατέρρευσαν, καὶ τὸν χοῦν τῶν ὀστέων ἐπιμελῶς συλλέξας, εἰς τὴν θάλασσαν ἐνώπιον αὐτοῦ σκορπισθῆναι πεποίηκε. Ταῦτα γεγόνασιν ἐν πόλει Νικομηδείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Καισαρίου, Ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Στίχ. Ὁ Γρηγορίου πρὸς νεκρὸν Καισαρίου,
Γλώττης χαλινοῖ τῆς ἐμῆς λόγους, λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Πάππος, Μάμμη, Πατὴρ, Μήτηρ, καὶ δύο τέκνα, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Διὰ ξίφους ἤθλησε συγγενὲς γένος,
Ἡ παππόμαμμος πατρομητροτεκνία.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ
» πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
» Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐξέστη ὁρῶν, τοὺς στεφάνους ὁ φρουρὸς τῶν Τεσσαράκοντα, καὶ παρωσάμενος τὸ φιλόζωον, ἀνεπτερώθη τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείσης σου δόξης, καὶ σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λουτρῷ προσδραμὼν, ψυχοφθόρῳ θανατοῦται ὁ φιλόζωος· ὁ δὲ φιλόχριστος ἅπαξ, ἄριστος τῶν θεαθέντων γενόμενος, ὥς περ ἐν λουτρῷ ἀφθαρσίας, σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρὸς νοητοῦ, ἀναφθέντος ἐν φρεσὶ τῶν Τεσσαράκοντα, ἡ πολυμήχανος κατεφλέγετο, τῶν ἀσεβούντων ἀπόνοια, ὥς περ τις κηρὸς τηκομένη, σοὶ δὲ Χριστὲ ἀνεμέλπετο· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς λίαν φαιδρὰ, εὐπρεπής τε τοῦ Σταυροῦ Χριστὲ ἡ δύναμις, οἱ ἐναντίων στέφη πλέκουσα, τοῖς τεσσαράκοντα Μάρτυσιν· ὕδωρ γὰρ καὶ πῦρ διελθόντες, ἐν ἀφθαρσίᾳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολουμένην, Ἁγνὴ προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆς ἀῤῥήτου οὐσίας, ἑνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, Ἁγίων Ὑποστάσεων.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
» γα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν ὑμνεῖτε,
» τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μανιωδῶς τοῖς Ἀθληταῖς, ἐποτρύνας ὁ ἐχθρὸς ἅπασαν κτίσιν, διὰ πάσης ᾐσχύνθη· οἱ Τεσσαράκοντα γὰρ, ἀπαύστως, Ὑμνεῖτε κραυγάζουσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀνηλεῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, τὰ τοῦ σώματος ὑμῶν μέλη θλασθέντες, ὁλοκαύτωμα θεῖον, προσενεχθέντες Θεῷ, Ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε, Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν, ὃν ἐκύησεν ἐπ' ὤμων ἀραμένη, ἡ φιλόθεος μήτηρ, τῆς εὐσεβείας καρπὸν, προσάγει σὺν Μάρτυσι Μάρτυρα, τὴν ἱερουργίαν, Ἀβραὰμ μιμουμένη.

Τὴν πρὸς τὴν ἄληκτον ζωὴν, εὐθυδρόμως, ὦ υἱὲ, στέλλου πορείαν, ἡ φιλόχριστος μήτηρ, τῷ φιλοχρίστῳ παιδὶ ἐβόα· Οὐ φέρω σε δεύτερον, τῷ ἀγωνοθέτῃ, Θεῷ ἐμφανισθῆναι.

Τριαδικόν.

Τὴν ὡς ἡλίοις ἐν τρισὶν, ἑνιαίαν εὐσεβῶς φύσιν νοοῦντες (*), ἐχομένοις ἀλλήλων, τὸ τρισυπόστατον Φῶς, ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον δεήσεσιν ἡμῶν, τῶν σῶν δούλων ἀγαθὴ Θεοκυῆτορ, καὶ δεινῶν τὰς ἐφόδους, καὶ πειρασμῶν προσβολὰς, ταχέως κατάπαυσον Δέσποινα· ἵνα σε τιμῶμεν, ὑπερευλογημένη.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὑπὲρ Χριστοῦ γυμνωθέντες, καὶ τοῖς λίθοις βληθέντες, ἀέρος ὑπεμείνατε κρυμὸν, ὕδατος πῆξιν, καὶ θλάσιν μελῶν, καὶ πυρὶ φλογισθέντες, ἐν ποταμίῳ λάμπετε ῥοῖ, τηλαυγεῖς ὡς φωστῆρος, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

(*) Ἀντὶ τοῦ, φύσιν νοοῦντες, ἐγράφετο πρότερον εἰς μίαν λέξιν, κατανοοῦντες, ἄνευ οὐσιαστικοῦ δηλαδή. Ἔστι δὲ τὸ Τροπάριον τοῦτο ἠρανισμένον ἐκ τοῦ θεολογικοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, οὕτω λέγοντος περὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος· « Ἀμέριστος γὰρ ἐν μεμερισμένοις (εἰ δεῖ συντόμως εἰπεῖν) ἡ Θεότης, καὶ οἷον ἐν ἡλίοις τρισὶν, ἐχομένοις ἀλλήλων, καὶ ἀδιαστάτοις οὖσι, μία τοῦ φωτὸς σύγκρασίς τε καὶ συνάφεια ». (Βιβλ. Χ'. Κεφ. η'.) Ἀλλ' ἐπειδὴ οὔτε ἐν τῇ Ἀκροστιχίδι ἐμπεριέχεται, οὔτε ἐν τοῖς χειρογράφοις εὑρίσκεται, δύναταί τις ἐκ τούτου εἰκάσαι πιθανῶς, ὅτι τὸ Τριαδικὸν τοῦτο Τροπάριον οὐκ ἔστιν ἀρχαῖον καὶ γνήσιον ποίημα τοῦ θείου Πατρὸς, ἀλλά τινος μεταγενεστέρας χειρὸς προσθήκη.

Ράβδον δυνάμεως Θείας, τὸν Σταυρὸν κεκτημένοι, εἶδον τῷ Χριστῷ οἱ Ἀθληταί, οἱ τεσσαράκοντα· Δέσποτα, πανσθενεῖ τροπαιούχῳ τῇ σῇ, στεφανωθείημεν χειρί· ἵνα πάντες σε ὑμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ὡς ἀγγελικὴ μὲν ἡ πῆξις, ὡς δὲ λίαν ἐκτόπως, ὁρίμυς ὁν ὑπεμείνατε κρυμόν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος· Ἀβραὰμ γὰρ οἱ κόλποι, τοῦ Πατριάρχου Θάλπουσιν ὑμᾶς, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Νενικήκοτες τοῖς ἄθλοις, καὶ τῇ τρισυποστάτῳ, Τριάδι παρεστῶτες Ἀθληταί, νῦν δωρηθῆναι πρεσβεύσατε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ ἀρδαρσίας· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε τερπνὲ Παράδεισε Θεοῦ· χαῖρε πηγὴ ἰαμάτων ψυχῶν· χαῖρε ἅγιον ὄρος, ὃ εἶδεν ὁ Προφήτης Δανιήλ· χαῖρε Μήτηρ Παρθένε· χαῖρε ἡ πάντων Ἀνασσα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορὸς τετραδεκάριθμος, Μαρτύρων τεσσαράκοντα, τῆς ὑπερθέου Τριάδος, τῶν ἀρετῶν τετρακτύι, πυρὸς ἀέρος ὕδατος, καὶ γῆς στοιχείων τετράδος, ἀσμασι Θείοις ὑμνείσθω, ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τοῦ τῶν ἁπάντων Δεσπότου.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κατάρας λύτρωσις, καὶ τοῦ Ἀδὰμ ἀνάκλησις· χαῖρε Ἁγνὴ Θεοτόκε, ἐλπὶς καὶ σκέπη τοῦ κόσμου· χαῖρε σεμνὴ μητρόθεε· χαῖρε τὸ Θεῖον ὄχημα· χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε τῆς Εὔας ἡ λύσις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους, ὅ. Εἰ βούλει δὲ, ψάλλε τὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων, καὶ ποίησον Στίχους ἕξ.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δεῦτε μαρτυρικὴν Ἀδελφοὶ, μετ' ἐγκωμίων ἀνυμνήσωμεν φάλαγγα, τῷ κρύει πυρποληθεῖσαν, καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμὸν, διαπύρῳ ζήλῳ πυρπολήσασαν· στρατὸν γενναιότατον, ἱερώτατον σύνταγμα, συνασπισμόν τε, ἀρραγῆ καὶ ἀνίκητον· τοὺς τῆς πίστεως, περιβόλους καὶ φύλακας· Μάρτυρας τεσσαράκοντα, χορείαν τὴν ἔνθεον, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς πρέσβεις, τοὺς δυνατῶς ἱκετεύοντας, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις συναγωγὴ κραταιὰ, καὶ ἱερὰ καὶ τροπαιοῦχος παράταξις· οἱ πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στερρόοι ὁπλῖται καὶ ἀήττητοι, τὸν νοῦν εὐτονώτατοι, καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι, τῷ ὄντι Θεῖοι, καὶ Θεῷ πεθεινότατοι· χορὸς ἅγιος, ᾧ Θεόλεκτον σύστημα· Μάρτυρες τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι τὴν ἄθλησιν, ἴσοι τὴν γνώμην καὶ ἴσους, καὶ τοὺς στεράνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθὺς, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα· ἀστέρες οἱ διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ, καὶ ὑδάτων πῆξιν διαλύσαντες· οἱ γῆν οὐρανώσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες· οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραὰμ νῦν Σαλπόμενοι, οἱ χορεύοντες, σὺν Ἀγγέλων φρατεύμασι· Μάρτυρες τεσσαράκοντα, τὰ ἄυλα τὰ πνέοντα, τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως, πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰδιόμελον. Ἦχος α.

Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος, στρατὸς ὅλος Θεοσύλεκτος, συνεξέλαμψε τῇ νηστείᾳ ἄλλοις σεπτοῖς, ἀγιάζων, καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον, Ἦχος β.

Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν τῶν Μαρτύρων, τίς μὴ ἀνυμνήσει; τῷ γὰρ ὕδατι τῆς λίμνης εἰσῆλθον Σαρσαλέως, καὶ τῷ κρύει σφιγγόμενοι, τὴν ὡδὴν ἀνέμελπον τῷ Κυρίῳ· Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς ἡμῖν Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς ἡμῖν φιλάνθρωπε· ἐλάφρυνον τὸ βάρος, καὶ τὴν πικρότητα τοῦ ἀέρος· τῷ οἰκείῳ γὰρ αἵματι, ἐβάφησαν ἡμῶν οἱ πόδες· καὶ εἰσήγαγες ἡμᾶς ὁ Θεός, εἰς τὰς αἰωνίους σου σκηνάς, ἵνα ὁ κόλπος ἡμᾶς θάλψῃ, τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ.

Ἕτερον, ὁ αὐτός.

Ἀληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, καὶ τῇ τοῦ ὕδατος πήξει, τοῖς πιστοῖς κατήδεσαν· τετραρίθμῳ γὰρ ἄδοντες δεκάδι τῷ Σωτῆρι, εἷς μὲν ὄντες τοῖς πνεύμασιν, ἐν σώμασι δὲ πλείους προσηνέχθησαν Χριστῷ· καὶ Θεόνυμφος Μήτηρ τῷ φιλοχρίστῳ παιδὶ, ἐπ' ὤμων ἀραμένη, ἔλεγε· Δεῦρο Ἀθλητά, καὶ συναγωνίζου τοῖς προλοίποις.

Δόξα, Ἦχος πλ. ά. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, τὴν πάνσεπτον Νηστείαν, φαιδροτέραν ἀπειργάσασθε, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου ὑμῶν ἀθλήσεως· Τεσσαράκοντα γὰρ ὄντες, τὴν τεσσαρακονθήμερον ἁγιάζετε, τὸ σωτήριον πάθος μιμησάμενοι, διὰ τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑμῶν ἀθλήσεως. Διὸ ἔχοντες παῤῥησίαν πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ καταντῆσαι ἡμᾶς, εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Η' πρώτη Ὥρα, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφεξῆς, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, ποιοῦντες καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας Μετανοίας.

Ἐὰν δὲ μὴ ψάλληται Δοξολογία,

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, Τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'.

Τὴν λίμνην ὡς Παράδεισον, καὶ τὸ κρύος ὡς καύσωνα, οἱ Μάρτυρες ἡγήσαντο, Χριστὲ ὁ Θεός· οὐκ ἔπτηξαν τὸν λογισμὸν, αἱ τῶν τυράννων ἀπειλαί· οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι, τῶν βασάνων τὰς προσβολὰς, ὅπλον θεῖον κεκτημένοι τὸν Σταυρόν· δι' αὐτοῦ γὰρ τὸν ἐχθρὸν, ὡς κραταιοὶ ἐτροπώσαντο· ὅθεν καὶ τὸν στέφανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀδιόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα· Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, αἱ γ'. μεγάλαι Μετάνοιαι, καὶ ἡ ά. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους, ί. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῶν Ἁγίων δ'.

Ἦχος β'.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, κτλ.

Ζήτει αὐτὰ τῇ χθὲς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, καὶ τὰ ἕτερα β'. δευτεροῦντες τὸ ά.

Δόξα, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ Μοναχοῦ.

Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυὶδ ἐν ψαλμοῖς· Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν· ὑμεῖς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων τὸ λόγιον πληροῦντες, διήλθετε διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες Ἀθληταὶ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τὸ, Κατευθυνθήτω.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Σὺ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοὶ, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος β'.

Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ.... Τέλος· Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων· Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰς δὲ τὴν Τράπεζαν ἐσθίομεν ἔλαιον καὶ οἶνον· εἰ δὲ ἐν τῇ Α'. Ἑβδομάδι τύχῃ, οἶνον μόνον.

ΤΗ Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Κοδράτε πανάριστε ζωῆς, θείας ἐφιέμενος, ζωῆς φθαρτῆς κατεφρόνησας· τῆς τῶν ῥεόντων γὰρ, προτιμήσας ὕλης, τὴν ἄϋλον

Εὐστάθιος Νόσιος Ἀέσχη Πονυμόνος Εὐνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀθηνῶν

ὕπαρξιν, τὴν ἄληκτον ἐκτήσω ἀπόλαυσιν· διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς ἀθάνατον μετέβης τρυφὴν, καὶ πρὸς δόξαν, τὴν μὴ διαπίπτουσαν.

Κοδράτε Θεόλεκτε ὁδὸν, Μαρτυρίου ἔδραμες, ἀνεπιστρόφῳ φρονήματι· τὰ διαβήματα, ἐπλατύνθη γάρσου, τῆς ψυχῆς καὶ ἴσχυν σου, οὐδόλως τῆς ἀνδρείας ἠσθένησαν· ἐν οἷς γενόμενος, ὁδηγὸς τῶν συναθλούντων σοι, πρὸς τὴν ἄνω, Μητρόπολιν ἔφθασας.

Κοδράτε καλλίνικε στρατὸν, εἰς Θεοῦ παράταξιν, νεανικῶν ἀριθμούμενον, συνεπαγόμενον, τῶν σῶν συμμαρτύρων, Στρατηγὸς ὡς ἄριστος, κατὰ τῶν ἀντιθέων ἠρίστευσας· καὶ νίκης τρόπαια, εἰληφὼς ἐν μυριάσι Χριστῷ, στεφηφόρος, σὺν αὐτοῖς παρέστηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ Παραδείσου Θεόφυτον· χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἄθικτον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἔβοα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀθίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπῃς μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, τὰ Καθίσματα, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ οἱ Κανόνες τῶν Ἁγίων, καὶ τοῦ Τριῳδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τριστάτας κραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ » τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς » ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι» νίκιον ᾄσω μελῳδημα.

Μαρτύρων ἱερῶν, ἱερῶς ἀθλησάντων, ἱερὰ καὶ Θαυμαστὴ, ἐπέστη Ἑορτὴ, φωταγωγία τοῦ Πνεύματος, ἅπαντας φωταγωγοῦσα· συνελθόντες φιλέορτοι, κατὰ χρέους αὐτοὺς μακαρίσωμεν.

Ὡς ἥλιος φαιδρὸς, ἀρετῶν δαδουχία, ἀνατέταλκας ἡμῖν, Κοδράτε ἀθλητὰ, φεγγοβόλοις σου λάμψεσι, σκότος τῆς πολυθείας, ἐκδιώκων μακάριε, καὶ φωτίζων πιστῶν τὰ συστήματα.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, Ἰησοῦ τὸν Σωτῆρα, καταγγέλλοντες Θεὸν, ἠθλήσατε στερρῶς· καὶ πηγὴν ἁγιάσματος, πέτραν ὑποδεξαμένην, τῶν αἱμάτων τὰ ῥεύματα, φωταυγῆ ἀπειργάσασθε Μάρτυρες. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς, ἐναντίας διάσωσον, ἄχραντε Θεοκύητορ, τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σου, τὸν ἀνέκφραστον τόκον παναμώμε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλη» σία, καὶ ἡ πολλὰ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε » Συναγωγὴ, τῷ Θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοή» σωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Οἱ στερροὶ ἀθλήσαντες τυμπανιζόμενοι ἴφει, καὶ ἀγγελικὴν ἰδέαις, προσομιλοῦντες καρτερῶς, τῷ Θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν ἐκραύγαζον· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τῇ σοφίᾳ Κοδράτος τῇ θεοσόφῳ κατήργει, Ἑλληνικῆς σοφίας ἐρεσχελίας ἐναθλῶν, ἐν τοῖς οἰκείοις αἵμασιν, ἐν Πνεύματι θείῳ καλλυνόμενος.

Σὺν Κοδράτῳ Ἄνεκτον, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ Κρήσκεντα, Κυπριανὸν τὸν θεῖον, καὶ Διονύσιον ὁμοῦ, εὐσεβοφρόνως μέλψωμεν, τοῖς ἄσμασι, πίστει ἐναθλήσαντας. Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεῦσαι Κόρη δύναται· Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἀγνὴ συνέλαβες, τὸ τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν θανατώσας, τὸν ὑπερήφανον ἐχθρὸν Ἀθλοφόρε, τὸν διὰ ξίφους θάνατον ὑπέμεινας, ἅμα τοῖς συνάθλοις σου, τοῖς πανσόφοις Κοδράτε· ὅθεν ἑορτάζομεν, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, ἀναβοῶντες, Μνήσθητε ἡμῶν, πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀπτῶτοι Μάρτυρες. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σε λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ

σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐῤῥσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σὲ σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστὲ, Οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ, ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεό-
» τητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς
» ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέ-
» σωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ
» δυνάμει σου.

Τῆς σοφίας σου τῷ λόγῳ, τοὺς ἀσόφους κατῄσχυνας· καὶ τῇ παραινέσει, τῶν θεοπειθῶν διδαγμάτων σου, Μάρτυς Κοδράτε ζωγρήσας θεῖον Ἄνεκτον, τῷ Δεσπότῃ σου, καρτερικὸν φέρεις Μάρτυρα.

Ἐκ σπαργάνων ᾠκειώθης, τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι· ἐκ παιδὸς τελείου, φρόνημα ἀνδρὸς ἐπιλέλεξαι· καὶ τὴν σοφίαν ποθήσας ὅλος γέγονας, καθαρώτατον, Μάρτυς Χριστοῦ ἐνδιαίτημα.

Ἡ ἐξάφωτος λυχνία, τῶν Μαρτύρων σου Κύριε, μυστικῷ ἐλαίῳ, ἐπαρδευομένη ἐμείωσε, πολυθείας τὴν νύκτα, καὶ κατηύγασε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἁγία Θεοτόκος, ἣν οἰκῆσαι ηὐδόκησεν, ὡς εὐώδη οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁμοούσιος, οὐ κατεφλέχθη τὴν μήτραν, οὐκ ὠδίνησε· καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεάνθρωπον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν φωτισμόν σου Κύριε, κατάπεμψον ἡ-
» μῖν, καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῶν πται-
» σμάτων, λῦσον ἀγαθὲ, τὴν σὴν εἰρήνην οὐ-
» ρανόθεν δωρούμενος.

Τῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεως, ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν, ἀποδιώκων Κυρίῳ προσάγεις, δῆμον Ἀθλητῶν, σοφὲ Κοδράτε, σὺν αὐτοῖς στεφανούμενος.

Ἀσκητικῶς τὸ πρότερον, νικήσας τῶν παθῶν, ἐπαναστάσεις τὸ δεύτερον εἷλες, κράτος δυσσεβῶν, Κοδράτε Μάρτυς, ἐναθλήσας στεῤῥότατα.

Ἀναστομοῦται ἄνικμος, ἡ πέτρα προχοαῖς, σεπτῶν αἱμάτων, καὶ ῥεῖθρον διαυγὲς, δίδωσι πιστοὺς, καθαγιάζον, θεϊκαῖς ἐπινεύσεσι.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλαστουργήσας ἄχραντε, τὴν Εὔαν ἐκ πλευρᾶς, σοῦ ἐκ νηδύος Ἁγνὴ πλαστουργεῖται, σῶσαι τὸν Ἀδὰμ, δι' εὐσπλαγχνίαν, βουληθεὶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βα-
» σιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Ἐξάριθμος, Ἀθλοφόρων χορὸς ἡμῶν ἔλαμψεν, ὡς ἀστέρων, Ἐκκλησίας σεπτῷ στερεώματι, τοὺς πιστοὺς φωτίζων, καὶ τῆς πλάνης σκεδάζων σκοτόμαιναν.

Τὸ πέλαγος, τῶν βασάνων διήλθετε Μάρτυρες, ἀκυμάντως, καὶ τῆς ἄνω γαλήνης ἐτύχετε, τῶν πιστῶν λιμένες, γεγονότες καὶ πρέσβεις θερμότατοι.

Αἰνέσωμεν, σὺν Ἀνέκτῳ Κοδράτον τὸν ἔνδοξον, καὶ σὺν Παύλῳ, Κυπριανὸν Διονύσιον Κρήσκεντα, τῆς Χριστοῦ ἀμπέλου, τὰ καλὰ καὶ κατάκαρπα κλήματα.

Θεοτοκίον.

Οὐράνωσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμωμε, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐθεούργησας· διὰ τοῦτο πάντες, ἀσιγήτοις φωναῖς σὲ δοξάζομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀνέκτου, Παύλου, Διονυσίου, Κυπριανοῦ, καὶ Κρήσκεντος.

Στίχοι.

Τῶν δυσσεβῶν τὴν πίστιν ὕβρεσι πλύνας,
Τμηθεὶς, Κοδράτε, σῶν ἀφ' αἱμάτων πλύνῃ.

Γνωστοῖς Ἄνεκτον σὺν δυσὶ κτείνει ξίφος,
Οἷς οὐκ ἀνεκτὸν μὴ θανεῖν Θεοῦ χάριν.

Ὁρῶν καταθνήσκοντα Κρήσκεντα ξίφει,
Σπεύδει σὺν αὐτῷ Κυπριανὸς τεθνάναι.

Ἄμφηκες δεκάτῃ Κοδράτον ξίφος ἐγκατέπεφνε.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Κορίνθου, κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ, Ἰάσω-

νος τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονεύοντος. Ὁ δὲ Ἅγιος Κοδράτος, κομιδῇ νήπιος καταλειφθείς, τῆς μητρὸς αὐτοῦ τελευτησάσης, παραδόξως ἐτρέφετο, νέφος ἐπ' αὐτὸν ἐρχομένου, καὶ χορηγοῦντος τὴν τροφήν. Ἤδη δὲ καὶ ἐν νεανίσκοις τελῶν, συνήθεις αὐτῷ οἱ εἰρημένοι γεγόνασιν Ἅγιοι, ἄλλος ἀλλαχόθεν ὁρμώμενος· μεθ' ὧν συνελήφθη, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν καὶ τυρβεὶς σφοδρῶς, εἶτα σὺν αὐτοῖς ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, γέγονέ τις γυνὴ ἐν τῷ Βυζαντίῳ, τοὔνομα Ἀναστασία, εὐλαβουμένη τὸν Θεὸν, ἐξ εὐγενῶν καὶ πλουσίων γονέων. Αὕτη, Πατρικία οὖσα τοῦ Βασιλέως πρώτη, τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα, ἐπορεύετο κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Εἶχε δὲ φυσικὴν εὐστάθειαν, καὶ πολλὴν πραότητα, ὥστε πάντας ἐπιτέρπεσθαι εἰς τὰς ἀρετὰς αὐτῆς, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸν τὸν Βασιλέα. Καὶ ἐπειδὴ ἀεὶ ὁ τῶν ζιζανίων σπορεὺς τὸ καλὸν εἴωθε φθονεῖν καὶ διαβάλλειν, καὶ μὴ συγχωρεῖν ἀναπαύεσθαι, ἐφθονήθη καὶ αὕτη παρὰ τῆς Βασιλίσσης· καὶ γνοῦσα τὸν φθόνον παρά τινος, ἡ ὄντως πεπυκνωμένη κατὰ Θεὸν, λέγει πρὸς ἑαυτήν· Ἀναστασία, εὐκαίρου ὑποθέσεως γενομένης, σῴζουσα σῶσον τὴν σεαυτῆς ψυχήν, καὶ τὴν Βασίλισσαν ἀπαλλάξεις τοῦ ἀλόγου φθόνου, καὶ σεαυτῇ δὲ προξενήσεις τὴν οὐράνιον Βασιλείαν. Καὶ ὡς ταῦτα πρὸς ἑαυτὴν ἐβουλεύσατο, μισθωσαμένη πλοῖον, καὶ συνάξασα ἐκ τοῦ πλούτου αὐτῆς μέρος τι, τὰ λοιπὰ πάντα καταλιποῦσα, τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατέλαβε· καὶ κτίσασα ἐν τῷ Πέμπτῳ (τόπῳ οὕτω καλουμένῳ) μοναστήριον, ἐξύφαινε Ξείους μίτους, ἐκεῖσε καθεζομένη, καὶ τῷ Θεῷ ἀρέσαι σπουδάζουσα· ἐν ᾧ καὶ μέχρι τῆς σήμερον σώζεται ἡ ταύτης Μονὴ, τὸ Πατρικίας ὄνομα περιφέρουσα.

Μετὰ δὲ χρόνον τινὰ, παρελθούσης τῆς Βασιλίσσης τὸν τῇδε βίον, ἀναμνησθεὶς ὁ Βασιλεὺς τῆς Πατρικίας, ἐξέπεμψε πανταχοῦ, μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιτάσεως ἀναζητῶν αὐτήν. Τοῦτο πάλιν γνοῦσα ἡ ἁμνὰς τοῦ Θεοῦ, νυκτὸς ἐάσασα τὸ ἑαυτῆς μοναστήριον, ἀνῆλθεν ἐν τῇ σκήτῃ πρὸς τὸν Ἀββᾶν Δανιὴλ· καὶ προσαναθεῖσαν τῷ μακαριωτάτῳ Γέροντι τὰ κατ' αὐτὴν, ἐνέδυσεν αὐτὴν ἀνδρῴαν στολὴν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Ἀναστάσιον εὐνοῦχον· καὶ εἰσαγαγὼν αὐτὴν ἐν σπηλαίῳ, μήκιστον ὄντι τῆς λαύρας αὐτοῦ, καθεῖρξεν αὐτὴν, δοὺς αὐτῇ καὶ κανόνα, καὶ προσέταξε μηδέποτε ἐξέρχεσθαι τοῦ κελλίου, μήτε τινὰ ἔρχεσθαι πρὸς αὐτὴν τὸ παράπαν· τυπώσας ἕνα τῶν Ἀδελφῶν αὐτῇ κομίζειν ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος κεράμιον ὕδατος, ᾧ τιθέναι ἔξω τοῦ σπηλαίου, καὶ λαμβάνειν εὐχὴν καὶ ὑπαναχωρεῖν.

Ἐκεῖσε οὖν ἡ ἀθλοφόρος αὕτη καὶ ἀνδρεία ψυχὴ, ἀπροΐτως ἐκτελέσασα χρόνους ὀκτὼ πρὸς τοῖς εἴκοσι, ἐφύλαττε τὸν κανόνα τοῦ Γέροντος ἀπαράτρωτον. Ποῖος οὖν νοῦς, ἢ γλῶσσα, τῶν εἰκοσιοκτὼ χρόνων τὰς κατὰ Θεὸν ἀσκὰς αὐτῆς ἐννοήσει, ἢ διηγήσασθαι, ἢ γραφῇ παραδοῦναι δυνήσεται, ἃς αὐτὴ μόνη καὶ ἑαυτὴν τῷ Θεῷ καὶ ἑκάστῳ προσῆγε; τὸ ἄκρυον, τοὺς στεναγμοὺς, τοὺς ὀδυρμοὺς, τὴν ἀγρυπνίαν, τὴν εὐχὴν, τὴν ἀναγνωσιν, τὴν στασιν, τὴν γονυκλισίαν, τὴν νηστείαν; πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων, τὰς τῶν δαιμόνων συμπλοκὰς, καὶ ἐπαναστάσεις, τὰς τῆς σαρκὸς ἡδονὰς, καὶ πονηρὰς ἐνθυμήσεις, καὶ τὰ τούτων ἀντίρροπα; Τὸ δὲ εἶναι αὐτὴν παντάπασιν ἀπρόϊτον πάσας τὰς ἡμέρας τῶν τοσούτων ἐνιαυτῶν, γυναῖκα Συγκλητικὴν, ἐκ τῶν Βασιλεια ἀεὶ ἐκ συνηθείας μετὰ πλήθους ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἀναστρεφομένην, ἐκπλήττει πάντα νοῦν καὶ διάνοιαν. Ἐν τούτοις πᾶσι καλῶς ἀγωνισαμένη, γέγονε σκεῦος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Προγνοῦσα δὲ τὴν ἑαυτῆς πρὸς Κύριον μετάθεσιν, ἔγραψεν ὄστρακον πρὸς τὸν Γέροντα, λέγουσα· Πάτερ τίμιε, λάβε μετὰ σοῦ ἐν σπουδῇ τὸν τὸ ὕδωρ κομίζοντά μοι μαθητὴν, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐργαλεῖα πρὸς ταφὴν, καὶ ἐλθὲ ἵνα κηδεύσῃς Ἀναστάσιον τὸν εὐνοῦχον. Ταῦτα ὡς ἔγραψεν, ἐναπέθετο ἔξω τῆς Σύρας τοῦ σπηλαίου. Ὁ δὲ Γέρων διὰ νυκτερινῆς ὁπτασίας μυηθεὶς ταῦτα, φησὶ πρὸς τὸν μαθητήν· Σπεῦσον, Ἀδελφὲ, πρὸς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ ἐστιν ὁ ἀδελφὸς Ἀναστάσιος ὁ εὐνοῦχος, καὶ προσχὼν ἔξω τῆς Σύρας τοῦ σπηλαίου, εὑρήσεις ὄστρακον γεγραμμένον· τοῦτο λαβὼν σπουδῇ πολλῇ ὑπόστρεφον πρὸς ἡμᾶς. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ ἀνενεγκόντος αὐτὸ, ἀναγνοὺς ὁ Γέρων ἐδάκρυσε· καὶ λαβὼν ἐν σπουδῇ τὸν Ἀδελφὸν, καὶ τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια, ἐπο-

ρεύθη· καὶ ἀνοίξαντες τὸ σπήλαιον, εὗρον τὸν Εὐνοῦχον πυρετῷ συνεχόμενον· ᾧ προσπεσὼν ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ ὁ Γέρων, ἔκλαυσε λέγων· Μακάριος εἶ, ἀδελφὲ Ἀναστάσιε· ὅτι τῆς ὥρας ταύτης ἀεὶ φροντίζων, κατεφρόνησας Βασιλείας ἐπιγείου.

Εὔξαι οὖν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον. Ἡ δὲ· Ἐγὼ μᾶλλον, Πάτερ, φησί, χρείαν ἔχω πολλῶν εὐχῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Καὶ λέγει ὁ Γέρων· Εἰ προὐλάβομεν ἐγώ, εἴχομεν ἂν παρακαλέσαι τὸν Θεόν. Καὶ ἀνακαθίσασα ἐπὶ τοῦ ψιαθίου, τὴν κεφαλὴν τοῦ Γέροντος κατεφίλησε προσευξαμένη. Καὶ λαβὼν ὁ Γέρων τὸν μαθητὴν αὐτοῦ, ἔρριψε παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, λέγων· Εὐλόγησον τὸν μαθητήν μου, τὸ τέκνον σου. Ἡ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων μου, ὁ παραστήσας μοι ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, τοῦ χωρίσαι με ἐκ τοῦ σώματος τούτου, ὁ εἰδὼς τὰ ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ διαβήματά μου, διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν καὶ ταλαιπωρίαν, ἀνάπαυσον τὸ πνεῦμα τῶν Πατέρων ἐπ' αὐτοῦ, ὡς ἀνεπαύσατο τὸ πνεῦμα Ἠλιοὺ ἐπὶ τὸν Ἐλισσαιέ. Καὶ ἐπιστραφεὶς ὁ Εὐνοῦχος πρὸς τὸν Γέροντα λέγει. Διὰ τὸν Κύριον, Πάτερ, μὴ ἀποδύσητε ἀ περιβέβλημαι, καὶ μηδεὶς γνῷ τὰ περὶ ἐμοῦ· καὶ μεταλαβοῦσα τῶν Θείων Μυστηρίων, λέγει, Δότε μοι τὴν ἐν Χριστῷ σοραγίδα, καὶ εὔξασθε ὑπὲρ ἐμοῦ. Καὶ ἀναβλέψασα κατὰ Ἀνατολάς, ἔλαμψεν, ὡς περ πυρσὸν δεξαμενὴ ἐν τῷ σπηλαίῳ πρὸ προσώπου αὐτῆς· καὶ ποιήσασα τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, εἶπε· Κύριε, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ τοῦτο εἰποῦσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Ὀρύγματος δὲ γενομένου ἔμπροσθεν τοῦ σπηλαίου, ἀποδυσάμενος ὁ Γέρων ὁ ἐφόρει ἱμάτιον, λέγει τῷ μαθητῇ· Ἔνδυσον τὸν Ἀδελφόν, τέκνον, ἵνα ὦ περιβέβλημαι· ἐνδύοντος δὲ τοῦ Ἀδελφοῦ τὴν μακαρίαν, ἐφάνησαν μὲν τούτῳ οἱ ταύτης μασθοί, ὡς φύλλα κατεξαμμένα, οὐδὲν δὲ περὶ τούτου τῷ Γέροντι ἐσαφησε. Μετὰ δὲ τὸ ἀπαρτισθῆναι τὴν κηδείαν, κατερχομένων αὐτῶν, λέγει ὁ Μαθητής· Ἔγνως, Πάτερ, ὅτι ὁ Εὐνοῦχος γυνὴ ἦν; Ὁ δὲ Γέρων ἀπεκρίνατο· Οἶδα κἀγώ, τέκνον· ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐξηγηθῆναι πανταχοῦ, τούτου χάριν ἀνδρίαν στολὴν ἐνεδυσάμην αὐτήν, καὶ Ἀναστάσιον Εὐνοῦχον ὠνόμασα αὐτήν, διὰ τὸ ἀνύποπτον· πολλὴ γὰρ ζήτησις ἐγένετο παρὰ τοῦ Βασιλέως περὶ ταύτης κατὰ πᾶσαν χώραν, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις· ἀλλ' ἰδοὺ χάριτι Θεοῦ ἐφυλάχθη παρ' ἡμῶν· καὶ τότε διηγήσατο ὁ Γέρων τῷ Μαθητῇ λεπτομερῶς τὸν βίον αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μαρκιανός, ξύλοις βληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ἐθαύμασαν βροτοί σε βληθέντα ξύλοις,
Ἀμὴν λέγω σοι, Μαρκιανέ, καὶ νόες.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους
» σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνε-
» λών, οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν ὑπερύ-
» μνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλο-
» γητὸς εἶ.

Ἐν τῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν, ἄνωθεν δεχόμενοι δρόσον, ὑπομονῆς σὺν τοῖς Παισὶν, οἱ γενναῖοι ἐκραύγαζον Μάρτυρες· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Τὴ ἐπιμύρια τοῦ σεπτοῦ, αἵματος ὑμῶν Ἀθλοφόροι, πέτρα ἡ ἄνικμος τὸ πρὶν, ἀνεστόμωται ῥεῖθρα προχέουσα, ἰαμάτων τοῖς μέλπουσιν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς μυροθήκη νοητὴ, μύρα ἰαμάτων Κοδράτε, ἡ τῶν λειψάνων σου σορὸς, ἀναβλύζει παθῶν ἀπελαύνουσα, τὸ δυσῶδες ᾗ φλέγουσα, τῶν δαιμόνων παραταξεις θεία προνοίᾳ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γαστρός σου, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις, βροτῶν τε συφήματα. Ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ἡ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑπερωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς εὐρόσισας, καὶ ἐλίδαξας μέλπειν·
» Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν
» Κύριον.

Ἀμπρυνθεὶς ταῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησι, στεφηφόρος Κυρίῳ παρίστασαι, σὺν τοῖς συναθλοις ἐνδόξε, ἀναμέλπων Κοδράτε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀρετῶν τῷ φωτὶ καλλυνόμενος, ἐπὶ τέλει Μαρτύρων λαμπρότητα, κατελληρώσω πάνσοφε, ἀναμέλπων Κοδράτε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Προτειχίσματα Κόρινθος κέκτηται, τῶν Ἁγίων τὰ τίμια λείψανα, καὶ ἰατρεῖον ἄμισθον, τὸν ναόν· ἔνθα πίστει, πᾶς ὁ προστρέχων, ἀλγεινῶν καὶ παθῶν ἀπαλλάττεται.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες ἀρᾶς τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δέσποινα, εὐλογοῦμέν σε πίστει, καὶ μελῳδοῦμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς, νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἰχῶρες ἡμῖν μαρτυρικοὶ, ἐκπέμπουσιν, εὐωδίαν πλήρη χάριτος· αἵματα τούτων ἰαμάτων, προχέουσι κρουνοὺς Θείῳ Πνεύματι, καὶ πάθη τῶν ψυχῶν θεραπεύουσιν· οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ὡραῖος στιγμάτων καλλοναῖς, γενόμενος, τοῖς Ἀγγέλοις ἐξωμοίωσαι· αἵματι δὲ τῷ ἐκχυθέντι, Κοδράτε ἐπιβὰς ὡς ἐν ἅρματι, ἀνέπτης πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια, γέρα τῶν πόνων κομισόμενος.

Σταλάζων τὸν θεῖον γλυκασμὸν, ἐκ στόματος, Ἀθλοφόρων δῆμον ἔπεισας, Μάρτυς Κοδράτε σύναθλόν σου, τὸν Ἄνεκτον καὶ Παῦλον καὶ Κρήσκεντα, Κυπριανόν τε καὶ σοφὸν Διονύσιον, οἷς συγχορεύεις ἀξιάγαστε.

Ἡμέραν ἑόρτιον ὑμῶν, τὴν ἄθλησιν, Ἀθλοφόροι πάντες ἄγομεν· ταύτῃ γὰρ στέφος ἀφθαρσίας, ἀράμενοι υἱοὶ χρηματίζετε, φωτός τε καὶ ἡμέρας χορεύοντες, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα τοῦ πάντων Ποιητοῦ λοχεύτρια, ὑπὲρ πάντα νοῦν πανάμωμε, τῶν οὐρατῶν ὑψηλοτέρα, ἐδείχθης καὶ τῶν ὅλων δεσπόζουσα, Παρθένε Θεοτόκε πανύμνητε· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας σὺν τῷ Μαρτυρικῷ, καὶ Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον. Αἱ μετάνοιαι, ἡ ά. Ὥρα, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Σωφροσύνης ἐπώνυμος, ἐξ ἐνθέου προγνώσεως, προκληθεὶς Σωφρόνιος, σώφρων γέγονας, ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ δίκαιος, ἀνδρεῖος καὶ φρόνιμος, ἀρεταῖς ταῖς γενικαῖς, γενικῶς στεφανούμενος, καὶ διένειμας, προσφυῶς ἑκατέρῳ τῇ ψυχῇ τε, καὶ τῷ σώματι καθάπερ, διαιτητὴς ἀκριβέστατος.

Θεολόγου ἐκ στόματος, θεολόγους ἐβρόντησας, διδαχὰς Σωφρόνιε, παμμακάριστε, θεολογήσας τρανότατα, Πατέρα τὸν ἄναρχον, καὶ συνάναρχον Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, συναΐδιον, ἐν Μονάδι Τριάδα καὶ Μονάδα, ἐν Τριάδι Θεὸν ἕνα, τῇ οὐσιώδει ταυτότητι.

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἑνωθέντα τὸν ἄσαρκον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, Λόγον πάνσοφε, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς ἐδογμάτισας, ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται, εἷς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὄντι, τοῦτο κἀκεῖνο νοούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου· καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς κατεῖδέ σε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ Ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου, ἐξεπλήττετο· καὶ, Τί τὸ ὅραμα, ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ ἕτερα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σωφροσύνης μέλπω τὸν ἐπώνυμον, αἴσιμα ῥέζων.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ἁ. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
» Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς
» πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης
» τὰ Θαύματα.

Σωφρόνως διέπλευσας, τῆς σωφροσύνης τὸ πέλαγος, ταῖς αὔραις τοῦ Πνεύματος, οἰακιζόμενος, καὶ συνήθροισας, πολλὴν περιουσίαν, σοφίας χαρίσματι, Πάτερ Σωφρόνιε.

Ὡς Ἄγγελος γέγονας, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ πρόεδρος ἔνθεος, τοῦ Θείου Μνήματος, τοῦ πλουτήσαντος, πηγὴν ἀθανασίας, Χριστὸν τὸν ἐγείραντα, πτῶσιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Φαιδρότητι λόγων σου, καὶ διανοίας ὀξύτητι, τὸν κόσμον ἐφαίδρυνας, Θεολογήσας τρανῶς, τρισυπόστατον, Θεότητος οὐσίαν, μονάδα τρισάριθμον, Πάτερ Σωφρόνιε.

Ῥημάτων ὁ ῥύαξ σε, καὶ τῶν δογμάτων ἡ εὐσημος, κιθάρα διέδραμε, τῆς γῆς τὰ πέρατα, τὸ μυστήριον, τὸ τῆς οἰκονομίας, τοῦ Λόγου διδάσκουσα, Πάτερ Θεόλπτε.

Θεοτοκίον.

Ὃν φύσει ἄκτιστος, καὶ τῷ Πατρὶ συναΐδιος, καὶ χρόνων ὑπέρτερος, καὶ προαιώνιος, ἐκ σοῦ Δέσποινα, κτιστὸς καὶ ὑπὸ χρόνον, ὡς ἄνθρωπος γίνεται, σώζων τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός,
» ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἐστιν
» Ἅγιος, πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Στηριζομένη, βακτηρίᾳ τῶν λόγων σε Ὅσιε, τὰς ὁρμὰς τῶν δυσσεβῶν, καὶ θεομάχων αἱρέσεων, ἐλαύνει διώκουσα, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ.

Ὑπερμαχήσας, τοῦ σεπτοῦ Θεοφόρε κηρύγματος, ἀνεδείχθης νικητὴς, τῇ συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος, σοφῶς δυναμούμενος, Πάτερ Σωφρόνιε.

Νεκρώσας πᾶσαν, φθειρομένης σαρκὸς ἡδυπάθειαν, τὴν ἀκήρατον ψυχὴν, δι' εὐσεβείας ἐζώωσας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἔνθεον ὄργανον.

Ἡ Θεολόγος, καὶ τερπνὴ καὶ μελίῤῥυτος γλῶσσά σου, τοὺς τοῦ λόγου ποταμοὺς, ἀναπηγάζει Θεόλπτε, τὰ Θεῖα διδάγματα, πᾶσι προχέουσα. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν, τὸν Θεὸν, Θεοτόκον δοξάζομεν, τῷ Γεννήματι τῷ σῷ, προσηγορίαν ἁρμόζοντες, καὶ κλῆσιν κατάλληλον, πάναγνε Δέσποινα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τοῖς ἔργοις ἐτήρησας, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Σωφρόνιε Ὅσιε· ἔλαμψε γὰρ ἐν κόσμῳ, ἡ ἐν σοὶ σωφροσύνη, χάριτας διδαγμάτων, ἀπαστράπτουσα πᾶσι, τοῖς πίστει ἑορτάζουσι, Πάτερ τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας Ἄχραντε τῷ Θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν ξυνητὴν, οὐσίαν καὶ ἅγιαν, πάντας ἐκ τοῦ Θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ Ἄχραντος Μήτηρ σε, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο Θαῦμα, Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ Θανάτῳ, ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, Θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεό-
» τητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς
» ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέ-
» σωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ
» δυνάμει σου.

Μίαν ἄναρχον οὐσίαν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἰδικαῖς τελείαις, Πάτερ σὺ σοφῶς ἐδογμάτισας, διαιρουμένην ἀτμήτως ἑνωμένην τε, ἀσυγχύτως βουλήσει μιᾷ καὶ Θεότητι.

Ἔχων σώφρονας τὰς φρένας, καὶ τὸν νοῦν σωφρονέστερον, οὐ φυρμὸν ἐφόρεις, Πάτερ οὐ τροπὴν οὐδὲ σύγχυσιν, τῶν ἡνωμένων ἀτρέπτως δύω φύσεων, ἐν ἑνὶ Χριστῷ μονογενεῖ ἀπαστράπτουσαν.

Λαμπρυνόμενος ἐνθέως, φωτισμῷ τῷ τοῦ Πνεύματος, τὴν δεινὴν μανίαν, τὴν τοῦ

Νεστορίου διέλυσας, ταυτοβουλίᾳ καὶ γνώμῃ τοῦ τὴν ἕνωσιν, δογματίσαντος, ἐπὶ Χριστοῦ δύω φύσεων.

Πύῤῥον ἔφλεξας θεόφρον, τῷ πυρὶ τῶν δογμάτων σου, ἀθετοῦντα δύω, εἶναι τοῦ Χριστοῦ τὰ θελήματα, ταῖς διαφόροις οὐσίαις τὰ κατάλληλα, ἐνεργείας τε, ἅμα διπλᾶς Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον

Ὡραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν, τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, ὡς τεκοῦσα τούτων, Κόρη Ποιητήν τε καὶ Κύριον, ἐκ σῶν ἀχράντων αἱμάτων σωματούμενον, τὸν ῥυόμενον, πάντας αὐτὸν τοὺς δοξάζοντας.

Ὠδὴ ε΄ Ὁ Εἱρμός.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου Χριστέ· ἀλλ' ἡμεῖς ὦ Μονογενὲς, Πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης Θεότης, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν με φιλάνθρωπε.

Τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ τάφον τῆς Ζωῆς, ἀκλινεῖ πόθῳ θεωρῶν, θεωρίας ἤντληκας κρυφιομύστους, καὶ πιστοῖς μετέδωκας, Ἱεράρχα τῆς ἐλλάμψεως.

Ὁλικῶς ἐπόθησας, τὸν μόνον ἀγαθὸν, πυρσωθεὶς φέγγει νοητῷ, καὶ πηγὴν ἠγάπησας τῆς ἀφθαρσίας, θεωρίαις πάνσοφε, πρὸς αὐτὴν ἀνατεινόμενος.

Ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ, νεκρωθεὶς πᾶσι τοῖς ἐν γῇ, τὴν τοῦ λόγου τροίπεζαν εὐθυνουμένην, κεκτημένος Ὅσιε, καὶ λυχνίαν τὴν τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ἐν δυσὶ νοούμενον, οὐσίαις τὸν Χριστὸν τὸν Υἱὸν τὸν μονογενῆ, τοῦ Θεοῦ τὸν ἄναρχον, σάρκα γενόμενον, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, Θεομῆτορ ἀπειρόγαμε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾶ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Πλουσίως, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῦ παναγίου Θεόφρον, ἐν τοῖς χείλεσί σου· ὅθεν ὁ φθόγγος, τῶν σῶν λόγων, τοῦ ποταμοῦ μιμεῖται τὰ ῥεύματα.

Ὡς φοίνιξ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐξήνθησας, τῇ εὐκαρπίᾳ τοῦ λόγου, καθαρῷ τε βίῳ, καταγλυκαίνων, τὰς καρδίας, Ἱεράρχα τῶν πίστει τιμώντων σε.

Νεκροῦται, τῇ ζωτικῇ ῥομφαίᾳ τῆς γλώττης σου, τὸ τῶν αἱρέσεων στίφος, καὶ θρασεῖα φάλαγξ τῶν θεομάχων, σφαττομένη, θανατοῦται δογμάτων σου ξίφεσιν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν, Θεοτόκε τὸν ἄχραντον τόκον σου, δι' οὗ σωζόμεθα πάντες, καὶ θανάτου βρόχων καὶ δεινοτάτης, ἁμαρτίας, καὶ τῶν μυχῶν τοῦ Ἅδου λυτρούμεθα.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχοι.

Ἔσπευδε τηρεῖν καὶ κεραίαν τοῦ νόμου,
Ὁ Σωφρόνιος, οὗ παρ' οὐρανοῖς κέρας.

Ἑνδεκάτῃ σαόφρων ἔδυ Σωφρόνιος παρὰ τύμβον.

Οὗτος ὁ μέγιστος τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ, χώρας μὲν ἔφυ Φοινίκης Λιβανοστεφάνου, πόλεως δὲ Δαμασκοῦ, εὐσεβῶν καὶ ὁμοφρόνων γονέων τέκνον, πατρὸς μὲν καλουμένου Πλινθᾶ, μητρὸς δὲ Μυροῦς· ἐντεῦθεν εὐφυΐᾳ φύσεως τὴν ἐπιμέλειαν κερασάμενος, ὑπερφυῶς ἐπιστημῶν ἁπασῶν τὸ κράτος ἀνεδήσατο. Ἔτι δὲ τὴν Δαμασκὸν οἰκῶν, πᾶσαν ἀρετὴν τὴν ἐν ταῖς ἐρήμοις πραττομένην, μετήρχετο. Ἔπειτα τὴν μάνδραν τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου καταλαμβάνει· ἐν ᾗ σχολάζων, καὶ τῷ Θεῷ ἐν ἡσυχίᾳ συγγινόμενος, τῇ τῶν θείων Γραφῶν μελέτῃ τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν κατωχύρωσε, πᾶν νόημα αἰχμαλωτίσας εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ. Ἔπειτα περισσοτέρας γλιχόμενος παιδείας καὶ φιλοσοφίας, ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρου μεγαλόπολιν ἀποπλεῖ· καὶ Ἰωάννῃ, ἀξιολόγῳ τινὶ περιτυχὼν ἀνδρὶ, πάσης σοφίας καὶ συνέσεως πεπληρωμένῳ, τούτῳ γίνεται σύσκηνος καὶ ὁμοῤῥόφιος, ὁμοδίαιτος καὶ ὁμογνώμων, τὰ παρ' ἐκείνου λαμβάνων, καὶ μεταδιδοὺς τὰ σφέτερα. Ἔνθα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπίχυσιν παθὼν, ὑπὸ τῶν Ἁγίων, Κύρου καὶ Ἰωάννου θεραπεύεται, καὶ τῆς ἰατρείας ἀπαιτεῖται μισθὸν, τὰ καθ' ἑκάστην παρ' αὐτῶν τελούμενα θαύματα γραφῇ παραδοῦναι. Καὶ μέντοι καὶ παρέδωκεν.

Ἔπειτα Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, διὰ τὸ ὑπερανεϛηκὸς τοῦ βίου, καθίσταται· καὶ τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τῶν ἀλιτηρίων

Περσῶν ἀλούσης, εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Ἐλεήμονα παραγίνεται, τηνικαῦτα τὸν Ἀποστολικὸν ἐκεῖνον ζηλοῦντα βίον· οὗ πρὸς τὴν μακαρίαν λῆξιν ἀπάραντος, τὸν ἄπειρον αὐτοῦ τῆς ἐλεημοσύνης θησαυρὸν, καὶ τοῦ βίου τὸ ὑψηλὸν, διὰ τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ λόγου ἀνεδίδαξε, πολλὰ καὶ αὐτὸς τὸν μακάριον ἐκεῖνον θρηνήσας.

Ἐπεὶ δὲ αὖθις πρὸς τὴν Ἁγίαν Πόλιν ὑπέστρεψεν, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν μεθ' ὅσης φροντίδος καὶ πόνου τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν ἐποίμανεν· αὐδαμῶς γὰρ δέδωκεν ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις νυσταγμόν· οὐδὲ γὰρ κατὰ δαιμόνων ἦν αὐτοῦ ἡ πάλη μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν αἱρετιζόντων, οὓς Γραφικαῖς ἀποδείξεσι, καὶ Πατρικαῖς παραδόσεσιν ἀνατρέπων, καὶ μέντοι καὶ οἰκείαις διδασκαλίαις, φρούδους ἀπετέλει. Καὶ ἄλλα δὲ πλεῖστα, λόγου καὶ μνήμης ἄξια συγγράμματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλέλοιπε, βιοὺν ὀρθῶς ἐκδιδάσκοντα, καὶ κατὰ τὸ Θεῷ δοκοῦν πολιτεύεσθαι· ὧν ἐστι τὸ ὑπερβαύματος διήγημα τῆς ἐν γυναιξὶν ἰσαγγέλου Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, τῆς ὑπὲρ ἀνθρωπίνην φύσιν ἐρημικοὺς ἀγωνισαμένης ἀγῶνας. Οὕτω καλῶς καὶ θεοφιλῶς αὐτὸς βιώσας, καὶ ἄλλους ἐκδιδάξας, καὶ φῶς Χριστοῦ χρηματίσας, καὶ ὁσίως τὸ δοθὲν αὐτῷ ποίμνιον ἰθύνας, ἐν χρόνοις τρισὶν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν Θεὸν μεθίσταται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πιονίου, Πρεσβυτέρου τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἁγίας Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ὡς ἐγκυρφίας ἄρτος ἐξωπτημένος,
Καυθεὶς προσηνέχθη Πιόνιος Κυρίῳ.

Οὗτος ἦν τῆς ἐν τῇ Σμύρνῃ Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος, κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου τοῦ Βασιλέως· συνελήφθη δὲ μετὰ καὶ ἑτέρων. Καὶ πρῶτον μὲν ἄγεται παρὰ Πολέμωνα τὸν Νεωκόρον, πρὸς ὃν διηνέχθη περὶ τῆς θρησκείας, Γραφικαῖς ἀποδείξεσι καὶ ἱστορικαῖς, καὶ πιστοῦται παρὰ τῶν ἤδη γεγονότων τὰ ἐσόμενα, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς διὰ πυρὸς δοκιμάζειν μέλλει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔργα· καὶ παρατίθησιν εἰς πίστιν τὰς πυρίνους σταγόνας, αἷς τὴν Σοδόμων γῆν ἀπετέφρωσε, καὶ τὰς πολλαχοῦ τοῦ πυρὸς ἀναβλύσεις. Εἶτα παρ' Ἐλπίδιον τὸν Ἄρχοντα, συνεδρεύσαντα τῷ Νεωκόρῳ ὁ Ἅγιος ἄγεται· ὕστερον δὲ παρὰ Κυντιλιανῷ τῷ Ἀνθυπάτῳ γενόμενος, τὴν διὰ πυρὸς λαμβάνει τελείωσιν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ Διθοστρώτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Θεοφόρου καὶ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῷ Διππείῳ λεγομένῳ, τοῦ Νεοφανοῦς.

Στίχ. Ἐκ γειτόνων εἶ, Γεώργιε, καὶθάδε,
Κἀκεῖθεν, οἶμαι, Χριστομύστῃ Παρθένῳ.

Οὗτος, καταλιπὼν γυναῖκα καὶ τέκνα καὶ συγγενεῖς, τὴν στενὴν ὁδὸν εἵλετο· καὶ ὑπελθὼν τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἐλαφρότατον, διήρχετο πόλεις καὶ χώρας, καὶ αὐτὴν τὴν ἔρημον, ὑστερούμενος, θλιβόμενος, κακουχούμενος. Ὅθεν, γνωσθείσης αὐτῷ θεόθεν τῆς ἀναλύσεως, κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν· καὶ ἐλθὼν ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐν τῷ Διππείῳ, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἑπτὰ ἡμέρας διαρκέσας αὐτόθι. Ἐπεὶ δὲ παρῆσαν οἱ ἐνταφιάζειν αὐτὸν μέλλοντες, καὶ τὸν περικείμενον αὐτοῦ τῷ σώματι σίδηρον, πολυτάλαντον ὄντα εἶδον, καὶ ἅπαν τὸ σῶμα προσηλωμένον αὐτῷ, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἔκραζον. Διὸ καὶ τῇ ἐκ μαρμάρου κατασκευασθείσῃ θήκῃ τῷ εἰρημένῳ Ναῷ κατατίθεται, πολλῶν θαυμάτων ἰάσεις προχέων, τοῖς μετὰ πίστεως προσερχομένοις· ὧν ἕνιοι τῶν ἀπολελαυκότων τῆς αὐτοῦ ἐπικουρίας, ἔτι καὶ νῦν πᾶσι διαμαρτύρονται, τὰς εἰς αὐτοὺς γενομένας θαυματοποιίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ, τῶν ἐν Λαοδικείᾳ μαρτυρησάντων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων, ἡγεμονεύοντος Ἀσκληπιοῦ ἐν Λαοδικείᾳ, διωγμὸς γέγονε κατὰ τῶν Χριστιανῶν· καὶ κρατηθέντες οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Τρόφιμος καὶ Θαλλὸς, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ἐλιθοβολήθησαν ἐπὶ ὥρας ἱκανάς· τοῦ δὲ Θεοῦ περιφρουροῦντος αὐτοὺς, ἔμειναν ἀβλαβεῖς. Τοῦτο θεασάμενος ὁ Ἄρχων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, αἰδεσθέντες, εἴασαν αὐτοὺς πρὸς μικρὸν διάγειν ἀτιμωρήτους· καὶ πάλιν διαβληθέντες, παρέσχησαν τῷ Κριτηρίῳ· καὶ τὸν Χριστὸν μετὰ παῤῥησίας Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν ἐνώπιον πάντων ὁμολογήσαντες, τὰ δὲ εἴδωλα κωμῳδήσαντες, καὶ τοὺς τυράννους ἐλέγξαντες, εἰς ὀργὴν αὐτοὺς ἐκίνησαν. Διὸ καὶ γυμνοὺς ἐπὶ ξύλου κρεμάσαντες, τὰς σάρκας αὐτῶν εὐτόνως κατέξεσαν· οἱ δὲ Ἅγιοι προσευχόμενοι, καὶ

Tip. S. Giorgio.

καὶ τοὺς Ἕλληνας μυκτηρίζοντες, ἐξέμηναν αὐτὸν τὸν Ἄρχοντα. Διὸ καὶ ψηφισάμενος μετὰ ταῦτα, ἐν Σταυρῷ κρεμασθῆναι αὐτοὺς προσέταξεν.

Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὸν προκείμενον τόπον, πολὺ πλῆθος λαοῦ ἠκολούθησεν αὐτοῖς· καὶ σταυρωθέντες προσηύχοντο, καὶ ὡμίλουν τῷ λαῷ τὰ εἰς ψυχὴν συντείνοντα. Οἱ δὲ λαοὶ ἔσπευδον προσψαῦσαι τοῖς ἱεροῖς τῶν Ἁγίων σώμασιν, οἱ μὲν σταγόνας αἱμάτων, οἱ δὲ σουδάρια, ἄλλοι δακτυλίους, καὶ ἕτερα δή τινα εἴδη ἐλάμβανον, εὐλογίας χάριν, καὶ εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. Τότε οἱ Ἅγιοι, εὐλογήσαντες καὶ προπέμψαντες πάντας, τὰς ἁγίας αὐτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Τινὲς δὲ τῶν εὐσεβῶν, τὰ τῶν Ἁγίων λαβόντες λείψανα, μύροις ἀλείψαντες, ᾠ οἰονεὶ εἰλήσαντες, κατέθεντο ἐν τῷ Ναῷ· καὶ προσελθοῦσα τοῦ Ἄρχοντος Ἀσκληπιοῦ ἡ γυνὴ, καὶ μυρίσασα τὴν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σήκην, οἰόνην πολλοῦ ἀξίαν ἄνωθεν τῆς Σήκης ἐφήπλωσεν. Ὑστέρου δὲ τις Ζώσιμος, ᾧ Ἀρτέμιος, ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ πιστοί, τῶν Ἁγίων συμπολῖται ὄντες, τὴν τῶν λειψάνων Σήκην ἀναλαβόντες, καὶ εἰς τὴν αὐτῶν πόλιν κομισάμενοι, Στρατονίκην καλουμένην, πρὸ μιλίου ἑνὸς, ἐν τοῖς Λατομίοις κατέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Π εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Στίχ. Κομίζεταί σοι ὄλβος, ὀλβία Πόλις,
Ἐπιμάχου τὸ σῶμα τοῦ τρισολβίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους
» σὺ Παῖδας, ᾧ τοὺς Χαλδαίους ἀνελών,
» οἷς ἀδίκως δικαίως ἐνήδρευσαν Ὑπερύμνητε
» Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Μετὰ τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς, ταῖς αἱρετικαῖς γλωσσαλγίαις, ἀντιτάττομενος Σοφὲ, νικηφόρος γενόμενος ἔψαλλες· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Ὅλος ἀνάθημα Θεῷ, τὰς τῶν Ἀσκητῶν φυτουργίας, περιϊπτάμενος Σοφὲ, τὸν λειμῶνα τὸν σὸν κατεφύτευσας, ἀρετῶν ἐμμελέτημα, τῷ Θεῷ τῷ ἐν ὑψίστοις, καθιέρωσας.

Νόμῳ πειθόμενος Χριστοῦ, τῆς σῆς ἐπιστήμης τὸν πλοῦτον, τοῖς δεομένοις εὐσεβῶς, ἀναμέλπων Θεόφρον μετέδωκας· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἁγιασθεῖσα τὴν ψυχὴν, καὶ προκαθαρθεῖσα τὸ σῶμα, τῇ ἐπελεύσει ἐπὶ σὲ, τοῦ Ἁγίου Πανάμωμε Πνεύματος, τοῦ Ὑψίστου τὴν δύναμιν, ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα, τίκτεις ἀσπόρως.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
» νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ἱεραρχικῆς ἱερουργίας, τῷ μύρῳ καθηγιάσθης τῷ τῆς χάριτος, ἔνθα περανέρωται, κόσμου ἡ σωτήριος, ἱεραρχία πάνσοφε, Πάτερ Σωφρόνιε, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σορίαν τιμῶν διαπρεπῶς, φέρων τῷ τῶν χαρίτων ἐφράνωσαι δόξαν τὴν ἀμάραντον, πλοῦτον ἀναφαίρετον, τὸ τῆς σοφίας Ἐνδοξε θῶσον δεξάμενος, καὶ, Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱεροπρεπῶς Ἱερομύστα, τὴν θείαν δικαιοσύνην ἐνδυσάμενος, ἴθυνας πανόλβιε, Πάτερ γενναιότατα, τὸ τοῦ Δεσπότου ποίμνιον λόγοις καὶ πράξεσι, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζοντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεγαλοπρεπῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, ὁ Λόγος ὁ τῷ Πατρὶ Πάτερ συναναρχος, λόγον σοι δεδώρηται, λόγους διατρέχοντα, καὶ γλωσσαλγίας λύοντα τὰς τῶν αἱρέσεων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἁγιοπρεπὴς ναὸς ἐδείχθης, τοῦ Λόγου τοῦ πᾶσαν κτίσιν ἁγιάσαντος, ὄρος πῖον ἅγιον, ὄρος ἐμφανέστατον, εὐλογημένη Δέσποινα μόνη πανύμνητε. Διό σε Θεομῆτορ ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειροτμήτος ὄρους, ἐξ ἁλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ῥῆσις ἐκ χειλέων σου Θείων, προερχομένη Θεορρῆμον, τὰς τῶν εὐσεβῶν διανοίας,

καταγλυκαίνει διὰ τῆς χάριτος, ὡς περ κηρίον στάζουσα, τῶν νοημάτων τὴν εὐπρέπειαν.

Ἔνδον οὐρανίων ἀδύτων, περιπολεύεις Θεηγόρε, περὶ τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, καὶ Βασιλέα, ἔνθα χορεύουσιν, Ἀγγελικαὶ λαμπρότητες, καὶ τῶν Ἁγίων τὰ στρατεύματα.

Ζωὴν μετερχόμενος Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς τὴν τῶν Ἀγγέλων, τῆς ἀγγελικῆς ἐν οὐρανοῖς, κατηξιώθης μακαριότητος· ἔνθα Χριστὸν δυσώπησον, σωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὡς τῶν ἀρωμάτων φιάλαι, αἱ σιαγόνες σου Θεόφρον· νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, σοφίας γέμων ὥρθης ἀλάβαστρον, Σῶμα Χριστοῦ τὸ τίμιον, ἀρωματίζων τοῖς σοῖς ὀδγμασι.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην σε κούφην Παρθένε, ὁ Ἡσαΐας ἐθεώρει· ἐπὶ σοὶ γὰρ Κύριος ἐλθών, καθεῖλε πάντα τὰ χειροποίητα, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίγνωσιν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσιν ἐφανέρωσε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Σιγριανῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. δ'. Ὦ τοῦ παραδόξου Θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες, Θεοφανείας Χριστοῦ, κεκλημένος ἐπώνυμος, ζωηφόροις ἴχνεσι, τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατενίζων τῷ ποθουμένῳ σοι, καλλει πανάριστε, καὶ ταῖς θείαις νεύσεσι ταῖς πρὸς αὐτὸν, ἄριστα θεούμενος, καὶ τελειώτατα.

Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες, ὑπερορίας πικρὰς, ἀσθενῶς διακείμενος, καρτερῶς ὑπήνεγκας, ἀφειδήσας τοῦ σώματος, ὑπὲρ σεπτῶν εἰκόνων πανεύφημε, θυμῷ λεόντων ἐξοριζόμενος· ὧν κατορχούμενος, τὰς βουλὰς ἐμώρανας, καὶ λογισμούς, ὄντας ματαιόφρονας, καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Ὄντως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου, τῶν ἀγαθῶν ὁ δοτὴρ, δαψιλῶς σοι δεδώρηται, ἀπελαύνειν δαίμονας, θεραπεύειν νοσήματα, παρεσχηκὼς τρισμάκαρ τὴν δύναμιν, καταξιώσας σε τῆς ἀῤῥάστου χαρᾶς, ἔνθα χορεύουσι, τῶν Ἀγγέλων τάγματα, διὰ παντός, πρόσωπον θεώμενον, τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων πηγὰς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, Ἁγνὴ, τῆς φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως· καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρά, ἡ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σα, Τέκνον, ἐβόα, Τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως πῶς φέρεις ὁ ἰατρὸς, ὁ ἰασάμενος, τὴν βροτῶν ἀσθένειαν, καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων·

Θεοφάνης μέλπει σε τὸν Θεοφάνην.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ » Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτρο» πώσατο.

Θεοῦ τοῦ σαρκὶ φανέντος ἴχνεσιν, ἐπηκολούθησας, τῇ εὐσεβείᾳ Πάτερ πυρωθείς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν κλῆσιν πλουτεῖν, τὴν ἀληθῶς φερώνυμον, ὡς τῇ προνοίᾳ προτετύπωτο.

Ἐθέλχθης ποθεινοτάτῳ ἔρωτι, τῷ τοῦ Δεσπότου σε, καταφρονήσας πόθου κοσμικοῦ· συγκραθεὶς δὲ τῇ Θείᾳ στοργῇ, βιωτικὴν τερπνότητα, οὐδὲν ἡγήσω παμμακάριστε.

Ὁρμήσας θηριωδῶς ἐθίωξε, Λέων ὁ τύραννος, τοὺς ἐκλεκτοὺς, μὴ φέρων καθορᾶν, σεβομένους εἰκόνα Χριστοῦ· μεθ' ὧν καὶ σὲ Θεόφανες, ὑπερορίᾳ κατεδίκασεν.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείλη-

φας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἐστιν » Ἅγιος, πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Φωτὸς τοῦ Θείου, πεπλησμένος ὡράθης Θεόφανες, δι' ἀγάπης συγκραθείς, τῷ ποθουμένῳ μακάριε· διὸ σου τὴν ἔνδοξον, μνήμην γεραίρομεν.

Παγορεύσας, τὰ δυσσεβῆ τοῦ Λέοντος δόγματα, τοὺς Θεσμοὺς πανευσεβῶς, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνας· διό σε τοῖς Θαύμασι, Χριστὸς ἐδόξασε.

Νενευρωμένη, δι' ἐλπίδος καὶ πίστεως Ὁσίᾳ, σοῦ σαρκὸς τὸ ἀσθενὲς, ψυχὴ στερρότητι ῥώννυσι, Θεῷ οἰκειώσασα, σῶμα ὁμόδουλον.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παλῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἔχω Ἄχραντε, πλὴν σου βοήθειαν.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζῆλον ἔνθεον προσκεκτημένος, δόγμα ἄθεον ἀπεβδελύξω, καὶ κινδύνοις πολυτρόποις ὡμίλησας, ὑπεροψίας ἀδίκως στελλόμενος, καὶ εὐσεβῶς παμμάκαρ τελειούμενος. Πάτερ Θεόφανες, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, θωρῆσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναν-θρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος. Λυτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ αἱμίαντος Ἁμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ Σεσαρκωμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἵ μοι τέκνον μου· πῶς πάσχεις Ζέλων ῥύσασθαι, παλῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ » Σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, » ἑστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγά-» ζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἡ οὐράνιος ἡτοίμασται Βασιλεία, ὡς Ἁ-γιλητῇ σοι ἔνδοξε· τῆς γὰρ ἐπιγείου, χαίρων μετετέθης σκηνῆς, βοῶν τῷ Δεσπότῃ σου· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στεφανηφόρος Θεόφανες ἀνεδείχθης· τὸ γὰρ σεπτὸν εἰκόνισμα, Χριστοῦ Θεοφόρε, μάκαρ οὐκ ἠρνήσω τιμᾶν· διὸ καὶ ἀνέκραζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μεθιστάμενος προστάγματι τοῦ τυράννου, τοῦ δυσσεβοῦς ὁ Ὅσιος, σαρκὸς ἀσθενείας, ὅλως οὐκ ἐφρόντισε, κραυγάζων τῷ Κτίσαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐμεγαλύνθης τοῖς Θαύμασι Θεοφόρε· ὁ γὰρ Χριστὸς ἠμείψατο, σὲ τῆς καρτερίας ὄλεν καὶ ἰάματα, πηγάζεις τοῖς χρήζουσιν, ὡς πέρ ἐκ πηγῆς ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ πάλιν παρθενεύουσα, μετὰ τόκον ὤφθης· ὅλεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφω-» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἀγῶνα πανευσεβῆ, ὀρθοδόξως ἐκήρυξεν, ὁ Ὅσιος Θεοφάνης, τὸ τῆς πίστεως δόγμα, τῷ Πνεύματι λαμπόμενος.

Πλούτου παντοδαπῆ, Θεοφόνως διένειμας, προστάγματι τοῦ Δεσπότου, τοῖς πενίᾳ συζῶσιν, ἐπόμενος Πανεύφημε.

Ἔχων σου τὴν ψυχὴν, κατ' εἰκόνα τοῦ Κτίσαντος, τὴν ἄχραντον τοῦ Δεσπότου, προσεκύνεις Εἰκόνα, τῷ πόθῳ ἀσπαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀόρατες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, » ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων » λύτρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς » πλευρᾶς σου ῥύσαντι αἵματι.

Ἔθυνον, πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου Ὅσιε, τὴν τῆς ἀσκήσεως τρίβον, ταῖς εὐχαῖς σου Πάτερ ἐξομαλίζων· ἵν συντόνως, εὐθυπορεῖν με μάκαρ ἀξίωσον.

Σωφρόνως, σοῦ τὴν ζωὴν διήνυσας Ὅσιε· μετὰ φρονήσεως ἔσχες, σὺν ἀνδρείᾳ γὰρ

τὴν δικαιοσύνην, καὶ τῷ κύκλῳ, τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμούμενος.

Εὐκλείας, μαρτυρικῆς ἐπέδης Θεόφανες, τῆς Θεομήτορος Κόρης, καὶ Μαρτύρων Πάτερ τοὺς χαρακτῆρας, ὡς τιμήσας, καὶ τοῖς διώκταις ἀντιταττόμενος. Θεοτοκίον.

Ὦ Θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβών, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξῆλθες σπουδῇ, ἐκ μέσου τῶν Θηρύδων, καὶ μονάσας Ὅσιε, ἐνεργείας θαυμάτων εἴληφας, καὶ προφητείας χάρισμα, συμβίου καὶ πλούτου στερούμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τῆς γῆς μηδὲν πρωτιμήσας, ἠκολούθησας χαίρων τῷ καλοῦντί σε Χριστῷ· καὶ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἔλαβες ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν σῶν προθύμως, καὶ ἀνάπαυσιν εὗρες τῇ ψυχῇ σου· ἣν περ κἀμοὶ τῷ πτωχῷ καὶ ῥᾳθύμῳ κατάπεμψον τῷ λέγοντι, καὶ μηδόλως ἐκτελοῦντι, ἀλλ' ἔτι σχολάζοντι ἐν τοῖς τοῦ βίου πράγμασι, καὶ θαυμάζοντι, πῶς πάντα ἔφυγες, συμβίου καὶ πλούτου στερούμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Σιγριανῆς, τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγρῷ κειμένου.

Στίχοι.

Θεόφανες, φάνηθι πιστοῖς προστάτης,
Τιμῶσι πιστῶς σὸν μετ' εἰρήνης τέλος.

Δωδεκάτῃ φθινύθοντος ἀπῆρε βίου Θεοφάνης.

Οὗτος πατρὸς μὲν ἦφυ Ἰσαάκ, μητρὸς δὲ Θεοδότης· τοῦ δὲ πατρὸς τελευτήσαντος ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ διεπομένῃ τῶν Λιγαιοπελαγιτῶν ἀρχῇ, ἣν παρὰ τῇ μητρὶ ἀναγόμενος, καὶ τρεφόμενος. Γενόμενος δὲ δωδεκαετής, ἁρμόζεται γυναικί, καὶ αὐτῇ συνδιάγων ἦν χρόνους ὀκτώ· πλοῦτος δὲ ἦν ἀμφοτέροις πολύς· συμβούλῳ δὲ τινι χρησάμενος ἰδίῳ οἰκέτῃ, πόθον ἔσχε πολὺν τῶν Μοναστῶν ὑπελθεῖν βίον. Τῆς δὲ μητρὸς τὸν βίον ἀπολιπούσης, καὶ πλοῦτον ἄπειρον αὐτῷ καταλελοιπυίας, ὁ κηδεστὴς αὐτοῦ πληρῶσαι τὰ τῷ γάμῳ νενομισμένα τοῦτον ἐξεβιάζετο. Καὶ δὴ, τῆς κυρίας ἡμέρας καταλαβούσης, καὶ παστὰς ἐπήγνυτο, καὶ ὑμέναιος ἤδετο, καὶ τὰ λοιπὰ ἐτελεῖτο. Ἐπεὶ δὲ ὁ καιρὸς αὐτῶν τὸν μακάριον καὶ τῇ συνεύνῳ κατὰ μόνας γενέσθαι ἐκάλει, τὰ τῶν λογισμῶν αὐτοῦ κρύφια ἐφανέρου τῇ νεάνιδι, ἥ τις καὶ συγκατέθετο, καὶ εἴτι δ' ἂν καὶ βούληται αὐτὸς πράττειν, καὶ αὐτὴ τοῦτο μετὰ προθυμίας διεβεβαιοῦτο ποιεῖν· ὅπερ ἀκούσας ἠχαρίστησε τῷ Θεῷ. Ἔκτοτε οὖν ἐποίουν ἀμφότεροι τὰς ἡμερινὰς καὶ νυκτερινὰς εὐχάς.

Ταῦτα μαθὼν Λέων, ὁ δυσσεβὴς Βασιλεὺς, καὶ ὁ τούτου κηδεστὴς, διεκώλυε τοὺς νέους τοῦ σκοποῦ· ἐξαπέστειλε δὲ αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸ τῆς Κυζίκου Κάστρον συγχειρίσοντα· ἦδη γὰρ τότε ἐκτίζετο· καὶ ἀπελθὼν ὁ τίμιος παῖς, ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων, τὴν τοῦ κρατοῦντος δουλείαν πεποίηκε. Τῷ δὲ εἰκοστῷ πρώτῳ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ὅ, τε Ἀηριώνυμος Βασιλεὺς, καὶ ὁ πενθερὸς αὐτοῦ, καταστρέφουσι τὸν βίον· καὶ λοιπὸν ἐν ἐλευθερίᾳ, οὐ μόνον ὁ νέος, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκουμένη γίνεται, Εἰρήνης τὰ σκῆπτρα διαθεξαμένης.

Ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν αὐτῷ πάντα γέγονε, τοῖς ἐνδεέσι καὶ πτωχοῖς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ διεσκόρπισε, καὶ τοὺς οἰκείους ἐλευθερίᾳ τετίμηκε· τῇ δὲ τιμίᾳ αὐτοῦ συζύγῳ χρήματα πολλὰ παρασχόμενος, ἐν τῇ τοῦ Πρίγγιπος Μονῇ ἀπέκειρεν, Εἰρήνην αὐτὴν, ἀντὶ Μεγαλοῦς, ὀνομάσας· αὐτὸς δὲ τῷ Κυρίῳ ἑαυτὸν προσφέρων, ἱερούργει ἐν τῇ τῶν Σιγριανικίων ὄρει κειμένῃ Μονῇ, Πολυχρονίῳ λεγομένῃ. Μοναχὸς δὲ γενόμενος, οὐδόλως τὸ ἄρχειν κατεδέξατο, ἀλλ' ἐν τῇ κέλλῃ καθεζόμενος, ἐξ οἰκείων χειρῶν τὴν τροφὴν ἐποῤῥίζετο, καλλιγραφῶν, ἐξαετῆ χρόνον διηνυκὼς ἐν αὐτῇ. Μετὰ ταῦτα, ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, ἀπῆλθεν ἐν τῇ καλουμένῃ Νήσῳ τῆς Καλωνύμου, ἐν ᾗ καὶ Μονὴν συνεστήσατο, καὶ πάλιν ἔρχεται ἐν τῷ τῆς Σιγριανῆς ὄρει. Τῷ δὲ πεντηκοστῷ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνῳ, ἀσθενείᾳ τινὶ παραδίδοται, ἥτις ἦν λιθίασις κύστεως, καὶ νεφριτικῆς ἀκολουθίας σύμπτωμα. Ἐκ τούτου λοιπὸν τοῦ χαλεποῦ νοσήματος, ἔμεινε διὰ παντὸς τοῦ βίου κλινήρης καὶ ἀκίνητος.

Μετὰ ταῦτα ἐδέξατο τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας Λέων ὁ Ἀρμένιος· ἀλλ' οἷα τούτῳ συμβεβήκει, οὐδεὶς ἀγνοεῖ. Τέως δὲ ὁ ἀνόητος καὶ ἀνόσιος πέμπει πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἀν-

Ἑρωπον, Ἐλθέ, λέγων, εὐξαι ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτι κατὰ Βαρβάρων ἀπέρχομαι. Αὐτὸς δὲ διὰ τὸ ἀκίνητος εἶναι, ἐκ τῆς ἁμάξης μετετέθη εἰς πλοῖον, καὶ ἦλθε πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν· καὶ τῆς μὲν ὑποσειδοῦς ὄψεως τοῦ τυράννου οὐκ ἔτυχε, πλὴν μηνύσει ἐχρήσατο πρὸς αὐτόν, Εἰ κατανεύσεις, λέγων, τῇ παρακλήσει μου, καὶ σοὶ καὶ τῇ Μονῇ σου ἀγαθὰ παρέξω· εἰδὲ μήγε, ξύλῳ ἀγχόνης σε παραδειγματίσω, καὶ τῶν λοιπῶν εἰς φόβον σε προθήσω. Ὁ δὲ Ὁμολογητής, Τῶν ὡρεῶν σου, ἔφη, μὴ κενώσῃς τοὺς θησαυρούς· τὸ δὲ ἀγχόνης ξύλου, ἡ καὶ τὸ πῦρ, εὐτρέπισον σήμερον· τούτου γὰρ ἐφίεμαι, διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ μου ἀγάπην.

Ταῦτα ὁ ἀναιδὴς ἀκούσας, παρέδωκεν αὐτὸν τῇ τότε πατριαρχεύοντι Ἰωάννῃ τῷ Μάντει, περὶ λόγους αὐχοῦντι, καὶ τὸ μῖσος τῶν Εἰκονομάχων ἐμπεπλησμένῳ, στρεβλῶσαι ἀντεπεκλίναι αὐτὸν ἠγούμενος· ὃς παραληφθεὶς ἐν τῇ Ὁρμισδὶ Μονῇ Σεργίου καὶ Βάκχου, τῇ παρακειμένῃ τῷ Παλατίῳ, καὶ πρὸς λόγων ἅμιλλαν τῷ Μάντει συνελθὼν καὶ τοῦτον ἡττήσας, καὶ τῷ περιόντι τῆς σοφίας καταβροντήσας, καὶ τὸν ἀνεπάλεκτον ἐνδειξάμενος, τοῦτον ἠσχυμμένον εἰς τὸν μανιώδη τύραννον ἀπέπεμψεν, ἀγροίκου μᾶλλον, ἢ ῥήτορος δόξαν τὸν δεῖλαιον ἀπενεγκάμενον· ὃς ἀνελθὼν πρὸς αὐτόν, Κρεῖσσον, ἔφη, Βασιλεῦ, κηρῷ μιλάξαι σίδηρον, ἢ πεῖσαι τὸν ἄνδρα, μεταθεῖναι πρός σοι ἑαυτόν.

Τούτων ἐπακούσας ὁ τύραννος, μετάγει τοῦτον εἰς τὰ Ἐλευθερίου ἀνάκτορα, καὶ κατακλείει αὐτὸν ἐν τινι οἰκήματι σκοτεινοτάτῳ, καταστήσας καὶ φρουροὺς, ὡς μηδὲ διακονεῖσθαι αὐτὸς παρά τινος. Οὗτος διετῆ χρόνον τελέσας, θλίψεσι καὶ στενοχωρίαις πιεζόμενος, κατήσχυνε καὶ τοῦτῳ τὸν τύραννον. Ἐπεὶ δὲ καθ' ἑκάστην ὑποκύψαι τῇ αὐτοῦ βουλῇ ἠναγκάζετο, μὴ εἴξας, ἐξορίζεται ἐν τῇ τῆς Σαμοθρᾴκης Νήσῳ· ἡ δὲ πρὸς τὴν ὑπερορίαν ἀπαγωγή, ταχεῖαν ἔσχε τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐξαγωγήν· ἡμέραις γὰρ τρισὶ πρὸς ταῖς εἴκοσι τὴν ἐν τῇ Νήσῳ ζωὴν διανύσας, ἐκεῖ κατεπαύσατο, ἀπελθὼν ἐν Κυρίῳ ὁσίως καὶ εἰρηνικῶς. Τί δὲ χρὴ λέγειν ὁπόσης μὲν εὐλογίας τὸν τόπον ἐνέπλησεν ὁπόσων δὲ ἰατρείων ὁ χῶρος ἐκεῖνος εὐπόρησε;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Πάπα Ῥώμης τοῦ Διαλόγου.

Στίχ. Ὁ Γρηγόριος ἐκ μέσου μὲν τοῦ βίου,
Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ χοροῦ τῶν Ἀγγέλων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουστιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πρῶτον μὲν Μοναχὸς καὶ Ἡγούμενος γεγονὼς τῆς Μονῆς, τῆς οὕτω καλουμένης Κλεισκαβρης· ἔπειτα δὲ τὸν Ἀρχιερατικὸν Θρόνον ἐγχειρίζεται, οὐ κατὰ συντυχίαν καὶ ἀποκλήρωσιν τὴν ἄλογον, ἀλλὰ θείᾳ ψήφῳ τὴν ἀρχιερωσύνην λαβών, ὡς προϊὼν ὁ λόγος δηλώσει. Ἔτι γὰρ αὐτοῦ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ὄντος, καὶ κατὰ τὸ ἴδιον κελλίον, καλαμῴ καὶ μέλανι πρὸς γραφὴν τὴν χεῖρα κινοῦντος, ἐπέστη τις αὐτῷ ἐν ναυαγίᾳ, καταπραγῳδῶν, καὶ τὸν Ὅσιον εἰς ὄκτον ἐπικαλούμενος, καὶ ἐπαρκέσαι αὐτοῦ τῇ συμφορᾷ δεόμενος· ἦν δὲ ἄρα οὐ κατὰ τὸ φαινόμενον ἐνδεὴς ὁ αἰτῶν· οὐδὲ γὰρ ἄνθρωπος ἦν, ἀναγκὴν ἔχων ὡς γυμνὸς ἐκ ναυαγίου ἐπανελθὼν τι λαβεῖν, ἀλλ' ἐν προσχήματι δεομένου, τὴν προσοῦσαν αὐτῷ συμπάθειαν ἐξεκάλυπτεν Ἄγγελος· ὃς ἅπαξ καὶ δὶς καὶ τρὶς προσελθών, οὐκ ἀπεπέμφθη κενός, ὡς μηδενὸς χρυσοῦ νομίσματος τῷ Ἁγίῳ καταλειφθέντος, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς Μονῆς ἐκκλήσιατο τρυβλίον ἀργυροῦν, τοῦτο τοῦ Ὁσίου προθύμως ἐπιδόντος αὐτῷ. Τοσοῦτον ἦν ἄρα πρὸς τοὺς δεομένους ἀνεξίκακος ἅμα καὶ συμπαθὴς· ἐξὸν γὰρ αὐτῷ, καὶ διὰ τὴν σπάνην τοῦ χρυσοῦ, καὶ τὸ τοῦ αἰτοῦντος φορτικὸν, ὅτε δὶς καὶ τρὶς λαβὼν προσέκειτο ἀγλιχῶς, ὑπειδόμενον μισῆσαι καὶ ἀποπέμψασθαι· ἀλλὰ μᾶλλον εἵλετο τῶν ἀνεκποιήτων τῆς Μονῆς ἄψασθαι, ἢ τὸν ἄνθρωπον παριδεῖν, ὧν ἐδεῖτο μὴ τυχόντα ἐπανελθεῖν ἀπρακτον.

Τοιγαροῦν ἐν τῇ τάξει τῆς Ἀρχιερωσύνης γεγονὼς, καὶ τῇ συνηθείᾳ πρὸς τοὺς πένητας φιλοφροσύνῃ χρώμενος, καὶ συγκαταλιθῆναι κελεύσας αὐτῷ δώδεκα, ὡς αὐτῷ μόνῳ καὶ τρισκαιδέκατος διεφαίνετο, τῶν ἄλλων μὴ δυναμένων αὐτὸν καθορᾶν, καὶ τῇ τοῦ προσώπου μορφῇ, καὶ τοῖς ἔνδοθεν κινήμασιν ἐδόκει τῷ Ὁσίῳ ἀλλοιότερον τῶν δώδεκα διακεῖσθαι, κατασχὼν αὐτὸν, καὶ τὸ αὐτοῦ ἐπυνθάνετο ὄνομα, καὶ τίς ὢν παραγένοιτο· τὸν δὲ, ὄνομα μὲν αὐτοῦ, φάναι, μὴ Ζεμιτὸν ἀκοῦσαι τινά, εἶναι γὰρ αὐτὸ Θαυμαστόν· ὅτι δὲ Ἄγγελος εἴη μόνον προσερεῖν, καὶ πρότερον παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῇ τοῦ χρυσίου αἰτήσει πεμφθεὶς, καὶ συνεῖναι αὐτῷ ἔκτοτε, καὶ φρουρεῖν αὐτὸν προσταχθείς.

Γενόμενος δὲ ὁ Ὅσιος Γρηγόριος πάσης σοφίας καὶ γραφῆς ἔμπειρος, πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ κατέλιπεν, ἃ πρὸς τὴν Ἑλληνίδα διάλεκτον ὕστερον μετηνέχθησαν, οὐ δὶ ἀνθρωπίνων μόνον συλλογισμῶν, καὶ τῆς ἐν λόγοις σοφίας συντελέντα, ἀλλὰ καὶ διὰ Πνεύματος Ἁγίου, ὡς μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν καὶ ἀνάλυσιν, Πέτρος ὁ Ἀρχιδιάκονος αὐτοῦ ἐξηγήσατο, ἰδεῖν λέγων περιστερὰν λευκὴν, ἐν τῷ γράφειν αὐτὸν, τῷ αὐτοῦ προσεγγίζουσαν στόματι, καὶ οἷον ἐξαγουμένην καὶ συνεξορμῶσαν πρὸς τὰ γραφόμενα. Γενόμενος δὲ ἐν τοῖς κατὰ Δύσιν τόποις, διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων διετέλει τὸ τῶν Σάξων γένος πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· οἳ ᾗ ταῖς δὶ ἔτους αὐτὸν τιμαῖς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην καταλαβόντες, ἔνθα τὸ ἱερὸν αὐτοῦ κατάκειται σῶμα, γεραίρουσι. Φασὶ δὲ, ὅτι ἐπιτελεῖσθαι Λειτουργίαν παρὰ Ῥωμαίοις ἐν ταῖς νηστίμοις ἡμέραις οὐτός ἐστιν ὁ νομοθετήσας· ὅπερ κρατεῖται μέχρι τῆς σήμερον παρ' αὐτοῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Φινεὲς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στιχ. Ἔστη Φινεὲς, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ πέλας,
Ἡμῖν ἱλασμὸν ψυχικὴν θραῦσιν λύων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ, εὐσεβείας μᾶλλον ἢ
» τῇ φλογὶ, πυροπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐ-
» λογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου
» Κύριε.

Τὸ κατ' εἰκόνα, σὺ κεκτημένος καὶ ὁμοίωσιν, βίῳ, λαμπροτάτῳ Πάτερ προσειληφὼς, δὶ ἀμφοτέρων ὑπερέλαμψας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ὁμολογίας, σὺ τῷ στεφάνῳ Πάτερ διέπρεψας, ἔργῳ, διελέγξας λόγους τῶν δυσσεβῶν, τοὺς πιστοὺς δὲ ἐβεβαίωσας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Νοῦ στερροτάτῃ, ἐν προθυμίᾳ τὰς τοῦ σώματος, Πάτερ, ἀλγηδόνας ἤνεγκας καρτερῶς, εὐχαρίστως τῷ Δεσπότῃ σου, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύ-
» ριον.

Θεώμενος μάκαρ τὸ στερρὸν, τῆς σῆς ἐνστάσεως, Λεὼν ὁ τύραννος, ὑπερορίᾳ σε ἔκρινε, πικροτάτῃ· ὁ παμπόνηρος· ἐν εὐφροσύνῃ δὲ βοῶν, ταύτην ὑπήνεγκας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐπὶ τὸ πρωτότυπον εἰδὼς, τὴν τῆς εἰκόνος τιμὴν διαβιβάζεσθαι, ἐπὶ τὸ στάδιον ἔδραμες, Ἀθλητὴς ὡς ἐννομώτατος, ᾗ νικητὴς ἀναδειχθεὶς, στέφανον εἴληφας, ἀναμέλπων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οὐράνιον ἀντὶ τῆς ἐν γῇ, σκηνήν σοι δέδωκεν, ὁ πάντων Κύριος· ἀντὶ στενωσέως εὐρυχωρίαν γὰρ, πλατυσμὸν ἀγαλλιάσεως, ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, μετὰ Μαρτύρων βοῶν Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φῶτι ἐλαμπρύνθης νοητῷ, τοῦ Θείου Πνεύματος, μάκαρ Θεόφανες· ὅθεν ἰάματα βρύεις νῦν, τοῖς ἐν πίστει σοι προστρέχουσι, καὶ τὴν ἁγίαν σου σορὸν, πόθῳ γεραίρουσι, ᾗ βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειροτμήτος ὄρους, ἐξ ἁλαζεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· θεοῦ
» ἐπαγγελλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἅπαντα τὸν βίον σκορπίσας, τοῖς δεομένοις Θεοφόρε, τὴν δικαιοσύνην σου σαφῶς, ἀντιμοιζῇ σοὶ ἀνατέλλουσαν, ἀντὶ φθαρτῶν ὀρεπόμενος, τὰ δὶ αἰῶνος διαμένοντα.

Νόσους θεραπεύεις Παμμάκαρ, τοῦ Παρακλήτου τῇ δυνάμει, δαίμονας σαφῶς ἀπελαύνεις, τῇ ἐνεργείᾳ τούτου πανόλβιε· διὸ πιστοὶ θεώμενοι, σὲ Θεοφόρε μακαρίζομεν.

Ἡ σὴ φωτοφόρος Θεόφρον, τῆς μεταστάσεως ἡμέρα, πάντας προσκαλεῖται τοὺς πιστοὺς, πρὸς μετουσίαν τοῦ ἁγιάσματος· ἣν περ καὶ νῦν γηθόμενοι, ἐπιτελοῦμεν ἱερώτατε.

Νέμοις τὴν σὴν ἄφθονον χάριν, τῷ τῶν ἐπαίνων σου τοὺς λόγους, πλέξαντι Θεόφρον προθύμως, ὁμότροπόν σοι ὡς περ ὁμώνυμον, τοῦτον δεικνὺς πρεσβείαις σου, ταῖς εὐπροσδέκτοις ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Δέχου τὰς λιτὰς τοῦ Λαοῦ σου, πρὸς τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε, ἱλεωσαμένη εὐμενῶς, ἡμᾶς κινδύνων καὶ περιστάσεων, ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε· σὺ γὰρ προφάτις τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετάνοιαι καὶ ἡ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Δεκάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγῳ τὰ πάθη παύλβιε, καὶ ὑποτάξας σαφῶς, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, ἀρετῶν ἐν χρώμασι, καὶ δογμάτων ὀρθότητι, τὸν τῆς σοφίας πλοῦτον ὀρεψάμενος, καὶ διανείμας τοῖς σοῖ προστρέχουσι· λύχνος πολύφωτος, γεγονὼς τῇ χάριτι, Θεοπρεπῶς, ὤφθης ἐγκαλλώπισμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν ἁράμενος, δικαιοσύνης λαμπρῶ, νῦν στεφάνῳ κεκόσμησαι, Νικηφόρε πάνσοφε, τῆς ἀγνείας διδάσκαλε· τῆς εὐσεβείας στῦλος ἀκράδαντος, τῆς Ἐκκλησίας ἀκαταμάχητος, πύργος γενόμενος, τῶν ἀφρόνων ἅπασαν, αἱρετικῶν, φάλαγγα κατέστρεψας, Θεόφρον Ὅσιε.

Ἔνδον τῶν ἀῤῥήτων πέφηνας, εἰς οὐρανοὺς ἀναβὰς, ἀρετῶν ἐποχούμενος, Θεορρήμον ἅρμασι, διφρηλάτης αἰθέριος, ὡς ὁ Θεσβίτης νῦν ἀνυψούμενος, οὗ καὶ τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, ξίφει τοῦ Πνεύματος, τῆς αἰσχύνης ἅπαντας, τοὺς ἱερεῖς, ἄριστα κατέσφαξας, μακαριώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα· χαῖρε Κυρίου ναέ· χαῖρε ὄρος κατάσκιον· χαῖρε καταῤῥύγιον· χαῖρε λυχνία χρυσῆ· χαῖρε τὸ κλέος, τῶν ὀρθοδόξων σεμνή· χαῖρε Μαρία, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Παράδεισε· χαῖρε Θεία τράπεζα· χαῖρε σκηνή· χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἥλιος ἰδών σε ἔῤῥιξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἁπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο, καὶ πέτραι διερῥήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἄπερ ὡς εἶδεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα, ἐν στεναγμοῖς, Οἴμοι, ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὁρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Λεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἆσμα Χριστῷ τῷ » Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁ» δηγήσαντι, τὸν Λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας » Αἰγυπτίων· ὅτι δεδόξασται.

Ἁμαρτιῶν, τάφῳ δεινῷ συσχεθέντα με, τῇ ἀλαναύτῳ νεύσει σου, καὶ τῇ εὐσπλάγχνῳ σου, ἀναστήσας παλάμῃ, ζώωσον ὡς οἰκτίρμων, καὶ πολυέλεος.

Τὰς γενικὰς, τῶν ἀρετῶν τελειότητας, τετραμερῶς κτησάμενος, καὶ ὡς ἐν ἅρματι, ἐπιβὰς Θεοφόρε, εἰς νύσσαν θεωρίας, ἥρθης ἐκ πράξεως.

Σὺ τῆς ζωῆς, τῆς ἀκηράτου δεξάμενος, ἐκ τοῦ κρατῆρος Ὅσιε, τὸ θεῖον ἔπιες, καὶ νηφάλιον πόμα· διὸ καὶ τῆς σοφίας, δοχεῖον γέγονας.

Ἀπελαθεὶς, θρόνου καὶ δόξης καὶ ποίμνης σὺ, χειρὶ βιαίᾳ Ὅσιε, τῶν τῆς αἱρέσεως, θυμοφθόρων θηρίων, νυνὶ πρὸς τὴν οἰκείαν, μάνδραν εἰσῆλασας. Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον τῷ λόγῳ συνείληφας, καὶ ὑπὲρ λόγον τέτοκας, καὶ μετὰ κύησιν, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, Παρθένος ὡς πρὸ τόκου, πάλιν διέμεινας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς, ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον

» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν » ὑμνούντων σε.

Τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, Ϣωρακισάμενος, τὸ Θεῖον ἐκτύπωμα τοῦ Σωτῆρος, περιγράφων προσκυνεῖς εὐσεβῶς, πατρικοῖς ἐφεπόμενος Θεσπίσμασιν.

Ἡ ποίμνη τὸν ποιμένα σε ποθήσασα, τὸν ταύτην κατ' ὄνομα συγκαλοῦντα, τὸν τοὺς λύκους ἐκδιώκοντα, τῇ τῆς πίστεως ῥάβδῳ, σοὶ προστρέχει Σοφέ.

Ὡς πάλαι Ἰωσὴφ, τοῦ Θείου σώφρονος, τὸ σῶμα ὁ Ἰσραὴλ συγκομίζει, οὕτω νῦν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, τὴν σορὸν τῶν Λειψάνων σου σεβάζεται.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ᾗ ἱερὸν, κατοικητήριον, τοῦ Λόγου ὑπάρχουσα Θεοτόκε, τῶν πταισμάτων ἱλαστήριον, Παναγία γενοῦ μοι Θεονύμφευτε.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νίκαις ἔσεψας, τὴν Ἐκκλησίαν, πλάνην ἔτρεψας, κακοδοξίας, Νικηφόρος φερωνύμως γενόμενος· καὶ ἁγιάζεις τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, συγκαμιδῇ τοῦ ἁγίου Λειψάνου σου. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρί σε, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Παναμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγε, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴ μοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν τῆς σῆς » οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάν» θρωπε.

Κιβωτὸς ἁγιάσματος, ἐξ ἧς πηγὴν ἰάσεων ἀντλοῦμεν, ἡ σορός σου γέγονε τοῖς τιμῶσί σε.

Τὰς αἱρέσεις ἐθίωξας, καὶ τὴν τῆς ποίμνης μάνδραν ἠσφαλίσω, διδαχαῖς ἐνθέοις περιφραξάμενος.

Κατὰ χρέος τιμῶμέν σου, τὴν τῶν Λειψάνων μάκαρ μυροθήκην, ὡς ζωῆς πηγάζουσαν εὐωδίαν πιστοῖς.

Θεοτοκίον.

Νοητόν σε Παράδεισον, τῆς ζωῆς τὸ ξύλον δεξαμένην, ἐν γαστρὶ Παρθένε Χριστὸν δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων » ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτί, τῶν σῶν » προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου » γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ἐχθροὶ αἰσχύνονται νῦν, αἱρεσιάρχαι σὺν αὐτοῖς μαίνονται, τὴν σὴν σορὸν, ὁρῶντες Θεόφρον πιστῶς τιμωμένην, ὑπὸ Βασιλέως, καὶ πάσης τῆς ποίμνης σου.

Ἡ ἱερά σε σορὸς, τὰ τῶν δαιμόνων πονηρὰ πνεύματα, ὡς φοβερά, μάστιξι ἐκδιώκει, καὶ νίκην κατ' αὐτῶν, Νικηφόρε θάξις, Θεόθεν κομίζεται.

Τοῦ συνειδότος ἐν σοὶ, τὸ χωνευτήριον πυρὶ Πνεύματος, ἀναφλεχθὲν, ὡς χρυσὸν τῇ πίστει σε ἔδειξε λαμπρὸν, τῶν αἱρετιζόντων, ἐλέγχον τὸ κίβδηλον.

Θεοτοκίον.

Ὡραιωθεῖσα Σεμνὴ, τῇ ἐπελεύσει τοῦ σεπτοῦ Πνεύματος, Θεὸν μαζοῖς θηλάζεις, καὶ τοῦτον συνέχεις ἀγκάλαις, τὸν πᾶσαν τὴν κτίσιν, παλάμαις συνέχοντα.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, » τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας » σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ » Θεός με ἀνάγαγε.

Ὑπὲρ πίστεως πάθη ὑπέμεινας· ὑπὲρ τῆς Πατέρων σεπτῆς παραδόσεως, ὑπερορίας ἤνεγκας· διὸ ὧν δόξαν ἐκτήσω ὑπέρτιμον.

Ἡ ἑδραία σε πίστις τῇ ἔνσασι, τὰς τῶν τυραννούντων ἀνοίας διέσεισε· φύλος πυρὸς δὲ γέγονε, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ Μακάριε.

Ὡς φαιδρούς μαργαρίτας καὶ λίθους Σοφὲ, ὑπερδιαυγεῖς τὴν σορὸν καὶ τὴν κόνιν σε, ἡ Ἐκκλησία φέρουσα, ὀρθοτόμῳ φαφνῷ καλλύνεται.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπόῤῥητον τρόπον τοῦ τόκου σε, γλῶσσαι γηγενῶν καὶ Ἀγγέλων γεραίρουσι, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, ὑπερτέραν σε πάντων δοξάζουσαι.

Tip. S. Giorgio.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Νίκης ἑορτὴν ἡ πόλις, Νικηφόρε,
Δοχὴν ἄγει σου Λειψάνου νικηφόρου.

Χοὺς τρισκαιδεκάτῃ Νικηφόρος ἄφυ ἐσήγθη.

Θεοφίλου τοῦ Θεομισοῦς Βασιλέως τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ Θεοδώρας καὶ Μιχαὴλ τῶν εὐσεβεστάτων τὴν Βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων ἰθυνόντων, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀριστεύμασιν, εὐσεβεῖν εἰς τὸ Θεῖον διέγνωσαν· μηδὲ γὰρ ἂν ἄλλως τὴν ἀρχὴν ἀσφαλῆ καταστήσασθαι ἐπενόησαν. Ταῦτα σκοπήσαντες, μεταστέλλονται τοὺς ἐν μονάζουσι προὔχοντας, καὶ περὶ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων ἀναστηλώσεως ἐποιοῦντο ζήτησιν· καὶ πάντες συμφρονοῦντες αὐτοῖς, τὸν παραβάτην καὶ αἱρέσεων Ἰωάννην τοῦ Θρόνου ἀπήλασαν· καὶ Θείᾳ ψήφῳ καὶ κοινῇ γνώμῃ τὸν μέγαν Μεθόδιον Ἀρχιερέα κατεστήσαντο· ὃς βίῳ καὶ λόγῳ εἰς ἄγαν ἐξησκημένος, πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τοῦ ὀρθοῦ δόγματος ὑπηνέγκατο, καὶ πλαγαῖς καὶ φρουραῖς ἐπαρκέσας, τὴν πίστιν οὐ προὔδωκε. Καὶ αὐτίκα ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, τὴν οἰκείαν εὐπρέπειαν ἀπέλαβε, καὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων τῷ κάλλει κεκόσμηται· καὶ οἱ ἀναξίως ταύτην διέποντες, ὑπὸ μιᾶς ἀπηλάθησαν, καὶ ἀντ' αὐτῶν, τοὺς τοῦ ὀρθοῦ δόγματος φρουδαστὰς κατέστησαν.

Χρόνου δὲ τετραετοῦς ἐν τούτῳ παριππεύσαντος, Θεῖος κινηθεὶς ζῆλῳ ὁ πανέρως Μεθόδιος, τῇ τιμίᾳ Βασιλίδι ἔφη, ᾗ Μιχαήλ· Οὐ δίκαιόν ἐστι τὸν αἰδέσιμον καὶ πανόσιον ἐν Πατριάρχαις Νικηφόρον, ὑπὲρ τῆς ἀμωμήτου Πίστεως τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ Θρόνου ἐξωσθέντα, καὶ ἐν ὑπερορίᾳ τὴν ζωὴν συμπεράναντα, μὴ τὸ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἱερὸν Λείψανον ἔνδον Κωνσταντινουπόλεως γενέσθαι. Τούτῳ ἑτοίμως οἱ βασιλεύοντες πειθαρχήσαντες, τοὺς αὐτὸ μετακομίσοντας ἀποστέλλουσι τάχιον. Σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μέγας Μεθόδιος σὺν Ἱερεῦσι καὶ Μοναστᾶις, καὶ πλῆθος Λαοῦ, τὸ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου σεμνεῖον, ἐν ᾧ ἦν κατακείμενον τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ Ὁμολογητοῦ Λείψανον, καταλαβὼν καὶ κατασπασάμενος, παννύχοις τε στάσεσι λιτανεύσας, καὶ ὑμνῳδίας τετελεκὼς, ἀπογυμνοῖ τῆς σοροῦ τὸ πάντιμον ἐκεῖνο καὶ ἀθλοφορικὸν σῶμα. Εὑρὲ δὲ αὐτὸ ὅλον διόλου ἀκραιφνὲς καὶ ὁλόκληρον, ἐν ὅλοις ἔτεσι δέκα καὶ ἐννέα συντηρηθέν· ὅπερ λαβὼν, καὶ ἐν γλωσσοκόμῳ μεταθείς, χερσὶν ἱερέων καὶ πρεσβυτῶν, ἅμα δὲ καὶ μοναχῶν, μετὰ φώτων καὶ ὕμνων εἰς τὴν βασιλικὴν τριήρη εἰσήνεγκαν. Ἠνίκα δὲ καὶ ἐπεραιοῦτο τὸν πορθμὸν τῆς ἀκροπόλεως, ὅ, τε Βασιλεὺς καὶ ἡ Σύγκλητος λαμπαδηφόροι προσυπήντων καὶ κατησπάζοντο, καὶ ἐπ' ὤμων φέροντες, ἐν τῇ μεγάλῃ ἀπέθεντο Ἐκκλησίᾳ· κἀκεῖσε διανυκτερεύσαντες, ἕωθεν ὁμοίως ἀναλαβόμενοι τὸν Ἅγιον ἐκεῖθεν, ἐν ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων κατατιθέασι, τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ Μαρτίου Μηνὸς, ἐν ᾗ καὶ πρὸς τὴν ἑῴαν ἀπῆλθε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀδρικανοῦ, Πουπλίου, καὶ Τερεντίου, ὧν ἡ Σύναξις τελεῖται ἐν τῷ Παυλοπετρείῳ.

Στίχ. Συμμάρτυρας τρεῖς, ὧν διὰ ξίφους τέλος,
Ἴσα στεφάνοις τοῖς ἰάμβοις χρὴ φέρειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀβίβος ἐξ Ἐρμουπόλεως, λίθῳ προσδεθείς, καὶ ἐν ποταμῷ βληθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Βληθεὶς Ἀβίβος εἰς ποταμὸν σὺν λίθῳ,
Ἐκπλεῖ ποταμὸν συρφετῶδη τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Χριστίνα ἡ ἐκ Περσίδος, μαστιζομένη τελειοῦται.

Στίχ. Μάστιξ τὸ τύπτον· σαρξ τὸ πάσχον, Χριστίνης.
Χριστοῦ χάριν χέουσα κρουνοὺς αἱμάτων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ λα-
» τρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κα-
» τερρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέ-
» σον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔ-
» ψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
» ἡμῶν.

Τῇ Θείᾳ ῥοπῇ, ἀδιάφθορα τηρεῖται τὰ ἐντάφια, καὶ τὰ ὀστᾶ δὲ Θείῳ νεύματι, τὴν ἁρμονίαν μὴ λύσαντα, πᾶσαν ἀκαθάρτων πνευμάτων, διασκεδάζει κακόνοιαν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντρέχει Ποιμὴν, Βασιλεύς τε εὐσεβὴς καὶ τῶν ἐν τέλει πληθὺς, καὶ ὑποθέντες τῇ ἐνδόξῳ σου, σορῷ αὐχένας Θεόληπτε, ὡς περ κιβωτῷ παναγίᾳ, δορυφοροῦσι καὶ ψάλλουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Θεῖος σηκὸς, τῶν τοῦ Λόγου Μαθητῶν ὑποδεχέσθω σεμνῶς, τῶν Ἀποστόλων τὸν συνόμιλον, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸν σύσκηνον, τῶν Ἱεραρχῶν τὴν κρηπῖδα, καὶ τῶν Ὁσίων ὁμότροπον. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὁρῶν Μωϋσῆς, βάτον ἄφλεκτον, πυρὶ ἀναπεμένην, ἐν τῷ Σιναΐῳ Μῆτερ πάναγνε, προδιετύπου τὴν μήτραν σου· πῦρ γὰρ συλλαβοῦσα τὸ Θεῖον, οὐ κατεφλέχθης, ἀλλ' ἔτεκες, τὸν τοῦ φωτὸς δημιουργὸν, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τῷ λιμένι τῆς ζωῆς, ἐκ πολλῶν τρικυμιῶν ἔφθασας Πάτερ, τῇ τοῦ Πνεύματος αὔρᾳ, καὶ τὸ τοῦ φόρτου καλὸν, ἀβρόχῳ, ποδὶ σου διέσωσας, καὶ νῦν ἀπολαύεις τῆς ἐκεῖσε γαλήνης.

Τάφον ὁρῶντες οἱ πιστοὶ, εἰς καινὸν Θυσιαστήριον ληφθέντα, ἐν ᾧ Θεῖαι τελοῦνται, ὁλοκαυτώσεις πιστῶς, καὶ ἔνδον, νεκρὸν ἱερώτατον, τὸν Θαυματουργὸν τὸν Θεὸν ὑπερυψοῦμεν.

Χαίρει τὸ ποίμνιον φαιδρῶς, ἑορτάζει Μοναστῶν λαμπρὰ χορεία, ἡ πιστῶν Βασιλέων, ἡ εὐσεβὴς πορφυρὶς καὶ πᾶσα, δυναστῶν ὁμήγυρις, ἐπὶ τῇ σεμνῇ κομιδῇ τῶν σῶν Λειψάνων. Θεοτοκίον.

Λόγῳ τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ, τὸν τὰ πάντα συστησάμενον τῷ λόγῳ, συλλαβοῦσα ἀσπόρως, Θεοκυήτωρ Ἁγνὴ Παρθένε, ὑπὲρ λόγον τέτοκας· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένε, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐπὶ τῇ σῇ πανηγύρει, καὶ τοῖς πόνοις σου Πάτερ, Ἀγγέλων συγχορεύουσα πληθὺς, τὸν ὑπεράγιον Κύριον, εὐχαρίστως δοξάζει, καὶ τὴν εἰρήνην ἄνωθεν ἡμῖν, ἐξαιτεῖται τοῖς πίστει, τιμῶσί σου τὸ λείψανον.

Ἡ τῶν Λειψάνων σε χάρις, ὡς σεπτὸν ἰατρεῖον, τῇ ἀσθενείᾳ γένοιτο ἡμῖν· καὶ ἡ πρεσβεία Πανεύφημε, ἱλαστήριον πᾶσι, καὶ πρὸς Θεὸν ὁδὸς καὶ ὁδηγὸς, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τιμῶσί σε μακάριε.

Νικητικαῖς πανοπλίαις, τοὺς πιστοὺς Ὡραϊκίσας, Παντάνασ τῇ χειρί σου Βασιλεῖς, κατὰ Βαρβάρων ἐνίσχυσον, καὶ τὴν σὴν Ἐκκλησίαν, ὡς ἀσφαλῆ κρηπῖδα τῶν πιστῶν, τοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, ὀρθοτομοῦσαν φύλαττε. Θεοτοκίον.

Ὡς κραταιὰν προστασίαν, ὡς ἐλπίδα καὶ τεῖχος, καὶ ἄγκυραν ἡ σέπτην ἀσφαλῆ, καὶ ἀπροσμάχητον ἔρεισμα, καὶ ἀχείμαστον ὅρμον, καὶ μόνον καταφύγιον ἁγνὴ, κεκτημένοι σε πάντες, σωζόμεθα Παρθένε μνήμνητε.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Νεύσει (*), καὶ ἀγάπῃ ἀληθεῖ, κόσμον ἀρνησάμενος Πάτερ, ἐκ βρέφους Ὅσιε, χαίρων ἠκολούθησας, τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ· ἡ πολλοῖς ἀγωνίσμασι, τὴν σάρκα νεκρώσας, χάριν τῶν ἰάσεων, πλουσίως ἔλαβες, παύειν ἀσθενείας ποικίλας, καὶ τῆς πονηρίας διώκειν, πνεύματα, μεγάλως Θαυμαζόμενος.

Κόσμος, γεγονὼς τῶν Μοναστῶν, ἤθροισας ἀνείκαστον πλῆθος, ὑμνεῖν τὸν Κύριον, Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πρὸς οὐράνιον πάντας τρίβον ὡδήγησας, καλῶς ἑπομένους, Θείοις σε διδάγμασι, καὶ μιμουμένους σου, βίον τὸν ἐνάρετον μάκαρ· οὓς καὶ πάλιν ἅμα συνῆξας, ἐν τῇ μεταστάσει σου Βενέδικτε.

(*) Ἀντὶ τοῦ, Νεύσει, τὰ χειρόγραφα ἔχουσι, πίστει.

Πάλαι, ὡς Ἠλίας ὑετοὺς, Πάτερ οὐρανόθεν ἐντεύξει, θείᾳ κατήγαγες· βλύζειν δὲ τὸ ἔλαιον, ἄγγος ἐποίησας, καὶ νεκρὸν ἐξανέστησας, καὶ ἄλλα μυρία, θαύματα ἐτέλεσας, εἰς δόξαν Ὅσιε, πάντων τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος· ὅθεν σου τὴν ἔνθεον μνήμην, πόθῳ ἑορτάζομεν Βενέδικτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στῆσον, τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς, καὶ τὰς τῶν αἰσθήσεων πλάνας, καὶ τὰ ἰνδάλματα, τέλεον ἐξάλειψον, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, καὶ ψυχῆς μου τὸν τάραχον, κατεύνασον Κόρη, ἵνα μεγαλύνω σου, τὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ τῆς ζωῆς μου ἁπάσης, κέκτημαι προστάτιν Παρθένε, καὶ τῆς ἀσθενείας μου βοήθειαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνὰς, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύουσα ἔλεγε· Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδὰμ, ῥῆξαι, καὶ θανάτου λυτρῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον. Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, τὸ Μαρτυρικὸν, τὸ Θεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Τοῦ Ἁγίου ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὕμνον προσάξω τῷ σοφῷ Βενεδίκτῳ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Δεῦτε λαοὶ, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ
» Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁ-
» δηγήσαντι, τὸν λαὸν, ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰ-
» γυπτίων· ὅτι δεδόξασται.

Ὑμνολογεῖν, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην σου, προαιρουμένῳ Ὅσιε, χάριν δοθῆναί μοι, Βενέδικτε δυσώπει, καὶ πάντων ἐπταισμένων, τὴν ἀπολύτρωσιν.

Μοναδικῶς, τὸν σὸν ἐκ βρέφους ἀράμενος, σταυρὸν κατηκολούθησας, τῷ Παντοκράτορι, καὶ νεκρώσας τὴν σάρκα, ζωῆς κατηξιώθης, μακαριώτατε.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθεὶς παμμακάριστε, τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, ἐναπεμάρανας, ἐγκρατείας ἱδρῶσι, καὶ τὴν τῆς ἀπαθείας, χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Οἱ διὰ σοῦ, τὴν ἀφθαρσίαν πλουτήσαντες, Θεοκυῆτορ πάναγνε, Χαῖρε βοῶμέν σοι, ἡ κεχαριτωμένη, Ὁσίων καὶ Δικαίων, τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς, ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Ναμάτων ζωτικῶν, Θείου Πνεύματος, πλησθεῖσα Βενέδικτε ἡ ψυχή σου, ποταμοὺς θαυμάτων ἔβλυσε, νοσημάτων ξηραίνοντας ἐπήρειαν.

Πρὸς πλάτος Παραδείσου κατεσκήνωσας, Παμμάκαρ ὁδεύσας στενὴν τὴν τρίβον, καὶ δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ πορείας ἀτάκτους ἀπεστένωσας.

Ῥοαῖς σου τῶν δακρύων ἀρδευόμενος, ὡς δένδρον Βενέδικτε καρποφόρον, εὐκαρπίαν θείαν ἤνεγκας, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς τὴν σὴν σαρκούμενος, ὑπέδυ Παναμώμητε γαστέρα, καὶ βροτὸς ὡράθη τέλειος· ὃν ἱκέτευε σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος ά. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μονάσας θεαρέστως ἐναρέτως ἐβίωσας, καὶ χάριν ἰαμάτων ἐκομίσω Βενέδικτε, θαυμάσια τελέσας φοβερά· Μονὴν δὲ συγκροτήσας ἱερὰν, προσενήνοχας Κυρίῳ, τῶν σωζομένων πληθὺν παναοίδιμε. Δόξα τῷ σὲ λαμπρύναντι Θεῷ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνουσα δυσώπησον αὐτὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγχῃ τὴν πλευρὰν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς, καὶ τὸ πολύ σου καὶ φρικτὸν, τῆς ἀνοχῆς ἐξί-

στατο βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ· δόξα τῇ σῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ Σινᾷ σου βρότους, ἀθανατίζοντι.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὑμνῶ σε· ἀκοὴ γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦλθες γὰρ, ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα. Διὸ, τὴν πολλὴν σου συγκατάβασιν, εἰς ἐμὲ δοξάζω Πολυέλεε.

Σταυρώσας, σεαυτὸν τοῖς πάθεσι, καὶ τῷ κόσμῳ Θεόφρον Πάτερ, τὸν ἐν Σταυρῷ τείναντα, ἐθελουσίως τὰς παλάμας Χριστὸν, ἐθεράπευσας Βενέδικτε· ὃν ἐκδυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀγῶσιν, ἐγκρατείας Ὅσιε, τῆς σαρκὸς νεκρώσας τὰ μέλη, νεκροὺς εὐχῇ ἤγειρας, καὶ παρειμένοις εὐθρομίαν πιστῶς, Θαυμαζόμενος ἀπένειμας, καὶ πᾶσαν νόσον Πάτερ ἐθεράπευσας.

Ξηράς τε, καὶ ἀνίκμους Ὅσιε, ἀπειργάσω ψυχὰς γονίμους, τῷ ζωτικῷ λόγῳ σου, καὶ τῶν Θαυμάτων ἐπιδείξει, Ποιμὴν Θεοπρόβλητος γενόμενος, τὸ Μοναζόντων κόσμος ὡραιότατος. Θεοτοκίον.

Ὡς ὅμβρος, ἐπὶ πόκον Ἄχραντε, τῇ σεπτῇ σου γαστρὶ ὁ Λόγος, κατῆλθε σαρκούμενος, καὶ ἔπαυσε πολυθείας σαφῶς, τὰ ὀμβρήματα Παναμωμε, καὶ τὸν πικρὸν χειμῶνα διεσκέδασεν. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Τὸν ἐν ἐλέει Θεὸν, ἐκδυσωπῶν Πάτερ σοφὲ ἔπλησας, ὡς Ἰλιοὺ, καμῴακην ἐλαίου, τὸ ἄγγος τὸ μέγα, ὑπὸ τῶν ὀρώντων, πιστῶς Θαυμαζόμενος.

Ὡς καθαρὸς τὴν ψυχὴν, σὺ ἐν ἐκστάσει γεγονὼς ἔδειξας, πᾶσαν τὴν γῆν, ὡς ὑπὸ ἀκτῖνα λαμπομένην μίαν, Θεοῦ σε τιμῶντος, παμμάκαρ Βενέδικτε.

Σημειουργῶν ἐν Χριστῷ, ὕδωρ πηγάσαι δι' εὐχῆς Ὅσιε, ἐκδυσωπεῖς, τὸν ἀγαθοδότην· ὅπερ διαμένει, ἐπανακηρύττον, τὸ Θαῦμα Βενέδικτε. Θεοτοκίον.

Ὁ κατοικῶν οὐρανοὺς, τὴν σὴν παναμωμον νηδὺν ᾤκησεν, ὅπως ἡμᾶς, οἴκους τῆς Τριάδος ἐναποτελέσῃ, τοὺς σὲ Θεοτόκον, κηρύττοντας Ἄχραντε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Φωταυγείαις λαμπόμενος Πνεύματος, σκότος πονηρῶν τῶν δαιμόνων ἐμείωσας, Θαυματουργὲ Βενέδικτε, Μοναζόντων φωστὴρ διαυγέστατε.

Ὡς περίδοξος μάκαρ ὁ βίος σου· ὡς περιφανὴς ἡ σεπτὴ πολιτεία σου· δι' ἧς ἀγέλας εἵλκυσας, Μοναζόντων πρὸς γνῶσιν σωτήριον.

Βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος, τῆς ἐπουρανίου Θεόφρον Βενέδικτε, ταύτης τυχεῖν ἱκέτευε, τοὺς πιστῶς σε ἀεὶ μακαρίζοντας. Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρός σε ἁγίας ἀνέτειλε, τῆς δικαιοσύνης ἀνέσπερος Ἥλιος, ᾗ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισε, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ὄχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Στίχοι.

Ἄγξας λογισμοὺς, ὡς χαλινοῖς, πᾶν πάθος, Ζωῆς χαλινοὺς Βενέδικτος ἐκτύει.

Οὐλυμπον Βενέδικτος ἔδη δεκάτῃ γε τετάρτῃ. Οὗτος, τῇ Ἑλλάδι γλώττῃ Εὐλογημένος ἑρμηνεύεται· ἦν δὲ ἐκ τῆς Ῥωμαίων γῆς, ἐκ χώρας λεγομένης Νωρσίας, γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. Καταλείψας δὲ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, καὶ τοὺς γεννήτορας, καὶ τὴν πατρικὴν περιουσίαν, ἐν πάνυ μικρᾷ τῇ ἡλικίᾳ ᾗ ἀτελεῖ, ἔρημον τινὰ τόπον μετὰ τῆς τροφοῦ καταλαμβάνει· ἔνθα δι' ἀρετῆς ᾗ ἀσκήσεως προσοικειώσας ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, Θαυμάτων παρ' αὐτοῦ δύναμιν ἐπλούτησε ᾗ ἰάσεων. Καὶ τὰς μὲν ἄλλας τῶν παραδοξοποιῶν διεξοδικώτερον ἢ κατ' αὐτὸν Ἱστορία δηλοῖ, δι' ὧν παντοῖα κατειργάσατο Θαύματα, καὶ νεκροὺς ἀνιστῶν, καὶ τὰ μέλλοντα προλέγων, καὶ περὶ τῶν ἀπόντων ὡς παρόντων διαλεγόμενος. Ἐκεῖνο δὲ χρὴ προσειπεῖν ὡς ἀναγκαῖον· ὅτι, μέλλοντος αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, προλαβὼν ἐμήνυσε τοῖς τότε συνοῦσιν αὐτῷ μαθηταῖς, καὶ τοῖς ἐκ μήκους οὖσιν, οἷς ἐμήνυσεν, ὅτι ᾗ σημεῖόν τι γενήσεται, δι' οὗ γνώσονται πάντες, ὅτι αὐτὸς χωρίζεται ἐκ τοῦ σώματος.

Πρὸ οὖν ἓξ ἡμερῶν τῆς ὁσίας αὐτοῦ κοιμήσεως, ἀνοιγῆναι τὸ ἑαυτοῦ μνημεῖον ἐκέλευσε· καὶ εὐθέως λαμπρότατῳ πυρὶ κατεσχέθη, ὑφ' οὗ ἐπὶ ἓξ ἡμέρας τὸ σῶμα αὐτοῦ κατερρύσσετο. Ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ, ἐκέλευσε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ἆραι αὐτὸν, καὶ ἀπενεγκεῖν εἰς τὸ εὐκτήριον. Ἀπενεχθεὶς οὖν ἐκεῖ, καὶ τῶν ἀχράντων μεταλαβὼν Μυστηρίων, ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν ἑστὼς, καὶ διαβασταζόμενός τε καὶ στηριζόμενος, ὕψωσε τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν, καὶ οὕτως ἄνω ἀτενίζων καὶ προσευχόμενος, τὴν ἁγιασμένην ἀφῆκε ψυχήν. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ, δυσὶν Ἀδελφοῖς, τῷ ἑνὶ ἡσυχάζοντι ἐν τῷ ἑαυτοῦ κελλίῳ, τῷ δὲ ἑτέρῳ μάκρόθεν οἰκοῦντι, ὅραστε ὁμοίᾳ ἐφάνη. Εἶδον τοίνυν ἑκάτερος, καὶ ἰδοὺ ὁδός τις ἐλαμπρὰ ἀπὸ τοῦ κελλίου τοῦ Ὁσίου μέχρι τοῦ οὐρανοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἀνατείνετο, ἐκ λαμπρῶν τιμίων ἱματίων σηρικῶν ἐστρωμένη ὅλη· ἐν αὐτῇ δὲ καὶ τινες ἄνδρες ἐξαίσιοι, λαμπάδας κατέχοντες, καὶ ἐνορδίνως βαστάζοντες ἀνήρχοντο. Ἀνήρ δέ τις ἕτερος, λευγειμων καὶ αὐτὸς, φωτοειδὴς πλησίον αὐτοῦ ἕστηκώς, ἠρώτα τούτους, Εἰ τὴν ὁδὸν ταύτην, ἣν κατανοοῦσι θαυμάζοντες, ἐπίστανται τίνος ἐστί. Τῶν δὲ ἀγνοεῖν εἰπόντων, ἔφη ὁ φανείς· Αὕτη ἐστὶν ἡ ὁδὸς, δι' ἧς ὁ Θεοῦ ἀγαπητὸς Βενέδικτος εἰς οὐρανοὺς ἀνέρχεται. Ἐν ἑαυτοῖς οὖν γενόμενοι τῶν ὁραθέντων ἕκάτερος, συνῆκαν τὴν τοῦ ἁγίου ἀνδρὸς, τελείων καθάπερ ὄντες καὶ ὁρωμένων αὐτὸν τελειούμενον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν Ἰδίνῃ.

Στίχ. Μὴ τοὺς στεφάνους ζημιωθῆναι φέρων,
Φέρει κεφαλὴν Ἀλέξανδρος ζημίαν.

Οὗτος ἦν ἐν σκοτομήνῃ τῆς πλάνης· ἀναλάμψας δὲ οἷά τις πολύφωτος ἀστὴρ, καὶ τὴν μανίαν τῶν δυσσεβῶν διήλεγξε, καὶ τὸν κατεπαιρόμενον ἀντίπαλον, ὡς βέλεσι, τοῖς ῥήμασι κατέστρωσε, καὶ πᾶσαν πλάνην κατέβαλε, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Οὗ οἱ τῇ πλάνῃ προστετηκότες, τὴν παῤῥησίαν αὐτοῦ καὶ ἀνδρείαν μὴ ἐνεγκόντες, ποικίλαις μαγγανείαις ἐπειρῶντο τὸ εὔτονον αὐτοῦ καταβαλεῖν· καὶ μὴ ἰσχύσαντες, ἀποτέμνουσι ξίφει τὴν αὐτοῦ κεφαλήν. Ὁ δὲ Θεὸς χαρίσμασιν αὐτὸν ἰαμάτων ἀνταμείβεται· ἅπασαν γὰρ νόσον πονηρὰν ἀπελαύνει ἀπὸ τῶν πίστει προσιόντων αὐτῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Εὐσχήμονος, Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος.

Στίχ. Πρὸ τοῦ θανεῖν Εὔσχημος, εἶπεν ἂν Παῦλος,
Εὐσχημόνως ὥδευεν ὡς ἐν ἡμέρᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

» Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφώ-
» τατοι ποτέ· ἐκ Θεολήπτου ψυχῆς γάρ,
» Θεολογοῦντες χείλεσιν ἐμέλπον· Ὁ ὑπέρθεος
» τῶν Πατέρων, ὁ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέκρωσιν ζωηφόρον ἐκτήσω, τῶν ἡδονῶν τῇ ἀποχῇ· ὅλην νεκροὺς ἐξεγείρειν, κατεξιώθης παμμακαρ Βενέδικτε, θαυμαζόμενος ὑπὸ πάντων, τῶν πιστῶν, ὡς Ἠλιοῦ ὁ μέγας.

Ἐμόχθησας τοῖς ὁσίοις σου πόνοις, μάθοραν ἀπείρων Μοναστῶν, ἥτις ἀεὶ διαμένει, τειχιζομένη ταῖς προστασίαις σου, ἀξιάγαστε πεπυρωμένη, τοῖς καλῶς ὑπ' αὐτοῦ τυπωθεῖσι.

Δόξαντες θανατῶσαι ἄφρονες, μάκαρ φαρμάκοις πονηροῖς, σὲ τὸν φρουρούμενον θείᾳ, τοῦ Παντεφόρου παλάμῃ οἱ ἄφρονες, κατησχύνθησαν φωραθέντες, τῇ ἐν σοὶ τοῦ Πνεύματος προμηθείᾳ. Θεοτοκίον.

Γάπασι τῆς ψυχῆς μὲ τὰ πάθη, τῆς ἀπαθείας τὴν πηγὴν, ἡ συλλαβοῦσα Παρθένε· καὶ καπανύξεως ὄμβρος παράσχου μοι, προξενοῦντάς μοι τὴν παράκλησιν ἐκεῖ, ἁγία Θεοτόκε.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν ὑμνεῖ-
» τε, τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κατὰ παθῶν φθοροποιῶν, βασιλεύσας ἐν Χριστῷ Θεόφρον Πάτερ, οὐρανῶν Βασιλείαν, κατηξιώθης οἰκεῖν σὺν πᾶσι, τοῖς καλῶς βιώσασι, τὸν παντεπόπτην, Θεὸν ἠγαπηκότι.

Τὰς σὰς ἁγίας προσευχὰς, προσσεχόμενος Θεὸς τοῖς ἐνδεέσι, διὰ σοῦ ἐχορήγει, τὰς πρὸς τὸ ζῆν ἀφορμὰς, μεγάλως, ἐπὶ γῆς δοξάζων σε, ταῖς θαυματουργίαις, Βενέδικτε τρισμάκαρ.

Ὡραιωθεὶς ταῖς καλλοναῖς, τῶν ἐνθέων ἀρετῶν πρὸς τοὺς ὡραίους, μετετέθης νυμφῶνας, Πάτερ συνεῖναι Θεῷ, καὶ τούτῳ, Θείας ὡραιότητος, εἰς τοὺς ἀπεράντους, αἰῶνας ἀπολαύειν.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ γεγέννηταί ἐκ σοῦ, Ἡσαΐας ὡς βοᾷ Ἀγνὴ Παιδίον, ὁ Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου, καὶ σὸς ὁρᾶται Υἱός, Παρθένε, υἱοὺς ἐργαζόμενος, τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ
» σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ-
» δὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
» Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα
» δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις με-
» γαλύνομεν.

Ὤφθης ὡς ἥλιος μέγας, καταυγάζων τὴν κτίσιν, σημείοις Θεοφόρε φοβεροῖς, καὶ ἀρεταῖς ἀναλάμπεσι· διὰ τοῦτο τελοῦμεν, τὴν μνήμην σου τὴν ὄντως φωταυγῆ, φωτιζόμενοι Πάτερ, καρδίας αἰσθητήρια.

Σὲ Μοναζόντων ἀγέλαι, ὑπὸ σοῦ κροτηθεῖσαι, ἡμέρας εὐφημοῦσι καὶ νυκτὸς, μέσον τὸ σῶμά σου ἔχοντες, ἀναβλύζον πλουσίως, Θαυμάτων ποταμοὺς, Πάτερ σοφὲ, καὶ φωτίζον τὰ τούτων, ἀπαύστως διανοήματα.

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων, ὑπερηστράφας Πάτερ, τελέσας τοῦ Θεοῦ τὰς ἐντολὰς, καὶ πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, μετετέθης πρεσβεύων, δοῦναι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, τοῖς πίστει σε τιμῶσιν, ἀοιδιμε Βενέδικτε.

Θεοτοκίον.

Φωτοκυήτορ Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, ἀπέλασον ἡ θεία καθαρῶς, προσενοπτρίζεσθαι Δέσποινα, τὸ σωτήριον κάλλος, τοῦ λάμψαντος ἀῤῥήτως ἐκ τῆς σῆς, παναγίας νηδύος, εἰς φῶς Ἐθνῶν πανυμνητε.

Τὸ Φωταγωγικόν. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τοῖς Μαρτυρικοῖς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'. Ὦ τοῦ παραδόξου Θαύματος.

Μάρτυρες Χριστοῦ ἑπτάριθμοι, τῶν διωκτῶν τὰς ὁρμὰς, καὶ τὸν βίαιον Θάνατον, εἰς οὐδὲν ἡγήσασθε, ἀλλ' ἑτοίμως ἐσπεύσατε, ἀνδρειοφρόνως πρὸς τὰ παλαίσματα· καὶ νίκης στέφος ἀναδησάμενοι, συνηριθμήθητε, τοῖς δικαίοις ἅπασι· μεθ' ὧν ὑμᾶς, πάντοτε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἀγάπιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ἀγαπήσας ἔσπευσας, τοῦ πιεῖν τὸ ποτήριον, τοῦ μαρτυρίου, ἐπικαλούμενος, Θεοῦ τοῦ ζῶντος τὸ θεῖον ὄνομα. Ὢ τῆς ἀνδρείας σου· ὢ τῆς καρτερίας σου· δι' ἧς τυχεῖν, δόξης καὶ λαμπρότητος, σαφῶς ἠξίωσαι.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, ἐθελουσίῳ σφαγῇ, ἑαυτοὺς ἐξεδώκατε, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι, τοῖς ὑμῶν ἡγιάσατε, καὶ τὸν αἰθέρα κατελαμπρύνατε, τῇ διαβάσει· καὶ νῦν αἰνίζεσθε, εἰς τὰ οὐράνια, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι, θεοειδέστατοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε φωτὸς θεῖον ἄχημα· χαῖρε Κυρίου ναὸς, καὶ σκηνὴ ἁγιάσματος· φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας, ἐξ ἀχράντου νηδύος σου, καταφωτίζον κόσμου τὰ πέρατα, καὶ ἁγιάζον ἡμᾶς χρηστότητι· χαῖρε κεφάλαιον, σωτηρίας Ἄχραντε· χαῖρε φρικτὸν, ἄκουσμα καὶ λάλημα, τῶν πεποιθότων εἰς σέ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἥλιος Τέκνον ἠμαύρωται· καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφώδες ἱμάτιον, ζοφερῶς μετέβαλε· γῆ κλονεῖται· καὶ ῥήγνυται, φρικτῶς ναοῦ σου τὸ καταπέτασμα· κἀγὼ πῶς Τέκνον μὴ διαῤῥήξομαι, σπλάγχνα καὶ ὄμματα; πῶς δὲ μὴ τὸ πρόσωπον, καταξανῶ, ἀδίκως σε ὑηνήκοντα, βλέπουσα Σῶτέρ μου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες. Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἑπτὰ προσάξω Μάρτυσιν μελῳδίαν.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ διαγαγόντι τὸν
» λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσσῃ, ὅτι
» μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, Μάρτυρες ὑπάρχοντες σκηνώμασι, τοὺς ἡμᾶς εὐφημοῦντας, ἐπὶ γῆς φωτισμοῦ ἀξιώσατε.

Πύργοι τῆς Ἐκκλησίας, ὤφθητε τὰ τείχη καταστρέφοντες, τῆς εἰδωλομανίας, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι.

Τέτρωσαι τῇ ἀγάπῃ, Μάρτυς ἀξιάγαστε Ἀγάπιε, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, καὶ θανεῖν δι' αὐτὸν προτεθύμησαι.

Θεοτοκίον.

Αἴγλῃ φαεινοτάτῃ, τοῦ ἐκ σοῦ Παρθένε ἀνατείλαντος, τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας, φωταγώγησον ὅπως δοξάζω σε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ
» οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν
» ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστιν σοι ὅμοιος,
» δεδοξασμένε Κύριε.

Πυρὶ ἀναπτόμενος, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν πυρὰν ἐναπέσβεσας, Μάρτυς Ἀγάπιε, τῆς εἰδωλομανίας, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Ῥομφαῖαι ὠράθητε, διακόπτουσαι τομῶς, μυριάδας μακάριοι, δαιμόνων ἐν χάριτι· καὶ νῦν ταῖς μυριάσιν, ἡνώθητε χαίροντες, τῶν νοερῶν Δυνάμεων.

Ὁδὸν διανύοντες, Μαρτυρίου ἀνδρικῶς, ἀποθέσει τοῦ πνεύματος, τὴν ἄνω ἐφθάσατε, Βασιλείαν, ἐν ᾗ περ, ἐκέκτησθε Μάρτυρες, θεῖοι τὸ πολίτευμα.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐμφανισθέντα ἐκ τῆς σῆς, φωτοφόρου νηδύος, τὸν Κτίστην ἐπέγνωμεν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἡμῖν τοῖς ὑμνοῦσί σε, Μῆτερ ἀειπάρθενε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Ἐπτάριθμος χορὸς, τῶν Μαρτύρων ὑμνείσθω· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, ἐκδιώκουσι βλάβην, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως, Ἐκκλησίας προπύργια· οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Δεσπότην, εἰρήνην βραβεύοντες.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, μετὰ τόκον ὀφθεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἠάσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξ ὄρους κατασκίου Λόγε ὁ Προφήτης,
» μέλλοντος σαρκοῦσθαι, τῆς μόνης Θεο-
» τόκου, θεοπτικῶς κατενόησε, καὶ ἐν τρόμῳ,
» ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Ἄγαν τὸν Χριστὸν Ἀγάπιε ποθήσας, πάθη τὰ αὐτοῦ, ἀνδρείως ἐμιμήσω, σφαγιασθεὶς ὡς ἀρνίον ἐθελουσίως, Μεγαλομάρτυς ἀξιάγαστε.

Ξίφει ἑαυτοὺς ἐνδόντες ὁλοψύχως, Μάρτυρες σοφοὶ ῥανίσι τῶν αἱμάτων, ἐπορφυρώσατε χλαῖναν, ἣν στολισθέντες, τοὺς οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Ὠ τῆς πρὸς Θεὸν ὑμῶν θερμῆς ἀγάπης· δι' ἧς ἑαυτοὺς, ἠρνήσασθε τελείως, καὶ βιαιότατον θάνατον ὑποστάντες, ἀθανασίας ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Μύρον ἐν γαστρὶ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, ἄχραντε Ἀγνὴ, τὸν κόσμον δυσωδίας, ἀποκαθαίροντα πάσης τῶν ἐπταισμένων· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσίᾳ φαι-
» δρύνας τὰ σύμπαντα, φώτισόν με πρὸς
» ὄρθρον, τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Ἀγαπητὸς τῇ πράξει, ὡς καὶ τῇ κλήσει γενόμενος ἔνδοξε, ἤθλησας δι' ἀγάπην, τοῦ παμβασιλέως Θεοῦ ἡμῶν.

Ῥῆμα δεινοῦ τυράννου, ἐξεφαυλίσατε Ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ Χριστῷ στρατευθέντες, φάλαγγας δαιμόνων ὠλέσατε.

Τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι, καταβαλόντες ἀνόμων τὸ φρύαγμα, στέφος ἀθανασίας, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀνεδήσασθε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνολογίαις θείαις, τὴν Θεοτόκον πιστοὶ μακαρίσωμεν, Χαῖρε λέγοντες πύλη, μόνος ἣν διώδευσε Κύριος.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀ-
» νομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν,
» ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου· ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·

Σὺν Ἀλεξάνδροις δυσὶ, Διονυσίοις τε μέλψωμεν, Ἀγάπιον τὸν κλεινὸν, Τιμόλαον, Ῥώμυλον, στερρῶς ἐναθλήσαντας, καὶ τὰς μυριάδας, τοῦ ἐχθροῦ καταπαλαίσαντας.

Γάσεων ποταμούς, ἀναπηγάζοντες Μάρτυρες, τὰ πάθη τῶν γηγενῶν, ἐνθέως καθαίροντες· διὰ τοῦτο χαίροντες, τὰ ὑμῶν ἐν πίστει, εὐφημοῦμεν προτερήματα.

Νομίμως τὸν ἱερὸν, ἀγῶνα διατελέσαντες, νομίμως παντουργικῇ, παλάμῃ ἐστέφθητε, ἑπτάριθμοι Μάρτυρες, οὐρανοπολῖται, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι.

Θεοτοκίον.

Μαράνασα τὰ φυτὰ, τῆς ἀθείας πανάμωμε, τῷ σῷ ἁγίῳ Βλαστῷ, τὴν ἀναβλαστάνουσαν, ἐν ἐμοὶ ἑκάστοτε, τοῦ ἐχθροῦ κακίαν, ἀπομείωσον Θεόνυμφε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Πλησίου, Ῥωμύλου, Τιμολάου, Ἀλεξάνδρων δύο, καὶ δύο Διονυσίων.

Στίχοι.

Ἔσπευδεν Ἀγάπιος εἰς Μαρτυρίαν·
Θεοῦ γὰρ αὐτὸν ὑπέθαλπεν ἀγάπη.

Μετὰ τριῶν Πλήσιος ἐκτμηθεὶς ξίφει,
Θεοῦ σὺν αὐτοῖς ἵσταται νῦν πλησίον.

Ὡς Ἀλεξάνδροις κλῆσις, ἐκτομὴ, στέφος,
Καὶ Διονυσίοις τε κοινὰ ἦν τάδε.

Πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ τιμῶσι Ἀγάπιος, ἑταῖροι.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ· ὁ μὲν Ἀγάπιος ἀπὸ τῆς Πόλεως Γάζης· Τιμόλαος δὲ, ἐκ τοῦ Πόντου· οἱ δὲ δύο Διονύσιοι, ἐκ Τριπόλεως τῆς ἐν Φοινίκῃ· ὁ δὲ Ῥωμύλος, Ὑποδιάκονος ἦν τῆς ἐν Διοσπόλει Ἐκκλησίας· ὁ δὲ, Πλήσιος, καὶ οἱ δύο Ἀλέξανδροι ἐξ Αἰγύπτου ἐτύγχανον. Οὗτοι, πρῶτον μὲν τὰς ψυχὰς τῷ πρὸς Χριστὸν πόθῳ συνδήσαντες, ἔπειτα δὲ τὰς χεῖρας ὑποβαλόντες κλοιοῖς, Οὐρβανῷ τῷ τῆς Καισαρείας Ἡγεμόνι προσῆλθον, Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς προσαγγέλλοντες. Ὁ δὲ, μήτε ἀπειλαῖς, μήτε κολακείαις χαυνῶσαι αὐτοὺς δυνηθείς, ἢ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως ἀποστῆσαι, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι προσέταξε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀριστοβούλου, Ἐπισκόπου Βρετανίας, Ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου.

Οὗτος ἦν εἷς τῶν Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν· ἠκολούθησε δὲ τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ, κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ᾗ διακονῶν αὐτῷ· ὑφ' οὗ καὶ χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος εἰς τὴν τῶν Βρετανῶν χώραν, ἀγρίων ἀνθρώπων ᾗ ὠμοτάτων. Παρὼν ποτὲ μὲν τυπτόμενος, ποτὲ δὲ καὶ κατὰ τῆς ἀγορᾶς συρόμενος, πολλοὺς ἔπεισε τῷ Χριστῷ προσελθεῖν· ὅθεν καὶ Ἐκκλησίαν συστησάμενος, καὶ Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους ἐν αὐτῇ καταστήσας, ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικάνδρου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ.

Στίχ. Νικάνδρου ἐκδαίρουσιν, ὡς περ ἀρνίου,
Χεῖρας βαλόντες οἱ μάγειροι τῆς πλάνης.

Καὶ οὗτος ὁ Ἅγιος ἐπὶ τῆς Βασιλείας ἦν Διοκλητιανοῦ· τῇ εὐσεβείᾳ δὲ συντεθραμμένος, ᾗ τῇ τῶν Μαρτύρων ἀγάπῃ συνδεθέμενος, ἐργον εἶχε τὰ τούτων λείψανα κρυφίως ἀΐρειν, καὶ σεβασμίως καὶ ἐντίμως καταστέλλειν, Καὶ ποτε, ἰδὼν τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα ἐρριμμένα οὕτω, καὶ ἀνεπιμέλητα, νυκτὸς ἐλθὼν ᾗ ἀνελόμενος ταῦτα, κατέθετο ἔν τινι τόπῳ ὁσίως τε καὶ κοσμίως. Θεαθεὶς δὲ ὑπό τινος τῶν Εἰδωλολατρῶν, διεβλήθη τῷ Ἄρχοντι· καὶ κρατηθεὶς, καὶ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας Θεὸν ἀληθινὸν, τὴν δορὰν ἀφαιρεθεὶς, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
» Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἑαυτοὺς ἐκουσίως, πρὸς σφαγὴν ὡς ἀρνία παραδεδώκατε, μὴ πτήξαντες βασάνους, πανεύφημοι ὁπλῖται, ἀλλ' εὐθύμως κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνθεὶς τῇ ἀγάπῃ, τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότου, Μάρτυς Ἀγάπιε, ὑπέκλινας αὐχένα, τῷ ξίφει καὶ Μαρτύρων, ἠριθμήθης στρατεύμασιν· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς λυχνία ὁρᾶσθε, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Μάρτυρες ἔνδοξοι, ἐπτάφωτος τῷ κόσμῳ,

Tip. S. Giorgio.

φωτίζουσα βοῶντας, τοὺς ἐν πίστει προφθάνοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ (*).

Θεοτοκίον.

Δεδεμένον σειραῖς με, ἀμυθήτων πταισμάτων λύσον Πανάμωμε, παρέχουσά μοι ὄμβρους, δακρύων μελῳδοῦντι, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋσεῖ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ » ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰατῆρες, ποικίλων νοσημάτων, χειρουργίᾳ, τοῦ Πνεύματος δειχθέντες, πάσας ἡμῶν τὰς νόσους θεραπεύετε, ὅπως εὐφημῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν, ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην.

Ἀγαπήσας, Θεὸν πρὸς τοῦτο Μάρτυς, ἠγαπήθης· διό σε τὸν ἀγῶνα, τὸν θεῖον ἐκτελέσαντα προσήκατο, σὺν τοῖς ὁμοζήλοις, ἐν ἐπουρανίοις, Ἀγάπιε θαλάμοις.

Νευρωθέντες, τῇ πίστει τοῦ Δεσπότου, δυναστείαν, καθείλετε τοῦ πλάνου, καὶ εὐκλεῶς ταῖς νίκαις κλεϊζόμενοι, εἰς ἐπηρανίους, Μάρτυρες Κυρίου, οἰκεῖτε καταπαύσεις.

Θεοτοκίον.

Ἴασαί μου, τὰ πάθη τῆς καρδίας, ἀπαθείας, παγίαν ἡ τετοκυῖα, καὶ πρὸς ζωὴν με θείας καθοδήγησον, ἵνα σε δοξάζω, Μῆτερ τοῦ Σωτῆρος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ » διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, » σὺν Ἀσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες· Ὡραῖοι γεγονότες, θείαις εὐμορφίαις, τῆς μαρτυρίας Κυρίῳ παρέστητε, καὶ σὺν αὐτῷ Ἀθλοφόροι ἀεὶ εὐφραίνεσθε.

Στρατὸς ὑμᾶς Ἀγγέλων, ἐπανακομίζει, διαζευχθέντας τοῦ σώματος Μάρτυρες, πρὸς τὴν οὐράνιον πόλιν, πρὸς φῶς ἀνέσπερον.

Ἡμῶν τῶν ἐπτελούντων, σήμερον τὴν μνήμην, τὴν ἱερὰν ὑμῶν Μάρτυρες ἔνδοξοι, πρὸς τὸν Θεὸν μνημονεύειν μὴ διαλίπητε.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν οὕτω, καὶ ἴσως ὀρθότερον... ἐπτάκαυλος τὸν κόσμον, φωτίζουσα βοῶντα, Ἀναλλίδι τῆς χάριτος. Ὁ τῶν Πατ....

Θεοτοκίον.

Φωτί με μετανοίας, τὸν ἐσκοτισμένον, τῇ ἀμελείᾳ Πανάμωμε λάμπρυνον, ὅπως ὑμνῶ καὶ δοξάζω τὰ μεγαλεῖά σου.

Τὸ Φωταγωγικὸν τὸ Ἰδιόμελον εἰς τὸν **Στίχον**, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. **Δόξα, καὶ νῦν.** Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ιε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, **Στιχηρὰ προσόμοια.** Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτήριῳ.

Κύριε, σὺ τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρώπων, ὡς ἐπιστάμενος φύσεως, ζῶσον ἐν καιρῷ τῆς νηστείας, ἰσχὺν ἡμᾶς καὶ κραταίωσον, κατὰ παθῶν καὶ ἐχθρῶν, νοουμένων ὡς εὔσπλαγχνος, ἀπαθείᾳ ψυχῆς τειχίσας, τοῦ δοξάζειν σου τὸ ἔλεος.

Κύριε, σὺ τὸν Ἀθλοφόρον ἐκ σκότους, πρὸς φῶς τῆς θείας σκηνώσεως, τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐμπνεύσει, ὡς ἀγαθὸς μετεποίησας, καὶ κραταιὸν κατ' ἐχθρῶν, ἐνέδειξας ὁπλίτην σου· διὰ τοῦτο ἀριστεύων, ἐδόξασέ σε φιλάνθρωπε.

Κύριε, σὺ ταῖς τῶν Μαρτύρων πρεσβείαις, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, φύλαξον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ, τῶν νοουμένων πτερύγων σου, καὶ καθαρῶς καὶ ἀγνῶς, ἀξίωσον θεάσασθαι, τὴν τριημερόν σε Λόγε, ἐξανάστασιν ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύριε, δέξαι σῆς Μητρὸς ἱκεσίας, καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐπικάμφθητι· σῶσον ἅπαν γένος ἀνθρώπων, τῶν δοξαζόντων τὸ κράτος σου, καὶ ἐκλύτρωσαι ἡμᾶς, τῆς πλάνης τοῦ ἀλάστορος, καὶ ἐλέησον ἐλεήμον, καὶ σφαλμάτων δίδου ἄφεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κύριε, ὅτε σε ὁ ἥλιος εἶδεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου κρεμάμενον, Ἥλιε τῆς Δικαιοσύνης, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς σκότος μετεβάλετο· ἡ δὲ πανάμωμός σου Μήτηρ, τὰ σπλάγχνα διετέτρωτο.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες κατὰ τάξιν, ὡς σύνηθες.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου (*).

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

Γραὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Τὸ ὄμμα καθάραντες τῆς ψυχῆς, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ δακρύων καταῤῥοαῖς, νοητῶς τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, ἐξαναστάντα θεασώμεθα.

Ἐν ὕψει τῆς γνώσεως τοῦ Χριστοῦ, σοφῇ διανοίᾳ, Ἀλλοφόρε ἀναδραμὼν, τοῦ ψεύδους κατέλιπες τὴν πλάνην, καὶ οὐρανίου δόξης ἔτυχες.

Χρυσορρόας Μάρτυς ἄλλος Χριστοῦ, ἐν γῇ Αἰγυπτίων, καὶ ἐν κόσμῳ ἀθλητικῶς, πλημμυρήσας αἵμασι Σαβῖνε, θεογνωσίᾳ ἀνθρώπους κατήρδευσας. Θεοτοκίον.

Γαλήνης Πανάχραντε ὁ ἐκ σοῦ, τεχθεὶς ὑπὲρ λόγον, ταῖς πρεσβείαις σὺ ἐκπλήρωσον, τὸν παρόντα χρόνον καὶ ἰθύνει, τοὺς σὲ δοξάζοντας πανάμωμε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Σὺ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, διὰ νηστείας σοι Κύριε, εὐαρεστεῖν, καὶ πληροῦν προθύμως, τὰ σεπτά σου θελήματα.

Κράτος ἀπρόσμαχον, ὡπλισάμενος ἔνδοξε, τὴν τοῦ Χριστοῦ, πίστιν καὶ ἀγάπην, κατ' ἐχθρῶν σὺ ἠρίστευσας.

Πλάνης τὰ θεμέλια, τῇ καρτερίᾳ σου ἔσεισας, καὶ εἰς βυθὸν, βωμοὺς τῶν εἰδώλων, Σαβῖνε κατεβύθισας. Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ δυναμούμενοι, καὶ κραταιούμενοι Ἄχραντε, ἐν τῷ καιρῷ, τῷ τῆς ἐγκρατείας, παθῶν νικῶμεν τὸν πόλεμον.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ἀλλοφόρε μέγιστε, τῆς ἀληθείας ὁπλῖτα, Χριστομάρτυς ἔνδοξε, Κήρυξ τῆς Θείας Τριάδος, αἴτησαι, τοῖς σὲ τιμῶσιν ἐξ ὕψους χάριν· δώρησαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις πᾶσιν εἰρήνην, τοῖς ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι, τὴν Θείαν μνήμην, τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Ἡ Σταυροθεοτοκίου.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σε Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, νηστείᾳ καὶ πόνοις καθυποτάξαντες, ἀπαθῶς Χριστοῦ ὀφόμεθα, καὶ ἀγνῶς τὰ πάθη τὰ σωτήρια.

Ὡς περ μάστιγι ἔπληξας, ῥήμασι Σαβῖνε ὁμολογίας σε, τῆς ἐνθέου τοὺς διώκοντας, καὶ αὐτὸς εσώθης ἀπαράτρωτος.

Τοὺς τῇ κτίσει λατρεύοντας, ἔπεισας Σαβῖνε καὶ καθωδήγησας, εἰς λατρείαν τοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ, ὁδηγόν σε Μάρτυς καταγγέλλοντας.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀγκύρας δεξάμενοι, τὰς σὰς προστασίας μόνη Πανύμνητε, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εἰς λιμένα θεῖον ἀναγόμεθα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Ἀμπρυνον ἡμᾶς, τῆς νηστείας ταῖς ἐλλάμψεσι, καὶ ἀξίωσον ἀγνῶς κατιδεῖν σε, τῆς δόξης καὶ δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον.

Ἔχων ἐν ψυχῇ, ὡς περ λύχνον φαεινότατον, τὴν Χριστοῦ Θείαν ἀγάπησιν, πρὸς τοῦτον Μάρτυς, ὡδηγήθης δι' ἀθλήσεως.

Ἔκτεινας Σοφὲ, Αἰγυπτίων τὰ σεβάσματα, ἐν τῇ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, τὸν τῶν ἁπάντων, Ποιητὴν δοξάζων Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ῥῶμην τὴν ἡμῶν, περιβάλλουσα ἀσθένειαν, ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας Ἁγνὴ, κατὰ πολέμων, καὶ παθῶν ἡμᾶς ἐνίσχυσον.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς· Ἀθλητικῶς Σαβῖνον αἰνέσω πόθῳ, Θεοφάνους.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ἀπόλαυσιν ἀγαθῶν, καὶ μάθεξιν ἀκηράτου τρυφῆς, ἡ νηστεία προξενεῖ, τοῖς ταύτης μετέχουσι, καὶ Χριστὸν δοξάζουσι, καθαρᾷ καρδίᾳ, σωτηρίας μόνον πρόξενον.

Ὑπερέπειαν ὁρατὴν, καὶ κοσμικὴν περιφάνειαν, ἐβδελύξω εὐσεβῶς, καὶ δόξης τῆς κρείττονος, καὶ πλούτου τοῦ μένοντος, ἐραστὴς ἐδείχθης, Ἀθλοφόρε παναοίδιμε.

Τὴν ζάλην τοῦ μοχθηροῦ, Σαβῖνε βίου κατέλιπες· εἰς ὅρμον δὲ τῆς Χριστοῦ, κατήντησας πίστεως· δι' ἧς τὰς ἀθλήσεως, τὸν πλοῦτον εἰς Θεῖα, ταμιεῖα ἐναπέθηκας.

Θεοτοκίον.

Γευσάμενοι τοῦ φυτοῦ, παρακοῇ οἱ Πρωτόπλαστοι, ἐξόριστοι τῆς τρυφῆς, γεγόνασιν Ἄχραντε· ἡμεῖς δὲ μετέχοντες, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, ἐντρυφῶμεν ἀκηράτῳ ζωῇ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ 15'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι.

Ῥεῖθρον Σκαμάνδρου, ὡς ἐλέγξεως ὕδωρ,
Εὐανδρίας ἔλεγχος ἦν τῆς Σαβίνου.

Τῇ δεκάτῃ ἕκτῃ ἐντεῦθεν ἀπῆρε Σαβῖνος. Οὗτος ἦν ἐξ Ἑρμουπόλεως τῆς κατ' Αἴγυπτον, κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, κρυπτόμενος ἔξω τῆς Πόλεως μετὰ καὶ ἑτέρων εὐσεβῶν ἐν δωματίῳ μικρῷ· καὶ ζητούμενος παρὰ τῶν Εἰδωλολατρῶν, διὰ τὸ πολὺν εἶναι λόγον περὶ αὐτοῦ παρὰ Χριστιανοῖς, γένους τε πρώτου μετέχοντος, καὶ τῷ τῆς εὐσεβείας ζήλῳ τῶν ἄλλων προέχοντος, ὕστερον πεφώραται. Ἀχθεὶς τοίνυν πρὸς Ἀρριανόν τινα, τῆς Πόλεως Ἡγεμόνα, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, ἀναρτηθεὶς ξέεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καταῤῥεῦσαι τὰς σάρκας αὐτοῦ πρὸς τὴν γῆν. Εἶτα λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ πρὸς τούτοις λίθῳ προσδεθεὶς, κατὰ τοῦ ποταμοῦ Σκαμάνδρου ἀφίεται, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πάπα.

Στίχ. Δεσμῇ πέδαις εἰς δένδρον· ὦ προσβάς, Πάπα,
Ζακχαῖος οἷα, Χριστὸν ἐκπνεύσας βλέπεις.

Οὗτος, ναυαγοῦσαν ὁρῶν τὴν οἰκουμένην, παραστὰς τῷ Ἄρχοντι, καὶ τοῦτον καταισχύνας, τῇ πολλῇ πρὸς Χριστὸν παῤῥησίᾳ, ῥιφθεὶς πρὸς γῆν, τύπτεται ῥάβδοις τὰς σάρκας, εἶτα τὸ πρόσωπον. Μετεωρισθεὶς δὲ πρὸς ὕψος, σπαράττεται σιδηροῖς ὄνυξι· καὶ κρημνίσει καθηλωθεὶς τοὺς πόδας, τόπους ἐλαύνεται μακρούς· καὶ αὖθις δένδρῳ ἀκάρπῳ προσδεθεὶς, καρποφόρον ἀποτελεῖ, εἰς ὃ καὶ τελειοῦται· καὶ ἡ Λυκαόνων δὲ, τὸ λείψανον αὐτοῦ ἔχουσα, γάνυται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἀναζαρβέων Πόλεως, τῆς δευτέρας τῶν Κιλίκων ἐπαρχίας, υἱὸς βουλευτοῦ τινος Ἕλληνος, μητρὸς δὲ Χριστιανῆς, παρ' ἧς τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσέβειαν μεμαθηκώς, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν Θείων Γραφῶν σχολάσας, ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας, Μαρκιανῷ προσήχθη τῷ Ἡγεμόνι. Καὶ μὴ καταδεξάμενος Θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώματος τύπτεται· εἶτα ἐν τῇ φρουρᾷ τεθεὶς, καὶ τῇ μητρὶ συμβούλῳ χρησάμενος, εἶτα ἐρωτηθεὶς, καὶ Ἐμμένειν, εἰπών, καὶ ἐναποθνήσκειν τῇ πίστει τῇ εἰς Χριστὸν, ἐν σάκκῳ βληθεὶς, μεστῷ ψάμμου καὶ ἑρπετῶν ἰοβόλων, μέσον τοῦ πελάγους ἀφίεται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον δέχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, ὁ ἐν Ῥουφιαναῖς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμῶμεν, Ἰωάννη, σὴν ἐνδημίαν,
Ἐνδημίαν δὲ πρὸς Θεὸν μᾶλλον φάναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ῥωμανὸς, ὁ ἐν τῷ Παρίῳ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τὸ πρὸς σὲ φίλτρον εἰς ἀγῶνας δεικνύει
Ὁ Ῥωμανός σου, Σῶτερ, ὁρμῶν πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δέκα Μάρτυρες, οἱ ἐν Φοινίκῃ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Χορὸν δέκανδρον Μαρτύρων διὰ ξίφους,
Ἀνδροκτόνοι κτείνουσι Μαρτυροκτόνοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀλεξάνδριος, Πάπας Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ῥώμης παλαιᾶς Ἀλεξανδρίων Πάπας,
Ἐδὲμ κατοικεῖ τὴν παλαιὰν Πατρίδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνίνα, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Σορῷ καλυφθεὶς θαυματουργὸς Ἀνίνας,
Οὐ συγκαλύπτει τὴν χάριν τῶν θαυμάτων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἄνευ μαθήσεως τινὸς, τὴν πρᾳότητα καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀγαπήσας, ἡσυχάζων ἦν καθ' ἑαυτόν. Πεντεκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος, ἀπορφανισθεὶς ἐκ τῶν γεννητόρων αὐτοῦ, καταλιπὼν πάντα, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἔρημον. Καὶ εὑρὼν Μοναχόν τινα, Μαϊουμᾶν οὕτω καλούμενον, ἀκτημοσύνην ὑπερβάλλουσαν ἔχοντα, παρ' αὐτῷ ἦν ἀγρυπνῶν καὶ προσευχόμενος. Τοσαύτη δὲ ἦν ἐγκράτεια παρ' αὐτοῖς, ὥς τε πολλάκις δι' ἔνδειαν τῶν ἀναγκαίων, διὰ τεσσάρων ἡμερῶν ἤσθιον· καὶ ἐπὶ τοσαύτῃ στενώσει ὑπάρχοντες, ὡς ἐπὶ βασιλικῆς τραπέζης ἐσθίοντες, τοσοῦτον ἡδύνοντο. Καὶ μετὰ χρόνον τινὰ, ὁ τούτου Διδάσκαλος ἠθέλησεν ἀναχωρῆσαι ἐκεῖθεν· ὃ καὶ πεποίηκεν. Οὗτος δὲ ὁ Μακάριος πρὸς αὐτὸν εἰπὼν, Συγχώρησόν μοι, Πάτερ τίμιε, ὅτι οὐκ ἔστι μοι καταθύμιον ὑπαναχωρῆσαι ἐντεῦθεν, ἔμεινεν ἐκεῖσε. Ἐξήρχετο δὲ πολλάκις καὶ πρὸς τὴν ἐσωτέραν ἔρημον ἐπὶ εἴκοσιν, ἢ καὶ τριάκοντα ἡμέρας, καὶ πάλιν ὑπέστρεφεν εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ. Καὶ ὑποτάξας τὰ πάθη τῆς σαρκὸς, ἐδέξατο, ὡς ἔοικεν, ἀντιμισθίαν, τὴν τῶν ἀγρίων θηρίων ὑποταγήν· ὅθεν καὶ δύο λέοντες ἠκολούθουν αὐτῷ πανταχοῦ· καὶ ἀκανθῶν τραχείας ἐμπαγείσης ποδὶ τῶν λεόντων ἑνὸς, ὁ Μακάριος ταύτην ἐκβαλὼν, καὶ τὸν πόδα ἀσφαλῶς καταδήσας, ὑγιῆ ἀπειργάσατο.

Τῆς φήμης δὲ πανταχοῦ διαδραμούσης, προσήρχοντο πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἀσθενεῖς· καὶ ὃς, τῇ ἐνοικούσῃ αὐτῷ Θείᾳ χάριτι, καὶ μόνῃ προσευχῇ, ἰᾶτο πάντας, οἱῳδή τινι κατεχομένους νοσήματι. Ἐάσας οὖν τὸ ἔρχεσθαι ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ ἦν προσμένων· ὕδωρ δὲ οὐκ ἦν προσεχὲς, ἀλλ' ἐκ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου διεκομίζετο, ἀπὸ τεσσάρων, ἢ πέντε σχεδὸν μιλίων· καὶ πρῴην μὲν σπανίως διεκομίζετο, ὅτι καὶ μὴ χρῆσις τούτου ἦν· Ὁπηνίκα δὲ τὸ τῶν προσερχομένων πλῆθος, δι' ὄχλου τῷ Ἁγίῳ γεγονὸς, ἀναγκαίαν εἶναι καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρῆσιν εἰς πόσιν ἐπέτρεπε, τότε καὶ μικρόν τι δοχεῖον πρὸς ὑποδοχὴν ὀμβριμαίου ὕδατος κατεσκεύασεν.

Ἀλλὰ καὶ τοῦ τοιούτου δοχείου, ποτὲ πλήθους ὄντος, καὶ ἀπὸ τοῦ πλήθους ἐξαντληθέντος, προσρυέντος δὲ καὶ ἑτέρου πλήθους, καὶ τοῦ διακονητοῦ ἐπιταγέντος ἀντλῆσαι ὕδωρ, ὡς ἤκουσε, μηδὲ τὴν κύλικα δυνατὸν γεμισθῆναι, διὰ τὸ ἐκφορηθῆναι ἅπαν τὸ ὕδωρ, τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν ἀνατείνας, καὶ στενάξας βαθὺ, ἐν ἱλαρῷ τῷ προσώπῳ λέγει· Ἄπελθε, Τέκνον, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου· ἐγώ σοι ἐπιτάσσω· καὶ ἀντλήσας διακόνησον. Πεισθεὶς οὖν, ὦ τοῦ θαύματος! καὶ ἀπελθὼν, εὗρε τὸν λάκκον πεπληρωμένον ὕδατος, καὶ, Πάντες ἴδετε, ἀνεβόησε, πρᾶγμα ἐξαίσιον. Εἰσπηδήσαντες οὖν, καὶ ψυχροῦ καὶ διειδεστάτου ἐμφορηθέντες νάματος, ἐξέστησαν, καὶ τῷ Θεῷ τὴν εὐχαριστίαν ἀνέπεμπον, τῷ δοξάζοντι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.

Τούτου οὖν τοῦ θαύματος θέλων ὁ Ἅγιος συσκιάσαι τὸν θρίαμβον, αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ κομίζειν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἐβουλεύσατο, καθὼς καὶ πρῴην ἦν ποιῶν· καὶ πάσας μὲν τὰς νύκτας, ἔργον ἦν αὐτῷ ἀπαραίτητον ἡ τοῦ ὕδατος μετακομιδή. Καί ποτε πάλιν λαοῦ προσρυέντος, καὶ πᾶν τὸ ὕδωρ ἐξαντλήσαντος, ὁ Γέρων, κεράμιον λαβὼν, πρὸς τὸν ποταμὸν ἔτρεχε· καὶ μήπω λίθου βολὴν ἀπιὼν, ὑπέστρεφε. Νομίσαντες οὖν οἱ ἐκεῖσε τότε παρευρεθέντες, δι' ἀσθένειαν ὑποστρέφειν τὸν Γέροντα, ἔδραμον εἰς ὑπαντὴν αὐτοῦ· καὶ λαβὼν εἰς τὸ κεράμιον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πρὸς μετακομιδὴν ὕδατος, καὶ ἰδὼν αὐτὸ πλῆρες, ἀνεβόησε, λέγων μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Δότε πάντες δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι οἱ βραχίονες τοῦ Γέροντος ὕδωρ ζῶν ἀναβλύζουσι. Δραμόντες οὖν ἅπαντες εἰς τὸ κεράμιον, καὶ ἰδόντες πεπληρωμένον ὕδατος ψυχροῦ, ἐξεπλάγησαν. καὶ ἤρξαντο κυλιόμενοι παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, δυσωποῦντες ἀποσχέσθαι τοῦ τοιούτου ἔργου, καὶ μὴ δι' αὐτοὺς τοσοῦτον κόπον ὑφίστασθαι· εἰμὴ γὰρ τὸ θαῦμα γέγονεν, ἔλεγον, πάντως ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου τὴν τοῦ ὕδατος μετακομιδὴν ποιήσασθαι ἔμελλες. Ὁ δὲ καὶ αὐτὸς τῇ γῇ ἑαυτὸν καταβαλὼν, γῆν καὶ σποδὸν καὶ σκώληκα καὶ παντὸς ἐξουθένημα ἑαυτὸν ἀπεκάλει, καὶ οὕτω μόλις κατέπαυσεν αὐτούς.

Τότε Πατρίκιος, ὁ Καισαρείας Ἐπίσκοπος, ἀκηκοὼς, ὅτι ὁ Ἅγιος δι' ἑαυτοῦ τὸ ὕδωρ κομίζει, ζῶον ἀγυθοφόρον εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ Γέροντος δέδωκε. Πένης δέ τις ὀχλούμενος ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ, τῷ Γέροντι προσελθών, τὴν ἑαυτοῦ ἀνεδίδαξε συμφοράν· ὁ δὲ, μήτε ἕτερον ἔχων, μήτε κενὸν αὐτὸν ἀποστρέψαι βουλόμενος, τὸν ὄνον δοὺς, Πῶλησον, εἶπε, τέκνον, καὶ δοὺς τὸ χρέος, ἀπαλλάγηθι. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἐπίσκοπος, ἕτερον αὖθις δέδωκεν, εἰπών· Τοῦτο οὐ κατὰ χάριν σοι δίδωμι, ἀλλ' ἵνα κομίζῃ τὸ ὕδωρ· καὶ ὅταν μοι χρεία γένηται, ἀναλήψομαι τοῦτον. Ἕτερος δὲ πάλιν μετ' οὐ πολὺ προσαίτης ἐλθὼν, ἐξ ἀπορίας τοῦ Ἁγίου, τὸν ὄνον ἔλαβε. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἐπίσκοπος, ὀχεῖον μέγα κατεσκεύασε, μέχρι τῶν νῦν σωζόμενον, ὅπερ καὶ δι' ἀποστολῆς ἀγυθορόων ζώων πληρῶν ὕδατος, ὑποστρέφειν πρὸς ἑαυτὸν πάλιν τοῖς ὑπηρέταις ἐπέτασσε.

Στυλίτης δέ τις ἦν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ περιβόητος· καὶ ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας συνέβη μαχήσασθαι αὐτὸν μετά τινος, ὡς καὶ λίθον ἀπορριφῆναι κατ' αὐτοῦ, καὶ τοῦτε πληγῆναι. Εἰς ἐκδίκησιν οὖν τοῦ τολμήματος ὁρμῆσαι βουληθέντος, ἐφ' ᾧ καὶ τοῦ στύλου κατελθεῖν, καὶ τοὺς ἀσαντήσαντας ἀξίως ἀμύνασθαι, ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος οὗτος Ἅγιος, τοῦτο προγνοὺς διὰ Πνεύματος Ἁγίου, γράψας ἀπέστειλε τὸν χάρτην διὰ Ξηροῦ λέοντος· ὃν ἰδὼν ὁ Στυλίτης, ἔμφοβος γενόμενος, ἐξεπλάγη. Ὁ γοῦν Μαθητὴς λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν, τῷ Στυλίτῃ δέδωκεν· ὃς καὶ ἀναγνοὺς κατενύγη, καὶ ἀναζεὶς τὴν ἐκδίκησιν τῷ Θεῷ, ἀντέγραψε τῷ Μακαρίῳ διὰ τοῦ λέοντος, πολλὰ τῷ Θεῷ καὶ τῷ αὐτοῦ Θεράποντι ἐπευχαριστῶν.

Γυνή δέ τις, ἔχουσα νόσημα χαλεπὸν, ἀνήρχετο πρὸς τὸν Ἅγιον· συναντήσας δὲ αὐτῇ Βάρβαρος, καὶ βιάσασθαι αὐτὴν ὁρμήσας, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ τῆς βοηθείας τοῦ Ἁγίου ἡμερωθεὶς, μετεβλήθη· καὶ ἁπλώσας τὴν χεῖρα λαβεῖν ὅπερ ἔφθασε προσπῆξαι ὅπλον τῇ γῇ, πρὸ τοῦ τῆς βίας ἀπάρξασθαι, εὗρεν ἐρριζωμένον· καὶ ὑπερθαυμάσας τοῦτο τὸ παράδοξον, ἔδραμε καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν Ἅγιον· καὶ κατηχηθεὶς, ἐβαπτίσθη, καὶ μονάσας παρὰ τῷ Ἁγίῳ, γέγονε δοκιμώτατος· λαβοῦσα δὲ τὴν ἴασιν ἡ γυνὴ, χαίρουσα ὑπέστρεφε. Πολλὰ μὲν οὖν ἄλλα τὰ διὰ τοῦ Ἁγίου ὑπερφυῆ ἐξαίσια· ἀλλ' ἵνα μὴ προσκορεῖς νομισθείημεν, παρεδράμομεν ταῦτα καὶ μὴ βουλόμενοι.

Ἔτη δὲ πέντε πρὸς τοῖς ἐννενήκοντα διαβιοὺς ἐν τῷ Ἀσκητηρίῳ, μηδ' ὁπωσοῦν ἐκεῖθεν μεταβάς, ὡς τὸ πᾶν τῆς ζωῆς εἰς χρόνους δέκα πρὸς τοῖς ἑκατὸν περιίστασθαι, προοράσεις διαφόρους προαγγείλας, εἰς ἔκβασιν προαχθείσας, καὶ ἀδελφότητα ἱκανὴν συλλεξάμενος, καὶ πάντας προσκαλεσάμενος τοὺς τῆς ἀδελφότητος, καὶ εἰς ἀρετὴν ἕνα ἐπιλεξάμενος, τῶν λοιπῶν ὑπερέχοντα, καὶ, Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀντ' ἐμοῦ προεσφράγισε Ποιμένα ὑμῶν, προσειπών, καὶ τῇ χειρὶ ὑποδείξας τὸν Ἀδελφὸν, καὶ καταπασάμενος, εὐλόγησεν αὐτοὺς· καὶ ἐπιζήσας ἡμέρας ἑπτὰ, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον, κατὰ τὴν ἑκκαιδεκάτην τοῦ Μαρτίου μηνός.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ἡ. Εἱρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταπτήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς » Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν φαλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς » εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἀχλὺν τῶν ὀμμάτων, τῆς ψυχῆς ἀφελόντες διὰ νηστείας τὸ φῶς, τὸ ἔνθεον τῇ πίστει, δεξώμεθα ἐν φόβῳ, καὶ ἀγρείᾳ κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον, τῷ τοῦ σώματος Μάρτυς κάλλει ἐνέφηνας· φαιδρὸς γὰρ Θεωρίας, ἠδύς τε ἐν τοῖς λόγοις, ἀνεδείχθης καὶ ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Γενναιότητι Μάρτυς, τῆς ψυχῆς καὶ ἀνδρείᾳ Θράσος ἀντίπαλον, τυράννων ἀνομούντων, διήλεγξας Σαβῖνε, καὶ Χριστῷ ἀνεκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν Θεοκυῆτορ, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὴν Θείαν ἔγερσιν, νηστείᾳ καθαρθέντας, ἀξίωσον τοὺς πίστει, εὐλογοῦντας καὶ λέγοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ἡ. Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα, τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, » στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ » ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα, τῶν οὐρανῶν κοσμηθέντες, τὰς ψυχὰς νηστείᾳ καὶ δεήσει, πίστει ἀδιστάκτῳ, δεξώμεθα ἐνθέως.

Τοῦ Παρακλήτου, ταῖς νοηταῖς Ἀθλοφόρε, ἀρδευθεὶς ροαῖς, καρποὺς προσῆξας, τοὺς τοῦ Μαρτυρίου, Σαβῖνε τῷ Κυρίῳ.

Οἱ τῶν αἱμάτων σε ποταμοὶ πλημμυροῦντες, ἐπὶ γῆς Σαβῖνε ἰαμάτων, νάματα τοῖς πᾶσι, προχέουσιν ἀνθρώποις. Θεοτοκίον.

Οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, τύχοιμεν τῆς δόξης τοῦ Υἱοῦ σου, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ἐν τῇ αὐτοῦ ἐγέρσει.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ Εἱρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Τὰ πάθη χαλινοῦντες, διὰ ἐγκρατείας, καὶ Συποτάξωμεν νοῒ καθαρῷ, ἵνα τῷ πάντων Δεσπότῃ συμβασιλεύσωμεν.

Κρατήσας Ἀθλοφόρε, νοητῶν πολέμων, καὶ ὑποτάξας τυράννους γενναίᾳ ψυχῇ, τῷ Ποιητῇ τῶν ἁπάντων συμβασιλεύεις Χριστῷ.

Ἅπαρας πρὸς τὸν πόλον, ἐκ τῆς γῆς Σαβῖνε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε πρέσβευε, τῷ Ποιητῇ τῶν ἁπάντων καὶ στερροῦτῃ σου.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχεις Θεοτόκε, δόξα τῶν σῶν δούλων, καὶ παρρησία καὶ σθένος καὶ καύχημα, καὶ ἀσφαλὴς ἀπαρτία τῆς προσδοκίας μου.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ, καὶ Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, ἡ ἁ. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος ἁ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἄνθρωπον σὲ ἔγνωμεν Θεοῦ, κλήσει τε καὶ πράγματι· ταῖς ἀρεταῖς γὰρ διελαμφας, πτωχείαν ἄμετρον, καὶ στενοχωρίαν, ἐπὶ γῆς κτησάμενος, καὶ Ξαύμασι πιστοὺς πιστωσάμενος· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔρωτι δροσίζοντι σαρκὸς, ἔρωτας φλογίζοντας, ἐναποσβέσας Ἀλέξιε, Ξαλάμου Ξάλαμον, εὐσεβῶς ἠλλάξω, ἡδονῆς τε σώματος, τὴν Ξείαν τῶν Ἀγγέλων ὁμοίωσιν· μεθ' ὧν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μένεις ἀγνοούμενος Σοφὲ, πρὸ πυλῶν Ἁλιβόμενος, τῶν ἱερῶν γεννητόρων σου, ἐμπαροινούντων σοι, τῶν οἰκείων παίδων, ἐπὶ χρόνον μήκιστον· Ξανὼν δὲ φανεροῦσαι τοῖς Ξαύμασιν, οἷς ἐπετέλεσας, Ξεραπεύων τὰ νοσήματα, καὶ διώκων, ἀκάθαρτα πνεύματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ Παραδείσου Θεόφυτον· χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων, χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου· Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνεκάλεσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρεμάσαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπῃς μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου ὁρῶμαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σὲ τὸν Θεοῦ Ἄνθρωπον αἰνέσω μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ἁ. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίτιδα, παντστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον, ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στενωτάτην ὡδεύσας ὁδὸν, ἀμεμπτον καὶ ὅσιον, βίον Σοφὲ μετελθὼν ἐκ νεότητος· διὸ μου τὴν στένωσιν, καταπλάτυνον, τοῦ νοὸς εὐφημῆσαί σε, τὸν πρὸς Παράδεισον, πλόστος αὐλιζόμενον Ἀλέξιε.

Ἑαυτὸν διὸλε τῷ Θεῷ, μάκαρ ἀναθέμενος, ἔξω σαρκὸς καὶ κόσμου ἐχρημάτισας, πλοῦτε διαῤῥέοντος, τὸν οὐράνιον προτιμήσας καὶ μένοντα, καὶ ἐνεγκαμένης, πόλιν τὴν Σιὼν τὴν αἰωνίζουσαν (*).

(*) Ἡ ἀρχὴ τοῦ Τροπαρίου τούτου, Ἑαυτὸν, ἀντὶ τοῦ καταλλήλου εἰς τὴν σύνταξιν, Σεαυτὸν, ὡς ταῦτο διορθοῦσι τινες, οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα, ἀλλ' ἐπίθη ἐπίτηδες ὑπὸ τοῦ Ὑμνωδοῦ, διὰ τὸ μέτρον τῆς Ἀκροστιχίδος, ἥτις ἀπαιτεῖ ἐνταῦθα Ε, καὶ οὐχὶ Σ.

Τῆς νηδύος σὺ τῆς μητρικῆς, στείρωσιν διέλυσας, ἀποτεχθεὶς ὡς Σαμουὴλ πανόλβιε· ἐν γαστρὶ καρδίας δὲ, τὸν ἀγνότατον, συλλαβὼν φόβου ἔτεκες, πνεῦμα σωτηρίας, θείαις ἀρεταῖς διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ συνάναρχος Υἱός, ἔσχεν ὡς αἰτίαν σε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρθένε ὁμοιώσεως, μόνην ὑπὲρ ἅπασαν, κτίσιν ἄχραντε, καθαρὰν σε εὐράμενος· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πᾶσαι γενεαὶ καὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Νυττόμενος τῷ ἔρωτι, τῆς ἀγνείας Σολαμὼν, τοῦ ἐπὶ γῆς οὐρανίου, ἀντηλλάξω καὶ γυναικὸς ἡδονῆς, τὴν ἡδίστην Ἀγγέλων ἐξομοίωσιν.

Θορύβους τοὺς ἐν βίῳ, καὶ ὄγκον πλούτου ἔλιπες, καὶ μετανάστης γέγονας, τῆς πατρίδος Πάτερ Ἀλέξιε, τοῦ Χριστοῦ τὴν πτωχείαν ἐκμιμούμενος.

Ἐν θλίψεσι καὶ πόνοις, καὶ ἐγκρατείᾳ πάνσοφε, τὸ ἀγαθὸν ἐζήτησας, πότε ἥξει φῶς ἐπιγνώσεως, τὴν ἀπάθειαν νέμον τῇ καρδίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἄνω ἀθεώρητος, τοῖς Ἀγγέλοις Ἄχραντε, κάτω ἐκ σοῦ γενόμενος, καλοῦται τέλειος ἄνθρωπος, ἀποκλύσμενον κόσμον ἀνακτώμενος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τοὺς ἱδρῶτας καὶ πόνους τοὺς σοὺς σοφὲ, νοερῶς θεωροῦντες πάντες πιστοὶ, πάσης κατανύξεως, τὰς ψυχὰς ἐμπιπλάμεθα· καὶ πρὸς Θείους ὕμνους, καὶ δόξαν καὶ αἴνεσιν, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, παμμάκαρ Ἀλέξιε, πόθῳ ἐγκαρδίῳ, ἑαυτοὺς συγκινοῦμεν, ᾠδαῖς σε γεραίροντες, καὶ πιστῶς ἐκβοῶντές σοι, ὡς Κυρίου Θεράποντι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα, ὁσίως ἔλιπες, ἀνταλλαξάμενος, πλούτου τοῦ ῥέοντος, τὸν ἀδιάῤῥευστον σαφῶς, καὶ μένοντα Ἀλέξιε· ὅθεν μετὰ πάντων σε, τῶν Ἁγίων δοξάζομεν, καὶ πανηγυρίζομεν, ἱερῶς ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἰτούμενοι εὑρεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, Πάτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀκατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, Θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοὶ, ῥητὸν μέγα μυστήριον· τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάντοτε ἐκδυσώπει ὡς Υἱόν σου, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἣν σὲ κυήσασα, Χριστὲ εἰσβλέψασα, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὡς περ κατάκριτον, Θρηνολογοῦσα γοερῶς, τοιαῦτα ἀπεφθέγγετο· Οἵ μοι, πῶς σε ἄνομος, δῆμος ὅλως οὐκ ᾤκτειρε, τοῦτον οἰκτειρήσαντα, διὰ πλῆθος ἐλέους σου; Μή με ἐγκαταλίπῃς ἐν κόσμῳ μόνην, ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ὑπέρμεινας, τὴν πτωχείαν προσαίτης γενόμενος, πτωχὸς ὡς περ Λάζαρος· ἔρως γὰρ θεῖος ἠρέθιζε, μάκαρ τὴν καρδίαν σου, ἐπιποθοῦσαν τὸν πλοῦτον τὸν οὐράνιον.

Ἀπέριττον, καὶ ἀπράγμονα βίον ἐπόθησας, ἅπαξ σιτιζόμενος, τῆς ἑβδομάδος Ἀλέξιε, πόθῳ τῆς μενούσης σε, ἀδιαῤῥεύστου παμμάκαρ ἀπολαύσεως.

Νοῦν Θεοῦ, τὴν καρδίαν ζητῶν ἀπεργάσασθαι, ἐν οἴκῳ ἠγάπησας, τῆς Θεομήτορος ἔνδοξε, πάντοτε καθέζεσθαι, καὶ τὰ οὐράνια κάλλη ἐνοπτρίζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Θηλάσασα, τὸν Δοτῆρα Παρθένε, τοῦ γάλακτος, πεινῶσαν καὶ στένουσαν, νῦν τὴν καρδίαν μου κόρεσον, πάσης ἐπιγνώσεως, καὶ κατανύξεως Θείας ἱκετεύω σε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Ῥοαῖς ἱεραῖς, καταρδεύων πάντοτε δακρύων σου, ψυχὴν ἐγεώργησας, στάχυν ἀληθῶς ἑκατοστεύοντα, γεωργῷ ἀθανάτῳ, καλῶς διατηρούμενον.

Ὡράθης ἐν γῇ, πολιτείαν ἀσαρκον μιμούμενος, τῇ ὑπερβαλλούσῃ σου, Πάτερ ἐγκρατείᾳ ἀξιάγαστε, καὶ εὐχῆς προσεδρίᾳ, δι' ἧς φῶς ἐχρημάτισας.

Πυρὶ προσευχῶν, ἁμαρτίας ἔφλεξας τὴν ὕλην Σοφέ· ἀγρύπνοις δὲ φάσεσι, πᾶσαν ἡδυπάθειαν ἐκοίμισας· κοιμηθεὶς δὲ πρὸς φέγγος, μετέβης τὸ ἀνέσπερον.

Θεοτοκίον.

Ὁ φῶς κατοικῶν, τὴν ἁγίαν ὤκησε νηδύν σου Ἁγνή, κόσμον ἀπολλύμενον, σκότει ἀγνωσίας ἀνακτώμενος· ὃν ἱκέτευε πάντας, φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
» τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας
» σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
» Θεός με ἀνάγαγε.

Ναὸν ζῶντα Θεοῦ σε γενόμενον, τοῦ Χριστοῦ τὸ σκήνωμα, ἡ Ἀπειρόγαμος, προσφανεροῖ κρυπτόμενον, καὶ δοξάζει λανθάνειν σπουδάζοντα.

Αἱ εὐχαί σου Θεῷ ὡς θυμίαμα, μάκαρ προσεδέχθησαν· ἔνθεν τῷ βίῳ σου, τὰ τῶν πιστῶν φρονήματα, εὐωδίασας Πνεύματος χάριτι.

Ἱερᾷ πολιτείᾳ κοσμούμενον, πάλιν ὁ Χριστὸς μὴ βουλόμενον ἔνδοξε, σὲ τῇ πατρίδι δίδωσιν, ἀποφεύγοντα δόξαν τὴν προσκαιρον.

Θεοτοκίον.

Νόμους φύσεως ἄῤῥαντε Δέσποινα, ὁ δημιουργὸς καινουργήσας τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀῤῥήτως τίκτεται, καὶ θεοῖ με δι' ἄμετρον ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.

Ἀλέξιου σήμερον τοῦ πανολβίου, ἑορτὴν τὴν πάνσεπτον, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, αὐτὸν ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις Ὁσίων, τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Ὁ Οἶκος.

Τίς τὰς σεπτάς σου ἀρετὰς ἀξίως εὐφημήσει, ᾧ ἱκανῶς ὑμνήσει, Ἀλέξιε Θεόφρον; τὴν σωφροσύνην, τὴν ὑπομονήν, τὴν πραότητα, τὴν ἐγκράτειαν, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον, τὴν ἄκραν σκληραγωγίαν, ᾧ ἄμετρον ταπείνωσιν; δι' ὧν Ἀγγέλοις ἐφάμιλλος γενόμενος, πρεσβεύεις ἀεὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντός· διὸ ἀκούεις Ὅσιε, νῦν παρὰ πάντων πιστῶν· Χαίροις Ὁσίων τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Tip. S. Giorgio.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Στίχοι.

Ἄνθρωπος ἐν γῇ τοῦ Θεοῦ κληθεὶς μόνος,
Ἔξεις τι καινὸν κἀν πόλῳ, Πάτερ, μόνος.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ, Ἀλέξιε, πότμον ἀνέτλης. Οὗτος ἦν ἐκ Ῥώμης, πατρὸς Εὐφημιανοῦ Πατρικίου, καὶ μητρὸς Ἀγλαΐδος, πλουσίων καὶ πάνυ εὐγενῶν, μονογενὴς ὑπάρχων αὐτοῖς. Παῤῥάδος δὲ γαμικῆς πλακείσης αὐτῷ παρὰ τοῦ πατρός, κατὰ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἔδει τῇ νύμφῃ συγκαθευδῆσαι, δοὺς αὐτῇ δακτύλιον, καὶ ἐπευξάμενος, λαθὼν ἐξῆλθε τοῦ οἴκου, καὶ τὴν Ἔδεσσαν κατέλαβεν. Προσέμεινε δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἕκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἐν πενιχροῖς καὶ ῥακώδεσιν ἱματίοις, ἐλέῳ καὶ φιλανθρωπίᾳ τῶν προσιόντων τρεφόμενος.

Ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν, (οὐ γὰρ ἦν λαθεῖν, καὶ διὰ παντὸς τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν κρύπτεσθαι, ἤδη προσοιτώντων αὐτῷ πλειόνων καὶ ἐνοχλούντων) καὶ μέλλων εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας καταίρειν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, ταύτης μὲν τῆς ἐφέσεως οὐκ ἔτυχε, τῆς νηὸς πνεύμασιν ἐναντίοις ἐλαυνθείσης ἑτέρωθι. Παραγενόμενος δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ, κατέλαβε τὸν οἶκον τοῦ ἰδίου πατρός· καὶ ἀγνοηθείς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς τῷ πυλῶνι αὐτοῦ διήνυσεν, ἐμπαροινούμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων οἰκετῶν, καὶ ἐμπαιζόμενος· καὶ τοσαῦτα πάσχων, ὅσα εἰκὸς ἄνθρωπον ξένον, καὶ μηδεμιᾶς μετέχοντα παῤῥησίας, ὑπὸ τρυφώντων ἀνθρώπων καὶ ἀτακτούντων. Ἐπιστάσης δὲ τῆς μακαρίας τελευτῆς, αἰτήσας χάρτην, καὶ ὅστις εἴη καὶ ὅστις ἔφυ γράψας, τοῦτον κατεῖχεν, ἕως οὗ ὁ Βασιλεὺς Ὀνώριος, Θεόθεν ἀποκαλυφθείς, παρεγένετο· καὶ δεηθεὶς αὐτοῦ, ἤδη τεθνηκότος, τὸν χάρτην ἔλαβε· καὶ ἀναγνωσθέντος αὐτοῦ εἰς ἐπήκοον πάντων, ἐγνώσθη τὰ κατ' αὐτόν· καὶ πάντων ἐκπλαγέντων, τὸ ἅγιον αὐτοῦ Λείψανον ταφῆς ἐντίμου καὶ μεγαλοπρεποῦς ἔτυχεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, μύρα εὐώδη, καὶ ἰάματα τοῖς προσιοῦσιν ἀενάως προχέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συνέφθασε καὶ ἡ μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ Σεισμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα ἐ-

λυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος Κύριος· γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Παῦλος ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ζῆλος διεξέκαυσε Παύλου Εἰκόνων,
Ὢ φλὸξ δὶ αὐτὰς ἐξεκαύθη καμίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Θεοστήρικτος, ὁ Ὁμολογητής, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Στήριγμα πιστοῖς ᾖ μεταστὰς ἐκ βίου,
Τὰς σὰς, Θεοστήρικτε, πρεσβείας δίδου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα, παρανομοῦντος, τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισε· Χριστὸς δὲ ἐφύπλωσε, Ξεσεβέσι Παισὶ, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ἐπέμενες Ὅσιε, τῶν γεννητόρων, πυλῶσι καθήμενος, καὶ ὅλως ἀγνοούμενος, καὶ παίδων παρουσίαν, ὑποδεχόμενος, καὶ καταπαιζόμενος δεινῶς, καὶ ἐν πτωχείᾳ πολλῇ θλιβόμενος.

Σαρκός σου τὸ φρόνημα, ἀπονεκρώσας, ὁρῶν τοὺς γεννήτορας, κ' τούτοις ἀγνοούμενος, τῆς φύσεως ἔστεργες, τὸν βίον Ὅσιε, καὶ τὴν ἐξουθένησιν τῶν σῶν, ἀπείρων παίδων ἐπιθλιβόντων σε.

Ὦ Σθῦμα, πῶς ἔμεινας, ἀεὶ πτωχεύων, ἐν πλούτῳ Ἀλέξιε, ἀπείρου ταπεινώσεως; πῶς ἤνεγκας παίζεσθαι, κ' ὀνειδίζεσθαι, ὑπὸ παίδων πάνσοφε τῶν σῶν, ἀγνωσασάντων τὴν πολιτείαν σου;

Θεοτοκίον.

Μεγάλου διάκονος, σὺ Μυστηρίου, ἐγένου πανάμωμε· Θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας, μεγάλων κακῶν ἡμᾶς, ἀπολυτρούμενον, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας ἀγνή, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ Θείῳ προσάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἄγνωστος τὸ πρὶν, γεννήτορσιν ὑπάρχων, ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκδημίας σου, τούτοις τὸ μυστήριον, ἐκκαλύπτεις φανερούμενος, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔνδοξε τοῦ μεγάλως σε, καὶ ἀξίως δοξάσαντος.

Κύριος φωνῇ, μεγάλῃ φανεροῖ σε, πάσῃ τῇ Ῥώμῃ τὸν κρυπτόμενον, θησαυρὸν παγόλβιε, ἐν πτωχοῦ σχήματι κείμενον, καὶ δωρεαῖς ἰάσεων, ἅπαντας τοὺς ἐν πίστει, σοὶ προσιόντας πλουτίζοντα.

Ἄρχοντες λαῶν, ᾗ Βασιλεῖς συνῆλθον, καὶ Ἱερεῖς μάκαρ κηδεῦσαί σε, Θεοῦ ἐπινεύσει· ᾗ κατεῖδον μέγα Θέαμα, Σαμβούμενοι Σαύμασιν, Ὅσιε οἷς ἐτέλεις, Θείᾳ δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ῥεύσαντας ἡμᾶς, τῇ πάλαι παραβάσει, ἀνακαινίζων ὁ φιλάνθρωπος, ἀῤῥεύστως σεσάρκωται· ἐξ ἀφθόρου σου Παναμωμε, νηδύος καὶ ἐῤῥύσατο, ἅπαντας ἁμαρτίας, καταφθορᾶς πανάμωμητε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀναρχον Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ὑμᾶς ἐπέρανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, Θεοῦ τὴν δόξαν Ὅσιε, τοῦ λαμπρῶς σε ἐν τέλει μάκαρ δοξάσαντος· φῶς γὰρ οἱ μὴ βλέποντες εἶδον, καὶ τὸ λαλεῖν, ἔλαβον οἱ πρώην, τυγχάνοντες ἄλαλοι, πανοσίοτιμε Ἀλέξιε.

Ὡράϊσμ προκείμενος, καὶ πρὸς ταφὴν ἀγόμενος, ὡς περ ἥλιος Πάτερ, πέμπων ἰάσεων, τὰς μαρμαρυγὰς παραδόξως, καὶ σκοτεινὰ, πάθη φυγαδεύων, καὶ φλέγων τοὺς δαίμονας, καὶ φωτίζων τοὺς Θεόφρονας.

Συνῆλθε κηδεῦσαί σε, Πατριάρχων ὁ πρόκριτος, Βασιλεύς τε ὁ λίαν φιλοχριστότατος, Ἄρχοντες πρεσβῦται καὶ νέοι, ᾗ Μοναστῶν, χοροὶ Θεία νεύσει, καθαγιαζόμενοι, τῇ προσψαύσει σου μακάριε.

Ἡράγης ἐν ἄρματι, τῶν ἀρετῶν ὀχούμενος, καὶ κατέπαυσας ἔνδα Ὁσίων τάγματα, καὶ τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, Πατριαρχῶν, καὶ πάντων Δικαίων· μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησο, τῶν τιμώντων σε Ἀλέξιε.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Γαβριὴλ γηθόμενοι, χαῖρε λέγοντες χώρα ἡ ἀγεώργητος· χαῖρε τῆς κατάρας ἡ λύσις· χαῖρε πηγὴ, ὕδατος τοῦ ζῶντος, Ὁσίων τὸ καύχημα, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὦ Σθῦμα, πῶς ἐν πυλῶσι, τῶν γεννητόρων χρονίως, ὡς τις ἀδάμας ὑπέστης, φύσεως

βία μὴ καμφθεὶς, Γονέων τε καὶ Συζύγου, Ἀλέξιε πικροῖς θρήνοις.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, ἡ ἀ. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἀστὴρ ἀνατέλλας, καὶ πιστοὺς κατεφώτισας, ἱεραῖς λαμπρότησι τῶν δογμάτων σου, καὶ τὰς αἱρέσεις ἐσκότασας, καὶ τέλεον ἔτρεψας, καὶ ὡς δοῦλος τὸ δοθὲν, πλεονάσας σου τάλαντον, εὐηρέστησας, τῷ Δεσπότῃ Θεόφρον· οὗ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Κύριλλε.

Τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῷ φέγγει τοῦ βίου σου, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος ἀξιάγαστε, μέσον Συνόδῳ διελαμψας, Πατέρων τὸν ἄθεον, Μακεδόνιον νευραῖς, ἀποπνίξας τῆς χάριτος, εἰς τὸ Ἅγιον, καὶ ζωῶσαν τὰ πάντα Θεῖον Πνεῦμα, βλασφημήσαντα ἀφρόνως, καὶ προφανῶς ἀνομήσαντα.

Νοῦν ἀλάστορα ἠσχυνας, τοῦ παράφρονος Μάνεντος, στηλιτεύσας καλλιστα καὶ σοφώτατα, τὰ βορβορώδη διδάγματα, τῆς τούτου σκαιότητος, Διδασκάλων ἀρχηγέ, Ἱερέων εὐπρέπεια, Θεῖε πρόμαχε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· διὰ τοῦτο, τὴν ἁγίαν γεγηθότες, ἐπιτελοῦμέν σου κοίμησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Δεσπότου ὑπάρχουσα, καὶ φωτὸς νεφέλη Θεοχαρίτωτε, τοῦ νοητοῦ ἀνατείλαντος, τῷ κόσμῳ πανάμωμε, φωταγώγησον ἡμῶν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα πάντα τοῦ δολίου, τῇ πρεσβείᾳ σου Παρθένε, τὸν λόγισμὸν ἡμῶν στήριξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συναναστῶν τοὺς Προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, τὰ Καθίσματα, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Κύριλλον ὑμνῶ τὸν πρόεδρον Λιλίας.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τριστάτας κραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
» θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ
» τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς
» ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐ-
» πινίκιον ἄσω μελῳδημα.

Κοσμήσας τὴν ψυχὴν, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, χαρισμάτων δεκτικὴν, τοῦ Πνεύματος αὐτὴν, τοῦ Ἁγίου τετέλεκας· ὅθεν ἄβυσσον σοφίας, ἐξηρεύξω Λιρέσεων, τὰ πελάγη ξηραίνουσαν Κύριλλε.

Ὑπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων εἰργάσω, τῶν ἀΰλων λειτουργῶν, συνόμιλος δειχθεὶς· τῷ πυρὶ δὲ τῶν λόγων σου, πᾶσαν ἔφλεξας τὴν ὕλην, τῶν αἱρέσεων Κύριλλε, Ἐκκλησίας πυρσὸς ὁ ἀκοίμητος.

Ῥημάτων σε ὁδμαῖς, ἠδυπνόοις μανίας, τὸν ἐπώνυμον Σοφὲ, αἱρέσεων πασῶν, τὸν ἀνύποιστον βόρβορον, ἤλασας μακρὰν ποιήσας, ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος, ὡς Χριστοῦ εὐωδία γενόμενος. Θεοτοκίον.

Ἰλύος ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς, ἐναντίας διάσωσον, ἅπαντας τοὺς ἀνυμνοῦντας, σοῦ πανάμωμε Δέσποινα, τὸν ἀνέκφραστον τόκον Πανάχραντε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλη-
» σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε
» Συναγωγὴ, τῷ Θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοή-
» σωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Λάμπων ταῖς φαιδρότησι, Πνευματικῆς τῆς σοφίας, τὸ τριφεγγὲς τῆς Θείας Τριάδος, Πάτερ τηλαυγῶς, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐτράνωσας, δι' ἧς σκότους πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Λύρα ὤφθης Πνεύματος, τοῦ παναγίου Θεόφρον, ἀναφωνοῦσα μέλος, ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, ἐκήρυξας θέλγων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἶκος ἁγιάσματος, σοῦ ἡ ψυχὴ ἀνεδείχθη, ἐν ᾧ Πατὴρ Υἱός τε, καὶ Πνεῦμα τὸ ζωαρχικόν, ὑπερφυῶς κατῴκησεν, ᾧ ψάλλομεν· Ἅγιος εἶ Κύριε. **Θεοτοκίον.**

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεύει Κόρη· Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἁγνὴ συνέλαβες, τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου πεπλουτηκώς, ἐξηρεύξω δογμάτων ῥεῖθρα ζωῆς, καὶ πᾶσαν κατήρδευσας, εὐσεβούντων διάνοιαν· καὶ βακτηρίᾳ Θείᾳ, ποιμάνας τὸ ποίμνιον, ἐπὶ χλόην Θείας, ἐξέθρεψας γνώσεως· ὅθεν ὡς Ποιμένα, καὶ Διδάσκαλον μέγαν, καὶ Πίστεως πρόμαχον, εὐφημοῦμέν σε Κύριλλε, Ἱεράρχα κραυγάζοντες· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, **Ἦχος α'.** Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ γλῶσσά σου Σοφὲ, Θείαις ἐπιπνοίαις, ἐφώτισε λαούς, μίαν σέβειν Τριάδα, τῇ φύσει ἀῒδιον, μεριστὴν τοῖς προσώποις δέ· ὅθεν χαίροντες, τὴν πανηγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, πρὸς τὸν Θεὸν πρεσβεύτην σε, ἀεὶ προβαλλόμενοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· καὶ ἀνάγαγε, ἐκ ῥυθμίας πταισμάτων, τοῦ δοξάζειν σε, Παντελεήμων τὴν μόνην, ἐλπίδα τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ὁ παναμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συναΐδιε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἅφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου κατεκάλυψε, » καὶ ἡ γῆ ἐπλησθη τῆς δόξης σε Χριστέ· διὸ ἀπαύστως κράζομεν· Δόξα τῇ δυ» νάμει σου Κύριε.

Ὑπερκοσμίου τῆς σοφίας ῥεῖθρον Ὅσιε, σοῦ ἡ καρδία δεξαμένη ἐξηρεύξατο, Διδασκαλίας ἄβυσσον, νόας ἀσεβούντων βυθίζουσαν.

Μίαν ἰσχὺν μίαν οὐσίαν καὶ βούλησιν, τρισυποστάτου Θεότητος ἐκήρυξας, καὶ πολυθέου Κύριλλε, πλάνης τὸν χειμάῤῥουν διέλυσας.

Νοῦν βοῤῥωδῆ καὶ παράφρονα τοῦ Μάνεντος, ὡς νουνεχὴς καὶ Θεοδίδακτος μακάριε, ταῖς ἁφαπαῖς τῶν λόγων σου, φλέξας, ἐμφανῶς ἐστηλίτευσας.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέρα πάντων τῶν ποιημάτων Ἁγνὴ, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως συνέλαβες, καὶ ὑπὲρ φύσιν τέτοκας, φύσιν τὴν ἡμῶν ἀναπλάττοντα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ» θας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τῇ ῥάβδῳ τῆς σεπτῆς, Ἱεράρχα σοφίας σε, ἐποίμανας ἐπὶ ὕδωρ, ὁδηγοῦσα λατρείας, τὴν ποίμνην σου μακάριε.

Ὁ λόγος σου φωτὶ, Θείῳ ἀστραπτόμενος, ὦ Κύριλλε φωτισθέντων, ἐν Ἱεροσολύμοις, ἀγλὺν ἀγνοίας ἔλυσε.

Θεοτοκίον.

Νῦν Παναγε παθῶν, καὶ κακῶν ἀμαυρότητες, καλύπτουσι τὴν ψυχήν μου· φωτοδότην τεκοῦσα, καταύγασόν με δέομαι.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή» μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κή» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ » Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Ποταμὸς σὺ, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ ἐκπεπόρευσαι, ζωηρύτων, πεπλησμένος ναμάτων τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεράρχα μεθύσκεις τὰς αὔλακας.

Ῥημάτων σου, τῷ πυρσῷ Ζαλαττίου ἐκ κλύδωνος, ἀσεβείας, διασώζεις λαὸν ἱερώτατε, γαληνὸν πρὸς ὅρμον, ὁρθοδόξως αὐτὸν ἐκκαλούμενος.

Θεοτοκίον.

Οὐράνωσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Παναμωμε, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐκαινούργησας· διὰ τοῦτο Κόρη, ἀσιγήτοις φωναῖς σὲ γεραίρομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχοι.

Εἴσελθε, κέρδος ἐκ ταλάντων προσφέρων,
Εἰς τὴν χαράν, Κύριλλε, τοῦ σοῦ Κυρίου.

Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ Θάνατος μέλας εἶλε Κύριλλον.

Οὗτος ἔφυ γονέων μὲν εὐσεβῶν, καὶ τὴν ὀρθὴν πρεσβευόντων Πίστιν· ἐφ' ὁμοίοις δὲ παιδεύμασι καὶ αὐτὸς ἐνετέθραπτο ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίου. Ἐπεὶ δὲ τῶν Ἱεροσολύμων ὁ Ἐπίσκοπος εἰς τὴν ἀγήρω ζωὴν μετέστη, ὁ μακάριος οὗτος Κύριλλος τῆς Ἐπισκοπικῆς χάριτος ἠξιώθη, τῶν Ἀποστολικῶν δογμάτων προθύμως ὑπερμαχῶν. Ἀκακίου δὲ τὸν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης Θρόνον ἐπέχοντος, ὑπὸ δὲ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου ἀποκηρυχθέντος, διὰ τὸ μὴ ἀνέχεσθαι τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον λέγειν, ᾗ τὴν ἐξενεχθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς καθαιρετικὴν ψῆφον μὴ καταδεξαμένου, ἀλλ' ἔτι τὸν Θρόνον τυραννοῦντος, ἐπεὶ γνώριμος τῷ Βασιλεῖ ἦν, ἐκεῖθεν ἔλκων τὴν ἐξουσίαν, τὸν μακάριον τοῦ Θρόνου καθεῖλε Κύριλλον, καὶ τῶν Ἱεροσολύμων ἐξέωσεν.

Ὁ δὲ Κύριλλος, εἰς Ταρσὸν ἀνακάμψας, τῷ Θαυμασίῳ συνῆν Σιλουανῷ· καὶ δὴ, εἰς Σελεύκειαν συγκροτηθείσης Συνόδου, οἱ αὐτὸ δὴ τοῦτο Ἀκάκιος ἀπεσκίρτησε, καὶ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐξέδραμε· καὶ οἷς εἶπε, τὸν τοῦ Βασιλέως ἀνῆψε θυμὸν κατὰ Κυρίλλου, καὶ ὑπερορίᾳ τοῦτον καταδικάζει. Τοῦ οὖν Κωνσταντίου τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ Ἰουλιανοῦ τὴν Βασιλείαν διαδεξαμένου, εἰς εὐνοιαν ἅπαντας τούτῳ ἐφελκόμενος, τοὺς ὑπὸ Κωνσταντίου τῶν Ἐκκλησιῶν ἐξελαθέντας Ἐπισκόπους, εἰς τὰς οἰκείας Ἐκκλησίας ἐπανελθεῖν ἐκέλευσε· μετὰ πάντων οὖν καὶ αὐτὸς τὸν ἴδιον Θρόνον ἀπείληφε. Καλῶς δὲ καὶ Θεοφιλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον ποιμάνας, καὶ τὰς ἐμφερομένας αὐτῷ κατηχήσεις μνημόσυνον τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλελοιπώς, ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἐπάνοδον βιοὺς, ἐπανεπαύσατο μακαρίως.

Ἦν δὲ κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν ἡλικίαν μέτριος, ὠχρὸς, κομήτης, ὑπόσιμος, τετράγωνος τὸ πρόσωπον, τὰς ὀφρῦς εὐθύτητι περιφέρων ἐπισουμένας, γενείῳ τὰς σιαγόνας λευκῷ δασυνόμενος, διχῇ κατὰ τὸν πώγωνα διηρημένῳ, ἀγροίκῳ τὸ πᾶν ἤθος προσεοικώς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μύριοι Μάρτυρες, τοὺς αὐχένας τμηθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Τμηθέντες ἄνδρες Μύριοι τοὺς αὐχένας,
Ἀπῆλθον ἔνθα μυριόμματοι Νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Τοῦ διωγμοῦ τῶν Χριστιανῶν ἐν Νικομηδείᾳ παφλάζοντος, πάντας τοὺς Χριστιανοὺς οἱ συλλαμβάνοντες ἐν ταῖς φυλακαῖς κατεῖχον· εἶθ' οὕτως, ἐπανακρίναντες μετὰ πολλῶν ἐξετάσεων καὶ ποικίλων τιμωριῶν τοὺς ἐμμένοντας τῇ ὁμολογίᾳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ ζῆν ἀπήλλακτο. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, οὗτοι οἱ Μάρτυρες, Τρόφιμος καὶ Εὐκαρπίων, δυνατοί τε ὄντες καὶ τολμηροί, καὶ στρατευόμενοι, διῶκται καὶ τέλεοι ἐχθροὶ ἐτύγχανον, συλλέγοντες τοὺς Χριστιανοὺς, καὶ ταῖς φυλακαῖς ἐμβάλλοντες, ὡς πᾶσαν ἐξουσίαν λαβόντες κατ' αὐτῶν· οὓς γὰρ ἤθελον ἐτιμώρουν, τινὰς δὲ καὶ περιεποιοῦντο.

Ποτὲ οὖν ἀπερχομένων αὐτῶν πρὸς τὸ κατασχεῖν τινὰς, εἶδον πυρκαϊὰν μεγάλην, ῥοιζοῦσαν κατερχομένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πρὸς αὐτούς· καὶ φωνῆς ἐκεῖθεν ἤκουσαν λεγούσης· Ἴνα τί σπεύδετε τοῖς ἐμοῖς ἐπαπειλούμενοι δούλοις; μὴ πλανᾶσθε, οὐδὲ γὰρ δυνήσεταί τις κατακυριεῦσαι τῶν εἰς ἐμὲ πεπιστευκότων, μᾶλλον δὲ προσκολλήθητε τούτοις, καὶ κερδανεῖτε τὴν τῶν Οὐρανῶν Βασιλείαν. Ταύτης τῆς φωνῆς ἀκούσαντες οἱ πρώην ὠμοὶ καὶ Θρασεῖς, καὶ κατὰ τῶν τοῦ Χριστοῦ δούλων ἀλαζονευόμενοι, ἔπεσον χαμαὶ, μήτε τὴν Θέαν ὑποφέροντες, μήτε τὴν βροντῶσαν ἐκείνην φωνὴν ὑπενεγκόντες· τοῦτο δὲ μόνον οἱ κείμενοι ἔλεγον· Ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ Θεὸς, ὁ φανεὶς ἡμῖν σήμερον· καὶ μακάριοι ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς, ἐὰν αὐτοῦ γενώμεθα δοῦλοι. Καὶ ὡς ταῦτα μετὰ φόβου ἔλεγον, σχισθεῖσα ἡ πυρίνη ἐκείνη νεφέλη, ἔστη ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ αὖθις ἑτέρα φωνὴ ἦλθε λέγουσα ἐξ αὐτῆς· Ἀνάστητε, καὶ μεταμεληθεῖσιν ὑμῖν ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι, Καὶ ἀναστάντες, εἶδον μέσον τῆς νεφέλης καθήμενον τινα λευχειμονοῦντα καὶ πανευειδῆ, καὶ πλῆθος περιεστώτων αὐτῷ πολὺ, καὶ ἐπὶ τῇ Θέᾳ καταπλαγέντες, Δέξαι καὶ ἡμᾶς, ὡς ἐξ ἑνὸς ἀνεβόησαν στόματος, ὅτι πολλὰ ἡμῖν

τὰ ἐσφαλμένα καὶ ἄμετρα· καὶ γὰρ εἰς σὲ τὸν ἀληθινὸν μόνον Θεὸν, καὶ τοὺς σοὺς δούλους πεπαροινήκαμεν. Ταῦτα τούτων εἰπόντων, εὐθέως ἡ νεφέλη, εἰς ἣν γενομένη, ἀνῆλθεν εἰς τὸν οὐρανόν. Οὗτοι δὲ πολλὰ κλαύσαντες, ὑπέστρεψαν· καὶ ὅσους εἶχον ἐγκεκλεισμένους, πάντα φόβον καὶ δειλίαν ἀποθέμενοι, ὡς ἀδελφοὺς ἠσπάζοντο καταπροσκυνοῦντες, καὶ παρεκελεύοντο οἴκαδε πορεύεσθαι.

Ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ Ἄρχων, οὐ μικρῶς ἐχαλέπαινε κατ' αὐτῶν· καὶ παραστήσας αὐτοὺς, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν. Ὡς δὲ πᾶσαν τὴν ὀπτασίαν οὗτοι λεπτομερῶς ἐξηγήσαντο, προσέταξεν ὁ Ἄρχων ἀναρτηθῆναι αὐτοὺς ξύλῳ· καὶ τούτου γενομένου, τὰς πλευρὰς αὐτῶν ταῖς χειράγραις κατέξαινον· εἶτ' οὕτω τριχῶν ὑφάσμασι κελεύει κατατρίβεσθαι τὰς πληγάς. Οἱ δὲ Ἅγιοι, γενναίως ἐγκαρτεροῦντες, προσηύχοντο εὐφραινόμενοι, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες· ὅθεν καὶ τὸν Ἄρχοντα εἰς μεγάλην ὀργὴν ἐκ τούτου κινήσαντες, κάμινον ἐκκαῆναι μέσον τῆς Πόλεως προστάττει, καὶ ἐν αὐτῇ τοὺς Ἁγίους ἀπορῥιφῆναι. Καὶ τούτου γενομένου, οἱ Ἅγιοι τῆς καμίνου ἐπιβεβηκότες, τὸν στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ἐν αὐτῇ ἀνεδήσαντο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικὸν, εἰς φλῆναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔχων πῦρ ἐν διανοίᾳ, φόβου Πάτερ τοῦ Θεοῦ, ὕλην ἀπετέφρωσας, τὴν τῶν ἡδονῶν ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δάκρυσι παλαῖ τὴν φλόγα, σβέσας μάκαρ τὸν πυρσὸν, ἐτήρησας ἄσβεστον, σοῦ τὸν τῆς ψυχῆς ἀνακράζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥεῖθρον ζωῆς ἔχων τὴν χάριν, Πνεύματος ἐν τῇ ψυχῇ, Θεόφρον ἀνέβλυσας, Πάτερ ποταμοὺς διδαγμάτων, τὴν Ἐκκλησίαν ἄρδοντας, εὐσεβῶς σε γεραίρουσαν. Θεοτοκίον.

Ὅλην σε κατοικίζει, Ἅγιος ὁ ἐκ τῆς σῆς, σαρκὸς δομησάμενος, σάρκα ἑαυτῷ Θεοτόκε, ὁ ἐν Ἁγίοις Κύριος, κατοικῶν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Ὑπρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκατάβασις ἐδρόσισας, ᾗ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νυσταγμὸν ἀμελείας μακάριε, ἐκ βλεφάρων ψυχῆς ἀπωσάμενος, τὸν τοῖς δικαίοις πρέποντα, νῦν κεκοίμησαι ὕπνον, καὶ πρὸς ἡμέραν, ἀνεσπέρου φωτὸς μεταβέβηκας.

Ἀστραπαῖς σου τῶν λόγων κατέφλεξας, φρυγανώδεις αἱρέσεις ἀοίδιμε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας, μίαν σέβειν Τριάδα, τοῖς χαρακτῆρσιν, ἐν Μονάδι ὑπάρχουσαν φύσεως.

Ἱερεύσας σαυτὸν ταῖς ἀσκήσεσι, διὰ σὲ τῷ νεκρῷ χρηματίσαντι, σὺ ἀναιμάκτως τέθυκας, Ἱεράρχης ὡς Θεῖος, ὡς Μυσταγώγων, ἀπορρήτων διάκονος Κύριλλε. Θεοτοκίον.

Ὑπρωθέντες ἀρὰς τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δέσποινα, εὐλογοῦμεν Παρθένε, θεδοξασμένη, τὸν παναγιον τόκον σου σεβάντες.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἃ μὲν τῇ τῆς παρακοῆς, νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος Χριστοῦ, τὴν ἄῤῥητον, Ἱεράρχα δόξαν ἔσπευσας, πάθη νεκρῶσαι ψυχοφθόρα, καρδίαν τε δοχεῖον ποιήσασθαι, σοφίας τῆς ἀμείνω καὶ κρείττονος· ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Ἀστέρα πολύφωτον Χριστὸς, ὁ Ἥλιος, Ἐκκλησίας ἐν τῷ ὕψει σε, ἔθετο Κύριλλε ἀκτῖσι, δογμάτων ἱερῶν καταυγάζοντα, καρδίας τῶν πιστῶς ἐκτελούντων σου, τὴν φωτοφόρον μνήμην Ὅσιε.

Συνομιλος καὶ συλλειτουργὸς, γεγένησαι, τῶν Ἀγγέλων· ὡς γὰρ ἄσαρκος, Πάτερ ἐν γῇ ἐπολιτεύσω· Ὁσίων ἀνεδείχθης συμμέτοχος, καὶ τῶν Ἱεραρχῶν ἰσοστάσιος· οἷς συγχορεύων ἡμῶν μέμνησο. Θεοτοκίον.

Στειρεύουσαν Θείων ἀρετῶν, πανάχραντε, Θεοτόκε τὴν καρδίαν μου, δεῖξον Παρθένε καρποφόρον, ἐκ στείρας ἡ τεχθεῖσα βουλήματι, τὰ πάντα τοῦ ποιοῦντος τῷ νεύματι, ἵνα ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Τὸ Φωταγωγικὸν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Θείας ἐπιγνώσεως, εἰσδεδεγμένος τὴν ἔλλαμψιν, ἐφωτίσθης τὰ ὄμματα, σοφὲ τῆς καρδίας σου, καὶ τῆς πλάνης ζόφον, ἔλιπες ἐμφρόνως, καὶ ὡμολόγησας Χριστὸν, σάρκα λαβόντα τὸν πάντων Κύριον· ἐντεῦθεν δυναμούμενος, δυνάμει Πνεύματος Χρύσανθε, τῶν βασάνων ἀνώτερος, ἀνεδείχθης πανεύφημε.

Ἐχθροῦ δελεάσματα, καὶ ἡδονῆς ὑπεκκαύματα, ὡς ἀράχνην λελόγισαι· ζοφώδη δὲ κάθειρξιν, ὑποστὰς ἐνθέῳ, φέγγει κατηυγάσθης, καὶ εὐωδίας νοητῆς, ἀπεπληρώθης μέσον ἱστάμενος, βορβόρου καὶ προσήγαγες, ὡς νυμφοστόλος πανάριστος, τῷ Χριστῷ νύμφην ἄμωμον, τὴν μωμῆσαί σε σπεύσασαν.

Ἐτρώθης τῷ ἔρωτι, τῷ γλυκυτάτῳ τοῦ κτίσαντος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ἄθεον, τέλεον ἐξέκλινας, καὶ νυμφῶνος θείου, ἐχώρησας ἔνδον, νενυμφευμένη τῷ Χριστῷ, διὰ βασάνων πολλῶν τοῦ σώματος, Δαρεία μεγαλώνυμε, θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος. Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, καὶ Παρθένων ἀγλάϊσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν κλίνῃ κατάκειμαι, τῆς ἀμελείας πανάμωμε, καὶ ῥᾳθύμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν Θεοτόκε, μὴ ὥς περ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος· διὸ τῇ σῇ ἀγαθότητι, πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες ὡς σύνηθες, καὶ τῶν Ἁγίων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Σὲ τὸ χρυσαυγὲς Μαρτύρων ἄνθος σέβω.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Στεφάνῳ ὑπὲρ χρυσὸν ἐκλάμποντι, Μάρτυς κοσμούμενος, καὶ μαρτυρίου λάμπων καλλοναῖς, τῷ Δεσπότῃ παρίστασαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν σὲ τιμώντων ἀξιάγαστε.

Ἐτρώθης τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Μάρτυς τοῦ κτίσαντος, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου παριδὼν, τὴν ῥοπὴν ὅλην δέδωκας, τῆς σῆς καρδίας Χρύσανθε, τῷ ποθουμένῳ προθυμότατα.

Τῇ Πίστει θωρακισθεὶς κατέβαλες, τὸν πολυμήχανον, σοὶ προσβαλόντα Μάρτυς γυναικὸς, ἡδονῆς δελεάσματι, καὶ τῆς ἁγνείας τίμιον, Χρύσανθε σκεῦος ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Ὀφύσει τῇ Θεϊκῇ ἀπρόσιτος, προσιτὸς ὤφθη μοι, ἐκ σοῦ Παρθένε σάρκα προσλαβών· ὃν Δαρεία ποθήσασα, καρτερικῶς ἐνήθλησε, καὶ νυμφικῶς αὐτῷ προσήνεκται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Χρυσίον δοκιμασθὲν, τῇ τῶν κολάσεων πυρᾷ πέφηνας, Βασιλικῶν Χρύσανθε, φέρων παθημάτων ἐκσφράγισμα.

Ῥητόρων καταλιπὼν, ἀδολεσχίαν ταῖς πλοκαῖς ἤγρευσαι, τῶν μαθητῶν Χρύσανθε, τοῦ περιφανῶς σε σοφίσαντος.

Ὑπείκεις τῷ ἐραστῇ, νυμφαγωγοῦντί σε Χριστῷ πάνσοφε, διὰ σεπτῆς πίστεως, ἔρωτα σαρκὸς καταλείψασα.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ τεχθεὶς ἐκ γαστρὸς, σοῦ τῆς Παρθένου Ἰησοῦς Ἄχραντε, Νύμφην ἁγνὴν Μάρτυρα, ἑαυτῷ Δαρείαν μνηστεύεται.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸ ὡραιότατον κάλλος ἐπόθησας, καὶ τὰ ὁρώμενα κάλλη παρέδραμες, καὶ προση-

γάγω τῷ Χριστῷ, χρυσέοις Μάρτυς λόγοις σȣ, Χρύσανθε μακάριε, τὴν Δαρείαν τὴν ἔνδοξον, ἄθλους διανύσασαν, καὶ τυράννους αἰσχύνασαν· μεθ' ἧς ἡμῶν μνημόνευε πάντων, τῶν πίστει τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὡραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, ἀεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἑκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο. Οἴ μοι τέκνον ἔλεγε, τί τὸ ξένον μυστήριον; Ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγά-
» ζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αἱ τοῦ Πνεύματος ἀστράψασαι λαμπηδόνες, τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σȣ, ὅλον φωταυγῆ σε, Μάρτυς ἀπειργάσαντο, προθύμως κραυγάζοντα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑφαντόν σε θείας χάριτος ἐκ τῶν ἄνω, ὁ Ποιητὴς ἐνέδυσεν, ἄφθαρτον χιτῶνα, ἄμωμον τηρήσαντα, τὸ σῶμα μακάριε, καὶ ὡς νικητὴν ἐστεφάνωσε.

Γενναιότητι καρδίας ἀπετινάξω, τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος, κάλλει ἀσυγκρίτῳ, θείῳ ἐνηδόμενος, καὶ χαίρων διήνυσας, τὸ τῆς μαρτυρίας σου στάδιον.

Ἐθεώθης κατὰ μέθεξιν Ἀθλοφόρε, θεοποιοῦ ἑνώσεως, καὶ πρὸς οὐρανίους, εἰσῳκίσθης χαίρουσα, θαλάμους ὡς ἄμωμος, Νύμφη τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Συντηρήσας σε Παρθένον, ὡς πρὸ τοῦ τόκȣ, μετὰ τὸν τόκον Ἄχραντε, ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη, ὁ ἀπερινόητος, Δαρείαν τὴν Μάρτυρα, Νύμφην ἑαυτῷ ἐπαγόμενος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Μετάρσιον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων ποιούμενος, δεσμούμενος τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ Ἀθλοφόρε, διέλυσας μακάριε.

Ἁγνείας ἐραστὴς, γεγονὼς Ἱερώτατε, μετήνεγκας τῆς Παρθένου, τὸ διάπυρον φίλτρον, εἰς Κύριον πανεύφημε.

Ῥηγνύμενον ὁρῶν, ϗ ποσὶ συμπατούμενον, τὸν τύραννον γεγηθότι, λογισμῷ τὸν Δεσπότην, παμμάκαρ ἐμεγάλυνες.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἑρμηνεῦσαι Μυστήριον; ὦ πάναγνε Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, διπλοῦν τῇ φύσει τέτοκας.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,
» ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων
» λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς
» πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Ὑμνοῦντα, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἀοίδιμε, φῶς οὐρανόθεν δι' ὅλου, σὲ περικυκλῶσαν καταφωτίζει, καθειργμένον, ζοφωτάτῳ οἰκήματι Χρύσανθε.

Ῥώμη σε, μαρτυρίῳ σεπτῷ κλεϊζόμενον, χρυσοειδῆ ὡς ἀστέρα, κεκτημένη Μάρτυς στολίζεται, τοῖς ἀγῶσι, ϗ τοῖς θείοις σου Χρύσανθε θαύμασιν.

Ὡραία, περικαλλής τε ϗ περιδέξιος, Μάρτυς Δαρεία Παρθένε, δεδειγμένη Λόγῳ ὡραιοτάτῳ, ἐνυμφεύθης, διὰ πόνων παντοίων τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Νέον σε, ὡς Παιδίον Παρθένος ἐκύησε, τὸν προαιώνιον Λόγον· ὃν ποθοῦσαι Κόραι, ταύτης ὀπίσω, σοὶ τῷ πάντων, Βασιλεῖ νυμφικῶς ἀπηνέχθησαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

Στίχοι.

Ζῶσι Χρύσανθος καὶ Δαρεία ἐν πόλῳ,
Κἂν ἐκπνέωσι, ζῶντες εἰσδύντες βόθρῳ.

Χῶσαν συζυγίην δεκάτῃ ἐνάτῃ ὁμόλεκτρον.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Νȣμεριανοῦ βασιλέως· ἦν δὲ ὁ μὲν Χρύσανθος, πατρὸς Συγκλητικοῦ, ὀνόματι Πολέμωνος Ἀλεξανδρέως, ἡ δὲ Δαρεία ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Χρύσανθος παρά τινος Χριστιανοῦ ἐμυήθη τὰ Θεῖα, καὶ βαπτι-

σθεὶς, παρρησία τὸν Χριστὸν ἐκήρυττε, παρὰ τοῦ πατρὸς καθείργνυται. Ὡς δὲ οὐκ ἐνεδίδου, ἀλλ' ἄτρεπτος ἦν καὶ ἀσάλευτος, ἁρμόζει αὐτῷ ὁ πατὴρ κόρην εὐπρόσωπον καὶ ὡραίαν, ἐξ Ἀθηνῶν μεταπεμψάμενος, Δαρείαν ὀνόματι· ὥς τε τῷ πρὸς αὐτὴν ἔρωτι, μεταστῆσαι αὐτὸν τῆς τῶν Χριστιανῶν Πίστεως· ἡ δὲ, ἀντὶ τοῦ πεῖσαι, μᾶλλον ἐπείσθη· καὶ τὴν ἀσέβειαν ἐξομοσαμένη, τὸ Ἅγιον δέχεται Βάπτισμα, ᾗ διεφυλάχθη ἀμφοτέρων ἡ παρθενία ἄτρωτος.

Ὅθεν διαβληθέντες πρὸς Κελλερῖνον Ἔπαρχον, εἰς ἐξέτασιν δίδονται Κλαυδίῳ τῷ Ἐπάρχῳ ᾗ Τριβούνῳ· ὁ δὲ, πολλαῖς βασάνοις ἰδίαις τιμωρησάμενος τούτους, ἐπεὶ περιγενομένους αὐτοὺς, καὶ τῶν αἰκισμῶν ἀνωτέρους ἑώρα, μεταβαλόμενος, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστὸν ἅμα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἱλαρίᾳ, καὶ τοῖς δυσὶ υἱοῖς αὐτῶν Ἰάσωνι καὶ Μαύρῳ, καὶ τοῖς ὑπ' αὐτῶν στρατιώταις, οἳ καὶ ὕστερον τὸν τῆς μαρτυρίας ἐδέξαντο στέφανον, κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ δεκάτην τοῦ Μαρτίου Μηνός. Καὶ ὁ μὲν Κλαύδιος, λίθῳ προσδεθείς, καὶ ἀποῤῥιφεὶς τῷ βυθῷ τελειοῦται· οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ σὺν τοῖς στρατιώταις τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος Χρύσανθος καὶ ἡ Δαρεία ἐλήφθησαν εἰς βόθρον· καὶ ἀνωθεν γῆς ἐπιγενθείσης αὐτοῖς, κατεχώσθησαν, ἔνθα καὶ τὸ τοῦ Μαρτυρίου τέλος ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Κλαύδιος ὁ Τριβοῦνος, ἐν Θαλάσσῃ βληθείς, τελειοῦται.

Στ. Φυγὼν Θάλασσαν Κλαύδιος τὴν τῆς πλάνης,
Ἔνδον Θαλάσσης βάλλεται παρὰ πλάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἱλαρία, ἡ τούτου σύζυγος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἱλαρία τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
Θεοῦ πρόσωπον ἱλαρώτατα βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Ἰάσων ᾗ Μαῦρος, οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν αὐταδέλφῳ τέμνεται Μαύρῳ κάραν
Ἀδελφὰ τούτῳ συμφρονήσας Ἰάσων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παγχαρίου.

Στίχ. Ὁ Παγχάριος πᾶσαν ἦν πλουτῶν χάριν,
Ὃν πρὸς τομὴν ἤλειφεν ἡ Θεοῦ χάρις.

Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ ᾗ Μαξιμιανοῦ ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ, πᾶσα μὲν εἰδωλικῆς ἐπεπλήρωτο πλάνης ἡ οἰκουμένη, πᾶς δὲ ὁ Χριστὸν ὁμολογῶν, οὐ μόνον ἀφηρπάζετο πᾶσαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἀναπνεῖν ἐκ διαφόρων κολάσεων ἀφῃρεῖτο. Τότε τοίνυν ἦν τις, Παγχάριος τοὔνομα, ἐκ τῆς χώρας τῶν Οὐσάνων, ἐκ Πόλεως Βιλλαπάτης, ἐκ προγόνων Χριστιανῶν, ἀνὴρ εὐμεγέθης καὶ ὡραῖος· οὗτος, καταλαβὼν τὴν Ῥώμην, ᾠκειώθη τῷ βασιλεῖ· καὶ πρῶτος γενόμενος τῶν ὑπ' αὐτῷ, ἠγαπᾶτο ὑπ' αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως. Διὰ ταῦτα οὖν, καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, οὗτος μὲν ἐξωμόσατο τὴν πρὸς Χριστὸν Πίστιν, ἐκεῖνος δὲ σιτηρέσια ᾗ προσόδους παντοίας, τὰ μὲν τυπικῶς, τὰ δὲ δεσποτικῶς αὐτὸν διωρίσατο λαμβάνειν, καὶ κεκτῆσθαι εἰς ἀπόλαυσιν Θεωρίας καὶ ἀνάπαυσιν· τοίνυν καὶ γέγονεν ὁμόφρων κατὰ πάντα τῷ βασιλεῖ.

Ταῦτα μαθοῦσα ἡ μακαρία αὐτοῦ Μήτηρ καὶ ἡ Ἀδελφὴ, δι' ἐπιτολμαίου λόγου, ἐν πρώτοις τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν ἐν ἑαυτῷ συνεβούλευον· εἰθ' οὕτω τὴν φοβερὰν ἐκείνην Κρίσιν, δι' ἧς, οἱ μὲν ἐπιγνόντες αὐτὸν, καὶ παῤῥησίᾳ ὁμολογήσαντες ἐνώπιον Βασιλέων καὶ Ἀρχόντων, οἵαν τὴν ἐπαγγελίαν ἔλαβον, καὶ γινώσκειν διεβεβαιοῦντο· ὡς περ πάλιν, οἱ τὴν Θεότητα τούτου ἀθετήσαντες, ὁποίαν τὴν καταδίκην, μὴ ἀγνοεῖν. Πρὸς τούτοις, καὶ τὸ, Κἂν τὸν κόσμον ἅπαντα κερδήσῃ τις, τὴν δὲ ἑαυτοῦ ψυχὴν ζημιωθῇ, οὐχ εὑρήσει τὸ κέρδος ἰσοστάσιον τῆς ψυχῆς. Τοιαύτην διὰ τῆς Μητρὸς γραφὴν δεξάμενος ὁ Παγχάριος, καὶ ἀναγνούς, εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, Θρηνεῖν ἤρξατο· καὶ τῇ γῇ ἑαυτὸν καταβαλὼν, Ἐλέησον, Κύριε παντοκράτορ, ἐβόα, καὶ μὴ καταισχύνῃς τὸν δοῦλόν σε ἐνώπιον Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ φεῖσαί μου διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ὡς οὖν τινες τῶν τοῦ Παλατίου εἶδον αὐτὸν Θρηνοῦντα, καὶ τοιαῦτα λέγοντα, προσήγγειλαν τῷ βασιλεῖ· καὶ παραστάντος αὐτοῦ, Λέγε μοι, προσφιλέστατε Παγχάριε, ἔφη ὁ βασιλεύς· μὴ Ναζωραῖος εἶ; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Ναζωραῖος εἰμὶ, καὶ Χριστιανός, ὦ βασιλεῦ. Καὶ ὁ βασιλεύς· Ἀρνησαι τὴν προσηγορίαν ταύτην, διὰ τὴν πρός σέ μου ἀγάπην· ἐπεὶ γνωστὸν ἔστω σοι, ὡς οὐκ ἀποφαίνομαι θάνατον σύντομον κατὰ σοῦ, εἰμὴ πρότερον πολλαῖς καὶ διαφόροις καταναλώσω κολάσεσι. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἐγὼ μὲν, ὦ βασιλεῦ, ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι με ὁμόφρονά σοι μέχρι τοῦ παρόντος,

Τip. S. Giorgio.

φρίττω καὶ δέδοικα, ἵνα μὴ πῦρ ἐλθὸν ἐξ οὐρανοῦ κατακαύσῃ με· μὴ γένοιτο δέ μοι ἀπὸ τοῦ νῦν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν μου, κἂν σήμερον, κἂν μετὰ πολλοὺς χρόνους, πολυειδῶς μου τὸ σῶμα, ὡς σὺ φῄς, καταναλώσῃς.

Τότε ἀποδυθεὶς ὁ Ἅγιος, γυμνὸς τοῖς βουνεύροις ἐτύπτετο· καὶ τῆς Συγκλήτου πάσης παραστάσης, φησὶν ὁ βασιλεύς· Ἔγνωτε, ὅτι Παγχάριος, ὁ Σακελλάριος καὶ Σκρηνιάριος τῆς βασιλείας, τῇ τῶν Γαλιλαίων περιέπεσε θρησκείᾳ; εἴπατε, δοῦλοι, τί ποιήσω; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Κέλευσον, ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ τοῦ θεάτρου αὐτὸν γυμνωθέντα μαστίζεσθαι, εἶθ' οὕτω παραπέμψαι τῷ Ἄρχοντι ἐν Νικομηδείᾳ, πρὸς τὸ ἐκεῖσε αὐτὸν ὑπ' ἐκείνου τιμωρηθῆναι, ἵνα μήπω τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς γενώμεθα κοινωνοί, ἀγαπητοῦ σου τυγχάνοντος. Ἤρεσεν ἡ βουλὴ τῷ Βασιλεῖ, ὅτι πάνυ αὐτὸν ἠγάπα, καὶ οὐκ ἤθελεν ἰδεῖν τὸν θάνατον αὐτοῦ· καὶ ἀγαγόντες αὐτὸν ἐπὶ τὸ θέατρον, ἔτυψαν σφοδρῶς. Τότε ὁ Βασιλεὺς, τοῖς στρατιώταις ἐκδοὺς τὸν Ἅγιον, καὶ πρόσταγμα πρὸς τὸν ἐν Νικομηδείᾳ Ἄρχοντα ἐκτεθῆναι παρεκελεύσατο, πολυειδῆ θάνατον τοῦ Ἁγίου παρεγγυώμενον.

Καὶ τοῦ Ἁγίου τὴν Νικομήδειαν καταλαβόντος, καὶ τῷ Ἄρχοντι παραστάντος, ἐπεὶ πρὸς ἀποκρίσεις οὗτος κατηπείγετο, Ἰδοὺ, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ προστάγματος ἐπέγνως, ὅς τις εἰμὶ, καὶ τὰ δοκοῦντά σοι λοιπὸν ἐπιμελῶς καὶ ἀναιδῶς ποίει, φησί. Καὶ ὁ Ἄρχων εἶπε· Τί σου τὸ ὄνομα; Καὶ ὁ Μάρτυς· Παγχάριος μὲν τοὔνομα, Χριστιανὸς δὲ ἤμην ἐκ προγόνων· καὶ συναπαχθεὶς τῇ τοῦ βασιλέως ἀπάτῃ, γέγονα ὁμόφρων αὐτοῦ, κακῶς τοῦτο βουλευσάμενος· διορθωθεὶς δὲ σὺν Θεῷ ὑπὸ τῆς Μητρὸς καὶ τῆς Ἀδελφῆς, προσῆλθον τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου· καὶ νῦν σπεύδω ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανεῖν, ἵνα τὴν ἄρνησιν, ἣν κακῶς ἐποιησάμην, ἀπαλείψω.

Ὁ ἄρχων εἶπεν· Ἄφες ἃ λέγεις, καὶ ποίησον τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα, καὶ μὴ θελήσῃς, τοιοῦτος ὢν εὐειδὴς καὶ ὡραῖος, ἀπολέσαι τὸ μνημόσυνόν σου ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἡ ἀπώλεια αὕτη, ἣν λέγεις, πρόσκαιρός ἐστιν, ἀλλὰ πρόξενος ζωῆς αἰωνίου τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν ἀπώλειαν ταύτην αἱρετισαμένοις. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἄρχων τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ, δέδωκεν ἀπόφασιν· καὶ προσευξάμενος, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν ὁ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Παγχάριος, κατὰ τὴν ἐννεακαιδεκάτην τοῦ Μαρτίου μηνὸς, ἐν Νικομηδείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Διόδωρος Πρεσβύτερος, καὶ Μαριανὸς Διάκονος, σπηλαίῳ ἐγκλεισθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ὡς βῆμα τὸ σπήλαιον· ἔνδον γὰρ φέρει,
Θύτην τε Χριστοῦ, καὶ σὺν αὐτῷ Λευΐτην.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ, εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
» φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἄνθος Μαρτύρων, χρυσοειδὲς σὺ γεγένησαι· δῆμον, ἀθλητῶν προσῆξας γὰρ τῷ Χριστῷ, θείοις λόγοις σου καὶ θαύμασι, Μάρτυς θεόληπτε· μεθ' ὧν πιστῶς σε νῦν μακαρίζομεν.

Νομῇ βορβόρου, συγκλεισθέντα γυμνόν σε πανένδοξε, θείας, εὐωδίας δόξῃ φωτοειδεῖ, Ἰησοῦ καταφαιδρύνει σε· ὃν καθαρότητι, διανοίας πανσόφως ἠγάπησας.

Θῆρα φρουρόν σοι, Παρθενίας Χριστὸς ἐξαπέστειλε, λύμην, ἀσεβῶν ἀπείργοντα προφανῶς, μελῳδοῦντί σοι πανεύφημε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατ' οὐσίαν, τὴν Θεϊκὴν ὢν ἀπερίγραπτος, κόλποις, σοῦ Παρθένε γέγονε καθ' ἡμᾶς, τῇ σαρκὶ περιγραφόμενος. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στερρότητι μάκαρ λογισμοῦ, ἀντιταξάμενος, τῷ ματαιόφρονι, ξεσμοὺς τοῦ σώματος ἤνεγκας· καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, οὐ κατεφλέχθης, τοῖς Παισὶ, συμψάλλων Χρύσανθε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφίᾳ κοσμούμενος Χριστοῦ, ἐναπεμώρανας, ἀσόφων φρύαγμα, καὶ νοῦν ἀλάστορα ἤσχυνας, τοῦ τὴν Εὔαν ἀπατήσαντος, αἱμαλωτίσας εὐσεβῶς, τούτου τὸ ὅπλον σοφὲ, καὶ προσάξας, Νύμφην Θεῷ ἐκλεκτὴν διὰ Πίστεως.

Ἐνώσει ψυχῆς τὴν τῆς σαρκὸς, φυγόντες ἕνωσιν, ἀγνὰ κειμήλια, τοῦ Παντοκράτορος ὤφθητε, ᾗ Ναῷ προσανετέθητε, ἐπουρανίῳ ἀθλητᾶι, ἀναβοῶντες Χριστῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βλήσει Θεοῦ τῶν τῆς σαρκὸς, παθῶν κρατήσαντες, πῦρ ἀπετέφρωσαν, τὸ τῶν κολάσεων Χρύσανθος, καὶ Δαρεία δρόσῳ Πνεύματος, καὶ τῶν στεφάνων τῆς ζωῆς ἔτυχον μέλποντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὡς ῥόδον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, τοῦ βίου πάναγνε, Θεὸς εὐράμενος, σὲ τὴν ἀμώμητον ᾤκησε, τὴν γαστέρα σου τὴν ἄχραντον, καὶ εὐωδίας μυστικῆς κόσμον ἐπλήρωσεν, ἐκβοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειροτμήτος ὅρους, ἐξ ἀλαζεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἱερολογοῦντι τὰ Θεῖα, Θεῖος στρατὸς σοι προσετέθη, πλάνης ἀνιέρου λυτρωθείς, καὶ διὰ ξίφους ἄμωμα θύματα, τῷ δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον, Μάρτυς τυθέντι προσηγέγκατο.

Ὤφθητε Θηρίων ἐν μέσῳ, οἱα περ ἄρνες ἀθλοφόροι, σάρκωσιν κηρύττοντες Θείαν, τοῦ κενωθέντος καὶ μέχρις αἵματος· καὶ διὰ πόνων ἀπόνου, λῆξιν ἐνθέως ἐκληρώσασθε.

Νήμερον φαιδρῶς ἑορτάζειν, ἅπασαν πόλιν τε καὶ χώραν, Ῥώμη συγκαλεῖται ἡ Πόλις, τοὺς Θείους ἄθλους καὶ τὰ παλαίσματα, ὡς πανδαισίαν ἄυλον, προβαλλομένη ἡμῶν Ἅγιοι.

Ἥρθητε πρὸς ἄπειρον δόξαν, Χρύσανθε Μάρτυς καὶ Δαρεία, καὶ τῷ Παντοκράτορι Λόγῳ, στεφανηφόροι ἅμα παρίστασθε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, μακαριζόντων ἡμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φρίττει λογισμὸς καὶ καρδία, κατανοοῦντα σὴν λοχείαν, τὴν ἀκατανόητον Κόρη· Θεὸν γὰρ Λόγον ἐκυοφόρησας, τὸν διὰ σοῦ ὑμνούμενον, πάσης ἀνάγκης τοὺς τιμῶντάς σε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, ὁλικῶς ἀγαπήσαντες, τὰ τοῦ βίου Ὅσιοι, ὡς περ σκύβαλα, τερπνὰ ἡγήσασθε ἅπαντα· καὶ μόνα τὰ μένοντα, ἀγρυπνίᾳ καὶ εὐχῇ, νηφετῷ τε καὶ καύσωνι, ἐπόθησατε, σπηλαιῖται ἅμα γεγονότες, συμπολῖται τῶν Ἀγγέλων, ἀναδειχθέντες ἐν χάριτι.

Καὶ ῥοπάλοις τυπτόμενοι, καὶ τοῖς λίθοις βαλλόμενοι, ᾗ πυγμαῖς κοπτόμενοι τὴν ὁμόνοιαν, οὐ διελύσατε Μάρτυρες, ἀγάπῃ συνδούμενοι, καὶ στοργῇ ἀδελφικῇ· ἀλλ' ὑφ' ἓν θανατούμενοι, ᾗ τεινόμενοι, μεληδὸν Ἀθλοφόροι τῇ τραπέζῃ, προσηνέχθητε τῇ Θείᾳ, ὡς ἱερεῖα ἀμώμητα.

Καὶ πυρὶ ᾗ συγκλειόμενοι, ᾗ πυρὶ δαπανώμενοι, τὰς ψυχὰς παρέθεσθε ὡς ἀμώμητα, Μάρτυρες ἔνδοξοι θύματα, χειρὶ τοῦ Παντάνακτος, καὶ συνήθητε χοροῖς, ἀσωμάτων Δυνάμεων, αἰωνίζουσαν, κληρωσάμενοι δόξαν, ἧς μεθέξειν, τοὺς ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας, ἀδιαλείπτως πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρμακον, ἡ Θεὸν κυήσασα τὸν Σωτῆρά μου, καὶ τῶν δακρύων τὰ ῥεύματα, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδεκάστου τε κρίσεως, σύ μοι δώρησαι· καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σε, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρόμον, καὶ Θείας τευξάσθαι χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸ Ἀρνίον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάμωμε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σαρκὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, σὺ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς Θείας ἀρθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν Θείας χάριτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τῶν Ἁγίων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων·

Ὑμνοις γεραίρω Μάρτυρας μονοτρόπους.

Στεφάνου Σαββαΐτου.

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἆσμα, ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ Θαυμαστῷ
» Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι, τὸν Ἰσραὴλ δουλείας, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ᾄδοντα καὶ
» βοῶντα· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

Ὑμνοις, τὴν Θεόπνευστον πληθύν, τῶν ἱερῶν Μαρτύρων σου, ποθοῦντι εὐφημῆσαι, Χριστέ μοι οὐρανόθεν, παράσχου φῶς γνώσεως, τούτων ταῖς ἱκεσίαις, ἵνα μέλψω Θεόφθεγκτον ᾆσμα.

Νόμῳ, τῷ τοῦ Πνεύματος σοφοί, τὰ μέλη κυβερνήσαντες, ὑμῶν ᾗ τὰς αἰσθήσεις, ναοὶ ἡγιασμένοι, Θεοῦ ἀνεδείχθητε, Μάρτυρες Θεοφόροι· ἐν ὑμῖν γὰρ Χριστὸς ἐνηυλίσθη.

Ὅλβον, τὸν φθειρόμενον ἐν γῇ, καταλιπόντες Ἅγιοι, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, ὡς ὄναρ παριδόντες, Χριστοῦ ἠρετίσασθε, τὴν μὴ σαλευομένην, Βασιλείαν, ἧς νῦν ἐμφορεῖσθε.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ, ἀνεδείχθης μυστική, ἣν Ἰακὼβ τεθέαται, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ· ἐξ ἧς ἀρρήτῳ λόγῳ, προῆλθεν ὁ ἄσαρκος, σαρξ ἀτρέπτως ὑπάρξας, ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ Θεοτόκε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἀψῖδος, ὁροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ σὺ μὲ στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἱερεύσαντες ὅλον, τὸν ἑαυτῶν Ἅγιοι, βίον ἀκηλίδωτον ὅλως τῷ παντεπόπτῃ Θεῷ, προσενηνόχατε, ὁλοκαυτώματα θεῖα, ἑαυτοὺς καὶ τέλειον, στέφανον ἥρασθε.

Σάββα τοῦ Θεοφόρου, ὡς φοιτηταὶ γνήσιοι, τὴν ἐκ τῶν θορύβων ποθήσαντες ἀναχώρησιν, ἀνεπιστρόφως ὁδόν, τὴν τεθλιμμένην πατοῦντες, πρὸς ζωὴν ἐφθάσατε, τὴν ἀτελεύτητον.

Γεωργήσαντες σπόρον, τὸν ἐν ὑμῖν Ὅσιοι, ἐγκαταβληθέντα τοῦ λόγου, καὶ τῶν δακρύων ροαῖς, ἄγαν ἀρδεύοντες, ἑκατοστεύοντα στάχυν, τῷ Θεῷ προσάγετε, καρποφορήσαντες.

Θεοτοκίον.

Ἐνοικήσας Παρθένῳ, σωματικῶς Κύριε, ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἔπρεπε Θεαθῆναί σε· ἣν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτας, ἀπονεκρώσαντες ὁρμὰς καὶ τὰς κινήσεις, Ἀσκηταὶ θεόληπτοι, ἐπόμενοι κατ' ἴχνος, τῷ πάντα τεκτηναμένῳ μόνῳ Θεῷ, καθάπερ δεκτὴ Θυσία καὶ ἱερά, προσηνέχθητε σφάγια, διὰ χειρὸς βαρβαρικῆς, τυπτόμενοι σφαττόμενοι, καὶ βιαίως κοπτόμενοι.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἴλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ Σταυρῷ Παρθένε, περισφουρούμενοι ἀεὶ τὰς τῶν δαιμόνων, προσβολὰς τροπούμεθα, καὶ τὰς μεθοδείας· κυρίως σὲ Θεοτόκον καὶ ἀληθῶς, ὑμνοῦντες, καὶ πόθῳ πᾶσαι αἱ γενεαί, μακαρίζομεν Ἄχραντε, ὡς προεφήτευσας· διὸ, πταισμάτων ἡμῖν ἄφεσιν, ταῖς πρεσβείαις σου δώρησαι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπέβης ἐφ' ἵππου, τοὺς Ἀποστόλους σε
» Κύριε, καὶ ἐλέξω χερσί σε ἡνίας αὐ» τῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἱππασία σου,
» τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι· Δόξα τῇ δυνά» μει σου Κύριε.

Ἐρήμῳ αἰκίᾳ, ἐγκαρτεροῦντας ὁρῶν ὁ ἐχθρὸς, ἀρεταῖς τε ποικίλαις ἐμπρέποντας, τοὺς ἀηττήτους Μάρτυρας ἐπυρπολεῖτο δεινῶς, τῷ φθόνῳ βεβλημένος, καὶ πρὸς παράταξιν ἐτρέπετο.

Ριζώσας τὴν πλάνην, ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ μαθηταῖς, πρὸς ἀλληλοφονίαν ἠρέθισε, τὰ τῶν βαρβάρων φῦλα ὁ Δράκων ὁ ὄλιος, δι' ὧν καὶ τῆς ἐρήμου, ἐξῶσαι τοὺς Ὁσίους ἠπείγετο.

Ἀγρίως τὰ κύκλῳ, περιλαβὼν ὡς ἐπόθησε, φυγαδεῦσαι μὲν τούτους οὐκ ἴσχυσε, τοὺς ἀηττήτους ὁ τῶν Δικαίων ἀντίπαλος· νικηθεὶς δ' ὁράτως, ὀφθαλμοφανῶς ἐπεστράτευσεν.

Ἰοῦ καὶ μανίας, ἐμπεπλησμένος ἐφώρμησε, σὺν τοῖς ὑπασπισταῖς ὁ ἀρχέκακος· θηριωδῶς δὲ τοῖς μακαρίοις ἐφήλατο· καὶ πληγαῖς ἀνηκέστοις, αἵματος λιβάδας ἐξέχεε.

Ρεούσης ἀπήτουν, ὕλης χρυσίου φθαρτοῦ θησαυρούς, οἱ τῇ γῇ τὰς ἐλπίδας ἐρείσαντες· οἱ δὲ γενναῖοι ἐν οὐρανοῖς ἀναθέμενοι, τὰς ἐλπίδας ἐδόων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς θῆρες ροπάλοις, ἀνηλεῶς καὶ τοῖς ξίφεσι, τοὺς Ὁσίους καὶ λίθοις ἠκίζοντο, τοὺς σφῶν προκρίτους καταμηνύειν κελεύοντες· ἀλλ' ἀνένευον πάντες, νόμῳ τῆς ἀγάπης νευρούμενοι. Θεοτοκίον.

Παρθένε καὶ Μήτηρ, σὺ Ἀποστόλων καλλώπισμα, καὶ Μαρτύρων Ἁγίων κραταίωμα, καὶ τῶν Ὁσίων καύχημά τε καὶ διάσωσμα, τῶν πιστῶς μελῳδούντων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ἑ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπί-
» στρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν
» σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Μυηθέντες ἀγάπης, Σῶτερ τὸν δεσμὸν τῆς τελείας οἱ Ὅσιοι, καὶ πεπαιδευμένοι, ὑπὸ σοῦ τὰς ψυχὰς προετίθεσαν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων, φίλων, τὸ σὸν ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἐλευθούσιον ζῦμα μιμούμενοι.

Ἄγαν ὑπὲρ τὴν φύσιν, τὴν ἐκ θελημάτων σαρκὸς γεννηθεῖσαν Χριστέ, τὸ διάταγμά σου, τοῦ θανάτου ἐφάνη στερρότερον· τῷ γὰρ σῷ στοιχοῦντες, Νόμῳ θανεῖν ὑπὲρ τῶν φίλων, εὐκλεῶς οἱ θεόφρονες εἵλοντο.

Ῥαντισθέντες ὑσσώπῳ, διὰ τοῦ Βαπτίσματος τῷ νοητῷ τῆς ψυχῆς, τοῖς οἰκείοις αὐθις, ἐρράντισθητε αἵματι Ὅσιοι· ἐν φρικῇ πυρὸς δέ, οἷα χρυσὸς δοκιμασθέντες, προσηνέχθητε ζῦμα εὐῶδες Χριστῷ. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σε κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς τὸν δυνάμενον σῴζειν με Κύριον, ἐκ
» βυθοῦ ἁμαρτιῶν ἐβόησα, καὶ ἐκ φθο-
» ρᾶς ἀνήγαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων οὐκ ἔπτηξαν, οἱ Θεράποντες Χριστοῦ· τὸν βίον γὰρ, διηνεκῶς μελέτημα, τοῦ θανάτου προκατέστησαν.

Ὑπονοοῦντες πλουτεῖν τοὺς ἀκτήμονας, ἀφειδῶς οἱ ἀσεβεῖς ἐκόλαζον, τοὺς τὰ φθαρτὰ μὲν ῥίψαντας, κτησαμένους δὲ τὰ ἄφθαρτα.

Ῥώμην ἀνίκητον ἀμφιασάμενοι, τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀθληταὶ ἐτρέψαντο, τοῦ νοητοῦ ἀλάστορος, καὶ βαρβάρων τὰ φρυάγματα. Θεοτοκίον.

Ὡς ἐπὶ κούφης νεφέλης ἐλήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ βασιλεύων Κύριος, τοῦ καθελεῖν Αἰγύπτια, χειροποίητα Πανάμωμε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀββάδων, τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν Μαύρων ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

Στίχοι.

Διπλοῦς στεφάνους χειρὸς ἐκ τοῦ Κυρίου,
Πόνων χάριν δέχεσθε, καὶ τῶν αἱμάτων.

Εἰκάδι Ἀββάδες ἐκ χθονὸς οὐρανὸν ἤλυθον εὐρύν.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ἐκ διαφόρων τόπων συναθροισθέντες, καὶ τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα προσαθεζόμενοι, ἐν ἀσκήσει πολλῇ, καὶ καλῇ πολιτείᾳ τὸν Θεὸν ἐθεράπευον. Ἀλλ' ὁ βασκαίνων καὶ φθονῶν διάβολος, καὶ μάλιστα τοῖς ἐν ἀρεταῖς, ἐξήγειρεν ἐπ' αὐτοὺς ἀθέους Αἰθίοπας, ἐλπίζοντας πλούτου περιουσίαν λαβεῖν. Ὡς δὲ ἀπελθόντες οὐδὲν εὗρον, τοὺς μὲν ἀποκεφαλίσαντες, τοὺς δὲ διχοτομήσαντες, ἄλλους δὲ κατακεντήσαντες, καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν ἐκχέαντες, καὶ διαφόρως ἀνελόντες, ἀπέκτειναν. Οἱ δὲ Ὅσιοι εὐχαριστοῦντες, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τῷ Κυρίῳ, ἀπολαβόντες τὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν ζωὴν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, δι' ἣν τούς τε ἀγῶνας τῆς ἀσκήσεως, καὶ τὸ μαρτύριον τῆς ἀθλήσεως προθύμως ὑπέμειναν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Νικήτα, Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν καὶ Ὁμολογητὴς, ἐν τῷ καιρῷ τῶν Εἰκονομά-

γων, ὑπῆρχεν Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος, οὐ μόνον πιστὸς ᾖ εὐλαβὴς καὶ ὀρθοδοξότατος, ἀλλὰ καὶ ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς, πολὺς τὴν γνῶσιν, πολὺς τὸν λόγον. Ὅθεν ἀναγκασθεὶς ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ τῶν ἱερῶν καὶ Θείων Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἐξορίαις καταδικάζεται, καὶ πειρασμοῖς ἀνυποίστοις καθυποβάλλεται· ἐφ' οἷς νοσήσας δεινῶς, παρέθετο τὴν ἁγίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων Γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀμισῷ, Ἀλεξανδρίας, Κλαυδίας, Εὐδοξίας, Ματρώνης, Ἰουλιανῆς, Εὐφημίας, καὶ Θεοδοσίας.

Στίχ. Δηλαὶ Γυναικῶν τῶν πεπυρπολημένων,
Ἀριθμὸς ἑπτὰ παρθένος τῶν Παρθένων.

Αὗται ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς· ὑφ' οὗ, διωγμοῦ κινηθέντος μεγάλου κατὰ τῶν Χριστιανῶν πᾶσα ἡλικία τῶν τὸν Χριστὸν ὁμολογούντων, διαφόροις βασάνοις καὶ ποικίλοις θανάτοις ἐξεκόπτετο. Ἐπεὶ δὲ ἐν Ἀμισῷ τῇ Πόλει τὸ αὐτὸ ἐπετελεῖτο παρὰ τοῦ Ἄρχοντος τῆς Πόλεως, καὶ αὗται αἱ ἑπτὰ πεπαρρησιασμέναι ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ Χριστιανὰς ἑαυτὰς ὁμολογήσασαι, καὶ τὸν Ἄρχοντα ὠμὸν καὶ ἀπάνθρωπον, καὶ ἐχθρὸν αὐτὸν ἀποκαλέσασαι, πρῶτον μὲν ἐκδύθεῖσαι ῥαβδίζονται· ἔπειτα τοὺς μαστοὺς ξίφει ἐκκόπτονται· μετὰ δὲ ταῦτα κρεμασθεῖσαι ξέονται, ἄχρι καὶ τῆς διαφανείας τῶν ἐγκάτων αὐτῶν· καὶ τελευταῖον εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεῖσαι, παρέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ῥοδιανὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Ῥοδιανὸς, ὡς ἐρυθρόν σοι ῥόδον,
Χριστὲ προσήχθη, τὸ σῶμα βεβαμμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀκύλας ὁ Ἔπαρχος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἄμωμον ἱερεῖον ὤφθης Ἀκύλα,
Τμηθεὶς ἀμώμῳ Δεσπότῃ διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Λολλίων πυγμαῖς βαλλόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Λολλίων ἔστηκε τὰς πυγμὰς φέρων,
Καὶ μὴ στεναγμὸν, μηδὲ μυγμὸν ἐκφέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐμμανουὴλ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ξίφει χεθήτω, καὶν κοτύλη φησί μοι,
Ἐμμανουὴλ πέφυκεν αἵματος μία.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σῶν πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ τῆς Χαλδαίας καμίνου, τὴν πανωλεθρον δύναμιν σβέσαντες, μορφῇ Ἀγγέλου συγκαταβάντος, τῷ Δημιουργῷ Νεανίαι » ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ καὶ αἰνετὸς, ὁ » Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπηνεώθησαν ἄμφω, τὰ πολέμια τῶν ἐναντίων στίφη, τῶν ὁρωμένων ᾗ ἀοράτων, ἐν τοῖς αἱσιμοῖς καθορῶντες τοὺς Μάρτυρας, ὑμνολογοῦντας· Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοὶ τῷ Χριστῷ νυμφευθέντες, καὶ τῷ ἔρωτί σου τιτρωσκόμενοι, τοῦ μόνου ὄντως ἠγαπημένου, γένος καὶ πατρίδα καὶ πλοῦτον ἠθετησαν, οἱ πρόσφυγές σου ὦ Ἀυτρωτὰ, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μιαιφονία βαρβάρων, οὐ μετέστησε τοὺς ἐραστάς σου Χριστὲ, τῆς ἐν ἐρήμῳ Θεολατρείας· τοὺς γὰρ ἀναιροῦντας τὸ σῶμα οὐκ ἔπτηξαν, τὰς σὰς κατέχοντες ἐντολὰς, ὡς ἀμεράδαντον Θεμέλιον.

Νόμον Θεόγραφον ἔνδον, ἐν πλαξὶ τῶν καρδιῶν ὑμῶν, Θεόθεν Μάρτυρες δεδεγμένοι, ἕνα ἐν Τριάδι Θεὸν ἐκηρύττετε, αὐτῷ βοῶντες· Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι δεῦτε ὑμνήσωμεν, τὴν Θείαν πύλην τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, τὴν Θεοτόκον ὡς ἀληθῶς, καὶ ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσεβείας ὄργανα, ἀλιόν μέλος· εὐσεβείας δὲ, αἱ Θεοφθόγγοι ἐκελάδουν φόρμιγγες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς » τοὺς αἰῶνας.

Οὐρανίαις τάξεσιν, ἡμιλλημένοι, οἱ ἰσάγγελοι, ὁλονύκτοις ἐν ἀγρυπνίαις ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Σταυρὸν ἀράμενοι, σοὶ τῇ Δεσπότῃ, ἀκολούθησαν, ὁλοψύχως οἱ Μάρτυρες ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥάβδοις συνθλαττόμενοι, λίθων νιφάδας, ὑφιστάμενοι, οἱ πανόλβιοι ἀρετῆς ἀντεί-

χοντο, Ὑμνεῖτε βοῶντες τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁλοτρόπως σῶμά τε, ψυχὴν καὶ πνεῦμα, καθηράμενοι, οἱ μακάριοι, τῷ Χριστῷ ἀνέμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ διττὴν ὑπόστασιν, σὲ βλασφημοῦντες, τὸν ἀμέριστον αἰσχυνέσθωσαν, ὡς τετράδα σέβοντες· ἡμεῖς γὰρ σε ἕνα τῆς Θείας, Τριάδος προσκυνοῦμεν.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ
» γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐ-
» ρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀν-
» θρώπων, τελεταρχίαι μεγαλύνουσι.

Ποικίλως γυμνασθέντες οἱ ἀθληταὶ, καὶ νικήσαντες τοῦ κοσμοκράτορος, τὰς μηχανὰς, ἰσχυναν ἀνδρείως καὶ εὐσεβῶς, βαρβαρικὴν ἀπόνοιαν, τούτων ὑπομείναντες τὰς ὁρμάς· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους, ἀπλοῦς ἐκ τοῦ δικαίου, ἀγωνοθέτου ἐκομίσαντο.

Ὑπαῖς καὶ ἐν σπηλαίοις ἀσκητικῶς, τὴν ζωὴν διελθόντες μακάριοι, ἄντρου φενοῦ, χάσματι καθειρχθῆτε ἀφεγγεῖ, πεφοινιγμένοι αἵμασι, καύσει τε πυρὸς καὶ τῇ ἐκ καπνοῦ, δεινῶς ἀποσμυχούσῃ, ἀτμίδι ἐκπνιγέντες, τροπαιοφόροι ἀπεφάνθητε.

Γυμνοῦμεν τοὺς ἀγῶνας ὑπερφυῶς, οὓς πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἠθλήσατε, νεανικῶς, ἀντικαθιστάμενοι τοῦ Χριστοῦ, ὡς στρατιῶται ἔνδοξοι· καὶ γὰρ ἐνικήσατε εὐκλεῶς· καὶ νῦν παρεστήκοτες, σὺν τάγμασιν Ἁγίων, τῷ πανυψίστῳ ἡμῶν μεμνήσθε.

Σὺν Σαββᾷ τῷ Πατρὶ καὶ Καθηγητῇ, ὡς ἀνόθευτα τέκνα μακάριοι, ἐν οὐρανοῖς, αἴγλης ἐμφορούμενοι τριλαμποῦς, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τῶν συμφοιτητῶν τε καὶ ὑμνητῶν, εἰρήνην δωρηθῆναι, κοινῶς ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ σωτηρίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὄφρυν καὶ Θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς βουλὰς τῶν κακοδοξούντων Δημιουργὲ, τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριζον ἀκράδαντον ὡς Θεός, τὸ κέρας ἀνυψώσας, ᾗ πίστει κραταιώσας· ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου Ἐπισκόπου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Κόσμου, τοὺς θορύβους ἐκφυγὼν, ἐν ἀταραξίᾳ παμμάκαρ, τὸν νοῦν ἐφύλαξας, μὴ περιπλανώμενον, μηδὲ ῥεμβόμενον, ταῖς τοῦ βίου συγχύσεσι, καὶ ταῖς τρικυμίαις, ἀλλ' ἀνατεινόμενον, καὶ ἄνω βλέποντα, πόθῳ, πρὸς τὸν ἄνω Δεσπότην, πρὸς τὸν εὐεργέτην τῶν ὅλων, ἀξιομακάριστε Ἰάκωβε.

Ἔξω, τῆς τοῦ κόσμου ταραχῆς, Πάτερ διεξάγων τὸν βίον, παθῶν ἐλεύθερος, γέγονας τῇ χάριτι, περιφρουρούμενος· ᾗ δαιμόνων τὰς φάλαγγας, ἀσκήσει συντόνῳ, καὶ Θείαις ἀστράψεσι, καταστρεφάμενος, χαίρων, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, ὧν τὴν πολιτείαν ἐκτήσω, περὶ τὸν Παντάνακτα καὶ Κύριον.

Ἔζης, ἔξω κόσμου καὶ σαρκὸς, ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα πάντα, ὡς τὴν ἀόρατον, δόξαν ἐνθυμούμενος, καὶ φανταζόμενος, τῆς σκηνῆς τὴν εὐπρέπειαν, τῆς ἐπουρανίου, καὶ τὴν ὡραιότητα, τὴν ἀκατάληπτον· ἧς νῦν, ἐμφορούμενος, σῶσαι, τοὺς πιστῶς τιμῶντάς σε Πάτερ, τὸν Χριστὸν δυσώπησον Ἰάκωβε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων, θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφὴ, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε, σπεῦσον, δυσωποῦμεν ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνος, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ ᾗ Θεοῦ σου, ταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, ᾗ ὀλολύζουσα· Οἴ μοι, Τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; Ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

Δεῦτε λαοὶ, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι δεδόξασται.

Τὸν φωτισμὸν, τοῦ σοῦ Δεσπότου Ἰάκωβε, ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος, κόσμου κατέλιπες, ἀχλυώδη ἀπάτην, καὶ τῆς ὑπερκοσμίου, δόξης ἐπέτυχες.

Σὺ τὸν Σταυρὸν, ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, τῷ σταυρωθέντι Ὅσιε, κατηκολούθησας, καὶ μονάσας πανσόφως, τὰ πάθη ἐγκρατείᾳ, Πάτερ ἐμείωσας.

Χωρητικὸν, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων σου, σκεῦος γεγένησαι, καὶ τῆς ἄνω πολίτης Σιὼν, καὶ κληρονόμος, μάκαρ Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ χωρητὸν γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀπεκύησας Κόρη· ὃν αἴτησαι σωθῆναι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς, ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ βίος σου τερπνὸς, ὁ λόγος ἔνθεος, ἀγάπης τῷ ἅλατι ἠρτυμένος, ἡ καρδίᾳ εὐκατάνυκτος· διὰ τοῦτό τε πίστει μακαρίζομεν.

Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, φανέντος σώματι, τὸν θεῖον σεβόμενος Χαρακτῆρα, διωγμοὺς Πάτερ ὑπέμεινας, καὶ κινδύνους καὶ πόνους παμμακάριστε.

Ὡς θῦμα καθαρὸν, σαυτὸν προσήγαγες, Κυρίῳ, νεκρώσει τῆς ἁμαρτίας, καὶ θυσίας ἀναιμάκτους αὐτῷ, Ἱεράρχης ὡς ἔννομος προσήγαγες.

Θεοτοκίον.

Χρυσοῦν ὡς ἀληθῶς, θυμιατήριον, καὶ στάμνον τοῦ θείου μάννα καὶ θρόνον, καὶ παλάτιον τερπνότατον, τοῦ Θεοῦ σε Παρθένε ὀνομάζομεν.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν ὡραιότητα τῶν διδαγμάτων σου, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν νοημάτων τῶν σῶν, καὶ οὓς ὑπέστης διωγμοὺς, σεπτὰ δι' Ἐκτυπώματα, Πάτερ ἐκπληττόμενοι, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε, Ἰάκωβε πανεύφημε, θυηπόλε τοῦ Κτίστου σου· διὸ σὺν ὑμνῳδίαις βοῶμέν σοι· Σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε.

Τῶν δακρύων τοῖς ῥεύμασι, διηνεκῶς λουόμενος παμμάκαρ, καθαρὸν δοχεῖον ὤφθης τοῦ Πνεύματος.

Ὁλονύκτοις δεήσεσι, τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος κοιμίσας, ἀπαθείας ὤφθης λύχνος ἀκοίμητος.

Ταπεινός τε καὶ μέτριος, καὶ συμπαθὴς ἀκέραιος καὶ σώφρων, Ἱεράρχα Ὅσιε ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ θλίψεων πάντας λύτρωσαι.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Δόξης ἐρῶν ἀληθοῦς, τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν Ὅσιε, περιφανῶς, Πάτερ ἐβδελύξω, καὶ γέγονας φωστὴρ, ταπεινοφροσύνης, ἐμπρέπων φαιδρότητι.

Ἀναστηλῶν σεαυτὸν, ταῖς ὁλονύκτοις προσευχαῖς ἵστατο, τῷ τῆς ψυχῆς, ὄμματι τὰς θείας, δεχόμενος αὐγὰς, Πάτερ Ἱεράρχα, θεόφρον Ἰάκωβε.

Ἐν ἐγκρατείᾳ πολλῇ, ἐν ἀγρυπνίᾳ ἐκτενεῖ Ὅσιε, ἐν προσευχῇ καὶ κακοπαθείᾳ, ἐζήτησας Θεὸν, τὸν σὲ πρὸς τὰς ἄνω, μονὰς μεταθέμενον.

Εὐξεινος Λέσχη Ποντίων Νάουσας Εθνικὴ Βιβλιοθήκη Αργυροδοπολίς

Θεοτοκίον.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς Ἀχραντε, ὡς συμπαθής, ἴασαι καρδίαν, ἡ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ, σαρκὶ πληγωθέντα, ἀρρήτως κυήσασα. Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, » τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας » σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ » Θεός με ἀνάγαγε.

Οἱ κρουνοὶ τῶν δακρύων σε Ὅσιε, θάλασσαν δεινῶν παθημάτων ἐξήραναν, ᾗ τὴν ἐκεῖ παράκλησιν, τῇ σεπτῇ σου ψυχῇ προεξένησαν.

Ἀνεξίκακος πρᾶος ἀκέραιος, ὅσιος ἡδὺς ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ φωτισμοῦ ἀνάπλεως, παναοίδιμε Πάτερ γεγένησαι.

Τῇ τῶν Θείων Ποιμένων ἡ μνήμη σου, Πάτερ συνδεδόξασται, οἷα Ποιμένος καλοῦ, Ποιμὴν σοφὲ Ἰάκωβε, ὡς ὁσίως τὴν ποίμνην ποιμάναντος, Θεοτοκίον.

Ὁ βουλήσει τὸ πᾶν ἐργασάμενος, μήτραν βουληθεὶς ἀπειρόγαμον οἴκησε, τοὺς τῇ φθορᾷ νοσήσαντας, ἀφθαρσίᾳ πλουτίσας ὡς εὔσπλαγχνος.

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου Ἐπισκόπου, τοῦ Ὁμολογητοῦ. Στίχοι.

Λύπας ἐνεγκὼν σῆς χάριν σκιᾶς, Λάγε,
Βίου σκιώδους Ἰάκωβος ἁρπάγη.

Κρύψαν ὑπὸ χθόνα εἰκάδ' Ἰάκωβον κατὰ πρώτην.

Οὗτος, τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπελθὼν, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, νηστείᾳ καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ ἑαυτὸν ἐκαθάρισεν· ὅθεν ἐπὶ τὸν Θρόνον ἄγεται τῆς Ἐπισκοπῆς, πολλοὺς διωγμοὺς ὑπομείνας, ὡς τοὺς Εἰκονομάχους ἐκτρεπόμενος. Ἐν τούτοις οὖν καρτερῶν, καὶ λιμῷ καὶ δίψει προσπαλαίων, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπὼν μετρουμένην,
Ζωὴν προπόντως εὗρεν οὐ μετρουμένην.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Θωμᾶς, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτῷ ἀρετὴν, καὶ ἄκραν σύνεσιν καὶ εὐλάβειαν, Διάκονος προχειρίζεται τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ Σακελλάριος ὑπὸ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, ᾧ ἐν Θαύμασι μεγίστου, Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ ἀοιδίμου καὶ μακαρίου Μαυρικίου. Καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ τε τοῦ Ἰωάννου, καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν ἀρχιερατεύσαντος Κυριακοῦ, προχειρίζεται Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἔτη τρία ᾗ μῆνας δύο τὸν Θρόνον ταύτης διῴδυνας· καὶ πολλὰ κατὰ τῶν αἱρέσεων ἀγωνισάμενος, καὶ τὰ ὀρθόδοξα δόγματα κρατύνας, καὶ τὸ Ποίμνιον καλῶς καὶ θεαρέστως ποιμάνας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φιλήμονος καὶ Δομνίνου.

Στίχ. Τμηθεὶς Φιλήμον, ᾗ Δομνῖνον τὸν φίλον,
Φιλεῖν κεφαλῆς τὴν τομὴν ἀπειράσω.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ τῆς μεγαλοδόξου Πόλεως Ῥώμης· ἐπὶ δὲ τὸν καιρὸν τοῦ διωγμοῦ ἀπιόντες ἐν Ἰταλίᾳ, κἀκεῖ κηρύττοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέφοντες ἐπὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ Πίστιν, ἐβάπτιζον. Διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν κρατηθέντες, καὶ τῷ τῆς χώρας προσαχθέντες Ἄρχοντι, καὶ μήτε καλακείαις μαλακισθέντες, μήτε δωρεῶν ὑποσχέσεσι, μόνον δὲ τὸν Χριστὸν ἐπικαλούμενοι, καὶ Θεὸν ἀνακηρύττοντες, γυμνοὶ ταθέντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τεσσάρων ἀφειδῶς τύπτονται· εἶτα ῥίπτονται ἐν φυλακῇ. Μετὰ ταῦτα τῆς φυλακῆς ἐκβληθέντες, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βηρίλλου, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Στίχ. Διπλᾶ Θανὼν εὗρατο Βήριλλος στέφη,
Ὡς κυριεύσας καὶ παθῶν καὶ δαιμόνων.

Οὗτος ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, ἐξ Ἀντιοχείας ἕλκων τὸ γένος· ἐν τῇ Δύσει δὲ γενόμενος μετ' αὐτοῦ, Ἐπίσκοπος Κατάνης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποστόλου προχειρίζεται. Καλῶς δὲ καὶ Θεοφιλῶς ποιμάνας τὸ ὑπ' αὐτὸν Ποίμνιον, καὶ Θαύματα παντοῖα ἐργασάμενος, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπέστρεψε πίστιν. Ἐξ ὧν ἐπιμνησθῆναι ἑνὸς δέον ἐστί. Πηγὴ ἦν κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον, πικρότατον ἔχουσα ὕδωρ, οὗ τὴν πικρίαν, τῷ Θεῷ προσευξάμενος, μετέβαλεν εἰς γλυκύτητα· ὅπερ ἰδών τις Ἕλλην, ἄκρως εἰδωλολάτρης, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ σὺν ἐκείνῳ ἕτεροι πολλοί. Ἐν τούτοις εἰς βαθὺ

γῆρας ἐλάσας, καὶ τὸν τοῖς Ἁγίοις πρέποντα ὕπνον ἀναπαυσάμενος, κατετέλη ἐν τῇ αὐτῇ Νήσῳ ἐντίμως, ἰάματα παρέχων τοῖς αὐτῷ μετὰ πίστεως προσιοῦσι, μέχρι τῆς σήμερον. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σεραπίων, ὁ ἀπὸ Σιδῶνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Δοὺς πάντα χερσὶν ἐνθεῶν Σεραπίων,
Τέλος δίδωσι καὶ τὸ Πνεῦμα Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δειρᾷ λα-
» τρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κα-
» τεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέ-
» σον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔ-
» ψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
» ἡμῶν.

Πολλοὺς διωγμοὺς, ἀνενδότους πειρασμοὺς Πάτερ ὑπέμεινας, Εἰκονομάχους ἐκτρεπόμενος, ὡς ζηλωτὴς ἐνδικώτατος, πάντας τοὺς ὁρῶντας φωτίζων, καὶ κραυγάζων Ἰάκωβε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστοῦ τὴν φρικτὴν, πασχουσίαν ἐννοῶν ἐν κατανύξει, πάντα τὸν βίον διετέλεσας, ἕως οὗ εὗρος μακάριε, κάθαρσιν πταισμάτων τελείαν, καὶ αἰωνίαν παράκλησιν, καὶ φωτισμὸν ἀληθινὸν, καὶ δόξαν ἄῤῥητον.

Ποιμένος Χριστοῦ, ἐν πραότητι ψυχῆς ὥφθης ἀρνίου· καὶ ὑπὸ τούτου ποιμαινόμενος, ποιμὴν προβάτων ἐν Πνεύματι, Πάτερ λογικῶν ἀνεδείχθης, σὺν αὐτοῖς μέλπων πάντοτε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρία σεμνὴ, ἀειπάρθενε Ἀγνὴ εὐλογημένη, καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἀμαρτανόντων ἡ λύτρωσις, σῶσόν με τὸν ἄσωτον, σῶσον, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
» γα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν ὑμνεῖτε,
» τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ καθαρώτατός σου νοῦς, καθαρᾶς προσομιλῶν φωτοχυσίαις, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν, ἐμῤῥόνως ἐξέκλινεν Ὅσιε, Χριστὸν ἀνυμνεῖτε, κραυγάζων εἰς αἰῶνας.

Πεπυρωμένα τὰ ἐχθροῦ, βέλη ἔσβεσας σοφὲ ταῖς ἐπομβρίαις, τῶν ἀπαύστων δακρύων· καὶ πυρωθεὶς τῇ Χριστοῦ, ἀγάπῃ παμμάκαρ κατέθελξας, τὰς ὑλομανούσας, τῶν ἡδονῶν ἀκάνθας.

Τοῦτο τὸ ποίμνιον σοφὲ, ὃ συνήγαγες ταῖς σαῖς διδασκαλίαις, καὶ τοὺς πίστει τελοῦντας, τὴν ἱερὰν καὶ σεπτὴν, καὶ πλήρη φωτὸς Θείαν μνήμην σου, φύλαττε εὐχαῖς σου, πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Ζῶσα ὑπάρχουσα πηγὴ, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀποτεκοῦσα, τὴν ψυχήν μου τακεῖσαν, τῆς ἁμαρτίας φλογμῷ, Παρθένε Θεοτόκε πότισον, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ
» πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Μετὰ πολλοὺς τοὺς κοπάτους, μετὰ πόνους μυρίους, ἱερώτατε καὶ Σιλίψεις ἀληθεῖς, πρὸς τὸν λιμένα κατέπαυσας, τὸν οὐράνιον φέρων, τὸν πλοῦτον τῶν ἐνθέων ἀρετῶν, ἱερώτατε Πάτερ, Ὁσίων ἰσοστάσιε.

Ἡμερινὸν ὡς ἀστέρα, ὡς τοῦ Πνεύματος οἶκον, ὡς ῥόδον εὐωδίας μυστικῆς, Πάτερ ὑπάρχον ἀνάπλεων, ὡς ὑψίκομον δένδρον, ὡς δόξης αἰωνίου κοινωνὸν, ὡς σοφὸν Ἱεράρχην, τιμῶμέν σε Ἰάκωβε.

Αἱ τῶν δακρύων λιβάδες, ἐν τῇ γῇ τῆς καρδίας, περιπόμεναι πλουσίως ἀληθῶς, φάγον ἐξέθρεψαν ὥριμον, τὰς ψυχὰς τῶν ἐν πίστει, τιμώντων σε ἐκτρέφοντα ἀεὶ, Ἱεράρχα Θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρίνειν, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ Συμεὼν σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστὲ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ ὁ κλεινὸς Ἰάκωβος.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.
Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἱερωσύνης στολαῖς ἠγλαϊσμένος, Θεῷ ἐλειτούργησας, καθάπερ Ἄγγελος, τῷ δι' ἡμᾶς ὕλῃ σώματος, ἐπιφανέντι, Θύων Βασίλειε μεγαλώνυμε· ἐντεῦθεν ὡς τέλειον, πρόβατον τέθυσαι, καὶ καθαρὸν θῦμα γέγονας, καὶ προσηνέχθης, νῦν εἰς τὸ ἄνω θυσιαστήριον· ὅθεν φωναῖς σε μακαρίζομεν, χαρμονικῶς καὶ βοῶμέν σοι· Ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀφαιρεθεὶς τὴν δορὰν κρίσει ἀδίκῳ, τοὺς πόνους ὑπήνεγκας ἀποσκοπούμενος, λῆξιν τὴν ἄπονον ἔνδοξε, καὶ τὰ βραβεῖα, τοῖς ἐναθλήσασιν ἀποκείμενα· πυρὶ δὲ φλεγόμενος, οἱά περ σίδηρος, οὐρανοχάλκευτον γέγονας, παμμάκαρ ξίφος, πάσας συγκόπτον ἐχθροῦ τὰς φάλαγγας· ὅθεν τιμᾷ σε πᾶσα σήμερον, τῶν εὐσεβῶν γλῶσσα χαίρουσα, καὶ αἰτεῖ δυσωπεῖν σε, τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς πόλεώς σου.

Ὡραϊσμένος τοῖς στίγμασι τοῖς Θείοις, εἰς πόλιν ἐκ πόλεως δέσμιος ἔτρεχες, καταδεσμεύων τὸν τύραννον, καὶ τὰς πορείας, τῶν σῶν βημάτων κατευθυνόμενος· καὶ δὴ πρὸς Καισάρειαν, πόλιν γενόμενος, ἐν ταύτῃ τέλος μακάριον, καθυπεδέξω· καὶ πρὸς τὴν Πόλιν τὴν ἐπουράνιον, στεφανηφόρος ἀνελήλυθας, καὶ Θεῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτι εἰς βάθη πολλῶν παραπτωμάτων, ἀθλίως κατήντησα ἐξ ἀμελείας μου, καὶ ῥᾳθυμίας ὁ δείλαιος, καὶ ἀπορίᾳ, καὶ ἀπογνώσει νυνὶ συνέχομαι· γενοῦ μοι βοήθεια, ἡ ἱλαστήριον, καὶ σωτηρία Πανάχραντε, παραμυθίαν, εὐμενεστάτην παρεχομένη μοι, σὲ ἱκετεύω, καὶ σοῦ δέομαι, καὶ προσπίπτω καὶ πίστει κραυγάζω σοι· Μὴ δειχθείην εἰς τέλος, τῷ ἀλάστορι ἐπίχαρμα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, ἣ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σοῦ τοὺς μεγίστους, Μάρτυς, εὐφημῶ πόνους. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀ» βύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα» Ὁρῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐ» βόα ἄσωμεν.

Σοῦ τὴν βασίλειον δόξαν Παμβασιλεῦ, ὁ κλεινὸς Βασίλειος, ἀγαπήσας σταθερῶς, ἐπὶ γῆς ἐνήλλαξε, δι' οὗ, Βασιλείας οὐρανῶν, ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ὁ ἀξιέπαινος βίος, ἡ καθαρά, πολιτεία ἔνδοξε, τῶν ἀγώνων ἡ τριβή, κληρονόμον ἔδειξε Θεοῦ, καὶ πολίτην οὐρανῶν σε ἀπεργάσατο.

Ὑποταγεὶς τῷ Κυρίῳ δι' ἀγαθῆς, πολιτείας πάνσοφε, καθυπέταξας ἐχθρὸν, καὶ πᾶσι συνέτριψας λαμπρῶς, ἀριστεύσας κατ' αὐτοῦ, Μάρτυς Βασίλειε.

Τῇ τῶν αἱμάτων πλημμύρᾳ τὸν νοητὸν, Φαραὼ ἐβύθισας, πανστρατὶ ὡς ἀληθῶς, καὶ πρὸς γῆν ἀνέδραμες σοφὲ, ἔνθα νέφος ἀθλητῶν, ἀεὶ εὐφραίνεται. Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενὴς, βουληθεὶς κατῴκησε, σοῦ τὴν ἄχραντον νηδὺν, καὶ βροτὸς ἐγένετο Ἁγνὴ, σῶσαι θέλων τοὺς βροτούς, δι' ἀγαθότητα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός » μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν » σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ » πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Ὑψώθης οἱά περ ἀμνὸς, ἐπὶ ξύλου τρισμάκαρ, τοὺς ξεσμοὺς ὑποφέρων, διανοίᾳ καθαρᾷ, καὶ καταράσσων ἐχθροῦ, τὰς ἐπάρσεις, σθένει Θείου Πνεύματος.

Στιγμάτων Μάρτυς καλλοναῖς, ὡραιότατος ὤφθης, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, διανοίᾳ καθαρᾷ, χαριστηρίοις φωναῖς, ἀναμέλπων, τῷ Ἀγωνοθέτῃ σου.

Μείζιστην εὔκλειαν ζητῶν, μεγαλόφρονι γνώμῃ, τοὺς μείζονας ἀγῶνας, ἐκαρτέρησας σοφέ, καὶ τὸ μεγάλως ἀεὶ, ἐπηρμένον, Μάρτυς ἐταπείνωσας.

Ἐνθέων φύλαξ πεφυκὼς, προσταγμάτων Θεόφρον, φυλακαῖς κατεκλείσθης, ὑπανοίγων τοῖς πιστοῖς, διδασκαλίας ὁδὸν, τὴν εἰς πλάτος, γνώσεως εἰσάγουσαν.

Θεοτοκίον.

Γνωρίσας πρόρρωθεν τὴν σὴν, σύλληψιν Ἡσαΐας, διὰ Πνεύματος Κόρη, διετράνωσεν αὐτὴν, βοῶν· Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, ἡ Παρθένος, τὸν Θεὸν συλλήψεται.

Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς Βασίλειος, τὴν Βασιλείαν Θεοῦ, ποθήσας ὑπήνεγκε, τὴν τῶν βασάνων πυράν, καὶ θάνατον ἄδικον· ὅθεν ἀθανασίας, ἀληθοῦς ἠξιώθη. Τοῦτον οὖν συνελθόντες, μακαρίσωμεν πίστει, πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ Θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς παθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν ζωτὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σε, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ηνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σε· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία Θεοπρεπῶς, μέλπει » ἀνακράζουσα· Ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν » Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Ἰδὼν ἀστράπτον σε, τὸ Θεῖον πρόσωπον, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ ὁ δυσσεβὴς, Μάρτυς κατεπλήττετο, καὶ ὡς τοῦ σκότους ὑπουργός, ἀναισθήτως ἐμωραίνετο.

Σοφίᾳ κρείττονι, καλλωπιζόμενος, τοὺς σοφοὺς τῶν Ἑλλήνων θεαρχικῷ, σθένει ἀπεμώρανας, καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, νίκης στέφανον ἀπείληφας.

Ἆθλα πάντοθεν, καὶ ἐξαρθρούμενον, ἐκραταίου σε Λόγος ὁ ἐν Σταυρῷ, ταυσθεὶς Βασίλειε, καὶ διὰ πάθους τοῖς πιστοῖς, δωρησάμενος ἀπάλειαν.

Οὐ σὺω δαίμοσιν, οὐ φρίττω θάνατον, οὐ κολάσεων εἴδη ὁ ἱερός, ἔκραζε Βασίλειος· ἕνα Θεὸν ὁμολογῶ, ἐν Τριάδι γνωριζόμενον.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε Δέσποινα, τὴν πολυύμνητον, εὐλογῶ σε Παρθένε, δι' ἧς βροτοί, πάντες εὐλογήθημεν, καὶ τῆς κατάρας ἀληθῶς, τῆς ἀρχαίας ἐλυτρώθημεν. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ Θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρ» θριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγα» σον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ τὸν ὄν» τως Θεὸν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων, ἀνακαλούμενον.

Σιδήρου βάρει καταχαυφθεὶς, ὡς τὸν ἐλαφρότατον ζυγὸν, Κυρίου φέρειν ἑλόμενος, τὸν κατὰ τοῦ Κτίστου τραχηλιάσαντα, ἐχθρὸν τὸν ἀλαζόνα, Μάρτυς κατέκαμψας.

Μετ' εὐφροσύνης τὰ σιδηρᾶ, Μάρτυς περικείμενος δεσμὰ, τόπους ἐκ τόπων διέδραμες, τούτοις ὡς ὁρμίσκοις ὡραϊζόμενος, Βασίλειε καὶ τέρπων, τὸν Ἀθλοθέτην σου.

Αἱμάτων ῥεύμασι σεαυτῷ, Μάρτυς ἐπικρώσας ἀληθῶς, Βασιλικὴν στολὴν ἔνδοξε, νίκης τε διάδημα περιθέμενος, Χριστῷ συμβασιλεύεις, χαίρων Βασίλειε.

Ῥωσθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Σταυροῦ, ἤνυσας μακρὰν καὶ χαλεπὴν, ὁδὸν δεινῶς ἐλαυνόμενος, μέλπων· Ἐν τρίβῳ τῶν μαρτυρίων σε, τερπόμενος καὶ χαίρων, Λόγε πορεύσομαι.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβὶμ, τὴν ὑψηλοτέραν οὐρανῶν, τὴν ὑπερτέραν τῆς κτίσεως, τῶν σοφῶν Μαρτύρων τὸ περιτείχισμα, τὴν μόνην Θεοτόκον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑφουμένην κα» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ » εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμὼν, βοᾷ σοι· Ἀνά» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Ὑψώθης τοῖς ἄθλοις σου, καὶ κατέῤῥαξας ἐχθρὸν, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, καὶ πρὸς Θεὸν μετέβης νικητικῷ, στεφηεὶς διαδήματι, ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀξιάγαστε.

Σταυρῷ τὸν τανύσαντα, τὰς παλάμας διὰ σέ, Μάρτυς σοφέ μιμούμενος, ἀνηρτήθης ἐν ξύλῳ καρτερικῶς, ξεσμοὺς ἐκαρτέρησας, τραυματίζων τὴν πλάνην σοῦ τοῖς τραύμασιν. Ἐ δεσμεῖς δεσμούμενος, τοὺς ἀσάρκους δυσμενεῖς, ὑπὲρ Χριστοῦ Βασίλειε· ἀπολυθεὶς δὲ ἐνδοξε τῆς σαρκός, εἰς τέλος διέλυσας, τὰς αὐτῶν κακουργίας Θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε Πανύμνητε, ἣν ὑμνοῦσι φρατιαὶ, ἐπουρανίων τάξεων, καὶ δυσωπῶ σε· Πάθη μου τῆς ψυχῆς, ἰάτρευσον Ἄχραντε, ἡ πυρὸς αἰωνίου ἐλευθέρωσον.

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

Σῶαν Προφήτης εἶπεν ἀλγεῖν κοιλίαν,
Τετρημένην δὲ Μάρτυς ἀλγεῖν οὐκ ἔφη.

Εἰκάδι δευτερίῃ Βασίλειος ἐτρήθη σούβλαις.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ Σατορνίνου Ἡγεμόνος Ἀγκύρας, Πρεσβύτερος ὢν τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Ἐκκλησίας. Διαβληθεὶς δὲ, παρέστη τῷ Ἡγεμόνι· καὶ ἐρωτηθεὶς ἐπὶ ξύλου ἀναρτᾶται, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ τῇ εἰσκτῇ ἐναποῤῥίπτεται· καὶ αὖθις τῆς φυλακῆς ἐκβληθείς, εὐτόνως ἐπὶ πολὺ ξέεται, καὶ σιδήροις πεδηθεὶς τῇ φρουρᾷ κατακλείεται. Μεθ' ἡμέρας δέ τινας, τῷ ἀποστάτῃ διερχομένῳ τῆς Ἀγκυρανῶν, προσάγεται δέσμιος ὁ Ἅγιος· καὶ ἐρωτηθείς, τῷ Κόμητι Φλαβεντίῳ λωροτομηθῆναι δίδοται, ὃ καὶ ᾗττον ἐπληροῦτο· καὶ δὴ πολλῶν λώρων ἀποσυρέντων, καὶ τῶν ὄπισθεν ἔμπροσθεν, καὶ τῶν ἔμπροσθεν ὄπισθεν κατὰ τῶν ὤμων τοῦ Μάρτυρος κρεμαμένων, λῶρον ἕνα ἀποσπάσας ὁ ἀδάμας, ἔῤῥιψε κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἡγεμόνος· ὁ δὲ, πυρωθείσαις σούβλαις κατακαῦσαι αὐτὸν ἐκέλευσε, καὶ διατρῆσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ καὶ τὰ νῶτα καὶ πάσας τὰς ἁρμονίας· οὐ γενομένᾳ, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιαι Μάρτυρες, Καλλινίκη καὶ Βασίλισσα, ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Καλλινίκην τέμνουσι σὺν Βασίλισσῃ,
Τὰς Καλλινίκους καὶ πόλου Βασιλίδας.

Ὁ Βασιλεὺς Τραϊανὸς καθ' ἑκάστην τοῦ ζῆν ὑπεξάγων τοὺς τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας, τὰ τούτων τίμια λείψανα ἐν ἀσέμνοις καὶ βεβήλοις τόποις ἐναπέῤῥιπτε. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἦσαν γυναῖκες πέντε, ἐν Ἀσκητηρίῳ τινὶ, Κανονικαὶ καλούμεναι, καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ τηροῦσαι, καὶ ἔργον μετὰ τῶν ἄλλων ἀπαραίτητον ἔχουσαι, τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα μύροις καὶ ὀθονίοις περιστέλλειν, καὶ ἀποτίθεσθαι ἐν τῷ αὐτῷ Ἀσκητηρίῳ. Τοῦτο μεμαθηκυῖα ἡ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ Συγατηρ Δροσὶς, οὕτω καλουμένη, προσῆλθε ταῖς αὐταῖς Γυναιξὶ, ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς καὶ ἐσθῆτα πολύτιμον, τῶν κουβικουλαρίων (κατακοιμιστῶν) ὑπνῳ συσχεθέντων, ἀξιοῦσα, συναπελθεῖν αὐταῖς εἰς ἀνάληψιν σώματος Ἁγίου.

Ἀδριανὸς δέ τις, σύμβουλος τοῦ Βασιλέως, καὶ μνήστωρ τῆς Δροσίδος, Αὐτοκράτωρ Δέσποτα, λέγει τῷ Βασιλεῖ, κέλευσον στῆναι φρατιώτας εἰς τὴν φυλακὴν τῶν βιοθανῶν, ἵνα γνῶμεν τίνες εἰσὶν οἱ τὰ σώματα αὐτῶν ἀποσυλοῦντες. Ὁ δὲ ἐπέτρεψε τοῦτο γενέσθαι· καὶ ἐπαγρυπνήσαντες οἱ φύλακες, ἐκράτησαν τὰς πέντε Κανονικὰς Γυναῖκας ἅμα τῇ Συγαστρὶ τοῦ Βασιλέως Δροσίδι· καὶ πρωΐας ἀναγαγόντες, παρέστησαν αὐτὰς τῷ Βασιλεῖ. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς τὴν Δροσίδα, ἐξέστη· καὶ ταύτην μὲν προσέταξε φυλάττεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ, εἴπως μετάμελος γένηται. Ἕνεκα δὲ τῶν πέντε Γυναικῶν Κανονικῶν, ἐκέλευσε κατασκευασθῆναι χώνην μεγάλην, καὶ ἐμβληθῆναι ἐν αὐτῇ τὰς ἱερὰς Γυναῖκας, καὶ σὺν αὐταῖς χαλκὸν ἱκανὸν, ἐφ' ᾧ, διὰ τῆς ἀναλύσεως ἀμφοτέρων, ἀναμιγῆναι τὸν χαλκὸν μετὰ τοῦ χοὸς τῶν Ἁγίων Γυναικῶν· καὶ διὰ τοιούτου χαλκοῦ κατασκευασθῆναι πυθμένας τῶν χαλκείων, τοῦ ἐκ καινῆς ἀνεγερθέντος δημοσίου λουτροῦ, τοῦ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀπολλωνίων ὀφείλοντος ἀναφθῆναι, καὶ ἐγκαινισθῆναι εἰς Θεραπείαν τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ Εἰδωλολατρῶν.

Τούτων δὲ γενομένων, καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων χωνευθεισῶν, κατεσκευάσθη τὰ χαλκεῖα· καὶ ἀνάψαντες τὸ λουτρὸν, ἐκήρυξαν πανταχοῦ λέγοντες· Ὅσοι φίλοι τῶν εὐμενῶν Θεῶν ὑπάρχετε, εἰσέλθετε εἰς τὰ τοῦ δημοσίου λουτροῦ ἐγκαίνια· καὶ εὐθέως συνέτρεχον ἅπαντες. Ὁ πρῶτος οὖν ὁρμήσας ἐν

χρῷ τῆς πρώτης Σύρας τοῦ λουτροῦ, χαμαὶ πεσών, τὴν ψυχὴν ἀπέρριψεν· ὡσαύτως καὶ ὅσοι μετ' ἐκεῖνον προσήγγισαν· οὐδεὶς γὰρ τὴν πρώτην Σύραν εἰσελθεῖν ἠδυνήθη. Τοῦτο δὲ μεμαθηκὼς ὁ Βασιλεύς, καὶ τοὺς τῶν Θεῶν αὐτοῦ λατρευτὰς προσκαλεσάμενος, Εἴπατέ μοι, φησί, μήπου ἄρα παρὰ τῶν Χριστιανῶν μαγεία τις γέγονεν; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐχί, Βασιλεῦ, ἀλλὰ τὰ γενόμενα χαλκεῖα ἐκ τῶν λειψάνων τῶν Κανονικῶν ἐκείνων Γυναικῶν τοῦτο πεποιήκασι· κέλευσον οὖν αὐτοῦ ἕτερα χαλκεῖα γενέσθαι, καὶ οὕτως ἕξει τὸ ἐνεργόν. Καὶ τούτου γενομένου, λέγει ὁ Ἀδριανὸς τῷ Βασιλεῖ· Κέλευσον, Βασιλεῦ, τοὺς προτέρους πυθμένας τῶν χαλκείων ἀναχωνευθῆναι, καὶ γενέσθαι ἐξ αὐτῶν στήλας γυναικείας γυμνὰς τῶν πέντε Κανονικῶν ἐκείνων, καὶ πρὸς ὄνειδος καὶ ἀτιμίαν αὐτῶν, ἐν τῷ δημοσίῳ λουτρῷ τῆς Βασιλείας σου αὐτὰς στῆναι· καὶ εὐθὺς προσέταξεν ὁ Βασιλεύς, καὶ γεγόνασι. Καὶ μετὰ τὸ στῆναι ταύτας, εἶδεν ὁ αὐτὸς κατ' ὕπνους πέντε ἀμνάδας ἀσπίλους, νεμομένας ἐν παραδείσῳ, καὶ ποιμένα φοβερὸν ποιμαίνοντα αὐτάς, καὶ λέγοντα τῷ Βασιλεῖ· Παρανομώτατε καὶ ἀσεβέστατε Βασιλεῦ, ἃς σὺ ἐνόμισας ἐξ ἀτιμίας ἱστᾷν, ὁ καλὸς, καὶ ἀγαθὸς Ποιμὴν ἀπὸ σοῦ ἀποσπάσας, τέθεικεν ἐν τόπῳ, εἰς ὃν μέλλει καὶ ἡ Δροσὶς καὶ ἄσπιλος ἀμνὰς καὶ σοῦ Θυγάτηρ ἐλθεῖν.

Ἔξυπνος δὲ γενόμενος, ἐμάνη ὁ δυσσεβὴς ὅτι μετὰ Θάνατον αἱ Ἅγιαι Γυναῖκες κατήσχυναν τὰς βουλὰς αὐτοῦ· καὶ κελεύει δύο κλιβάνους ἀναφθῆναι ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς Πόλεως, καὶ πυροῦσθαι ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας· προστίθησι δὲ καὶ ἐπιγραφὴν ἐν τοῖς κλιβάνοις, τύπον βασιλικοῦ προστάγματος ἐπέχουσαν, καὶ περιέχουσαν οὕτως· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, οἱ τὸν Ἐσταυρωμένον προσκυνοῦντες, ῥύσασθε ἑαυτοὺς μὲν πλείστων βασάνων, ἡμᾶς δὲ κόπων· καὶ ἕκαστος ἡμῶν βαλέτω ἑαυτὸν ἐν οἱῳδήποτε κλιβάνῳ ἀκωλύτως ἂν αἱρεθῇ. Τοῦ τοιούτου οὖν διακωδωνηθέντος προστάγματος, ἀκούσασα ἡ τοῦ Θεοῦ δούλη Δροσὶς, ὅτι ἕκαστος τῶν Χριστιανῶν, πόθῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ πίστει, ῥίπτουσιν ἑαυτοὺς ἐν τοῖς κλιβάνοις, ἀνατείνασα τὸ ὄμμα εἰς οὐρανοὺς, εἶπε· Δέσποτα Κύριε, Ἰησοῦ Χριστὲ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, εἰ σὸν θέλημά ἐστι σωθῆναί με, καὶ ἐκφυγεῖν τὴν μανιώδη Θρησκείαν Τραϊανοῦ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς, αὐτός μοι συνέργησον κρυφισθῆναι τοῦ νυμφῶνος Ἀδριανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν, ὅπου αἱ πέντε Κανονικαὶ, αἱ ἐμὲ ὁδηγήσασαι εἰς τὸν ῥῦθον σου· κοίμισον δὲ καὶ βαθεῖ ὕπνῳ τοὺς ἐμὲ φυλάσσοντας, ἵνα δυνηθῶ ἐκφυγεῖν.

Ταῦτα εἰποῦσα, καὶ τὸ βασιλικὸν τρῆμα ἀπολυμένη, ἐξῆλθεν ἀφοφητὶ, μηδενὸς νοήσαντος. Ἀπερχομένη δὲ, ἐφ' ᾧ ῥῆσαι ἑαυτὴν εἰς ἕνα τῶν κλιβάνων, διενενόητο καθ' ἑαυτὴν λέγουσα· Πῶς ἀπέρχομαι εἰς Θεὸν, μὴ ἔχουσα ἔνδυμα γάμου; Βάπτισμα μὴ λαβοῦσα, καὶ διὰ τοῦτο ἀκάθαρτος οὖσα; ἀλλὰ, Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ἰδοὺ κατέλιπον τὴν βασιλείαν μου διὰ σὲ, ἵνα με καταστήσῃς Συρωρὸν τῆς βασιλείας σου· σὺ οὖν ὁ δι' ἡμᾶς βαπτισθεὶς, βάπτισόν με ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Καὶ ὡς ταῦτα εἶπεν, ἐκβαλοῦσα ὅπερ ἐβάσταζε μύρον ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς, καὶ ῥίψασα ἑαυτὴν εἰς ἕνα τῶν καμαροειδῶν λάκκων, ἐβαπτίσατο, εἰποῦσα· Βαπτίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Δροσὶς, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ φυλάξασα ἑαυτὴν ἡμέρας ἑπτὰ, μετελάμβανε τροφῆς Ἀγγελικῆς. Φιλόχριστοι δέ τινες εὑρόντες, καὶ παραμείναντες, ἔμαθον τὰ περὶ αὐτῆς, οὕτω πάντα αὐτῆς διηγησαμένης. Τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ προσευξαμένη, ἐφ' ᾧ τι ἄρα διαπράξασθαι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Λυτῷ μόνῳ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ, καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτισμῷ τῆς Θείας χάριτος λαμπόμενος, τὸ σκότος τῶν κολάσεων διελήλυθας, γεγονὼς ἡμέρας κοινωνός, Σοφὲ ἀνεσπέρου, καὶ βοᾷς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ηδρασμένη ἐπὶ πέτραν Θείας γνώσεως, Θεόφρον ἡ καρδία σου, οὐ σεσάλευται, πειρασμῶν ἀνέμοις Ἀθλητὰ, βοῶσα τῷ πάντων Λυτρωτῇ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μωραινόμενος ὁ τύραννος προστάττει σε, λωροτομεῖσθαι ἐνδοξε, καὶ ὡς ἄσαρκον,

ὑπομένοντά σε καθορῶν, συνῆκεν οὐδόλως ἐμβοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς χρυσὸς ἐν τῇ καμίνῳ τῶν κολάσεων, ἐξελαμψας πυρούμενος, καὶ ἐκσφράγισμα, παθημάτων Θείων γεγονώς, ἐβόας Βασίλειε σοφέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκου ἀδιάφθορον, Παρθένε διαμένουσαν, κατανοοῦσα, τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι ὑπὲρ νοῦν, ἐβόας Σωτῆρι καὶ Θεῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν φλογὶ τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίοις Θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ ὁρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ » βουλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς » αἰῶνας.

Ὁλικῶς πρὸς τὸ Θεῖον, ἀνατεινόμενος, τοὺς τοῦ σώματος πόνους, ὄναρ λελόγισαι· ὅθεν πρὸς ζωήν, μακαρίαν καὶ ἄπονον, Μάρτυς ἀλληθόρε, γηθόμενος μετέβης.

Νευρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ, τοῦ Παντοκράτορος, σπαραγμοὺς ὑποφέρεις, σαρκὸς στερρότατα, καὶ τὸν δυνατὸν, ἐν κακῷ συμπνίγεις ἐχθρὸν, ῥείθροις σῶν αἱμάτων, Βασίλειε τρισμάκαρ.

Ὁ Βασίλειος κόσμος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τῶν παθῶν τοὺς Σωτῆρος, τὸ ἀπεικόνισμα, Μάρτυς ὁ στερρός, τῶν πιστῶν τὸ κραταίωμα, ὕμνοις εὐφημείσθω, Βασίλειος ὁ μέγας.

Ὑπερκόσμιον ὄξαν, καὶ φῶς ἀνέσπερον, οὐρανῶν Βασίλειον, στέφος ἀμάραντον, ἄλυπον ζωὴν, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, Μάρτυς μετὰ τέλος, εὑρεῖν κατηξιώθης.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ἀνθρώπων, γένος ἠξίωται, διὰ σοῦ Παναγία, Θεοχαρίτωτε· μόνη γὰρ ἡμῖν, τὸν Σωτῆρα ἐκύησας· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώπου ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ » τολμᾷ, Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν » ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σε, μακαρίζομεν.

Ἰδὲν Ἁγίων τερπνὰς λαμπρότητας, ἀπολυθεὶς σαρκὸς, κατηξιώθης πανόλβιε, καὶ Ἀγγέλων συνήφθης στρατεύμασι, μέλπων ἀεὶ σὺν τούτοις· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Τριὰς ἡ παντουργὸς, καὶ παντοδύναμος.

Ὡς φῶς παμμάκαρ, ὡς μέγας ἥλιος, ἐν οὐρανῷ, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας ὁρώμενος, ταῖς τῶν ἄθλων φεγγοβόλοις λάμψεσι, κ᾽ θαυματουργημάτων, Θείαις λαμπρότησι, πάντων καταυγάζεις τὰς ψυχὰς, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σαυτὸν τῶν ἄθλων ταῖς ὡραιότησι, πανευκλεῶς Θεόθεν Ἀθλοφόρε ὡράϊσας, καὶ Χριστῷ τῷ ὡραίῳ παρίστασαι, στέφος δικαιοσύνης, νῦν περικείμενος· ὅθεν σε τιμῶμεν οἱ πιστοὶ, ἐπαγάλλόμενοι.

Ἡ γῆ τῇ Θείᾳ ταφῇ ἡγίασται, τοῦ ἱεροῦ Βασίλειε καὶ Θείου σου σώματος· τῶν Δικαίων ἐσκίρτησαν πνεύματα, μέσον αὐτῶν τὸ πνεῦμα, σοῦ μάκαρ ἔχοντα· μεθ᾽ ὧν πάντων μέμνησο ἡμῶν, τῶν μεμνημένων σου.

Θεοτοκίον.

Φρικτὸς ὁ τρόπος ὁ τῆς λοχείας σου· Θεὸς γὰρ ἦν Παρθένε σαρκωθεὶς ὁ τικτόμενος· ὃν ἱκέτευε φρικτῆς κολάσεως, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, πίστει τιμῶντάς σε, Μῆτερ ἀπειρόγαμε σεμνή, ἀπολυτρώσασθαι.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἑκατὸν ἐννενηκονταεννέα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηραὶ προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἡδονὰς τὰς τοῦ σώματος, καὶ σαρκὸς τὸ δυσήνιον, τῷ κημῷ μακάριε καθυπέταξας, τῆς ἐγκρατείας ἐν χάριτι, νικήσας ὡς ἄριστος, πανοπλίαν τοῦ ἐχθροῦ, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν γέγονας, ποδηγὸς μοναζόντων ἐπομένων, τῷ πανσόφῳ σου καὶ Θείῳ, Νίκων κηρύγματι πάντοτε.

Ἀναλάμψας ὡς ἥλιος, ἐξ Ἔφας πανόλβιε, οἰκουμένην ἅπασαν κατεφώτισας, τῇ τῶν θαυμάτων λαμπρότητι, χορὸν ἐπαγόμενος, ὡς ἀστέρων φαεινῶν, ὁπαδῶν· μεθ᾽ ὧν ἤθλησας, καρτερώτατα, διὰ ξίφους τιμηθέντες, καὶ εἰς χεῖρας, τοῦ παντάνακτος Δεσπότου, ὑμῶν τὰ πνεύματα θέμενοι.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ γυμνότης οὐ μάστιγες, οὐχ ὁ βιαιότατος ὄντως θάνατος, ὑμᾶς ἀγάπης ἐχώρισε, Χριστοῦ ἀξιάγαστοι· ἀλλ' ὡς ἄρνες εἰς σφαγὴν, τῷ ποιμένι ἑπόμενοι, ἐκ τῆς δύσεως, πρὸς ἀνέσπερον λῆξιν οὐρανίου, Βασιλείας Ἀθλοφόροι, στεφανηφόροι ἐφθάσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρμακον, ἡ Θεὸν κυήσασα τὸν Σωτῆρά μου, καὶ τῶν δακρύων τὰ ῥεύματα, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδεκάστου τε κρίσεως, σύ μοι δώρησαι· καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρόμον, καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸν σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Νίκης σε μέλπω τὸν φερώνυμον μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἁβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, ϛαυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Νικήσας ἀσκητικοῖς παλαίσμασι, τὸν κακομήχανον, ἀθλητικαῖς ἐστέφθης καλλοναῖς· καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, Ὅσιε Νίκων τῶν τιμώντων σε.

Ἰσχύϊ τοῦ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἐνδυναμώσαντος, δυναμωθεὶς ἠρίστευσας τὸ πρὶν, ἐν πολέμοις μακάριε· καὶ νικητὴς γενόμενος, Χριστοῦ προστρέχεις τῷ Βαπτίσματι.

Κοσμεῖται τῷ μαρτυρίῳ ὅμιλος, μακαριώτατος, τῶν μαθητῶν σου πρότερον σοφὲ, λαμπρυνθεὶς ταῖς ἀσκήσεσι, καὶ ἐν διπλοῖς παλαίσμασι, διπλοῦς στεφάνους ἀνεπλέξατο.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε, συγκαταβάσεως, Ἀνατολὴν καὶ Ἥλιον καὶ φῶς, μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφυῶς γεγέννηκε, διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν Θεάνθρωπον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Στρατείαν πνευματικὴν, περιζωσάμενος ϛρατὸν ἔνθεον, Μάρτυς Χριϛοῦ ὥπλισας, πρὸς τὰ τῆς ἀθλήσεως σκάμματα.

Σταυρώσας ἀσκητικῶς, σάρκα πανένδοξε τὸ πρὶν ἔσπευσας, ἀθλητικαῖς μάστιξι, φάλαγγας δαιμόνων τροπώσασθαι.

Ἐῴας ὥς περ ἀστὴρ, Νίκων ἀπάρας πρὸς δυσμὰς ἔφθασας· ὅθεν θανὼν ἔδυσας, καὶ πρὸς τὸν Χριστὸν ἐξανέτειλας.

Θεοτοκίον.

Μαρτύρων δῆμος τὴν σὴν, ἀπεικονίσατο σφαγὴν Δέσποτα, ἐπεγνωκὼς Κόρης σε, ἐξ ἀπειρογάμου βλαστήσαντα.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Φῶς ἐπέλαμψε σοῦ τῇ καρδίᾳ, θείοις ῥήμασι τῆς σὲ τεκούσης· φωτισθεὶς δὲ τῷ Βαπτίσματι Ὅσιε, τῶν Μοναστῶν κατελέγης συστήματι, καὶ ποδηγὸς καὶ φωστὴρ ἐχρημάτισας, ἑπομένων σοι· μεθ' ὧν τὸν Χριστὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐνηδόμενος ταῖς θείαις φωτοχυσίαις, τὰ τῶν βασάνων ῥεύματα, ἄτρωτος διέβης, Νίκων ἀξιάγαστε, καὶ νίκης τὸν στέφανον, Μάρτυς ἐπαξίως ἀπείληφας.

Λαμπροτάταις διαπρέπων ἀνδραγαθείαις, ὡς ἀσκητὴς ἠγώνισαι, πάθη θανατώσας, πρότερον τοῦ σώματος, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τὰς δαιμονικὰς τρέπων φάλαγγας.

Παρεταξάσθε τῷ ὅπλῳ τῆς εὐσεβείας, τῷ δυσμενεῖ θεόφρονες, καὶ διὰ θανάτου, εὔκλειαν ἀθάνατον, εἰλήφατε φάλλοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπάρχουσαν τῆς κτίσεως ἀνωτέραν, ὁ Ποιητὴς ἠγάπησεν, ὦ Παρθενομῆτορ, δείξας σε Μητέρα αὐτοῦ, ἣν καὶ λιτανεύουσι, δῆμοι Ἀθλητῶν εὐπρεπέστατα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Νῦν Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ταῖς θείαις τῆς μητρὸς, εὐπειθῶν παραινέσεσι, τὴν δύναμιν Νίκων ἔσχες, τοῦ Σταυροῦ ἐν πολέμοις, μυούμενος τὰ κρείττονα.

Ὁ βίος σε φωτὶ ἀρετῶν πυρσευόμενος, τὴν ἄθλησιν ὡς περ κόσμον, εὐπρεπέστατον ἔχει, θεόφρον πανσεβάσμιε.

Νόμοις θεαρχικοῖς, εὐπειθοῦντες οἱ Μάρτυρες, ἠρίστευσαν, καὶ ἀνόμους, θεϊκῇ συμμαχίᾳ, ἀνδρείως ἐτροπώσαντο.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, ἐγέννησας ὑπὲρ χρόνον, ἀγαθότητος πλούτῳ, γενόμενον Παναμῶμε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' ὀπτῆς, ἐκ τῆς » πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Ἐφάς, ὡς πολύφωτος ὥρμησας ἥλιος, ὡς περ ἀστέρας θεόφρον, μαθητῶν χορὸν ἐπαγόμενος, καὶ τὴν θυσίαν, ταῖς ἀκτῖσιν ὑμῶν ἐφωτίσατε.

Ῥανίσι, τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς κατέκλυσας, πολυθείας θαλάσσας, καὶ βυθῷ ἀγώνων ἀπέπνιξας, τῆς κακίας, τὸν δεινὸν εὑρετὴν καὶ παμπόνηρον.

Ὡς κρίνα, ἀρετῶν ἐν λειμῶνι ἠνθήσατε, καὶ ὡς ἡδύπνοα ῥόδα, τὰς ἡμῶν καρδίας μυρίζετε, Μαρτυρίου, καλλοναῖς Ἀθλοφόροι θεόπνευστοι.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε, τοῦ Θεοῦ καὶ παλάτιον ἔμψυχον, τῶν Ἀθλοφόρων χορεία, ἐπιγνοῦσα δέσποινα λιτανεύει, σὲ τὴν μόνην, γυναικῶν ἀραμένην τὸ ὄνειδος.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νίκωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν, ἑκατὸν ἐννενηκονταεννέα Μαρτύρων.

Στίχοι.

Νίκης στέφανον εὐτρεπίζει σοι, Νίκων,
Βραβεὺς φεφάγων· ἔνθκε λοιπὸν τῷ ξίφει.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ Νίκων ξίφει κράτα δῶκε.
Εἰς τοὺς αὐτοῦ Μαθητάς.

Στίχ. Ἑνὸς ὄντος τέσσαρας Συμμαρτύρων.
Διὰ ξίφους τέμνουσι πεντηκοντάδας.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Νίκων ὑπῆρχε κατὰ τοὺς καιροὺς Κυντιανοῦ Ἡγεμόνος, ἐκ τῆς τῶν Νεαπολιτῶν χώρας ὁρμώμενος, ὡραῖος τὸ κάλλος, καὶ τὴν ὄψιν λαμπρὸς, καὶ φοβερὸς ἐν πολέμοις, πατρὸς μὲν Ἕλληνος, μητρὸς δὲ Χριστιανῆς. Πολέμου δὲ συγκροτηθέντος μεγάλου, καὶ σφοδροῦ ἀγῶνος ἐνστάντος, τῶν τῆς μητρὸς παραινέσεων ὁ μακάριος μνησθείς, καὶ βαλὼ στεγάσας, καὶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ βοήθει μοι, ἐπειπὼν, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου ἑαυτὸν τειχισάμενος Σταυροῦ, μέσον τῶν πολεμίων ἐλαύνει· καὶ οὓς μὲν μαχαίρᾳ παίων, οὓς δὲ δόρατι βάλλων, οὐ πρότερον ἀνῆκεν, ἕως οὗ πάντας ἐτροπώσατο, καὶ φυγάδας ἐποίησε. Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, ἐπεὶ κατὰ ῥοῦν αὐτοῖς τὰ τοῦ πολέμου προῄει, μετὰ πάντων καὶ αὐτὸς τὸν ἴδιον οἶκον καταλαμβάνει· καὶ τῇ μητρὶ τὰ τοῦ συμποῦ προσαναλεῖς, ἐπὶ τὰ μέρη Κωνσταντινουπόλεως ἔπλει.

Φύσας δέ τινα Νῆσον, καλουμένην Χίον, προσβάλλει τῷ ταύτης ὄρει· καὶ ἐπιμείνας ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ προσευχαῖς σχολάζων, εὐαγγελίζεται ὑπὸ θείου Ἀγγέλου κατελθεῖν εἰς τὸν αἰγιαλὸν μετὰ τῆς ῥάβδου, ἣν παρέσχεν αὐτῷ ὁ φανείς. Καὶ καταλαβὼν τὸν αἰγιαλὸν, καὶ εὑρὼν πλοῖον, ἀνῆλθεν ἐπ' αὐτῷ, καὶ διὰ δύο ἡμερῶν καταλαμβάνει τὸ τοῦ Γάνου ὄρος. Καὶ κατὰ συγκυρίαν παρέστη αὐτῷ Ἐπίσκοπος ἐν σχήματι Μοναχοῦ· καὶ ἐπιλαβόμενος αὐτοῦ τῆς χειρὸς, ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς ὃ αὐτὸς κατῴκει σπήλαιον· καὶ κατηχήσας αὐτὸν εἰς

Τ:p. S. Georgio.

τὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐβάπτισεν ὄνομα, μεταδοὺς αὐτῷ καὶ τῶν Ἁγίων Μυστηρίων· καὶ μετὰ χρόνους τρεῖς, χειροτονεῖ αὐτὸν Πρεσβύτερον, ἔπειτα Ἐπίσκοπον.

Πάντων δὲ τῶν συνελθόντων Μοναχῶν τὴν προστασίαν ἀναδεξάμενον, ἑκατὸν ἐννενήκοντα ὄντων τὸν ἀριθμὸν, εἰς Μιτυλήνην μετὰ πάντων ἔρχεται· ἐκεῖθεν πρὸς Ἰταλίαν ἀπαίρει· καὶ τὴν μητέρα θεασάμενος, καὶ θανοῦσαν αὐτὴν κηδεύσας, τὴν Σικελίαν καταλαμβάνει, καὶ τὸ τοῦ Ταυρομενίου ὄρος οἰκεῖ μετὰ καὶ ἄλλων ἐννέα. Ὁ δὲ Ἡγεμὼν τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον μαθὼν, αὐτίκα παρέστησεν ἅπαντας ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἐρωτηθέντες, ἐπ' ἐδάφους τείνονται, καὶ πληγαῖς κατακόπτονται, καὶ τελευταῖον τελειοῦνται τῷ ξίφει. Ὁ δὲ Ἅγιος Νίκων τείνεται ἐκ τεσσάρων, καὶ λαμπάσιν ὑποκαίεται, καὶ ὑποζυγίοις δεσμεῖται, καὶ κατὰ γῆν σύρεται, καὶ κατὰ κρημνοῦ ὠθεῖται, καὶ τὸ στόμα λίθοις τύπτεται, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτέμνεται, καὶ, τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ Μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δομέτιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ δεινὸν οὗτος εἰσορῶν σπαθηφόρος,
Ὀργᾷ κατοῖσαι τὴν σπάθην Δομετίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ, εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
» φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὑπὲρ χρυσίον, δοκιμασθεὶς θεόφρον τοῖς αἰκισμοῖς, πύργος, ἀρετῆς ἐφάνης τὰς ἐμβολὰς, τῶν δαιμόνων ἀπωθούμενος, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Μετὰ τὸ τέλος, ἀπορρίφέν σου σῶμα Μάρτυς κρυφῇ, θείας, ἰαμάτων πέμπον μαρμαρυγὰς, ἀπελαύνει λώβην δαίμονος, τοῦ σὲ κατάδηλον, διὰ θείου ποιήσαντος Πνεύματος (*).

Ὅλος ταῖς θείαις, ἐνηδυνθεὶς παμμάκαρ νεύσεσι, σῶμα, αἰκισμοῖς παρέδωκας καρτερῶς· στεφηφόρος γὰρ παρίστασθαι, τῷ Παντοκράτορι, ἐν οὐρανοῖς ἐπόθησας ἔνδοξε.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι τὸ ἔσχατον τοῦτο κῶλον, διὰ θείαν ποιήσαντος δύναμιν.

Νομεὺς προβάτων, τῶν λογικῶν τὴν μάνδραν Πάτερ σοφὲ, λύκων, νοητῶν ἐτήρησας ἀβλαβῆ, καὶ σὺν τούτοις πρὸς οὐράνιον, μονὴν ἐσκήνωσας, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων παρίστασθαι.

Θεοτοκίον.

Μὴ διαφθείρας, τὴν παρθενίαν ὅλως Μῆτερ τὴν σὴν, Λόγος, τοῦ Πατρὸς ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοὶ, καὶ Μαρτύρων ἐπεσπάσατο, χορὸν ἀοίδιμον, Θεοτόκον ἁγνήν σε κηρύττοντα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀνύστακτον φέρων τὸν πυρσὸν, τὸν τῆς καρδίας σου, ἐπαρδευόμενον, δακρύων νάμασιν Ὅσιε, καὶ ἀθλήσεως ἐν αἵμασιν, εἰς ἀχειρότευκτον βοῶν, παστάδα νῦν κατοικεῖς, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κόσμος Ἀσκητῶν καὶ Ἀθλητῶν, ἐδείχθης Ὅσιε· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, ἐπευδοκίμησας τρόπαια, καταπλήττοντα διάνοιαν, κατὰ τοῦ μόνου δυσμενοῦς Νίκων στησάμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αἵμασι κατήρδευσας ψυχὰς, πρὸ ζῆλον ἔνθεον, ἐγείρας Ὅσιε· στιγμάτων ξίφεσιν ἐπλήξας, τῶν δαιμόνων τὴν παράταξιν, ἐπαληθεύουσαν ἐν σοὶ τὴν κλῆσιν δείξας βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτόκιον.

Ῥῆξον τὸν κλοιόν μου τὸν βαρὺν, τῶν παραπτώσεων, ἡ ἀνορθώσασα, Ἀδὰμ τὴν ἔκπτωσιν Ἄχραντε, τῇ κυήσει σου πανύμνητε, καὶ φωταγώγησον βοᾶν ἐν καθαρῷ λογισμῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἴδε σε στιγμάτων τῷ κάλλει, διηνθισμένον καὶ πορφύραν, ἐκ μαρτυρικῶν σου αἱμάτων, ὁ στεφοδότης περιβαλλόμενον, καὶ σὺν αὐτῷ κατῴκισε, Νίκων ἐνθέως ἀγαλλόμενον.

Ὡς περικαλλής σου ὁ πόθος, ὃν πρὸς τὸν Κύριον ἐκτήσω, Νίκων καὶ θερμός σου ὁ πόθος, πυρὶ τῷ θείῳ ἀναφλεγόμενος, καὶ θαυμαστὴ ἡ ἄθλησις, τοῖς οὐρανίοις σε συνάψασα.

Σὲ τῆς Ἐκκλησίας ἐν ὕψει, ἥλιον μέγαν κεκτημένοι, δῆμος Ἀθλητῶν ὡς ἀστέρες, φωτὶ τῷ θείῳ περιχεόμενοι, ἀκτινοβόλοις λάμψεσι, τὴν οἰκουμένην καταυγάζουσιν.

Ἤρθης πρὸς μονὰς ἀκηράτους, χορὸν διπλῆς ἑκατοντάδος, Μάρτυς Ἀθλητῶν παραστήσας, τῷ ϛεφοδότῃ· μεθ' ὧν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων σήμερον, τὸ ἱερὸν ὑμῶν μνημόσυνον. Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ὤφθης, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ τεχθέντος, ὃν ἀδιαλείπτως δυσώπει, φωταγωγῆσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ Θεοτόκον πάναγνε, Παρθενομῆτος καταγγέλλοντας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΔ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ἱ. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κεκρυμμένον μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον, Γαβριὴλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ σὲ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιστερὰν, καὶ τοῦ γένους ἀνάκλησιν, καὶ βοήσει σοι, Παναγία τὸ, Χαῖρε· ἑτοιμάζου, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σοῦ ταῖς λαγόσιν εἰσδέξασθαι. Δίς.

Φωτοφόρον Παλάτιον, ἡτοιμάσθη σοι Δέσποτα, ἡ νηδὺς ἡ ἄφθορος τῆς Θεόπαιδος· δεῦρο πρὸς τοῦτο κατάβηθι, οἰκτείρας τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθὲν, καὶ δουλείᾳ κρατούμενον τοῦ ἀλάϛορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρώην ἀπολέσαν, καὶ τὴν σὴν σωτηριώδη, προσαναμένον κατάβασιν.

Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σὲ Παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται καὶ βοήσει σοι· Χαῖρε κατάρας λυτήριον, πεσόντων ἀνόρθωσις· χαῖρε μόνη ἐκλεκτὴ, τῷ Θεῷ χρηματίσασα· χαῖρε ἔμψυχε, τοῦ Ἡλίου νεφέλη ὑποδέχου, τὸν Ἀσώματον ἐν μήτρᾳ, τῇ σῇ οἰκῆσαι θελήσαντα. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τῇ Κεχαριτωμένῃ σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε· μὴ καταπλαγῇς τῇ ξένῃ μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσῃς· Ἀρχάγγελος εἰμί· ὄφις ἐξηπάτησεν Εὔαν ποτέ· νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξῃ τὸν Κύριον Ἄχραντε.

Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰ δὲ οὐ τελεῖται Λειτουργία, ψάλλομεν εἰς τὸν Στίχον τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, οἷον βούλει.

Ἀπολυτίκιον προεόρτιον. Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια, τὴν προεόρτιον ᾆσαι προτρέπεται· ἰδοὺ γὰρ Γαβριὴλ παραγίνεται, τῇ Παρθένῳ κομίζων τὰ εὐαγγέλια, καὶ πρὸς αὐτὴν ἐκβοήσεται· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ αἱ γ' μεγάλαι μετάνοιαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες· ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ Τριῳδίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν, εἰς ϛ'.

Ποίημα Γεωργίου· οἱ δὲ, Θεοφάνουε.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, ϛαυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ὁ κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι, ὥς περ αἰσθόμενος (*), τὴν τοῦ Κυρίου κάθοδον ἐν σοί· διὰ σπλάγχνα ἐλέους γὰρ, ἐξ οὐρανοῦ κατέρχεται, γαστρὶ Παρθένου σωματούμενος.

Ἰδού σοι τῇ Βασιλίδι στέλλεται, θεῖος Ἀρχάγγελος, τοῦ Βασιλέως πάντων καὶ Θεοῦ, προμηνύσαι τὴν ἔλευσιν, καὶ προσφωνήσει Χαῖρέ σοι, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ Προπάτορος.

Ἡ στάμνος ἡ φωταυγὴς καὶ πάγχρυσος, διευτρεπίσθητι, πρὸς εἰσδοχὴν τοῦ μάννα

(*) Τὸ ἐνταῦθα, ὥς περ αἰσθόμενος, καθὼς καὶ ἔμπροσθεν, ᾠδῇ ζ'. Τροπ. β'. ὥς περ ἐπαισθόμενος Κόρη, εὑρίσκεται σχεδὸν τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸν Προεόρτιον Κανόνα τῆς Μεταμορφώσεως, ᾠδῇ θ'. Τροπ. α'. ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα νῦν προαισθόμενος. Ἀλλ' ἐκεῖνος ἐστὶν ἀνώνυμος· δύναταί τις ἆρά γε εἰκάσαι ἐκ δύο μόνον λέξεων, ὅτι κἀκεῖνος ποίημά ἐστι τοῦ αὐτοῦ Ὑμνογράφου, οὗ τινος καὶ ὁ παρὼν, Γεωργίου δηλαδὴ, ἢ Θεοφάνους.

τῆς ζωῆς· ἐπὶ σὲ γὰρ ἐλεύσεται, διὰ φωνῆς Ἀγγέλου σοι, ὑπερφυῶς εἰσοικιζόμενος.

Ἀγάσει σοῦ τῆς Ἁγνῆς οἰκίζεσθαι, μέλλει ὁ Κύριος, ὁ κατοικῶν ἀεὶ τοὺς οὐρανούς· οὐρανῶσαι γὰρ ἔρχεται, τῶν γηγενῶν τὸ φύραμα, τοῦτο σαφῶς ἐπενδυσάμενος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ » καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα» τρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἐστιν » Ἅγιος, πλὴν σοῦ φιλάνθρωπε.

Γῆ τὰς ἀκάνθας, τῶν παθῶν λυπηρῶς ἡ βλαστήσασα, σκίρτα χόρευε· ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς ὁ ἀθάνατος, κατάρας ἐξαίρων σε, νῦν ἐπελεύσεται.

Ὄρος Θεῖος πόλος, ἑτοιμάζου Παρθένε ἀμόλυντε· ἐπὶ σὲ γὰρ ὁ Θεὸς, ὡς ὑετὸς καταβήσεται, ξηραίνει τὰ ῥεύματα, τῆς παραβάσεως.

Τόμος ὁ Θεῖος, εὐτρεπίζου· Πατρὸς τῷ δακτύλῳ γάρ, ἐγγραφήσεται ἐν σοὶ, ὁ Θεῖος Λόγος σαρκούμενος, τὴν ἐξ ἀλογίας μου, λύων παράβασιν.

Χρυσῆ λυχνία, ὑποδέχου τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἀναλάμπον διὰ σοῦ, καὶ φῶς τῷ κόσμῳ δωρούμενον· δι' οὗ τῶν κακῶν ἡμῶν, σκότος λυθήσεται.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Σήμερον ἅπασα, κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ Χαῖρέ σοι, φάσκει ὁ Ἄγγελος· εὐλογημένη σὺ Ἁγνὴ, τοῦ Χριστοῦ Μήτηρ ἀχράντε. Σήμερον τοῦ ὄρους, ἀναυροῦται τὸ φρύαγμα· ἀρᾶς γὰρ διαλέλυται, ὁ δεσμὸς τοῦ Προπάτορος. Διὸ σοι καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ » Σταυροῦ τὸν Ἰλιον, τῆς δικαιοσύνης, » ἕστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγά» ζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ Μυστήριον τὸ πάλαι πρὸ τῶν αἰώνων, προορισθὲν φανέρωσιν, ἄρχεται λαμβάνειν· γῆ καὶ τὰ οὐράνια, συμφώνως εὐφράνθητε, καὶ χαρμονικῶς ἀλαλάξατε.

Τὸ Παλάτιον τὸ μέγα τοῦ Βασιλέως, τῶν ἀκοῶν διάνοιξον, τὰς Θείας εἰσόδους· ἤδη γὰρ ἐλεύσεται, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, καὶ κατασκηνώσει ἐν μέσῳ σου.

Τῆς Προμήτορος τὸν ὄλισθον ἀνορθώσων, ὁ λυτρωτὴς ὀρθήσεται, ἐν ἀπειρογάμῳ, μήτρᾳ οἰκιζόμενος. Αὐτῷ μελῳδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐβακούμ σε προηγόρευσε πάλαι Ὄρος, ταῖς ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ φανεροῦσθαι, μέλλει ὁ Θεὸς ἡμῶν, Παρθένε πανάμωμε, μόνη τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ» θας· φῶς ἁγίων ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὡς ἄσπιλε Ἄμνας, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν μήτραν σου ὑπεισδύναι, κατεπείγεται αἵμων, ἡμῶν τὰ ἁμαρτήματα.

Βάτος ἡ μυστικὴ, μετ' ὀλίγον ἀνθήσειεν, ὡς γέγραπται, Θεῖον ἄνθος, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ῥίζης, ἡμῖν εὐφραινόμενον.

Ἀγγέλου τῇ φωνῇ, πιανθεῖσα ὡς ἄμπελος, πρὸς βλάστησιν ἑτοιμάζου, τοῦ πεπείρου Παρθένε, καὶ ἀκηράτου βότρυος.

Μέγιστε Προφητῶν, Ἡσαΐα εὐφράνθητι· Παρθένος γὰρ ἐν προέφης, ἐν γαστρὶ συλλημβάνει, Βουλῆς Ἄγγελον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, » ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων » λύτρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς » πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Χαῖρέ σοι, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος φθέγγεται· τὴν γὰρ χαρὰν ἐν γαστρί σου, συλλαμβάνειν μέλλεις ἀνερμηνεύτως, ἣν ἡ Εὔα, παραβᾶσα Παρθένε ἀπώλεσεν.

Οὐ φλέξει, μὴ θελήσασα ὅλως τὴν μήτραν σου, πῦρ τῆς Θεότητος Κόρη· ἡ γὰρ βάτος πάλαι σὲ προετύπου, καιομένη, οὐδαμῶς φλεγομένη δὲ Πάναγνε.

Τὸ Ὄρος, Δανιὴλ ὁ προεῖδεν ἐν Πνεύματι, χαῖρε Παρθένε· ἐκ σοῦ γάρ, ὁ νοητὸς λίθος ἀποτμηθήσεται, καὶ συντρίψει, τῶν δαιμόνων τὰ ἄψυχα ξόανα.

Εἰρήνης, ὁ Βασιλεὺς ἐν σοὶ ἐπελεύσεται, τοῦ διὰ σοῦ εἰρηνεῦσαι, τοὺς πολεμηθέντας καὶ ἡττηθέντας, Θεομῆτορ, πονηρᾷ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπελεύσει Πνεύματος, τοῦ Παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον

φωνῇ, τοῦ Ἀρχαγγέλκ συνελαβες, Θεοκυήτορ, Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτέμωνος, Ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισσιδείας.

Στίχοι.

Τὴν σάρκα ῥίψας, ὡς ἔλυτρον, Ἀρτέμων,
Οὐ γῆς ἔχων τι στέλλεται τὴν πρὸς πόλον.

Εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτῃ ἐδέξατο Ἀρτέμον Ἐδέμ.

Οὗτος ὁ μακάριος τὴν Σελεύκειαν πατρίδα καὶ πόλιν ἔσχεν, ἐν αὐτῇ καὶ γεννηθεὶς καὶ τραφείς. Τοῦ δὲ μακαρίου Ἀποστόλου Παύλου τὰ ἐκείσε καταλαβόντος, οὐκ ἦν τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι, ἀλλά γε τοῦτον Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον τοῦ λαοῦ προεστήσατο. Καλῶς οὖν καὶ θεαρέστως τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ὁδηγήσας, γέγονε πᾶσι τοῖς χρείαν ἔχουσι λιμὴν σωτήριος, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν προνοητής, καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός. Ἐν τούτοις καλῶς πολιτευσάμενος, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμωνος, Πρεσβυτέρου Λαοδικείας.

Διοκλητιανοῦ βασιλεύοντος ἐν Ῥώμῃ, ἀπεστάλη εἰς τὰ μέρη τῆς Λαοδικείας Κόμης τις, Πατρίκιος ὀνόματι, ᾧ ἐποίει καθὼς προσετάγη. Σισίνιος δὲ, ὁ τοῦ τόπου Ἐπίσκοπος, μετὰ Ἀρτέμωνος Πρεσβυτέρου, καί τινων ἄλλων Χριστιανῶν, εἰσῆλθον εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος νυκτός, καὶ τὰ ἐκεῖσε εἰδωλα συνέτριψαν καὶ ἐτέφρωσαν πυρί. Ταῦτα μαθὼν ὁ Κόμης, θυμοῦ πλησθείς, καὶ λαῶν πλῆθος λαοῦ σὺν αὐτῷ, ἐξήρχετο μετὰ ἵππων ἔξω τῆς Πόλεως πρὸς τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, τοῦ κατακαῦσαι πάντας, καὶ Σισίνιον καὶ Ἀρτέμωνα μεληδὸν κατατεμεῖν. Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ τῷ Ναῷ, φρίκη συνέπεσεν αὐτῷ, καὶ πυρετῷ συνεσχέθη λαύρῳ, καὶ ὑπέστρεψε τεθεὶς ἐν κλινιδίῳ. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἄκραν ταλαιπωρίαν, ἐβόησε τῷ Ἐπισκόπῳ, λέγων· Εὔξαι τῷ Θεῷ σου ἵνα κουφισθῶ, καὶ ποιήσω τὴν στολήν σου χρυσῆν. Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ἀνεβόησεν, εἰπών· Τὸ χρυσίον σου ἔσται παρὰ σοί· ἐὰν δὲ πιστεύσῃς τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου, ἰαθήσῃ. Ὁ δὲ ἔγραψεν οὕτω· Πιστεύω τῷ Θεῷ σου μόνον, εἰ ἰαθήσομαι· καὶ εὐθὺς ἀνέστη, μὴ ἔχων λείψανον νόσου.

Ὀδεύων δὲ ἐπὶ τὴν Καισαρέων πόλιν, ὡς ἀπὸ μιλίων τριῶν Λαοδικείας, ὑπήντησε τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἀρτέμωνι, ἀκολουθοῦντων αὐτῷ ἑλάφων δύο, καὶ ἀνάγρων ἓξ, καὶ λέγει αὐτῷ· Πῶς ταῦτα ἤγρευσας; Ὁ δὲ, τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ, φησιν, ἤγρευσα αὐτά. Καὶ ὁ Κόμης· Οὐκοῦν Χριστιανὸς εἶ σύ; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Ναί, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας Χριστιανός εἰμι. Τότε δήσας αὐτὸν δυσὶν ἁλύσεσι, καὶ παραδοὺς αὐτὸν στρατιώταις, ἐπέτρεψεν ἀκολουθεῖν πρὸς Καισάρειαν. Ὁ δὲ Ἅγιος, πρὸς τὰ ἀκολουθοῦντα ζῶα στραφείς, ἔφη· Πορεύεσθε πρὸς Σισίνιον τὸν Ἐπίσκοπον· τῶν δὲ πορευθέντων, διεμηνύθη αὐτῷ διὰ τοῦ Συρωροῦ. Ὁ δὲ ἔφη τῷ Θυρωρῷ· Πόθεν παραγεγόνασι τὰ ζῶα ταῦτα; Τότε, προστάξει Θεοῦ, μία ἔλαφος, ἀναλαβοῦσα φωνὴν ἀνθρωπίνην, ἔφη· Ὁ διάβολος τοῦ Θεοῦ Ἀρτέμων συλλήψεις παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς Κόμητος, ἄγεται δέσμιος ἐν τῇ Καισαρέων πόλει, καὶ ἡμῖν προσέταξεν ἐλθεῖν ἐνθάδε. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐθαμβώθη γέγονε, καὶ καλέσας Φιλέαν τὸν Διάκονον, ἀπέστειλεν εἰς Καισάρειαν, λέγων· Ἄπελθε, καὶ μάθε, εἰ ἀληθές ἐστιν ὅπερ ἠκούσαμεν διὰ τῆς ἐλάφου. Καὶ ἀπελθὼν, εὗρεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, διέστησαν εἰς ἐπιταγὴν τῶν φυλάκων.

Τῇ δὲ ἑξῆς προκαθίσας ὁ Κόμης, παρέστησε τὸν μακάριον Ἀρτέμωνα, καί φησι· Τίμησον τὸ γῆρας σου, ἄνθρωπε, καὶ θῦσον τοῖς Θεοῖς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Δέκα καὶ ἓξ χρόνας διεβίβασα, ὑπαναγινώσκων τῷ λαῷ τὰς βίβλους τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Ναῷ· καὶ ὀκτὼ πρὸς ἑκατὸν ἐτέλεσα Διάκονος Χριστοῦ, ὑπαναγινώσκων τὰ Εὐαγγέλια· καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς πληρῶ Πρεσβύτερος, διδάσκων τῇ τοῦ Θεοῦ μου βοηθείᾳ· καὶ νῦν λέγεις μοι τῷ ἀναισθήτῳ ὁμοίῳ σου δαίμονι ἐπιθῦσαι;

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Κόμης ἐταράχθη· καὶ πυρώσας ἐσχάραν, ἤπλωσε τὸν Μάρτυρα ἐν αὐτῇ. Ἀναβλέψας δὲ ὁ Ἅγιος εἰς τὸν οὐσανὸν, ἔφη· Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, μὴ συγχωρήσῃς τῷ μιαρῷ τούτῳ Κόμητι, ἐπεγγελάσαί μοι τῷ δούλῳ σου· ἀλλ' εἰδώς, ὅτι διὰ σὲ πάσχω ταῦτα, δός μοι ὑπομονὴν, ἵνα τελείως καταισχυνθῇ. Ταῦτα λέγοντος τοῦ Ἁγίου, ἰδοὺ καὶ ἡ ἔλαφος, ἐκ τοῦ Ἐπισκόπου ἐλθοῦσα, προστάξει

Θεοῦ, εἰς ἔλεγχον τῶν ἀπίστων, λέγει τῷ Κόμητι· Τί ἀδυνατεῖ τῷ Θεῷ; Γνῶθι, ὅτι ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ταχέως ἐκδικηθήσεται· δύο γάρ ὄρνεις ἁρπάσουσί σε, καὶ βαλοῦσιν εἰς τὸν παφλάζοντα λέβητα, καὶ αἱ σάρκες σου διαλυθήσονται· ὅτι, ἂν ὁμολόγησας Θεὸν τοῦ πιστεῦσαι, ἐξηρνήσω. Ὡς οὖν διελέγχθη ὑπὸ τοῦ ἀγρίου ζώου, ἐκέλευσε τοῖς στρατιώταις ἐκκεντῆσαι τὴν ἔλαφον· ἡ δὲ, ἀποπηδήσασα πλησίον τοῦ συγκαλέσαντος τοῦ Κόμητος, καὶ διαδῦσα, ἔρυγεν ἔξω· τὸ δὲ ῥηθὲν κατὰ τῆς ἐλάφου βέλος ἔβαλε τοῦ συγκαλέσαντος καιρίαν κατὰ τῆς καρδίας, καὶ ἀπέρριψε τὴν ψυχήν. Λυπηθεὶς οὖν ὁ Κόμης, ἀνεχώρησε, καὶ ἔλαβε τὸν Ἅγιον ἐν τῇ φυλακῇ.

Τῇ δὲ ἑξῆς, προστάξει ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα πίσσαν, καὶ ἐκκαύσας σφοδρῶς, ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὸν Ἅγιον κελεύει. Γενομένου δὲ τούτου, ἰδοὺ ἐκ τῆς τάξεως παρεγένοντο πρὸς τὸν Κόμητα, τὴν ἔκκαυσιν τοῦ λέβητος ἀπαγγέλλοντες· αὐτὸς δὲ ἵππῳ ἐπιβὰς, πλησίον τοῦ λέβητος παρεγένετο. Ἄφνω δὲ οὐρανόθεν κατελθόντες δύο Ἄγγελοι, ὡς ἐν σχήματι ἀετῶν, καὶ ἁρπάσαντες αὐτὸν τοῦ ἵππου, τῷ λέβητι ἐνέβαλον, καὶ οὕτως ἐγωνεύθη, ὡς μηδὲ ὀστοῦν ἀπολειφθῆναι· ὅπερ ἰδόντες οἱ στρατιῶται καὶ πᾶς ὁ ὄχλος, ἐξέστησαν καὶ ἔρυγον. Ὁ δὲ Ἅγιος, καταλειφθεὶς μόνος, ἐδόξασε τὸν Θεὸν, καὶ διὰ προσευχῆς ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἐξήγαγεν ὕδωρ πολύ.

Τοῦτο ἰδὼν Βιτάλιος, ὁ ἱερεὺς τῶν εἰδώλων, καὶ ἄλλοι πολλοὶ, ἐβαπτίσθησαν· καὶ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦλθε φωνὴ πρὸς τὸν Ἅγιον λέγουσα· Πορεύου πρὸς τὴν Ἀσίαν ἐν τοῖς παραθαλασσίοις, καὶ ἔστι πολλοὺς καθαρίζων ἀπὸ ποικίλων παθῶν, καὶ δαίμονας ἀπελαύνων· καὶ πολλοὶ ὑπὸ σοῦ φωτισθέντες, δοξάσουσι τὸν Θεόν. Ὁ δὲ Ἅγιος ὀνάγρου ἐπιβὰς ἐπορεύετο· καὶ ἁρπαγεὶς ὑπὸ Θείου Ἀγγέλου, εὑρέθη ἐν ᾧ ἐχρηματίσθη τόπῳ, πολλὰ ἐκεῖσε σημεῖα πεποιηκώς· καὶ πολλοὺς φωτίσας καὶ πρὸς Θεὸν ὁδηγήσας, ὕστερον κρατηθεὶς, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ζαχαρίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεῷ πρὸς ἰσχὺν ἑρμοιωθεὶς, Πάτερ,
Υἱῷ Θεοῦ συγκληρος ἐκστὰς γῆς γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ὀκτὼ Μάρτυρες, οἱ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σωτῆρος ὀκτάριθμος ἐτιμήθη φάλαγξ,
Τοῦ πρὶν περιτμηθέντος ὀκταημέρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Μαρτῖνος ὁ Θηβαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καλῶ τραφεὶς κάλλιστα γήρᾳ, Μαρτῖνε,
Θανὼν ζανοῦσι προστέθεισαι Πατράσι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους
» σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀ-
» νελὼν, οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνέβρυσαν· ὑ-
» περύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων,
» εὐλογητὸς εἶ.

Πᾶς ἀσθενὴς ἡ λογικὴ, ἂν ὁ ἀληθὴς Νομοθέτης, ἀγαπήσῃ τὴν ἐπὶ σοὶ, κατασκήνωσιν μέλλει ποιήσασθαι, θυμηδίας ἐμπλησθῆναι· διὰ σοῦ γὰρ τοὺς φλαύρους, ἀνακαινίσει.

Προφητικὸς θεῖος χορὸς ὥσπερ ἐπαισθόμενος Κύριε, τὴν ἐπὶ σοὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, εἰρηναίαν ἐπέλευσιν κράζει σοι· Χαῖρε πάντων ἡ λύτρωσις· χαῖρε μόνη τῶν ἀνθρώπων, ἡ σωτηρία.

Μὴ θαλάσσης τὴν φωνὴν, μὴ καταπλαγῇς τὸν παλαιοῦντα· Θεοῦ διάκονος ἐστὶ φανερῶσαί σοι ἦκει Μυστήριον, τὸ Ἀγγέλοις ἀπόρρητον, ἀπειρόγαμε Μαρία, εὐλογημένη.

Ὁρᾷς τὴν κτίσιν τῷ ἐχθρῷ, πᾶσαν δουλωθεῖσαν Παρθένε· κατελεῆσαι δὲ αὐτὴν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους βουλόμενος, διὰ σοῦ τὸν ῥιλάραθον μὴ σὺν λόγοις τοῦ Ἀγγέλου, προσαπιστήσῃς.

Ὠδὴ ἡ'. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔῤῥαξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐραστὰι, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύ-
» ριον.

Ἡ κούφη νεφέλη τοῦ φωτὸς, ἡ ἀπειρόγαμος, διευτρεπίσθητι· ἰδοὺ ὁ Ἥλιος ἄνωθεν, ἐπιλάμψει σοι ὁ ἄδυτος, πρὸς μὲν ὀλίγον ἐπὶ σοὶ κατακρυπτόμενος, τῷ δὲ κόσμῳ, φαίνων καὶ λύων κακίας τὴν ζόφωσιν.

Ἀγγέλων ὁ πρῶτος λειτουργὸς, προσεπαφήσι, φωνὴν χαρμόσυνον, καταμηνύων σοι Ἄχραντε, τὸν μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελον, σαρκωθησόμενον ἐκ σοῦ δι' ἀγαθότητα· ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡς ῥόδον κοιλάδων καθαρόν, ὡς κρίνον εὐοσμον, κατανοήσας σε, ὁ πλαστουργὸς ἡμῶν Κύριος, νῦν ἠράσθη σου τοῦ κάλλους Ἀγνή, καὶ σαρκωθῆναι ἐκ τῶν σῶν, αἱμάτων βούλεται, τὸ δυσωδὲς, ὅπως διώξῃ τῆς πλάνης χρηστότητι.

Πατρὸς δεξιόθεν οὐκ ἐκστὰς, ἐν σοὶ τὴν οἴκησιν, μέλλει ποιήσασθαι, ὁ ὑπερούσιος Ἄχραντε, ὅπως στήσῃ δεξιὰ αὐτοῦ, σὲ τὴν πλησίον καὶ καλὴν, οἷα Βασίλισσαν, δεξιάν τε, πᾶσι προτείνῃ πεσοῦσι, καὶ σώσῃ ἡμᾶς.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν » κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε » Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ » κόσμῳ τὴν εὐημερίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν- » τες μεγαλύνομεν.

Εὔα μὲν ἐτρύγησε καρπὸν, τὸν θάνατον, γεωργοῦντα τὸν ὀλέθριον· σοῦ δὲ ἐν μέσῳ ἐκβλαστήσει, καρπὸς ἀθανασίας ὁ πρόξενος, Χριστὸς ὁ γλυκασμὸς ἡμῶν Δέσποινα· ὃν ἀνυμνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Κλίνας οὐρανοὺς νῦν πρὸς ἡμᾶς κατάβηθι Χρόνος ἦδη ἡτοιμάσθη σοι, Λόγε, ἡ μήτρα τῆς Παρθένου· ἐν ᾗ ὡς Βασιλεὺς ὡραιότατος, καθίσεις ἐξεγεῖραι τοῦ πτώματος, τῆς δεξιᾶς σου τὸ πλαστούργημα.

Ἠράσθη τοῦ κάλλους σου Χριστὸς Παναμωμε, καὶ τὴν μήτραν σοῦ κατῴκησεν, ὅπως παῦσῃ ἐς ἀμορρίας, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων λυτρώσηται, καὶ κάλλος τὸ ἀρχαῖον ἀνορύξηται· ὃν προσκυνοῦντες σὲ δοξάζομεν.

Ἡ χώρα ἡ ἄσπορος Ἀγνὴ ὑπόθεσαι, διὰ λόγου τὸ οὐράνιον. Λόγον ὡς σίτον καρποφόρον, βλαστάνουσα ἐκ σοῦ καὶ τὰ σπέρματα, ἐκτρέφουσα τῷ ἄρτῳ τῆς γνώσεως· ὃν προσκυνοῦντες σὲ δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς θᾶρα προεόρτιε, προσφέρομέν σοι Πάναγνε, φιλοπτωχείας τὸν πλοῦτον, ἁγνείαν καὶ σωφροσύνην, ὕμνους εὐχὰς καὶ δάκρυα, νηστείαν καὶ ταπείνωσιν· ἐφ' οἷς συμπράττοις Δέσποινα, καὶ ἅπαντας ἐποπτεύοις, εὐσπλάγχνως, ὦ Θεομῆτορ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Γνώσαν ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεὸς, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον, καὶ αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι, κατὰ τὴν τάξιν.

Περὶ δὲ τρίτην Ὥραν τῆς ἡμέρας, συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ψάλλομεν, κατὰ τὴν συνήθειαν, τὴν γ'. Ὥραν, καὶ τὴν φ'. καὶ μικρὸν παρατησάντες, συνάπτομεν καὶ τὴν θ'. καὶ μετὰ τοῦτο, ὁ Κοσμικὸς ταχύτερον, διὰ τὸν κόπον τῆς Λειτουργίας.

Εἰ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐν Κυριακῇ.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Κατατμηθείσης τὸ ποίμνιον ὁ Πλάστης, σπλάγχνοις τοῖς οἰκείοις τε κατακαμπτόμενος, Κόρης ἐν μήτρᾳ Θεόπαιδος, οἰκῆσαι σπεύδει, πρὸς ἣν ὁ μέγας ἦλθεν Ἀρχάγγελος, Χαῖρε προσηγγέλμενος, Θεοχαρίτωτε· νῦν μετὰ σοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν· μὴ πτοηθῇς με, τοῦ Βασιλέως τὸν Ἀρχιστράτηγον εὑρες γὰρ χάριν, ἣν ἀπώλεσεν, Εὔα τὸ πρὶν ἡ Προμήτωρ σου, καὶ συλλήψῃ καὶ τέξῃ, τοῦ Πατρὸς τὸν ὁμοούσιον.

Ξένος ἐστί σου ὁ λόγος καὶ ἡ θεία, ξένα σου τὰ ῥήματα ᾗ τὰ μηνύματα, ἡ Μαριὰμ πρὸς τὸν Ἄγγελον· μή με πλανήσῃς, Κόρη ὑπάρχω γάμου ἀμύητος· λέγεις ὡς συλλήψομαι τὸν ἀπερίληπτον· καὶ πῶς χωρήσει ἡ μήτρα μου, ὃν τὰ μεγέθη, τῶν οὐρανῶν χωρῆσαι οὐ δύνανται; Τοῦ Ἀβραὰμ σε διδαξάτω πρὶν, ἡ καλύβη, Θεὸν ἡ χωρήσασα, προτυποῦσα Παρθένε, τὴν Θεόδεκτον γαστέρα σου.

Εἷς Ναζαρὲτ νῦν τὴν Πόλιν ἐπιφθάσας, Πόλιν σε τὴν ἔμψυχον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ὁ Γαβριὴλ κατασπάζεται, βοῶν σοι Χαῖρε, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε· ἔξεις ἐν νηδύϊ σου Θεὸν σαρκούμενον, ᾗ διὰ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον, πρὸς τὸ ἀρχαῖον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀναπαλούμενον, Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, Θεῖος καρπὸς ὁ ἀθάνατος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ά.

Τῷ ἕκτῳ Μηνὶ ὁ Ἀρχιστράτηγος, ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνὴν, μηνύσαι σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· τέξῃ Υἱὸν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, καὶ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἄρχων τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὁ Γαβριὴλ καταπτὰς, τὴν Παρθένον ἀσπάζεται, Χαῖρε λέγων ὄχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος· σὲ ἐξ αἰῶνος Θεὸς ἠγάπησεν, εἰς κατοικίαν τε ᾑρετίσατο· δοῦλος Δεσπότου σου, παρουσίαν πάρειμι, ἀναβοῶν· τέξῃ οὖν τὸν Κύριον, ἄφθορος μένουσα.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν.

Τί σου τὸ εἶδος τὸ πύρινον; τῷ Γαβριὴλ ἡ Σεμνὴ, μετ' ἐκπλήξεως ἔφησε· τί σου τὸ ἀξίωμα, καὶ τῶν λόγων ἡ δύναμις; παιδοποιΐαν προσεπαγγέλλῃ μοι, ἐγὼ δὲ πεῖραν, ἀνδρὸς οὐ κέκτημαι· ἄπιθι πόῤῥωθεν (*), μὴ πλανήσῃς ἄνθρωπε, ὥς περ τὸ πρὶν, Εὔαν τὴν Προμήτορα, ὄφις ὁ δόλιος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Πνεῦμα Θεοῦ τὸ πανάγιον, ἥξει ἁγνὴ ἐπὶ σὲ, Θεοχώρητε Δέσποινα, καὶ ἐπισκιάσει σοι, τοῦ Ὑψίστου ἡ δύναμις, καὶ τέξῃ παῖδα διατηροῦντά σου, τὴν παρθενίαν ἀπαρασάλευτον· οὗτος Υἱός ἐστιν, ἀγενεαλόγητος· οὗτος ὀφθεὶς, σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καθὼς ηὐδόκησε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τῷ ἕκτῳ Μηνὶ, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος, πρὸς Παρθένον ἁγνὴν· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπὼν, εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. Ὅθεν δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεὸν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπῆσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

(*) Ἀντὶ τοῦ ἄπιθι πόῤῥωθεν, τὰ χειρόγραφα ἔχουσι· λόγοις δολίοις με.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Α'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Γ'. Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

§. 1. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δὶς, τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἤχου, καὶ Προσόρτια δ'. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, μετὰ τοὺς Κανόνας, τὴν Στιχολογίαν τῆς Τιμιωτέρας, τὸ Προέρτιον Ἐξαποστειλάριον, δὶς. Αἶνοι, καὶ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Κοντάκιον, Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, κτλ.

§. 3. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ'. τοῦ Σταυροῦ γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον, καὶ Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς — Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα δύο, καὶ ἓν τῆς Ἑορτῆς. Ὡσαύτως καὶ μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Ὑπακοὴ καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοὺς Ἤχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. χύμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τοῦ Τριῳδίου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ Θ'. ᾠδὴ τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα β'. τοῦ Σταυροῦ γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς γ'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ἡ τάξις περὶ τῆς Εἰσόδου καὶ Προσκυνήσεως τοῦ Σταυροῦ, ὡς σύνηθες.

§. 5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, εἰπὲ τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, κτλ. Σῶσον ἡμᾶς, ... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς· καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως. Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εὐξεινὸς Λέσχη Πόντιον Νάουσας Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀθηνῶν

§. 6. Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος. Προκείμενον, Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον—Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις· καὶ οὕτως ἀποδίδοται ἡ Ἑορτή.

Β'. Ἐὰν τύχῃ ἐν ἡμέρᾳ Ε'. τῆς Ἑβδομάδος.

§. 1. Τῇ Τετάρτῃ πρωῒ εἰς τὰς Ὥρας λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον Προεόρτιον. Μετὰ δὲ τὴν ϛ'. Ὥραν, γίνεται, Ἀπόλυσις, μὴ τελουμένης Προηγιασμένης. Τὸ δὲ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς κατὰ τὴν τάξιν· ὡσαύτως καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωῒ, ἅπασα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Ἄρχων τῶν ἄνω Δυνάμεων, (ὅρα ταῦτα εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν). Δόξα καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ τρίτου. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

Γ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Παρασκευῇ τῆς τρίτης, ἡ τετάρτης Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. (*)

§. 1. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν· ὡσαύτως καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωῒ, ἅπασα αὐτῆς ἡ Ἀκολουθία.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον, Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἄνω Δυνάμεων, (ὅρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ). Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Νῦν ἀπολύεις· καὶ εὐθὺς, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου. Εἶτα πάλιν τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ δευτέρου, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 3. Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωῒ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς· ὁ Ν'. ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ ϛόμα μου. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάρια, καὶ Αἶνοι τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί. (ὅρα τοῦτο μετὰ τοὺς Αἴνους) Δοξολογία Μεγάλη — Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ᾠδὴ γ'. καὶ Ἕκτη, κτλ. Ἀπόϛολος, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀρχαγγέλου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐϛι Κοινωνικὸν τοῦ Ἀρχαγγέλου, κτλ.

Δ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Δ'. ἡ τῇ Ε'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶ Κυριακαῖς ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, καὶ ἡ τῆς Ἑορτῆς· τὰ δὲ τοῦ Τριῳδίου καταλιμπάνονται. Εὐαγγέλιον δὲ τοῦ Ὄρθρου λέγεται τῆς Ἑορτῆς — Τῇ δὲ Κυριακῇ ἑσπέρας γίνεται ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ψαλλομένων, ὅσα διετάχθησαν Ἄρθρῳ Α'. §. 6. καὶ ὅρα ἐκεῖ.

Ε'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Ε'. τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ὁ μέγας Κανὼν ψάλλεται τῇ Τρίτῃ τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος ἑσπέρας.

ϛ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Παρασκευῇ τῆς Πέμπτης Ἑβδομάδος.

§. 1. Τῇ Τετάρτῃ πρωῒ τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος, ἐν τῇ Προηγιασμένῃ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ιϛ'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· ἐκ δὲ τῶν κατὰ Ἀλφάβητον Στιχηρῶν Προσομοίων, Ἅπας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν (*) δέκα, κατὰ σειράν· εἶτα Προεόρτια γ'. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ· καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρόν. Μετὰ δὲ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, τὸ, Πιστεύω, καὶ τὸ Ἄξιόν ἐστι, ψάλλομεν τὸν Μέγαν Κανόνα, ὡς σύνηθες.

§. 3. Τῇ Πέμπτῃ πρωῒ, Προηγιασμένη οὐ γίνεται. Τὸ δὲ ἑσπέρας αὐτῆς, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς· ὡσαύτως καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωῒ, ἅπασα αὐτῆς ἡ Ἀκολουθία.

§. 4. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεϛάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἄνω Δυνάμεων. (ὅρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ) Νῦν Ἀπολύεις, Τρισάγιον, καὶ εὐθὺς, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, ἐκ γ'. καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α'. Στάσις τῶν Οἴκων. Εἶτα, ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου εἰς ϛ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β'. Στάσις. Εἶτα ψάλλεται τοῦ Κανόνος ἡ δ'. ε'. καὶ ϛ'. ᾠδή· καὶ πάλιν τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ'. Στάσις. Μετὰ ταῦτα, ἡ ζ'. η'. καὶ θ'. ᾠδή· καὶ μετ' αὐτὴν, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἡ δ'. Στάσις τῶν Οἴκων. Εἶτα τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομα, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 5. Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωῒ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασίαι,

(*) Πάντη περιττῶς σημειοῦται ἐν τῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας Τυπικῷ περὶ τῆς Ἑορτῆς ταύτης· Ἐὰν τύχῃ τῇ Παρασκευῇ τῆς α'. ἡ τῆς β'. Ἑβδομάδος· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον γενέσθαι, ἐκτὸς μόνον ἐὰν τὸ Πάσχα παραταθῇ μέχρι τῆς 7 Μαΐου. Ἀλλὰ τοῦ Πάσχα τὰ δύο ἔσχατα ὅρια εἰσί, τὸ μὲν προϊμώτατον, ἡ κβ'. Μαρτίου· τὸ δὲ ὀψιμώτατον, ἡ κε'. Ἀπριλίου· καὶ ἑπομένως ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἑορτὴ περιστρέφεται μεταξὺ τῆς Πέμπτης τῆς γ'. Ἑβδομάδος τῶν Νηϛειῶν, καὶ τῆς Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου, μηδέποτε ἐκβαίνουσα τῶν ὁρίων τούτων.

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι Τυπικὸν, κείμενον ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις, μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς κϛ'. τοῦ παρόντος μηνὸς, ἀναφέρον τὰ κατὰ Ἀλφάβητον ταῦτα Προσόμοια, λέγει ὅτι εἰσὶ ποίημα τοῦ Μεταφραστοῦ.

Τίμ. S. Giorgio.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἐξαποστειλάριον, Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον, δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια, Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ γ'. καὶ ϛ'. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου (τῆς Ἀκαθίστου). Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἅπας γηγενής. Κοινωνικὸν, Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι — Εἴδομεν τὸ φῶς, κτλ.

Ζ'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

§. 1. Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, Προηγιασμένη οὐ γίνεται· τὸ δὲ ἑσπέρας αὐτῆς, ψάλλεται κατὰ τάξιν ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς.

§. 2. Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ νυκτόθεν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, ὡς σύνηθες, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν, Ἐξάψαλμος, Στιχολογία, Πολυέλεος, Καθίσματα, Ἀναβαθμοὶ, Εὐαγγέλιον, καθὼς εὑρίσκονται τετυπωμένα. Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, εὐθύς, τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α'. Στάσις τῶν Οἴκων. Μετὰ τὸ τέλος ταύτης, πάλιν τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β'. Στάσις. Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς ϛ'. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Μετὰ τὴν γ'. ᾠδὴν, τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ'. Στάσις. Μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, Συναπτὴ· καὶ μετ' αὐτὴν, τὸ Κάθισμα, Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Ἔπειτα ψάλλεται ἡ δ'. ἑ. καὶ ϛ'. ᾠδή. Μετὰ δὲ τὴν Καταβασίαν, Ἐβόησε προτυπῶν, τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ'. Στάσις. Συναπτὴ, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τοῦ Κανόνος, καὶ πάντα τὰ τῆς Ἑορτῆς, μέχρι τέλους τῆς Λειτουργίας, ὡς σύνηθες.

§. 3. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'., τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἤχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῆς Ὁσίας, Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἑορτῆς, ἐκ β'. καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, τὸ, Ἄξιον ἐστὶ, κτλ. Τροπάριον τῆς Ὁσίας, Ἐν σοὶ Μῆτερ — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Ἀμώμου, Καθίσματα, τὰ Ἀναστάσιμα μόνον κατὰ σειράν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἤχου, κτλ. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα τῆς Ὁσίας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ὁ Ν'. Δόξα, Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι, καὶ τὰ λοιπά. Ἡ Τιμιωτέρα Στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δύο. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Ἕως ὧδε τὰ τῆς Ἑορτῆς, καὶ παύουσι πλέον. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου, Ἦχος α'. Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογένη. Δοξολογία Μεγάλη· καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Η'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Δευτέρᾳ τῶν Βαΐων.

§. 1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ'. Προεόρτια γ'. καὶ ἐκ τοῦ Τριῳδίου τῆς Ὁσίας γ'. Δόξα, Ἦχος δ'. Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἤχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῆς Ὁσίας. Ἦχος β'. Τὰ τῆς ψυχῆς θυρεύματα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ὁσίας, Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 2. Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, ἡ συνήθης Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῆς Ὁσίας, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προεόρτια, δ'. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου, Ἦχος α'. Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

§. 3. Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς κατὰ τάξιν· ὡσαύτως καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, μόνη τῆς Ἑορτῆς ἡ Ἀκολουθία.

§. 4. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸ Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἄνω Δυνάμεων (ὅρα εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν). Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. καὶ οὕτως ἀποδίδοται ἡ Ἑορτή.

Θ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Παρασκευῇ τοῦ Λαζάρου.

§. 1. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, ψάλλεται ἅπασα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία κατὰ τάξιν.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὴν θ'. Ὥραν, καὶ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ἱ. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες· καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν, βοήσωμεν. Καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἄνω Δυνάμεων (ὅρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ). Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις, καὶ ἀπόδοσις. Ὁ δὲ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, ὨΙδὴν ἐπινίκιον, ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Ι'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

§. 1. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρόν. Μετὰ δὲ τὸ, Ἄξιόν ἐστιν, ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, ὨΙδὴν ἐπινίκιον. Μετὰ τὴν θ'. ᾠδὴν, ὁ Εἱρμός· Τρισάγιον. Κοντάκιον, Π' πάντων χαρά. Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, μετὰ τὴν ϛ'. Ὥραν, Ἀπόλυσις, ἐπειδὴ Προηγιασμένη οὐ γίνεται.

§. 3. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὴν θ'. Ὥραν, καὶ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα κατὰ σειράν, δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες..... βοήσωμεν. Καὶ νῦν, Ἀπέσταλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσ-

οδος, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελα Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ β'. καὶ νῦν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα, τὰ δύο τοῦ Λαζάρου, καὶ τὰ δ'. Τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν'. χῦμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς εἰς ϛ'. καὶ τοῦ Λαζάρου εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα τοῦ Λαζάρου, Συμπαρέστησαν Χριστῷ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ θ'. ᾠδή. Ἐξαποστειλάριον, τῆς Ἑορτῆς ἕν, καὶ τοῦ Λαζάρου δύο. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Λαζάρου γ'. Δόξα, τοῦ Λαζάρου, Ἦχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς, Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάριον, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς,.... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Λαζάρου. Κοντάκιον, τῆς Ἑορτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν, Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών. Μετ' αὐτὸ, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 5. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἐν τῇ ἐννάτῃ Ὥρᾳ, λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ οὕτως ἀποδίδοται.

ΙΑ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

§. 1. Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου θ'. καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες.... Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἴσοδος, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρὸν, καὶ ψάλλομεν συνήθως τὸν Κανόνα τοῦ Λαζάρου.

§. 3. Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκιον τοῦ Λαζάρου, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, ἐκ γ'. καὶ ἐφεξῆς τὰ λοιπὰ, καθὼς διατέτακται ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Κανόνες τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ Προεόρτιος. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα τοῦ Λαζάρου, καὶ Προεόρτιον. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Λαζάρου. Καταβασίαι, Ὑγρὰν διοδεύσας. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ θ'. ᾠδή. Ἅγιος Κύριος... Ἐξαποστειλάρια τοῦ Λαζάρου δύο, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, Ἦχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Ἀκολουθιῶν. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Τὴν Ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν. Μετὰ τὸ Κοινωνικὸν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 4. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τῶν Βαΐων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν· Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ α'. τῆς Ἑορτῆς, καὶ δύο τοῦ Τριῳδίου — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Σήμερον ἡ χάρις. Καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 5. Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Τριῳδίου. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος. Μετὰ τὴν Λ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς δύο. Καὶ νῦν, Μετὰ κλάδων νοητῶς. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τῶν Βαΐων, Αἰνέσατε συμφώνως. Δόξα, Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς ϛ'. καὶ τῶν Βαΐων εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, ἡ Ὑπακοὴ τῶν Βαΐων. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τοῦ Τριῳδίου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ θ'. ᾠδή. Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Βαΐων γ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα. Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Τριῳδίου. Εἰσοδικὸν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας..., Σῶσον ἡμᾶς,... ὁ δὶ ἡμᾶς σαρκωθείς. Ἀπολυτίκια, Σήμερον τῆς σωτηρίας... καὶ, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Κοντάκιον, Τῇ ὑπερμάχῳ. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῶν Βαΐων. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς· καὶ μετ' αὐτὸ, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, κτλ.

§. 6. Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων γ'. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κτλ. καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος,... Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων. Δόξα, Ἦχος βαρύς. Συναγωγὴ πονηρά. Καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια· τὸ, Νῦν ἀπολύεις· καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Τριῳδίου, τὰς γ'. ᾠδάς. Μετὰ τὸν Εἱρμὸν τῆς θ'. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΒ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ.

§. 1. Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου γ'. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κτλ. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ὁ ἔχων θρόνον οὐρανὸν, (ὅρα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Βαΐων, Τροπάριον β'.) Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀπε-

στάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων, Ἐκ Βαΐων καὶ κλάδων, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ πρωΐ, ἅπαντα τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τάξιν.

§. Τῇ αὐτῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς· εἰδὲ βούλει, τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ Προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἄνω Δυνάμεων. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΓ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ, ἢ τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ.

§. 1. Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἰς τὸν Ὄρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, ψάλλονται πάντα τὰ τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν — Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ, ἢ Τετάρτῃ ἑσπέρας γίνεται ἡ Ἀπόδοσις ψαλλομένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Προσομοίων τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἀπαραλλάκτως, καθὼς διετυπώθη ἀνωτέρω (Ἄρθρῳ ΙΒ'. §. 3.)

ΙΔ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

§. 1. Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ πρωΐ, ποιοῦμεν μικρὸν Ἑσπερινὸν, ἐν ᾧ ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου, Ἦχος β'. Συντρέχει λοιπὸν, καὶ ἐφεξῆς τὰ λοιπὰ τρία· (ὅρα ταῦτα εἰς τοὺς Αἴνους τῆς Μεγάλης Πέμπτης) Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος, Ἦχος πλ. β'. Γέννημα ἐχιδνῶν (εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Μεγάλης Πέμπτης). Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ἑσπέρας, Μέγας Ἑσπερινός. Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Βουλὴν προαιώνιον, δευτεροῦντες αὐτά. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, τὸ Δοξαστικὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

§. 3. Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρωΐ, ἡ Αἰτὴ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Τὰ Καθίσματα, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ά. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς ϛ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου, Ὁ λίμνας καὶ πηγάς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Συναξάριον, πρῶτον τοῦ Μηναίου, εἶτα τοῦ Τριῳδίου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ θ'. ᾠδή. Ἐξαποστειλάριον, Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω. ἅπαξ· καὶ τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμ. τοῦ Τριῳδίου, Ἦχος πλ. δ'. Μηδεὶς, ὦ πιστοὶ, τοῦ δεσποτικοῦ Δείπνου ἀμύητος, ἐκ δευτέρου, (ὅρα τοῦτο ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἴνων) καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου, Ἦχος πλ. ά. Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς Μαθητάς. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς... Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ, Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς· καὶ μετ' αὐτὸ, Μνήσθητι Εὔσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

§. 4. Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ἀπαραλλάκτως, καθὼς ἀνωτέρω διετυπώθη (Ἄρθ. ΙΒ'. §. 3.)· καὶ οὕτως ἀποδίδοται ἡ Ἑορτή.

Τὰ δὲ ιβ'. Εὐαγγέλια ἀναγινώσκονται ἐν τῷ καιρῷ αὐτῶν, κατὰ τάξιν, μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἁγίων Παθῶν.

ΙΕ'. Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τύχῃ τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ, ἡ τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, μετατίθεται ἡ Ἑορτὴ αὕτη, καθάλλεται κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ·

Περὶ τῶν αἰτιῶν, δι' ἃς μετατίθεται ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία, πρὸ ἑνὸς αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν, παρὰ Πατριαρχῶν ἀρχαίων καὶ Ἀρχιερέων, ὡς παρελάβομεν, κατιδοῦσα τὴν διαφωνίαν καὶ σύγχυσιν, τὴν συμβαίνουσαν ἀνὰ πάσας τὰς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ κώμαις Ἐκκλησίας μέριμναν καὶ περὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πανηγυρικωτάτης Ἑορτῆς ἀνελάβετο. Καὶ δὴ, πρὸς παῦσιν τῆς δοκούσης ἀνωμαλίας, μάλιστα ἐν ταῖς τοῦ ἁπλοῦ λαοῦ ἀκοαῖς, τοῦ μὴ κατὰ βάθος τὰ τοῦ Πνεύματος ἐννοοῦντος, διετάξατο τὴν τῆς Ἑορτῆς μετάθεσιν, ἐὰν τύχῃ ἐν ταῖς δυσὶν ἡμέραις ταῖς πενθίμοις ταύταις, εἰς τὴν κυριώνυμον τοῦ Πάσχα ἡμέραν· ἵνα τὰ χαρμόσυνα τοῖς χαρμοσύνοις συνάδωνται καὶ συμμελωδῶνται, οἰκονομικῶς ἀποκλείουσα τὴν ἀνάμιξιν τῶν φαιδρῶν μετὰ τῶν πενθίμων· καὶ ἵνα μὴ ἀσυμφωνία δεικνύηται μεταξὺ τοῦ, Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, μετὰ τοῦ, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια· καὶ τοῦ, Δακρυρρόους θρήνους, ἐπὶ σὲ ἡ Ἁγνὴ, μετὰ τοῦ, Ὁ Γαβριὴλ κομίζει τῇ Κόρῃ τὰ εὐαγγέλια. Ταῦτα δὲ, ὡς εἴρηται, διὰ τὰς ἐν πόλεσι μόνον καὶ κώμαις Ἐκκλησίας, τῶν Μοναστηριακῶν Τυπικῶν ἀμεταβλήτων, ἀνεπάφων, καὶ ἀμετακινήτων διαμενόντων, διά τε τὸ πρὸς τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους Πατέρας σέβας, καὶ διὰ τὸ διάφορον τοῦ μοναδικοῦ πολιτεύματας, καὶ τῆς ὑψηλοτέρας διαγωγῆς.

Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀθηνῶν Νάουσας Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀρχιεπισκοπὴ

ΙϚ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

§. 1. Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ἱ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. Τοῦ Τριῳδίου Ἰδιόμελα γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια δ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ, δευτεροῦντες τὸ ά. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τὴν σήμερον μυστικῶς. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν· καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα,

α'. Τοῦ Τριῳδίου, Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός.

β'. Τῆς Ἑορτῆς, Ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος. —

γ'. Τοῦ Τριῳδίου, Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Γωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθί.

δ'. Τὸ τελευταῖον τοῦ Τριῳδίου, Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς.

Τὰ δὲ λοιπὰ Ἀναγνώσματα ἀναγινώσκονται πρὸ τοῦ Εὐλογητοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τελευταίου Ἀναγνώσματος, ψάλλουσιν ἀμφότεροι οἱ χοροὶ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κτλ. ἕως ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες οἱ Στίχοι. Εἶτα, Συναπτὴ μικρά· καὶ μετ' αὐτὴν, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ὁ Ἀπόστολος τοῦ Τριῳδίου, Ἀδελφοὶ, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν. Μετὰ δὲ τὴν τούτου συμπλήρωσιν, ἀντὶ τοῦ, Ἀλληλούϊα, ψάλλομεν τὸ, Ἀνάστα, ὁ Θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν, κτλ. καὶ ἄρχεται μὲν τούτου ὁ Ἱερεὺς ἐκ τῆς ὡραίας πύλης πρῶτον, εἶτα καὶ οἱ Χοροί· καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον, Ὀψὲ Σαββάτων· καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, ψάλλομεν, Σιγησάτω πᾶσα σάρξ. Κοινωνικὸν, Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος. Ἀντὶ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς, τὸ, Μνήσθητι εὔσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Περὶ δὲ δ'. ὥραν τῆς νυκτὸς, τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Βασιλεῦ οὐράνιε. Τρισάγιον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ὁ Ν'. καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, Κύματι θαλάσσης. Μετὰ δὲ τὴν θ'. ᾠδὴν, ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, οἵ τε Διάκονοι καὶ Ἱερεῖς, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐὰν ὑπάρχῃ, ψάλλοντες πρῶτον τὸ, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην· εἶτα τὸ, Τὴν Ἀνάστασίν σου, Χριστὲ Σωτήρ· καὶ τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται, ἕως οὗ φθάσωμεν εἰς τὸν διωρισμένον τόπον· καὶ εὐθὺς τὸ, Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, Ὀψὲ Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ (*). Εἶτα, Δόξα τῇ Ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τέλος, ἅπαξ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Μετὰ δὲ τὴν Συναπτὴν, ὁ Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως εἰς δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς εἰς δ'. Καταβασίαι ὁμοῦ· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ Αἴτησις, κατὰ τὸ σύνηθες, εἰς ἑκάστην ᾠδήν. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, ἡ Ὑπακοὴ, Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον. Εἶτα, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πάσχα. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς· καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.... Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀντὶ δὲ τοῦ, Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, λέγομεν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, εἰς Ἦχον β'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον ιβ'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Εἶτα ψάλλομεν τὰς λοιπὰς τῶν Κανόνων ᾠδάς· εἰς δὲ τὴν θ'. καὶ τὰ Μεγαλυνάρια, ἀνὰ δ'. ἐξ ἑκατέρας Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τῆς Ἑορτῆς, Ἀγγελικῶν δυνάμεων, καὶ πάλιν τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Εἶτα, Πάσχα ἱερὸν, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρας· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικὸν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη—Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον. Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ—Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Κοινωνικὸν, ὁμοίως τοῦ Πάσχα· Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Ἡ Κατήχησις τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΖ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ β'. ἢ δ'. τῆς Διακαινησίμου.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ θυμιάσαι τὸν Ἱερέα, καὶ εἰπεῖν τὸ, Δόξα τῇ Ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἔθος· ἐπὶ τέλους δὲ, ἅπαξ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ἡ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπά. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῆς ἡμέρας, καὶ, εἰ βούλει, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Καὶ εἰ μέν ἐστιν ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, λέγεται εὐθὺς, κατὰ τὸ ἔθος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ, Οὔσης ὀψίας· εἰ δὲ μὴ, ἡ Ἐκτενὴς, τὸ, Πληρώσωμεν, καὶ τὰ λοιπὰ—Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, εἶτα τὸ, Πάσχα ἱερὸν, κτλ. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, δίς· καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἅπαξ· καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ἀπαραλλάκτως, καθὼς διετυπώθη ἀνωτέρω (Ἄρθρῳ Ιϛ'. §. 2).

(*) Σημείωσαι ὅτι, οἱ τὸ ἀνωτέρω Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκοντες, ὅταν φθάσωσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ 10 ἐδαφίου, κἀκεῖ με ὄψονται, ποιοῦντες ἐνταῦθα διακοπὴν, μεταβαίνουσιν εἰς τὸ 16. ἐδάφιον, Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν, κτλ. Εἰς πολλὰς ὅμως Ἐκκλησίας καὶ πόλεων καὶ Μοναστηρίων, ἀναγινώσκουσι συνήθως τὸ δεύτερον Ἑωθινὸν, Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, κτλ.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ο' Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἀρχόμεθα τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ, ἄνευ μετανοιῶν καὶ Στιχολογίας.

Εἰς δὲ τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλ. Στιχ. προσ. γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος, καὶ φθεγγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε βάτε ἄφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἡ μετάγουσα· καὶ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακὼβ ἐθεάσατο· χαῖρε θεία στάμνε, τοῦ Μάννα, χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνῃ μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον; μετ' ἐμοῦ ἔφης γὰρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου· καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι, χωρίον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἁγιάσματος, τοῦ τοῖς Χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος; Μή με δελεάσῃς, ἀπάτῃ· οὐ γὰρ ἔγνων ἡδονήν· γάμου ὑπάρχω ἀμύητος· πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπράττεται. Τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθέσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε· Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σου, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ, τὸν ἄνθρωπον, ὡς μόνος δυνατὸς, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρὲτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι, πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὤν, ἐκ Παρθένου τίκτεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανὸν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ᾧ τὰ Ἑξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ηὐδόκησε. Θεοῦ ἐστι Λόγος ὁ παρών. Τί οὖν ἵσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε ἁγνὴ Παρθένε· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἴσοδος, τὸ. Φῶς ἱλαρὸν τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαῤῥάν. Καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ, κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν. Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ Πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ λίβα, καὶ βοῤῥᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἐὰν πορευθῇς· καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακὼβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος· οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ. Κεφ. ΚΗ. 10.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κε- Κεφ. ΜΓ'. 27. ΜΔ'. 1.

κλεισμένη. Διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτὴν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου. Παροιμιῶν τὸ Ἀναγνωσμα.

Ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ὡς ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρασα ὑμῖν· ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· (οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ). Μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφὸν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις· (τὸ γὰρ γνῶναι Νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς). Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ᾁδομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα Στιχηρά. Ἦχος α'. Βύζαντος.

Τῷ ἕκτῳ Μηνὶ, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνὴν, μηνύσαι σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· τέξῃ Υἱὸν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, καὶ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἐν τῷ Μηνὶ τῷ ἕκτῳ, ἀπεστάλη οὐρανόθεν Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐν πόλει τῆς Γαλιλαίας Ναζαρὲτ, κομίσαι τῇ Κόρῃ χαρᾶς εὐαγγέλια· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν, ἐβόησε λέγων· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε δοχεῖον τῆς ἀχωρήτου φύσεως· ὃν γὰρ οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν, ἡ νηδύς σου κεχώρηκεν εὐλογημένη· Χαῖρε σεμνὴ, τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, καὶ τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις, καὶ χαρὰ τοῦ κόσμου, καὶ ἀγαλλίασις τοῦ γένους ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἀπεστάλη Ἄγγελος Γαβριὴλ, οὐρανόθεν ἐκ Θεοῦ, πρὸς Παρθένον ἀμόλυντον, εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρὲτ, εὐαγγελίσασθαι αὐτῇ τοῦ ξένου τρόπου τὴν σύλληψιν. Ἀπεστάλη δοῦλος ἀσώματος, πρὸς ἔμψυχον πόλιν καὶ πύλην νοερὰν, μηνύσαι Δεσποτικῆς παρουσίας τὴν συγκατάβασιν. Ἀπεστάλη στρατιώτης οὐράνιος, πρὸς τὸ ἔμψυχον τῆς δόξης Παλάτιον, προετοιμάσαι τῷ Κτίστῃ κατοικίαν ἄληκτον· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν ἐκραύγαζε· Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε, τῶν τετραμόρφων ὑπερενδοξότερα. Χαῖρε καθέδρα Βασιλικὴ οὐράνιε· χαῖρε Ὄρος ἀλατόμητον, δοχεῖον πανέντιμον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τὸ πλήρωμα κατῴκησε, τῆς Θεότητος σωματικῶς, εὐδοκίᾳ Πατρὸς ἀϊδίου, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε· μὴ καταπλαγῇς τῇ ξένῃ μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσῃς· Ἀρχάγγελος εἰμὶ· ὄφις ἐξεπάτησεν Εὔαν ποτέ· νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαράν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξῃ τὸν Κύριον ἄχραντε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος δ'.

Τῷ ἕκτῳ Μηνὶ, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνὴν· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσεῖπεν, εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. Ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεὸν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπῆσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅλην πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεὸς, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν· ὑπὲρ λόγον ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦται· Ἀρ-

χαγγέλῳ τῇ φωνῇ ἡ πλάνη ἐκμειοῦται· ἡ Παρθένος γὰρ δέχεται τὴν χαράν· τὰ ἐπίγεια γέγονεν οὐρανός· ὁ κόσμος λέλυται τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, καὶ φωναῖς ἀνυμνείτω· Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια· παρθενικὴ παννήγυρις· τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται· ὁ Ἀδὰμ καινουργεῖται· ἡ Εὔα τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται· καὶ ἡ σκηνὴ τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας, τῇ Θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος, ναὸς Θεοῦ κεχρημάτικεν. Ὢ Μυστήριον· ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἄγνωστος, ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἄῤῥητος. Ἄγγελος λειτουργεῖ τῷ Θαύματι· παρθενικὴ γαστὴρ τὸν Υἱὸν ὑποδέχεται· Πνεῦμα Ἅγιον καταπέμπεται· Πατὴρ ἄνωθεν εὐδοκεῖ, καὶ τὸ συνάλλαγμα, κατὰ κοινὴν πραγματεύεται βούλησιν· ἐν ᾧ, καὶ δι' οὗ σωζόντες, συνῳδὰ τῷ Γαβριὴλ, πρὸς τὴν Παρθένον βοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον,

Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἶτα τρίτον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Στρατηγός, τῶν ἀύλων Ταγμάτων, εἰς πόλιν Ναζαρὲτ, ἐπιστὰς Βασιλέα, μηνύει σοι Ἄχραντε, τῶν αἰώνων καὶ Κύριον, Χαῖρε, λέγων σοι, εὐλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον Θαῦμα, βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Σήμερον ἅπασα κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ χαῖρε σοι φωνεῖ Ἀρχάγγελος· εὐλογημένη σὺ Σεμνή, καὶ Ἄχραντε πανάμωμε. Σήμερον τοῦ ὄρεως, ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα· ἀρᾶς γὰρ διαλέλυται, τοῦ Προπάτορος σύνδεσμος. Διὸ καὶ κατὰ πάντα βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος [illegible]. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, τὸ Χαῖρε κράζει τῇ Σεμνῇ, ὅτι συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, τὸν προαιώνιον Θεὸν, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὃν Μαριὰμ ἀπεφθέγγετο· Ἄνανδρος εἰμὶ, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς ἐώρακε; Καὶ ἐρμηνεύων ἔλεγεν ὁ Ἄγγελος, τῇ Θεοτόκῳ καὶ Παρθένῳ· Ἐλεύσεταί σοι, Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Δόξα, [illegible] Καὶ νῦν,

Ἀπεστάλη Γαβριὴλ, πρὸς τὴν Παρθένον καὶ ἀγνὴν, καὶ ἐμήνυσεν αὐτῇ, τὴν ἀγελλάλητον χαράν, ὅτι ἀσπόρως συλλήψῃ, καὶ οὐ φθαρήσῃ· τέξῃ γὰρ Υἱὸν, τὸν πρὸ αἰώνων Θεὸν, καὶ σώσει τὸν λαὸν, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν· καὶ μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με εἰπεῖν, σοι, εὐλογημένη τὸ Χαῖρε· Παρθένος τέξεις, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένεις Παρθένος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ· τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἀναστᾶσα Μαριὰμ ἐπορεύθη.

Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ.

Ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, κατὰ Ἀλφάβητον, Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ. (*)

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
» Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς
» πανηγυρίζων, καὶ ἁσῶ γηθόμενος, ταύτης
» τὴν Σύλληψιν.

(*) Ὡσολόγιον χειρόγραφον τοῦ ΙΓ'. αἰῶνος, σωζόμενον ἐν τῇ Ἐνετίπσι βιβλιοθήκῃ τοῦ ἁγίου Μάρκου, μετὰ καὶ ἄλλων ἐν τῷ τέλει Κανόνων, φέρει καὶ τὸν παρόντα, ἐπιγραφόμενον, τοῦ κυροῦ Θεοφάνους ἀρχιτ. τῆς Ζ'. ᾠδῆς· ὑπὸ δὲ τῆς Η'. ἕως τέλους, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. (Σημ. Ἰω. Βαλεντίου).

Ἀ'δέτω σοι Δέσποινα, κινῶν τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, Δαυὶδ ὁ Προπάτωρ σου· Ἄκουσον Θυγατερ, τὴν χαρμόσυνον, φωνὴν τὴν τοῦ Ἀγγέλου· χαρὰν γὰρ μηνύει σοι, τὴν ἀνεκλάλητον.

Ὁ Ἄγγελος.

Βοῶ σοι γηθόμενος· κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ πρόσχες μοι, Θεοῦ καταγγέλλοντι σύλληψιν ἄσπορον· εὑρες χάριν γὰρ, ἐνώπιον Κυρίου, ἣν εὗρεν οὐδέποτε, ἄλλη τις Πάναγνε.

Ἡ Θεοτόκος.

Γνωσθήτω μοι Ἄγγελε, τῶν σῶν ῥημάτων ἡ δύναμις· πῶς ἔσται ὁ εἴρηκας· λέγε σαφέστατα, πῶς συλλήψομαι, Παρθένος οὖσα Κόρη; πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μήτηρ τοῦ Κτίστου μου;

Ὁ Ἄγγελος.

Δοὺλως με φθέγγεσθαι, διαλογίζῃ ὡς ἔοικε· καὶ χαίρω Θεώμενος, τὴν σὴν ἀσφάλειαν· Θάρσει Δέσποινα· Θεοῦ γὰρ βκλομένη, ῥαδίως περαίνεται, καὶ τὰ παράδοξα.

Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν, στερέωσον· καὶ τῇ
» σεπτῇ Συλλήψει σου, στεφάνων δόξης ἀ» ξίωσον.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἔλειπε Ἄρχων ἐξ Ἰούδα, ὁ χρόνος ἐπέστη δὲ λοιπὸν, καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἡ τῶν Ἐθνῶν ἐλπὶς ὁ Χριστός· σὺ δὲ πῶς τοῦτον τέξομαι, Παρθένος οὖσα, σαφήνισον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γνῶναι Παρθένε, τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς σῆς, ἀλλ' οὗτος ἀνερμήνευτος· τὸ Πνεῦμα γὰρ τὸ Ἅγιον, δημιουργῶ δυνάμει σοι, ἐπισκιάσαν ἐργάσεται.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἡ ἐμὴ Προμήτωρ δεξαμένη, τὴν γνώμην τοῦ ὄφεως, τρυφῆς, τῆς Θείας ἐξωστράκισται· διὸ περ κἀγὼ δέδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ξένον σου, εὐλαβουμένη τὸν ὄλισθον.

Ὁ Ἄγγελος.

Θεοῦ παραστάτης ἀπεσταλην, τὴν Θείαν μηνύσων σοι βουλήν· τί με φοβῇ Πανάμωμε, τὸν μᾶλλόν σε φοβούμενον; τί εὐλαβῇ με Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον;

Καταβασία· Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐπὶ γῆς νῦν κατῆλθεν· ὁ Ἄγγελος βοᾶν τῇ Παρθένῳ ἐπέστη· Χαῖρε εὐλογημένη, ἡ τὴν σφραγίδα μόνη φυλάξασα, ἐν μήτρα δεξαμένη, τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον καὶ Κύριον, ἵνα ἐκ πλάνης σώσῃ ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ Θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς
» ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέ» σωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ
» δυνάμει σου. Ἡ Θεοτόκος.

Ἱεράν τινα Παρθένον, τεξομένην ἀκήκοα, τοῦ Προφήτου πάλαι, τὸν Ἐμμανουὴλ προθεσπίσαντος· ἐπιποθῶ δὲ τοῦ γνῶναι, πῶς Θεότητος, τὴν ἀνάκρασιν, φύσις βροτῶν ὑποστήσεται;

Ὁ Ἄγγελος.

Κατεμήνυσεν ἡ βάτος, ἀκατάφλεκτος μείνασα, δεξαμένη φλόγα, κεχαριτωμένη ἀνύμφευτε, τοῦ κατὰ σὲ Μυστηρίου τὸ ἀπόρρητον· μετὰ τόκον γὰρ, μενεῖς Ἁγνὴ ἀειπάρθενος.

Ἡ Θεοτόκος.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος, ἀληθείας κήρυξ, λέγε, Γαβριὴλ, ἀληθέστατα· πῶς ἀκηράτου μενούσης τῆς ἁγνείας μου, Λόγον τέξομαι, μετὰ σαρκὸς τὸν ἀσώματον;

Ὁ Ἄγγελος.

Μετὰ δέους σοι ὡς δοῦλος, τῇ Κυρίᾳ παρίσταμαι· μετὰ φόβου Κόρη, νῦν κατανοεῖν εὐλαβοῦμαί σε· ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καταβήσεται, ἐπὶ σὲ Λόγος, ὁ τοῦ Πατρὸς ὡς ηὐδόκησε.

Καταβασία· Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔξεστι τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ Θείᾳ δό» ξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε,
» ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, καὶ
» τέτοκας ἄχρονον Υἱὸν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
» σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ἡ Θεοτόκος.

Νοεῖν σε οὐ δύναμαι, τῶν λόγων τὴν ἀκρίβειαν· Θαύματα γὰρ γέγονε πολλάκις, Θεία δυνάμει τερατουργούμενα, σύμβολα καὶ τύποι νομικοί, τέτοκε παρθένος δὲ, ἀπειράνδρως οὐδέποτε.

Ὁ Ἄγγελος.

Ξενίζῃ πανάμωμε· καὶ ξένον γὰρ τὸ Θαῦμά σου· μόνη γὰρ τῶν πάντων Βασιλέα, δέξῃ ἐν μήτρᾳ σαρκωθησόμενον· καὶ σὲ προτυποῦσι Προφητῶν, ῥήσεις καὶ αἰνίγματα, τοῦ Νόμου τὰ σύμβολα.

Tip. S. Giorgio.

Ἡ Θεοτόκος.

Ὁ πᾶσιν ἀχώρητος, καὶ πᾶσιν ἀθεώρητος, πῶς οὗτος συνήσεταί Παρθένου, μήτραν οἰκῆσαι, ἣν αὐτὸς ἔπλασε; πῶς δὲ καὶ συλλήψομαι Θεὸν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι; Ὁ Ἄγγελος.

Πρὸς τὸν σὸν Προπάτορα, Δαυὶδ ἐπαγγειλάμενος, θήσειν ἐκ καρποῦ τοῦ τῆς κοιλίας, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, τὴν τοῦ Ἰακὼβ σὲ καλλονὴν, μόνην ἐξελέξατο, λογικὸν ἐνδιαίτημα.

Κατάβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεδόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων. Ἡ Θεοτόκος.

Ῥήματός σε, τὴν φωνὴν Γαβριὴλ, τὴν χαρμόσυνον, δεξαμένη, εὐφροσύνης ἐνθέου πεπλήρωμαι· χαρὰν γὰρ μηνύεις, καὶ χαρὰν καταγγέλλεις τὴν ἄλυκτον. Ὁ Ἄγγελος.

Σοὶ δέδοται, ἡ χαρὰ Θεομῆτορ ἡ ἔνθεος· σοὶ τὸ Χαῖρε, πᾶσα κτίσις κραυγάζει Θεόνυμφε· σὺ γὰρ μόνη Μήτηρ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ προωρίσθης Ἁγνή. Ἡ Θεοτόκος.

Τῆς Εὔας νῦν, δὶ ἐμοῦ καταργείσθω κατάκριμα· ἀποδότω, δὶ ἐμοῦ τὸ ὀφείλημα σήμερον· δὶ ἐμοῦ τὸ χρέος, τὸ ἀρχαῖον δοθήτω πληρέστατον. Ὁ Ἄγγελος.

Ὑπέσχετο, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τῷ Προπάτορι, εὐλογεῖσθαι, ἐν τῷ σπέρματι τούτου τὰ Ἔθνη Ἁγνή· διὰ σοῦ δὲ πέρας, ἡ ὑπόσχεσις δέχεται σήμερον.

Καταβασία. Ἔβόησε, προτυπῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἵστατο κραυγάζων, πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον· χαῖρε, γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Υπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Ἤγγειλεν Υἱὸν Ἄγγελος τῇ Παρθένῳ,
Πατρὸς μεγίστης Ἀγγέλων Βουλῆς μέγαν.
Γήθει τῇ Μαρίῃ ἔρατ' Ἄγγελος εἰκάδι πέμπτῃ.

Ὁ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεὸς, ὁ πάντοτε φροντίζων τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ὡς Πατὴρ φιλόστοργος, θεωρῶν τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὸ πλαστούργημα καταδουλούμενον καὶ τυραννούμενον ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ πρὸς τὰ πάθη τῆς ἀτιμίας ὑπαγόμενον, καὶ τῇ εἰδωλολατρείᾳ ὑποκείμενον, ἠβουλήθη ἐξαποστεῖλαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τοῦ λυτρώσασθαι αὐτὸ ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου χειρῶν. Ἐπεὶ δὲ ἠθέλησε λαθεῖν οὐ μόνον τὸν Σατανᾶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς οὐρανίους Δυνάμεις, ἐνὶ τῶν Ἀρχαγγέλων, Γαβριὴλ τῷ ἐνδόξῳ, θαρρεῖ τὸ Μυστήριον προοικονομεῖ δὲ γεννηθῆναι καὶ τὴν Ἁγίαν Παρθένον καθαρὰν, ὡς ἀξίαν οὖσαν τοιούτου καλοῦ. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἄγγελος εἰς πόλιν Ναζαρὲτ, λέγει αὐτῇ· Χαῖρε, Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Ἡ δὲ εἶπε· καὶ πῶς ἔσται μοι τοῦτο; Ὁ δὲ ἔφη· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, ἡ Δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ αὐτὴς, συνέλαβεν ὑπερφυῶς ἐν τῇ ἀχράντῳ γαστρὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, Σοφίαν αὐτοῦ ἐνυπόστατον καὶ δύναμιν οὖσαν, αὐτοῦ

τῇ ἐπισκιάσει, καὶ τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπελεύσει. Ἔκτοτε δὲ ἐτελέσθη τὰ Μυστήρια τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκονομικῶς, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.
Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς
» ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες
» ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ Θεοτόκος.

Φῶς τὸ ἄϋλον, μηνύων ὕλῃ σώματος, ἐνωθησόμενον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, φαιδρὸν Εὐαγγέλιον, Θεῖα κηρύγματα, νῦν κραυγάζεις μοι· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὁ Ἄγγελος.

Χαῖρε Δέσποινα, Παρθένε χαῖρε πάναγνε· χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ· χαῖρε λυχνία φωτός· Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· Εὔας ἡ λύτρωσις· ὄρος ἅγιον, περιφανὲς ἁγίασμα, καὶ νυμφὼν ἀθανασίας.

Ἡ Θεοτόκος.

Ψυχὴν ἥγνισε, καὶ σῶμα καθηγίασε, ναὸν εἰργάσατο, χωρητικόν με Θεοῦ, σκηνὴν Θεοκόσμητον, ἔμψυχον τέτευκτο, ἡ ἐπέλευσις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ ζωῆς ἄγνην Μητέρα.

Ὁ Ἄγγελος.

Ὡς πολύφωτον, λαμπάδα καὶ Θεοτευκτον, παστάδα βλέπω σε· νῦν ὡς χρυσῆ Κιβωτὸς, τοῦ Νόμου τὸν πάροχον, δέχου Παναμωμε, εὐδοκήσαντα, τὴν τῶν ἀνθρώπων ῥύσασθαι, διὰ σοῦ φιλοτήν οὐσίαν.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἱστέον, ὅτι αὗται αἱ Ὠδαὶ περιέχουσιν Ἀκροστιχίδα τὴν κατὰ Ἀλφάβητον, ἡ μὲν ἡ. ὀρθῶς· ἡ δὲ Ϛ'. ἀντιστρόφως.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός. Ὁ Ἄγγελος.

» Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἀγνὴ· εἰπάτω δὴ
» ὁ Γαβριὴλ, Βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν
» ἀληθινὴν; Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμη Θεοῦ·
» Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς ἀναρραφήσεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἔννοια πᾶσα ἡττᾶται βροτῶν, ἀντέφησεν ἡ Παρθένος, Ζητοῦσα ἅπερ μοι φθέγγῃ παράδοξα· Ἠσθην σου τοῖς λόγοις, ἀλλὰ δέδοικα, Θαμβηθεῖσα μὴ ἀπάτῃ με, ὡς Εὔαν πόρρω πέμψῃς Θεοῦ· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾷς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ἴδε σοι τὸ ἄπορον λέλυται, φησὶ πρὸς ταῦτα ὁ Γαβριήλ· Καλῶς γὰρ ἔφης τὸ πρᾶγμα δυστέκμαρτον. Λόγοις σῶν χειλέων πειθαρχοῦσα λοιπὸν, Μὴ ἀμφίβαλλε ὡς πλάσματι, ὡς πράγματι δὲ πίστευε· ἐγὼ γὰρ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Νόμος οὗτος Θεόθεν βροτοῖς, ἡ ἀμέμπτος αὐθις φησὶ, Ξυνοῦ ἐξ ἔρωτος τόκον προέρχεσθαι. Οὐκ οἶδα συζύγῳ παντελῶς ἡδονήν· Πῶς οὖν λέγεις ὅτι τέξομαι; φοβοῦμαι μὴ ἀπάτῃ λαλῇς· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾷς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ῥήματα ἅπερ μοι φθέγγῃ Σεμνὴ, ὁ Ἄγγελος πάλιν βοᾷ, Συνηθοῦς πέλει λοχείας ἀνθρώπων Ξυητῶν· Τὸν ὄντως Θεὸν σοι ἐπαγγέλλομαι, Ὑπὲρ λόγον τε καὶ ἔννοιαν, σαρκούμενον ὡς οἶδεν ἐκ σοῦ· διὸ καὶ χαίρων βοῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Φάσιν μοι ἀληθείας ῥήτωρ, κατέθετο ἡ Παρθένος· Χαρᾶς κοινῆς γὰρ ἐλήλυθας Ἄγγελος· Ψυχὴν οὖν ἐπεὶ καθήγισμαι Πνεύματι, Ὡς τὸ ῥῆμά σε γενέσθω μοι· σκηνοῦτό ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, πρὸς ὃν βοῶ μετὰ σοῦ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία· Ἄκουε Κόρη.

Ὠδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον.

Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἀλφάβητος ἀντιστρόφως. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, Ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων· Χείλη δὲ πιστῶν
» τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
» ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε
» κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην.

Ὑπὲρ ἔννοιαν συλλαβοῦσα Θεὸν, Τῆς φύσεως δεσμοὺς ἔλαθες Κόρη· Σὺ γὰρ ἐν τῷ τίκτειν τὰ μητέρων διέβας, Ρευστὴ φύσις περ καθεστηκυῖα· ὅλην ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Πῶς πηγάζεις γάλα Παρθένε ἁγνή; Οὐ φέρει ἐξειπεῖν γλῶσσα βροτεία· Ξένον γὰρ φύσεως ἐπιδείκνυσαι πρᾶγμα, Νομίμου γονῆς ὅρους ὑπερβαῖνον· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Μυστικῶς ταῖς ἱεροτεύκτοις Γραφαῖς, Ἀλείεται περὶ σοῦ, Μῆτερ Ὑψίστου· Κλίμακα γὰρ πάλαι Ἰακὼβ σε προτυποῦσαν, Ἰδὼν ἔφη· βάσις Θεοῦ αὕτη· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Θαυμαστὸν τῷ ἱεροφάντῃ Μωσεῖ, Βάτος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέρας· Ζητῶν δὲ τὸ πέρας εἰς διάβασιν χρόνου, Ἐν Κόρῃ ἁγνῇ, ἔφη, κατοπτεύσω· ἡ ὡς Θεοτόκῳ λεχθείη· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Δανιὴλ σε ὄρος καλεῖ νοητόν· Γεννήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαΐας· Βλέπει δὲ ὡς πόκον Γεδεών· ὁ Δαυὶδ δέ, Λίγασμα φάσκει· πύλην δέ σε ἄλλος· ὁ δὲ Γαβριὴλ σοὶ κραυγάζει· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Καταβασία. Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, στρατηγὸς ἀπεστάλη, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, πρὸς Ἁγνὴν τὴν Παρθένον, εὐαγγελίσασθαι ξένον, καὶ ἀπόῤῥητον θαῦμα· ὅτι Θεὸς ὡς ἄνθρωπος ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖται, ἄνευ σπορᾶς, ἀναπλάττων βρότειον ἅπαν γένος. Καὶ εὐαγγελίζεσθε τὴν ἀνάπλασιν κόσμου. Ὁμοίων.

Χαῖρε κατάρας λύτρωσις, τοῦ Ἀδὰμ Θεοτόκε· χαῖρε σεμνὴ Μητροθέε· χαῖρε ἔμψυχε βάτε· χαῖρε λαμπὰς· χαῖρε θρόνε· χαῖρε κλίμαξ καὶ πύλη· χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα· χαῖρε νοὸς νεφέλη· χαῖρε ναέ· χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· χαῖρε ὄρος· χαῖρε σκηνὴ καὶ τράπεζα· χαῖρε Εὔας ἡ λύσις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ἀφίδων, ὁ Γαβριὴλ καταπτὰς, εἰς Ναζαρὲτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ, Χαῖρε· συλλήψῃ Υἱὸν, τοῦ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἁπάντων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοώντων σοι τὸ, Χαῖρε Ἀγνή. Δίς.

Ὁ Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ, Χαῖρε· συλλήψῃ ἐν γαστρί σου τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τῷ κόσμῳ ἀχώρητον· καὶ κυοφόρος ὀφθήσῃ τοῦ ἐκ Πατρός, πρὸ ἑωσφόρου ἀνατείλαντος.

Ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐτέχθη τοῖς κάτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν οἰκτον λαβών, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὁλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβών, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'. Θεοφάνους.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβών, μεταδῷ μοι τοῦ βελτίονος. Ἐφεύσθη πάλαι Ἀδὰμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν· ἄνθρωπος γίνεται Θεὸς, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσηται. Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένῳ, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ τοῦ Κανόνος ὨΙδὴ γ'. καὶ ϛ'. Εἰ δὲ θέλεις, λέγε τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς, τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆς Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς,...

Στίχ. β'. Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος· Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ, Θεοῦ, ὁ δὶ ἡμᾶς...

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὶ ἡμᾶς...

Στίχ. δ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὶ ἡμᾶς... Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος,...

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας. Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν...

Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν...

Στίχ. γ'. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν...

Εἰσοδικὸν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὶ ἡμᾶς σαρκωθείς,...

Ἀπολυτ. Σήμερον τῆς σωτηρίας.

Κοντάκ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Εἰς τὸ, Ἐξαίρετος, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Κοινωνικὸν. Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών. Εἶδομεν τὸ φῶς· καὶ Ἀπόλυσις.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Θεολογικὰ, ὅταν Τυπικὴ διάταξις ἀπαιτήσῃ αὐτά.

Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ὁ γὰρ τοῦ Πατρὸς συναΐδιος Υἱός, καὶ σύνανάρχος καὶ σύνθρονος, οἰκτον λαβὼν καὶ φιλάνθρωπον ἔλεον, ἑαυτὸν καθῆκεν εἰς κένωσιν, κατ' εὐδοκίαν καὶ βουλησιν Πατρικὴν, καὶ μήτραν ᾤκησε Παρθενικὴν, προαγνισθεῖσαν τῷ Πνεύματι. Ὢ τοῦ θαύματος· ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, ὁ ἀχώρητος ἐν μήτρᾳ, ὁ ἄχρονος ἐν χρόνῳ· καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ ἡ σύλληψις ἄσπορος, καὶ ἡ κένωσις ἄφραστος, καὶ τὸ μυστήριον ὅσον! Ὁ Θεὸς γὰρ κενοῦται, καὶ σαρκοῦται, καὶ πλάττεται, Ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἀγνὴν, τὴν Σύλληψιν λέξαντος· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρ. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ δύο.

Εἶτα,

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου, Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ θεοειδέστατος, ὁ φωταυγὴς καὶ οὐράνιος, φῶς τὸ Τρισήλιον, καθορῶν καὶ βλέπων, σὺν ταῖς ἄνω Τάξεσι, τὸ Θεῖον καὶ φρικῶδες μυστήριον, εὐηγγελίσατο, τῇ Παρθένῳ ἀφικόμενος, καὶ πρεσβύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρὶν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριὴλ καὶ τοῦτο, τῇ μόνῃ τεθάρρηκας, Ἀγνῇ, εἰς Ναζαρὲτ ἀφικόμενος· μεθ' ἧς ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως ἀεὶ, καὶ ποιῶν τὸ Θέλημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ Παντοκράτορος, ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, Γαβριὴλ παράριστε, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας περίσωζε, ἀεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν Σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρὲτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ Θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὤν, ἐκ Παρθένου τίκτεται! ὁ ἔχων Θρόνον οὐρανὸν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ᾧ τὰ Ἐξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ηὐδόκησε! Θεοῦ ἐστὶ Λόγος ὁ παρών. Τί οὖν ἵσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε Ἀγνὴ Παρθένε· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 2. Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ. Ὤφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βάτου, καὶ ὁρᾷ, ὅτι ἡ βάτος καίεται πυρὶ, ἡ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. Εἶπε δὲ Μωσῆς· Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὅραμα τὸ μέγα τοῦτο, τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάτος. Ὡς δὲ εἶδε Κύριος, ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς βάτου, λέγων· Μωσῆ, Μωσῆ. Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστι, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ ἐγγίσῃς ὧδε· λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός σε, Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπέστρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ηὐλαβεῖτο γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν· Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἄκηκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν. Οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν, καὶ κατέβην τοῦ ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλὴν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

Προοιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 22. Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾷ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανὸν, συμπαρήμην αὐτῷ· καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων, ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθη πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανόν· ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα, ἃ οὐ παρελεύσεται στόματος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἥμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα. Ἐγὼ ἥμην, ᾗ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ ὑπὸ τῆς Τυπικῆς διατάξεως διοριζόμενα, ἢ ὅρα ἐκεῖ, καθ' ἣν ἂν ἡμέραν τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, κτλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς

Ὡς παμμέγιστον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω. Ἰωτήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡς φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, αὐλοις μεθέξεσι, Θεῖον καὶ ἄυλον, ἱκετεύω σε, Ἀρχάγγελε Κυρίου, φώτισον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Σῆσωμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες, τῶν ἀσωμάτων Νοῶν, τὸν τὴν ἄῤῥητον, χαρὰν μεμηνυκότα, ἐν κόσμῳ φοιτήσασαν, δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα, Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ πολυοὐτες σε, ῥυόμεθα κινδύνων, καὶ βλάβην τοῦ ὄφεως, ἀνευσημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Ἀγνήν σε παναμωμον, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἑώρακε, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, λαμπρῶς ἐβόησεν, ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα, καὶ σεμνολόγημα.

Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Μεθέξει φωτὸς αὐλοτάτου, ὡς ἄυλος ὄντως Γαβριὴλ, αὐλως φωτιζόμενος, φῶς καθωράθης δεύτερον, τοὺς ὑλικοὺς ἑκάστοτε, βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Μεγίστης εὐκλείας ἠξιώθης, τὸ μέγα μυστήριον ἡμῖν, ἀνακαλύψας μέγιστε, Ἀγγέλων, οἱ οὐ ἤρθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον, ὕψος, μεγάλως τιμῶντές σε.

Ἐπίφανον πᾶσιν οὐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζητοῦσί σε ἀεὶ, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὦ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε. Θεοτοκίον.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, Μυστήριον Κόρη σοι ποτέ, ὁ Γαβριὴλ ἐκραύγαζε· Χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσει, ὡς εὔσπλαγχνος.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Γαβριὴλ, Ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δεικνύμενος ἀεὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζει, τὸ Θεῖον μελῳδήμα, τῇ Τριάδι γηθόμενος. Τοῦτον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν, καὶ καθαρᾷ διανοίᾳ, αἰσίως δοξάσωμεν.

Ἕτερον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰώνων ὁρισθὲν φρικτὸν ὄντως, σὺ Γαβριὴλ πεπίστευσαι Μυστήριον, τόκον τὸν

ἀπόῤῥητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χαῖρε προσφωνῶν αὐτῇ, ἡ Κεχαριτωμένη· χρεωστικῶς σε ὅθεν οἱ πιστοὶ, ἐν εὐῤῥοσύνῃ ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ὄ. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἱστατο μεθέξεσι Θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριὴλ ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην Δανιὴλ, καὶ ἐντιθεῖς τὴν δήλωσιν, τῶν ἀγνοουμένων ἐν πνεύματι.

Στόματι πηλίνοις σε χαρμονικῶς, πύρινον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξελοῦ ἡμᾶς πυρὸς, θεηνεκῶς φλογίζοντος, Θείαις Γαβριὴλ μεσιτείαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον Θείαν στολὴν, δόξῃ ἀῤῥήτῳ ἀστράπτουσαν, ἠμφιεσμένος, Στρατηγὲ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι, ᾧ ἐπουρανίῳ γηθόμενος. Θεοτοκίον.

Ὅλην σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριὴλ, περιηγγυημένην Παναμωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾷ σοι ἐμφανῶς· Χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύτρωσις, καὶ τῶν Προπατόρων ἀνάκλησις.

Ὠδὴ έ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος, δεύτερον ὡράθης φῶς κραυγάζων, σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξεσιν Ἅγιος Θεὸς ὁ παντουργὸς, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Τὸ εἶδός σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερβαῖνον μαστὸν, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλήττον· μέγα τὸ κλέος, Γαβριὴλ μέγιστε, Θείων Ἀσωμάτων ἀρχηγὲ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Θεῖος ὡς εἶδέ σε, καιρῷ τοῦ Θυμιάματος, πάλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας, μένει κωφεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῇ ἀγγελίᾳ τῇ φρικτῇ, ἣν περ ἐξεφώνησας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἁγίασμα τος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε, φωνῇ Γαβριὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοκας πανάγιον Θεὸν, πάντας ἁγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Ὠδὴ ς'. Τὴν Θείαν ταύτην.

Γεώδεις γλῶσσαι γεραίρειν σε, τὸν νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, Θείαις λαμπρότησιν.

Ἀκτὶς Ἡλίου πολύφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ταῖς σελασφόροις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσεσι, τοὺς ὑμνητάς σου σκότους, παθῶν ἐξάρπασον.

Βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τὴν Πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων, σοῦ παρακλήσεσι. Θεοτοκίον.

Ῥημάτων Θείων ὑπήκοος, Ἁγνὴ τοῦ Γαβριὴλ ἐχρημάτισας, καὶ τὸν προάναρχον, Λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας, τῆς ἀλογίας κόσμον, ἀπολυτρούμενον.

Ἐὰν τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, ἡ Κυριακῇ, λέγε τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Τὴν Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν παραδεδομένην, ὡς τῷ Θείῳ καὶ ὑπερφυεῖ Μυστηρίῳ καὶ ἀῤῥήτῳ καθυπουργήσαντος.

Στίχοι.

Τὸν σὴν ἀπαγγείλαντα σάρκωσιν Νόα,
Τιμῇ πρεπούσῃ πᾶσα σαρξ τιμᾷ, Λόγε.

Εἰκάδι ἁμὰ ὕμνους Γαβριὴλ κτίσιν ἔκτῃ ἐγείρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων κϛ'. Μαρτύρων, τῶν ἐν Ῥοτθίᾳ μαρτυρησάντων· ἐξ ὧν εἰσι Πρεσβύτεροι δύο· Βαθουσὶς καὶ Οὐΐρκας, μετὰ δύο υἱῶν αὐτοῦ καὶ τριῶν Θυγατέρων, καὶ Ἀρτύλλας μονάζων· λαϊκοὶ δὲ, Ἀβέπας, Ἀγνᾶς, Ῥυάζ, Ἠγάθραξ, Ἡσκόης, Σύλας, Σίγητζας, Σουηρήλλας, Σείμβλας, Θέρμας, Φίλιγας καὶ ἐκ τῶν Γυναικῶν, Ἄννα, Ἀλλὰς, Βάρις, Μωϊκὼ, Μαμύκα, Οὐΐρκω, καὶ Ἀνιμάϊς.

Στίχ. Τόσην πυρὶ φλέγουσι πληθὺν Μαρτύρων,
Ὅσας ἄγει Μὴν σήμερον τὰς ἡμέρας.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Ἰωγγερίχου, Βασιλέως τῶν Γότθων, καὶ Γρατιανοῦ Βασιλέως Ῥωμαίων· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ Ἰουγγουρίχου διὰ πυρὸς τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἔλαβον, ἐμπρήσαντος τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ καὶ συγκατεφλέχθησαν οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· ὅτε συνέβη, καὶ ἄνθρωπόν τινα, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κομίζοντα προσφοράν, ὁλοκαυτωθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Κοδράτου, Θεοδοσίου, Ἐμμανουὴλ, καὶ ἑτέρων Μ'. τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Στίχ. Κοδράτε, Θαυμάζω σε τῆς εὐανδρείας,
Πῶς ὑπιάζων, ἀνδρικῶς σφάττῃ, μάκαρ.

Θεοδόσιος, τῷ Θεῷ ζῶν καὶ μόνῳ,
Ζωὴν δὶ αὐτὸν ἐκ ξίφους καταστρέφει.

Ξίφει χεθήτω, κἂν κοτύλη, φησί μοι
Ἐμμανουήλ, πέφυκεν αἵματος μία.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ τῆς χώρας τῶν Ἀνατολικῶν· ὁρῶντες δὲ καθ' ἑκάστην τοὺς Χριστιανοὺς ἀναιρουμένους ὑπὸ τῶν Εἰδωλολατρῶν, συνέθεντο ἀλλήλοις παρρησιάσασθαι τὴν εὐσέβειαν, ἵνα κληρονόμοι γένωνται τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Καὶ δὴ ἀπελθόντες, καὶ ἐκουσίως ἑαυτοὺς ἐκδόντες τῷ τῆς χώρας Ἄρχοντι, ἐξετάζοντι τότε πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν, ἔστησαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἑαυτοὺς Χριστιανοὺς ὁμολογήσαντες, καὶ κατακριθέντες, ἐνεβλήθησαν εἰς φυλακήν. Καὶ μετά τινας ἡμέρας ἐκβληθέντες, γυμνοὶ ἐξέσθησαν τὰς πλευράς· καὶ ἐκ τῶν ξύλων καταβιβασθέντες, καὶ ἐπὶ τριβόλων συρέντες, τέλος τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Ὁμολογητοῦ, τοῦ Τριγλίας Πγουμένου.

Στιχ. Θείου Στέφανος ἀμπελῶνος ἐργάτης, Θεῷ παραστὰς, καμάτου μισθὸν λάβῃ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, ἐκ βρέφους τὸν ἀσκητικὸν ἑλόμενος βίον. Διὰ δὲ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ πολιτείαν, ἱερωσύνῃ καὶ παρακλήσει τῶν Μοναχῶν, Ἡγούμενος καταστὰς τῆς Μονῆς Τριγλίας, καὶ πολλοὺς τῇ ἀσκητικῇ πολιτείᾳ τελειώσας, ὕστερον ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος δυσσεβοῦς Λέοντος, διωγμὸν κινήσαντος κατὰ τῶν προσκυνούντων τὰς Ἁγίας καὶ σεπτὰς Εἰκόνας, καὶ αὐτὸς προσκληθείς, καὶ ἀναγκασθείς ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν Ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, καὶ κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ὑπογράψαι, καὶ μὴ πεισθείς, ἀλλὰ μᾶλλον δυσσεβεῖς ἀποκαλέσας τοὺς εἰς τοῦτο αὐτὸν ἀναγκάζοντας, πλεῖστα τιμωρηθείς, καὶ φυλακαῖς προσομιλήσας, καὶ ἐξορίαις ταλαιπωρηθείς, πρὸς Κύριον, δι' ὃν τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας ὑπέστη, ἐξεδήμησε.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἰωάννῃ τόκον ἔνδοξε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίᾳ ποτὲ, ἔνδον τοῦ Θείου Ναοῦ, ἑστῶτι καὶ Ψάλλοντι, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ περίδοξος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριὴλ, καθαγιάζει ψυχὰς, πιστῶν, καὶ προτρέπεται, μεγαλοφώνως βοᾶν· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρώτου φωτὸς μυστικῶς, δευτέρου φῶς ἀληθῶς, ὡράθης τοὺς μέλποντας, φωτίζων πάντοτε· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἱπεστάλη Γαβριὴλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χαρὰν μηνύων σοι, Παρθενομήτορ ἀγνή· δι' ἧς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία ἤνθησε, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἱερολογίας ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος· σὺ γὰρ τὸν παναίτιον, Λόγον σαρκούμενον, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῇ ἐξ ἡμῶν προσωνεῖς, Παρθένῳ, ὑπερ νοῦν τε καὶ λόγον· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοὶ τῶν μεγάλων τε καὶ πρώτων, αὐλῶς Ἀρχάγγελε ἑνούμενος, στόματι πυρίνῳ σε, μέλπεις τὸ μελῳδούμενον, τὸ φοβερὸν, ὃ μέλπουσι, πάντων Ἀγγέλων χοροί· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐκλείαις σαφῶς πεποικιλμένος, ταῖς Θείαις διέρχῃ τὰ οὐράνια, εἶτα τὰ ἐπίγεια, ἀποπεραιούμενος, τὰ ἱερὰ Θελήματα, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριὴλ Ἀρχηγέτα, κλέος τῶν ἐν πίστει, ἀεὶ σε εὐφημούντων.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος, ἔσχε σε πρότρεχοντα, καὶ προετοιμάζοντα, τὸ ἱερὸν παλάτιον, ᾧ ἱερὲ Γαβριὴλ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θρόνον τερπνὸν τοῦ Βασιλέως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερούσιον, μόνη οὐσιώσασαν, τὸν τοὺς βροτοὺς Θεώσαντα, ἑνώσει κρείττονι, γεννήσεως ἀῤῥήτου καὶ ξένης, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενὴς.

Ἱστασαι φρικτῶς, τῷ Θρόνῳ τῆς χάριτος διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν· καὶ ἱερῶς Θεούμενος, καὶ φῶς ὁρώμενος, καὶ φωτίζων, πίστει τοὺς τιμῶντάς σε, ἱερὲ Γαβριὴλ μεσιτείαις σῳ.

Ὡς περ οὐρανὸς, ὁρᾶσαι κατάστερον, Θείαις λαμπρότησιν· ὥς περ Στρατηγέτης δὲ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ διαθέεις ἅπασαν τὴν γῆν, τὸ βούλημα, τοῦ Δεσπότου, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στῆσον τὸ δεινὸν, βαρβάρων κλυδώνιον ἐπεγειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου· τῆς Ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα· τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον πταισμάτων λύτρωσιν· Βασιλεῖ τε, δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριὴλ τῇ Θερμῇ προστασίᾳ σου.

Ἡ περικαλλὴς, δυὰς καὶ περίδοξος Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, Θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς Θείας δόξης, πᾶσιν αἰτήσασθε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὡς προστάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότου ἐν πᾶσι μιμούμενοι. Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννῆτορ Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων, πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἁπανσίστοις φωναῖς εὐφημούντων σε.

Εἰ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, ἡ Κυριακὴ, λέγε τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς καὶ εἰς τοὺς Αἴνους, ἐκ τῶν Προσομοίων τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ Λιτὴ, Ἀκολουθία, καὶ ἡ Δόξα καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μακρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοὺς δαίμονας φρυάγματι, καὶ θρασείᾳ ὠμότητι λογισμὸν ἀντέλῃκας ἀνδρειόφρονα, τὴν τῶν μελλόντων προσβλέπουσα, Θεόφρον ἀπόλαυσιν, διαμένουσαν ἀεὶ, ὃ! αἰῶνος ἀσάλευτον· ἧς ἐπέτυχες, ἀπὸ γῆς μεταστᾶσα πρὸς νυμφῶνας, οὐρανίες καὶ χορείαν, τὴν ἀκατάλυτον ἐνδοξε.

Βασιλείας εὐπρέπειαν, καὶ τερπνὴν ὡραιότητα, κατιδεῖν ἠξίωσαι τοῦ Νυμφίου σου, ὡραϊσμένη τοῖς στίγμασι, στερρᾶς σου ἀθλήσεως, καὶ πηγῇ τῶν ἀγαθῶν, ἐπαξίως προσήγγισας, τῆς ἐπέκεινα, Θεϊκῆς εὐφροσύνης μετουσίαν, καρπουμένη μακαρία, καὶ τὴν ἀθάνατον εὐκλειαν.

Οὐ ζυγὸς τῆς δουλείας σε, οὐ τὸ χαῦνον τοῦ Θήλεος, οὐ λιμὸς οὐ μάστιγες ἐνεπόδισαν, τὴν τῶν Μαρτύρων περόρτητα, μιμεῖσθαι πανένδοξε· προθυμία γὰρ ψυχῆς, τὰς βασάνους ὑπέμεινας· ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων, καὶ στεφάνῳ, τῶν χαρίτων ἐκοσμήθης, παρισταμένη τῷ Κτίστῃ σου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρμακον, ἡ Θεὸν κυήσασα τὸν Σωτῆρά μου, καὶ τῶν δακρύων τὰ ῥεύματα, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδεκάστου τε κρίσεως, σύ μοι δώρησαι· καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρόμον, καὶ Θείας τεύξασθαι χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀναβοῶσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συναναστῶν τοὺς Προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸ τῆς Ματρώνης ἔνθεον μέλπω κλέος.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ » Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ταῖς Θείαις τῶν Ἀσωμάτων τάξεσι, περιχορεύουσα, περὶ τὸν πάντων αἴτιον Θεὸν, καὶ τρανῶς ἀπολαύουσα, Θεαρχικῆς ἐλλάμψεως, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Ὁ δούλῳ καταξιώσας δέξασθαι, μορφὴν Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἐλευθερώσαι ταύτην βεβληθείς, ἐκ φθορᾶς καὶ Θανάτου δεσμῶν, ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας σε, Μάρτυρα Νύμφην, ἐμνηστεύσατο.

Τὸ Θήλυ ἀρρενωθὲν τῇ χάριτι, τὴν ἐπηρμένην ὀργὴν, καὶ καυχωμένην ἄμετρα τὸ πρὶν, ἐξαλείφειν τὴν Θάλασσαν, δι' ἀσθενείας σώματος, Θείᾳ δυνάμει καταβέβληκε.

Tip. S. Giorgio.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε, συγκαταβάσεως, Ἀνατολὴν καὶ Ἥλιον καὶ φῶς, μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφυῶς ἐξήστραψε, διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν φιλάνθρωπον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου » Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύ» ριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Στερρότητι λογισμοῦ, τῆς παρανόμου καὶ δεινῆς ἠνεγκας, τὴν χαλεπὴν βάσανον, φέρουσα Ματρώνα πανόλβιε.

Μαστίγων ὀδυνηρῶν, αἰσθανομένη καρτερῶς ἤφερες· ψηλαφητοῦ σκότους δὲ, θείαν λαμπηδόνα ἀντείληφας.

Αἱμάτων σου οἱ κρουνοὶ, τῆς ἀσεβείας τὴν πυρὰν ἔσβεσαν· τοὺς δὲ πιστοὺς ἠρδευσαν, τῆς θεοσεβείας τοῖς νάμασι. Θεοτοκίον.

Τὴν Πλάκα, τὴν Κιβωτὸν, τὴν δεξαμένην ἐν γαστρὶ Πάναγνε, Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον, θεηγορικῶς εὐφημοῦμέν σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐπέστη φιλέορτοι, λαμπρὰ πανήγυρις, ἡ μνήμη ἡ ἔνδοξος, τῆς Ἀθληφόρου Χριστοῦ, εὐφραίνουσα τὰ σύμπαντα, λάμπουσα ταῖς ἀκτῖσι, τῶν θαυμάτων ἐν κόσμῳ, φέρουσα τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἀέναον χάριν. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Σωτὴρ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν ὄντητὴν, οὐσίαν, καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας,

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε Πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σε, τῆς παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεφας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν βραβεῦσαι θαι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ » Σταυροῦ τὸν Ὕψιον, τῆς δικαιοσύνης, » ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγά» ζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥώμη τῇ θείᾳ Ματρώνα δυναμουμένη, νῦν τῆς πικρᾶς Δεσποίνης, ἐξέφυγες δουλείαν· γνώμην ἀταπείνωτον, ψυχῆς γὰρ ἐκέκτησο, μόνῳ τῷ Δεσπότῃ δουλεύουσα.

Ὠρυμένη καὶ μέθῃ βεβακχευμένη, καὶ τῷ θυμῷ σφαδάζουσα, ἡ δυσσεβεστάτη, μάστιξι κατέτεμνεν, Ἑβραίων ὠμότητι, Μάρτυς ἄλληφόρε τὸ σῶμά σου.

Νεανικὴν ἐπεδείξω τὴν καρτερίαν, ἐν ἀφεγγέσι τόποις, ἐγκαταλλειομένη, Μάρτυς καὶ λιμώττουσα· ἀλλ' εὗρες ἀντίδοσιν, τῆς ἀθανασίας τὴν τράπεζαν. Θεοτοκίον.

Ἡ χρυσήλατος λυχνία προδιετύπω, τὴν τὸν Θεὸν βαστάσασαν, σεσωματωμένον, αἴγλη τῆς Θεότητος, τὰ πάντα φωτίζοντα, σὲ τὴν ἀληθῆ Θεομήτορα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὲ στέφανον λαμπρὸν, ἡ Θεόφρων καυχήσεως, ἐκτήσατο Ζωοδότα, καὶ ἐκ σκότους πρὸς φέγγος, τὸ θεῖον ἐξεδήμησεν.

Ἐστήριξε Χριστὸς, ἐπὶ πέτραν τῆς Πίστεως, τοὺς πόδας σου μακαρία, πρὸς αὐτὸν κατευθύνων, σφοδρὰ διαβήματα.

Νοῦν θεῖον ἀληθῶς, καὶ σοφὸν καὶ θεόφρονα, σὺ ἔχουσα διαλάμπεις, ἐν χορείᾳ Μαρτύρων, Ματρώνα παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Θεότητος μορφὴν, καὶ μορφὴν ἀνθρωπότητος, ἐγέννησας Θεομῆτορ, ἡνωμένας ἀρρήτως, καθ' ἕνωσιν ἀσύγχυτον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ » Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρῳ » κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἰκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς » σου ῥεύσαντι αἵματι.

Εὖας νῦν, Ἀθληφόρε τὸν πόθον ἐτρύγησας, ἐπιτηδείως Ματρώνα, θεουμένη νεύσει τῇ ἀνενδότῳ, καὶ δικαίως, τῆς ἀϊδίου δόξης ἠξίωσαι.

Οὐ δοῦλος, ἐν Χριστῷ οὐκ ἐλεύθερος κρίνεται, ἀλλ' ἀρετῆς εὐμορφία, εὐσεβείας τρόποις κεκοσμημένη· ἧς ἐδείχθης, πλαστουργὸς Ἀθληφόρε ἀήττητος. Θεοτοκίον.

Ναόν σε, τοῦ Θεοῦ καὶ Παστάδα γινώσκομεν, Στάμνον Λυχνίαν καὶ Πλάκα, κεκτημένην ἔνδον ἐγγεγραμμένον, τὸν δι' οἰκτον, σωματωθέντα Λόγον πανάμωμε.

Τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ματρώνης, τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στίχοι.

Οὐκ ἄξιον λαθεῖν σε, Μάρτυς Ματρώνα,
Κἂν ἔνδον εἱρκτῆς ἐκπνεῆς κεκρυμμένη.

Εἰκάδι ἑβδομάτῃ Θάνε Ματρώνα ἐνὶ εἱρκτῇ.

Αὕτη ὑπῆρχε Θεράπαινα Ἰουδαίας τινὸς γυναικός, Παυτίλλης καλουμένης· ἐπακολουθοῦσα δὲ μέχρι τῆς συναγωγῆς τῇ κυρίᾳ αὐτῆς, ἔνδον οὐ προσήει, ἀλλ' ὑπέστρεφεν ἐν τῇ τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίᾳ. Φωραθεῖσα οὖν, τύπτεται ἀφειδῶς, καὶ φρουρᾷ κατακλείεται ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας, ἀπρόσιτος διαμείνασα· εἶτα ἐξάγεται, καὶ μάστιξι καταξαίνεται· καὶ πάλιν ἐγκλεισθεῖσα, καὶ πολυημερεύουσα ἐν τῇ εἱρκτῇ, ἐν αὐτῇ παρέθετο τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ. Ταύτης φασὶ τὸ ἅγιον Λείψανον τὴν Παυτίλλαν ἀπὸ τοῦ τείχους ῥίψασαν κάτω, τὴν ἀξίαν δίκην ἀποτίσαι, καταπεσοῦσαν εἰς τὸ ὑπολήνιον, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἐκθλιβόμενον γλεῦκος ἐχεῖτο· κἀκεῖ τὸν βίον τρέψασαν, ἀπορῥῆξαι τὴν ψυχήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Κήρικος, ὁ ἐν τῷ Ἄπρῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐγὼ, Πάτερ Κήρικε, καὶ τεθνηκότα,
Κἂν καρδίᾳ φέρειν σε, κἀγλώττῃ θέλω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φιλητοῦ τοῦ Συγκλητικοῦ, καὶ Λυδίας τῆς αὐτοῦ γυναικός, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Μακεδόνος, Θεοπρεπίου, Κρονίδου Κομενταρησίου, καὶ Ἀμφιλοχίου Δουκός.

Στίχ. Ὥσπερ Φιλητοῦ, καὶ Λυδίας σαρξ μία,
Οὕτως ἐν αὐτῶν καὶ μετ' εἰρήνης τέλος.

Θνήσκει Θεοπρέπιος σὺν Μακεδόνι,
Θεοπρεπῶς ᾄδοντες ὕμνους Κυρίῳ.

Δουξ συντελευτᾷ τῷ Κομενταρησίῳ,
Ἐξουσιάζων ἐξυπηρετουμένῳ.

Ὁ Ἅγιος Φιλητὸς, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Χριστιανοί, ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ Βασιλέως, καθ' ἑκάστην τῷ Θεῷ λατρεύοντες. Συλληφθεὶς οὖν ὁ μακάριος Φιλητὸς, παρέστη τῷ Βασιλεῖ· ὁ δὲ Βασιλεὺς, μὴ δυνηθεὶς ἀντιστῆναι τῇ τοῦ Μάρτυρος σοφίᾳ, παρέδωκεν αὐτὸν, σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν, Ἀμφιλοχίῳ τῷ Δουκί· ὃς αὐτοὺς αὐτίκα ξύλοις ἀναρτᾷ, καὶ εὐτόνως σπαθίζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν προσάττει, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναπορῥιφῆναι, ἅμα Κρονίδῃ Κομενταρησίῳ πιστεύσαντι. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ, φαλλόντων αὐτῶν καὶ εὐχομένων, ἐγένετο αὐτοῖς Ἀγγέλων ἐπιστασία, παραθαῤῥύνουσα αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἀγῶνας.

Τῇ δὲ ἑξῆς, παραγάντων τῶν Ἁγίων, ἔφη ὁ Τύραννος· Πολλαὶ ὑμῖν ἀπόκεινται βάσανοι, καὶ τιμωρίαι· καὶ εὐθέως, ἐν λέβητι ἐκπυρωθέντι σφοδρῶς, ἐλαίῳ καὶ ῥητίνῃ μεμιγμένῳ, βάλλονται, καὶ αὐτίκα ἐφυχράνθη ὁ λέβης. Τότε Θαυμάσας ὁ Δουξ, εἰσῆλθε καὶ αὐτὸς ἐν τῷ λέβητι, λέγων· Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, βοήθειμοι. Καὶ φωνὴ ἐγένετο πρὸς αὐτόν· Εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου· ἀνάβαινε ὧδε. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, ἀναζεύξας ἀπὸ Ῥώμης, κατέλαβε τὸ Ἰλλυρικὸν, ἀπειλῆς γέμων καὶ θυμοῦ· καὶ ἐκέλευσεν ἑπτὰ ἡμέραις ἐκκαῆναι τὸν λέβητα, μεμεστωμένον ἐλαίου, καὶ βληθῆναι ἅπαντας ἐν αὐτῷ· σὺ γενομένου, ἀβλαβεῖς οἱ Ἅγιοι ἐρυλάχθησαν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς αἰσχυνθεὶς, ὑπέστρεφε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἅγιοι Μάρτυρες εὐξάμενοι ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἰωάννης καὶ Βαρούχιος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Οὐ δάρσος ἦττον Ἰωάννου πρὸς ξίφος
Βαρουχίῳ ὑπῆρχεν, ἀλλὰ καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Προφήτης Ἀναὶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τριὰς τρίπους σὸς, Ἀναὶ Θεοπρόπε,
Δί' ὃ τὸ μέλλον προὔλεγες πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Ἐπισκόπου Κορίνθου, ἀδελφοῦ Πέτρου τοῦ Ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἄργους τοῦ σημειοφόρου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου.

Στίχ. Εὐτυχὲς Εὐτύχιος ἦλθεν εἰς πέρας,
Γῆθεν μεταστὰς καὶ κατοικήσας πόλον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ, εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
» φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Μετ' εὐμενείας, καὶ παῤῥησίας προσεχώρησας, ὄντως, πρὸς τὸν σὸν πανεύφημε ἐραστὴν, εὐχαρίστως ἀνακράζουσα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ χαρμοσύνῃ μεταβέβηκας, πλήρης, ἀρετῶν Ματρώνα παντοδαπτῶν, ἀπὸ γῆς πρὸς ἐπουράνιον, χορείαν ἔνδοξε, κληρουχίαν λαχοῦσα ἀθάνατον.

Θεοτοκίον.

Ἐλαμπρυσμένη, πεποικιλμένη πάσαις ταῖς ἀρεταῖς, Λόγον, ὑπὲρ λόγον τέτοκας τοῦ Πατρός, σαρκωθέντα Μητροπάρθενε. Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐραστάι, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πλουσίου φωτὸς μαρμαρυγάς, κατηξιώθης ἰδεῖν, ἀπαλλαγεῖσα σαρκός· καὶ ἐπουράνιον σκήνωμα, κατοικεῖν ἀντὶ σκηνώματος, τοῦ σκοτεινοῦ καὶ ζοφεροῦ, οὗ κατεκλείσθης σεμνὴ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Ὡραῖος ὁ στέφανος, ὃν νῦν, ἐστέφθης ἔνδοξε, ζωαρχικῇ δεξιᾷ, τοῦ Παντοκράτορος· Νύμφην γὰρ, καθορῶν περιστιλμένην σε, ταῖς τῶν αἱμάτων σου ῥοαῖς, χαίρων ἐλάμπρυνεν· Ὧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεὸν, κυρίως πάναγνε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαλληλεύουσαν φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, Θεωνυμίαν· οἱ πιστοὶ, ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον, σὲ Θεοφρόνως πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀγειροτύμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκραγωνιαῖος ἐτμήθη, » Χριστὸς συνάφας ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ » ἐπαγαλλόμενοι, σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Λάμπει νοητῶν φωταυγείαις, ἡ φωτοφόρος σε ἡμέρα, ταῖς φαεινοτάταις ἀφραπαῖς, τῆς τρισηλίου Μάρτυς ἐλλάμψεως· ἐν ᾗ νῦν ἐκδυσωπησον, καταυγασθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εὔρες ἀμοιβὰς Ἀθληφόρε, τῆς τῶν μαγίνων ἀλγηδόνος, τὴν τῶν οὐρανῶν κληρουχίαν, ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων νῦν· ἐν ᾗ παννυχίζουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμᾶς φρούρησον.

Οὕτως τῷ Χριστῷ νῦν συνήφθης, τῷ ἀθανάτῳ σου Νυμφίῳ, περιηνθισμένη τηλαυγῶς, τοῖς Θείοις τούτου πάνσεμνε στίγμασι, καὶ τῷ τιμίῳ αἵματι, τοῦ Μαρτυρίου περιλάμπουσα.

Θεοτοκίον.

Χειρὰς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λῦσον Παρθένε Θεοτόκε, ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγὴν, τεκοῦσα, μόνη Θεομακάριστε· καὶ Συμπαθείας ἔμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνωσε.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, ἡ ἁ. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος τοῦ Νέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος α'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα, καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἄμετρον, πανννύχιον στάσιν, κατανύξιν Θείαν, πίστιν ἐλπίδα ἀσφαλῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πάτερ κτησάμενος, ὡς Ἄγγελος ἐβίωσας, ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος, Ἱλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἐχρημάτισας Ὅσιε, πηγὴ κατανύξεως, συμπαθείας ῥεῖθρον, πέλαγος Θαυμάτων, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητὴς, ἐλαία ὄντως Θεοῦ κατάκαρπος, ἐλαίῳ τῶν καμάτων σου, καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε, Ἱλαρίων μακάριε.

Νοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐπιγνώσεσι, τῶν τοῦ σώματος ὑπέρθεν, παθῶν ἐχρημάτισε, ἀμιγὴς τῶν κάτω, φέρων χαρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ Θεῖον κάλλος καὶ γνωριζόμενος, ὅλον Θεοειδέστατος, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἱλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλάϊσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀχραντον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ παναμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥᾳστώνην καὶ δύναμιν, τοῦ φόβου καὶ πόθου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκφύγω, τὸ πῦρ τὸ ἄσβεκτον, καὶ κληρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, διὰ σοῦ ἀπολήψομαι, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χρι-

στὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ συνήθεις Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σοῦ τοὺς ἱλαροὺς αἰνέσω τρόπους, Πάτερ.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνῖτιδα, πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξῆλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Συμπαθὴς καὶ πρᾶος γεγονὼς, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, καὶ ἱλαρὸς ὡς ἀληθῶς τῷ Πνεύματι, συμπαθείας με μεσιτείαις σου, Ἱλαρίων ἀξίωσον· ὅπως σε ὑμνήσω, νῦν ἐν ἱλαρότητι καρδίας μου.

Σωσιθεὶς Πάτερ ἐκ παιδὸς, καὶ ἀναλαβόμενος, σοῦ τὸν σταυρὸν, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, πάθη τὰ τοῦ σώματος, ἐγκρατείᾳ τε καὶ συντόνοις δεήσεσιν, ἐναπομαραίνων, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ σεμνυνόμενος.

Ὑπελθὼν Κυρίου τὸν ζυγὸν, σὺ τὸν ἐλαφρότατον, καὶ τοῖς αὐτοῦ ὑπείκων δικαιώμασιν, Ἱλαρίων Ὅσιε, τὸ βαρύτατον ἁμαρτίαις ἀπέρριψας, πάνσοφε φορτίον, τὴν ἁγιωσύνην προσκτησάμενος. Θεοτοκίον.

Τῶν ἐμῶν πταισμάτων τὰς σειρὰς, Πάναγνε διάῤῥηξον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἱκετεύουσα, καὶ τὴν τυραννοῦσάν με, ἀειπάρθενε, ἁμαρτίαν κατάβαλε· ὅπως σε γεραίρω, πάντοτε Παναμῶμε σωζόμενος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, » ἡ τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία » τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἑστερεώθη ἡ καρ» δία μου.

Ὁ βίος σε ὡς ἥλιος, ἀναλάμψας Ὅσιε, ταῖς διαυγέσι λάμψεσι, Μοναζόντων χορούς ἐφώτισε, καὶ δαιμόνων τὸ σκότος ἀπεδίωξεν.

Ὑπῆρξας ἱλαρώτατος, τῇ καρδίᾳ Ὅσιε, ᾗ ταπεινὸς τῷ πνεύματι, ᾗ ἀγάπης θείας ἀνάπλεως, εὐπροσήγορον ἦθος ἔχων πάντοτε.

Σταγόσιν ἐναπέσβεσας, τῶν δακρύων ἄνθρακας, τῆς ἁμαρτίας· βρύεις δὲ ὡς πρὸ τέλους καὶ μετὰ θάνατον, ἰαμάτων πελάγη τοῖς προστρέχουσι. Θεοτοκίον.

Ἴατρευσον τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου δεόμαι, καὶ τοῦ νοὸς κυβέρνησον, τὰς κινήσεις πρὸς τὰ θελήματα, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος Κόρη πάναγνε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεῷ καθιέρωσας, τὴν σὴν παμμάκαρ ζωὴν, γενόμενος ἄριστος, ἱεράρχης ἀληθῶς, Χριστοῦ Ἱεράτατε· ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἱδρῶτας καὶ πόνους, χαίρων εἰς τὰς αὐλοὺς, μετετέθης σκηνώσεις· καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν, ῥεῖθρα ἰάσεων. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, πράϋνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σε, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφιέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ, ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος;

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ » Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ» κωμένος κ᾽ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ » κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Λαμπρύνας σου, τὴν καρδίαν σεπταῖς ἀναβάσεσι, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, μόνου Θεοῦ ἐνοπτρίζεσθαι, κάλλος τὸ ἀμήχανον, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτῖσι καταυγάζεσθαι.

Ἀνάπτυξιν, τῶν λογίων τῶν θείων ποιούμενος, τὴν γνῶσιν τὴν ἔνθεον, Πάτερ ἐκεῖθεν ἐξήντλησας, πᾶσί τε μετέδωκας, τοῖς εὐσεβῶς Ἱλαρίων σοι προστρέχουσι.

Ῥημάτων σου, τὸ ἡδὺ τὰς καρδίας ἱλάρυνε, τῶν προσερχομένων σοι· πράττων γὰρ ἅπερ ἐδίδασκες, λόγον εὐαπόδεκτον, ἐν συμπαθεῖ διαθέσει εἶχες Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Ὁ Κύριος, σὲ Κυρίαν ἁπάντων κ᾽ Δέσποιναν, εἰσηγάσατο Ἄχραντε· σοῦ γὰρ ἐν μήτρᾳ σεσάρκωται, κατακυριεύοντος, ἐχθροῦ τὸ ἴδιον πλάσμα λυτρωσάμενος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχέφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν. Ὑφάνας σαυτῷ, σωτηρίου Ὅσιε ἱμάτιον, οἰκείων ἐκ πόνων σου, τοῦτο ἐνεδύσω καὶ τὸν ἄρχοντα, τὸν τοῦ σκότους αἰσχύνην, αἰώνιον ἐνέδυσας.

Σαρκὸς ἡδονὰς, ἐγκρατείᾳ Ὅσιε ἐμάρανας, καὶ χάριν οὐράνιον, Πάτερ ὑπεδέξω ἱλαρώτατα, ἰατρεύσας παντοΐα, ἀνθρώπων ἀῤῥωστήματα.

Αἱ σαὶ πρὸς Θεὸν, ἀνενδότως Θεῖαι ἐπαιρόμεναι, χεῖρες τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ μεθοδείας κατηδάφισαν (*), καὶ παντὶ ἀσθενοῦντι, ὑγείαν ἐχορήγησαν. Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς τῶν πιστῶν, καὶ Ὁσίων γέγονας κραταίωμα· διὰ σοῦ γὰρ ἄχραντε, ἅπασιν ἐπήγασας τὰ κρείττονα, καὶ οἱ γῆν κατοικοῦντες, πρὸς οὐρανὸν βαδίζουσιν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Νεκρωθεὶς Ἱλαρίων τῷ κόσμῳ παντὶ, νῦν μεταναστεύσας ζῇς πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ ζωηφόρον πάντοτε, ἰαμάτων πηγάζεις ἐνέργειαν.

Ὑπροσήμορος πρᾶος ἀκέραιος, ἄμεμπτος καὶ ὅσιος καὶ εὐκατάνυκτος, καὶ ἱλαρὸς τῷ πνεύματι, ἐχρημάτισας Πάτερ πανόλβιε.

Συμπαθείᾳ ἀμέτρῳ κοσμούμενος, καὶ φιλοπτωχείας κάλλει σεμνυνόμενος, Θεοῦ θεραπὼν γνήσιος, Ἱλαρίων ἐδείχθης θαυμάσιε.

Ὡς σεπτός σου ὁ βίος καὶ ἄμεμπτος! ὡς περικαλλὴς καὶ ὡραῖος ὁ τρόπος σου! ὡς φοβερὰ τὰ θαύματα, ἃ τελεῖς καθ' ἑκάστην θαυμάσιε! Θεοτοκίον.

Τὴν παστάδα Θεοῦ τὴν ἀμόλυντον, Ἱερὸν τὸν πυρίμορφον τοῦ Παντοκράτορος, τὴν Θεοτόκον ἅπασαι, γενεαὶ γενεῶν μακαρίσωμεν. Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

κοίμοτος Θ

(*) Οὕτω διώρθωσαν τινες τὸ κῶλον τοῦτο, γραφόμενον πρότερον, Πάτερ ἀσεβείας νῦν κατέβαλον. Τὰ δὲ χειρόγραφα ἔχουσιν ἄλλως πως αὐτό· « Αἱ σαὶ... ἀνενδότως χεῖρες ἐπαιρόμεναι, χειρὸς τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ εὐσεβεῖς ἀπελυτρώσαντο, καὶ παντὶ ἀσθεν....»

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου Μονῆς τῆς Πελεκητῆς.

Στίχοι.

Δοὺς Ἱλαρίων γῇ τὸ γῆθεν σαρκίον,
Γῆν Μακάρων ἥκησε τὴν μακαρίαν.

Ὀγδόῃ Ἱλαρίωνα κιχήσατο εἰκάδι πότμος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἡρωδίωνος, ἑνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στιχ. Ῥόδον νοητὸν ὡς σαφῶς Ἡρωδίων,
Ξίφει τρυγηθεὶς, αὖθις ἀνθεῖ ἐν πόλῳ.

Οὗτος ἦν εἷς τῶν Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν, καὶ συνεπόμενος τοῖς Ἀποστόλοις, συνεργὸς αὐτοῖς ἐτύγχανε τοῦ κηρύγματος· εἶτα καὶ Ἐπίσκοπος τῶν Νέων ἐχειροτονήθη Πατρῶν. Διδάσκων δὲ πολλοὺς καὶ ἐπιστρέφων πρὸς Κύριον, παρὰ τῶν Ἰουδαίων, συστάντων αὐτοῖς καὶ τῶν Εἰδωλολατρῶν, συνελήφθη, καὶ ἐτύφθη σφοδρῶς· οἱ μὲν γὰρ ἔτυπτον αὐτὸν, οἱ δὲ λίθοις τὸ στόμα συνέτριβον, ἄλλοι κατὰ κεφαλῆς ἔπαιον. Εἶτα, μαχαίρᾳ οἱ θῆρες ἀπέσφαξαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη, τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ παραθέμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνέῤῥιπισε· Χριστὸς δὲ ἐφύπλωσε, Θεοσεβέσι Παισὶ, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥομφαίᾳ κατέτρωσας τῶν σῶν ἀγώνων, τὸν ἄσαρκον δράκοντα, καὶ παντελῶς ἠφάνισας· βρυθεῖον τὰ θαύματα, ὅθεν ἀπείληφας, πάθη χαλεπώτατα, ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἰᾶσθαι Ὅσιε.

Ὁ λόγος σου πρόεισι, καθάπερ δρόσος, ἐλαύνων τὸν καύσωνα, τῆς ἀθυμίας Ὅσιε, τῶν προσερχομένων σοι πίστει, Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τοῖς ἐναρέτοις σου ἀεὶ, φωτιζομένων τρόποις μακάριε.

Παθῶν αὐτοκράτορα, τὸν νοῦν ποιήσας, σαφῶς ἐβασίλευσας, ὡς τροπαιοῦχος ἄριστος, καὶ ἔθνη ἀλλόφυλα κατεπολέμησας, καὶ κατεξωλόθρευσας, Σοφὲ τὰ τῶν δαιμόνων, πάθη ὀλέθρια.

Οὐκ ἔσεισαν Ὅσιε τῆς σῆς καρδίας, τὸν πύργον τὸν ἄσειστον, τῶν πειρασμῶν οἱ

ἄνεμοι· τῇ πέτρᾳ γὰρ ἥδραστο τῆς τοῦ Κυρίου ϛοργῆς, ᾗ περ ἐρειδόμενος, πολλοῖς, ἐγένου θεῖον Πάτερ κραταίωμα. Τριαδικόν.

Ὑμνῶ σε τρισάριθμον τοῖς χαρακτῆρσι, Τριὰς ὑπερούσιε, ἀσύγχυτον ἀμέριϛον, Μονάδα ἐν φύσει δὲ ἀπερινόητον, ἕνα Παντοκράτορα Θεὸν, Πατέρα, Λόγον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον. Θεοτοκίον.

Συμβόλοις σε πόῤῥωθεν προδιετύπȣ, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, προφητικοῖς χαρίσμασιν, ὄρος πῖον ἅγιον, πύλην σωτήριον, τόμον τε καινότατον Ἁγνὴ, καὶ κιβωτόν σε κατανομάζȣσα.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς » ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προϛάγ- » ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς » δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλο- » γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Πρόσκαιρον λιπὼν, τοῦ βίου Πάτερ δόξαν, καὶ διαῤῥέουσαν ἀπόλαυσιν, κλέος ἀναφαίρετον, καὶ τρυφὴν τὴν ἀδιάῤῥευστον, ἐν οὐρανοῖς ἀπείληφας, κράζων νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἅπαντα πενθῶν, τὸν σὸν διῆγες βίον· μακαρισμοῦ ὅθεν ἠξίωσαι, καὶ τῆς παρακλήσεως, ἧς μετέχȣσιν οἱ Ὅσιοι, ἐν γῇ πραέων χαίρων, νῦν Ὅσιε ἐνσκηνώσας, ὡς νουνεχής τε καὶ φρόνιμος.

Τίμιος ὁ σὸς, Θεοῦ ἔναντι ὤφθη, θάνατος Πάτερ ἱερώτατε· αὐτοῦ γὰρ ἐτίμησας τὴν Εἰκόνα, καὶ ὑπήνεγκας τοὺς διωγμοὺς, θλιβόμενος, Ὅσιε τῶν τυράννων, Μάρτυς ἐν τούτῳ δεικνύμενος.

Ἔλυσας σαφῶς, τῶν ἁλιέων Πάτερ, τὴν ἀγανάκτησιν καὶ ἔπλησας, τούτους τοῦ θηράματος, οὗπερ πρῴην ἀπετύγχανον, Θεοῦ καθυπακούσαντος, Ὅσιε τῶν εὐχῶν σου, Ἱερουργὲ ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Ῥύπου με παθῶν, καὶ σπίλου ἁμαρτίας, Θεοχαρίτωτε ἀπόπλυνον, καὶ πύλας μοι ἄνοιξον, μετανοίας ὀλισθαίνοντι, καὶ συνεχῶς τοῖς πταίσμασιν, Ἄχραντε συναντῶντι, καὶ τὸν Θεὸν παροργίζοντι.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ- » ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῶν ἐ- » πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα- » γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, » Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἰάσεις ὁ τάφος σȣ, τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, ἀναβλύζων ξηραίνει παθῶν ὀμβρήματα, πνεύματα τῆς πλάνης διώκει, φωταγωγεῖ, πάντων τὰς καρδίας, Ἱλαρίων Ὅσιε, τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε.

Ὡς ῥόδον ἐξήνθησας, λειμῶνι τῆς ἀσκήσεως, ὡς ἡδύπνοον κρίνον, ὡς μῆλον εὔοσμον, καὶ κατευωδίασας πάντων, τῶν εὐσεβῶν, ψυχὰς καὶ καρδίας, Ἱλαρίων ἔνδοξε, πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Συμπάθειαν ἔσχηκας, ἀγάπην καὶ ταπείνωσιν, καὶ ἐλεημοσύνην καὶ ἦθος ἄπλαστον, πίστιν ἀληθῆ καὶ ἐλπίδα, βίον σεμνὸν, καὶ γνώμην εὐθεῖαν, Ἱλαρίων ἔνδοξε, Μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα.

Ἠμνήμη σȣ σήμερον, ὡς ἥλιος ἀνέτειλεν, εὐσεβῶν τὰς καρδίας φέγγει τῶν πόνων σȣ, καὶ ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσιν, ὡς ἀληθῶς, φωτίζȣσα Πάτερ· ἐν ᾗ πάντων μνήσθητι, τῶν πιϛῶς μακαριζόντων σε. Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Γαβριὴλ γηθόμενοι, Χαῖρε λέγοντες οἶκος τοῦ Παντοκράτορος· χαῖρε τῶν Ὁσίων ἡ δόξα, καὶ τῶν πιστῶν, πάντων σωτηρία, δι' ἧς ἐθεώθημεν, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, ἡ ά. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάρκȣ Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἰωνᾶ, Βαραχησίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια· τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος ά. Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ.

Ἐνστάσει γενναίᾳ Ἱεράρχα, κατέβαλες ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις, καὶ λαοὺς ἐκ τῆς πλάνης, τῶν θλίψεων ἐῤῥύσω.

Ἐκτάσει χειρῶν σου Ἱεράρχα, κρατύνας τοὺς συνάθλους σȣ ἐν πόνοις, ὡς ἀνίσχυρον ἐχθροῦ, ἀνέδειξας τὸ κράτος.

Ὡς Μύστης ϗ Μάρτυς τοῦ Δεσπότου, καὶ Διδάσκαλος σοφὸς τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεράρχα δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς Βαραχήσιε πολλῶν, πόνων ἐπιδόσεσι, φωτοειδὴς ἐχρημάτισας· πυρὸς νικήσας γὰρ, τὴν φλογώδη φύσιν, τῇ θερμῇ πρὸς Κύριον, ἀγάπῃ, ἐκρεμάσθης μετέωρος, καὶ πιεζόμενος, τὰ ὀστᾶ πάντα συντέτριψαι· διὰ τοῦτο, πίστει σε γεραίρομεν.

Ἰωνᾶ θεσπέσιε δεθεὶς, ῥαβδισμοὺς ὑπήνεγκας, καὶ τῶν δακτύλων ἀφαίρεσιν, γλωσσοτομούμενος, καὶ βραζούσῃ πίσσῃ, συγκατακαιόμενος, πριστῆρσί τε δεινῶς μεριζόμενος· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὕμνοις Βαραχήσιον πιστοὶ, Λάζαρον καὶ Ἄβιβον, καὶ Ἰωνᾶν εὐφημήσωμεν, Ναρσῆν Ἠλίαν τε, Μάρην Σηβεήθην (*), Μαρουθᾶν τὸν ἔνδοξον, καὶ Σάββαν Ζανιθᾶν τε, αἰτούμενοι, τούτων δεήσεσι, τῶν κακῶν λαβεῖν συγχώρησιν, καὶ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς παναγία Παρθένε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σταύρωσιν τὴν ἄδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς νεκρὸς ὁρᾶσαι; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἑδράσας τοῖς ὕδασι; Μὴ οὖν ἐάσῃς με, εὐεργέτα μόνην εὔσπλαγχνε, τὴν σὴν δούλην, καὶ Μητέρα δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες συνήθως, καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς ἡ.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων· οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσεῖ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραὼ, παν-
» στρατὶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ᾄσωμεν,
» ὅτι δεδόξασται.

Τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τὸν λαμπτῆρα τὸν φαιδρὸν, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ, ὡς τῆς πίστεως φωτὶ, καταυγάσαντα λαοὺς, δοξάζοντας τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός.

(*) Ἐν ἄλλοις γράφεται, Συμεήθης.

Ἐν τῷ λειμῶνι νοητῶς, τῷ τῆς Πίστεως Χριστοῦ, ἀνατραφεὶς καὶ αὐξηθεὶς, Ἱεράρχα πρὸς αὐτὸν, τῷ τῆς ἀθλήσεως, ὕψει, ἀνέδραμες μάκαρ φαιδρότατος.

Κήρυξ καὶ Μύστης τοῦ Χριστοῦ, καθαρός τε λειτουργὸς, ὑπάρχων Μάρκε τὴν ψυχὴν, ὑπὲρ τούτου τέθεικας, καὶ προσήνεγκας αὐτῷ, ὡς θύματα τοὺς συναθλοῦντάς σοι.

Θεοτοκίον.

Γένος ἀνθρώπων διὰ σοῦ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴν, καὶ ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἀκηράτου ἐν Χριστῷ, κληρωσάμενον τιμὴν, δοξάζει σε Θεοχαρίτωτε.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Αἶνον προσοίσω τοῖς Θεοῦ παραστάταις Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

» Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν
» ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε
» ὡς πανσθενὴς, ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσ-
» ραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Αἴγλῃ φωτιζόμενοι ἀεὶ, τῆς Τρισηλίου λαμπάδος Μακάριοι, ὅλον με φωτίσατε καὶ τὴν ἀχλὺν, τῆς ἀγνωσίας λύσατε· ὅπως τὴν φωσφόρον, ὑμῶν ὑμνήσω πανήγυριν.

Ἱερολογοῦντες ἱερῶς, τὰ τοῦ Θεοῦ ἱερώτατα λόγια, πᾶσαν τὴν ἀνίερον τῶν διωκτῶν, κακίαν ἀπεκρούσασθε, καὶ ἱερωτάτως, ἀθλήσαντες ἐδοξάσθητε.

Νόμοις ἀσεβέσιν Ἀθληταὶ, τοὺς εὐσεβεῖς ἀνδρικῶς ἀντεθήκατε· τῶν παρανομούντων τε, τὰ χαλεπὰ, ὑπενεγκόντες βάσανα, Μάρτυρες νομίμως, παρὰ Κυρίου ἐστέφθητε.

Θεοτοκίον.

Ὅρος σε κατάσκιον ποτὲ, ὁ Ἀββακοὺμ ἐλλαμφθεὶς ἐθεάσατο, Μήτερ ἀπειρόγαμε, ἐξ ἧς Θεὸς, σωματωθεὶς ἐπέφανεν, ἀρετῇ καλύψας, ὡς ἀληθῶς τὰ οὐράνια. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στεμέωμά μου γενοῦ, ὁ θεμελιώσας τὴν
» γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅ-
» γιος πλήν σου Κύριε.

Ἐξήρανας θολεροὺς, χειμάῤῥους τῆς πλάνης πυρὶ τῶν σῶν λόγων, καὶ νάματα γνώσεως Χριστοῦ, Μάρκε ἐπήγασας.

Ἐχθρῶν τὴν παρεμβολὴν, ἐσκέδασας Μάρκε Χριστοῦ ἐπικλήσει, καὶ ἤθροισας λόλοις σου λαοὺς, εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ.

Μαρτύρων συνασπισμὸς, ἔχων στρατηγοῦντα Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, τῆς πλάνης τὸν πόλεμον, τὸν ἄσπονδον ἐνίκησε.

Θεοτοκίον.

Ἐν θλίψεσι πλατυσμὸν, ἔχοντες Παρθένε τὴν σὴν μεσιτείαν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας » τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν » μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα- » μιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ Ναὸς ὁ ἔμψυχος, » τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Νευρούμενοι πόθῳ Θεϊκῷ, ἀσκήσει ὑπετάξατε, τὸ τῆς σαρκὸς μακάριοι φρόνημα· ἀθλήσαντες δὲ κατεπαλαίσατε, δυσμενῆ ἀσώματον, πόνων ἐπιδόσεσι, καὶ νομίμως ἐστέφθητε Ἅγιοι.

Ποθῶν τὸ παθεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπήνεγκας στερρότατα, τοὺς ῥαβδισμοὺς παμμάκαρ τοῦ σώματος, τυπτόμενός τε καὶ συντριβόμενος, καὶ κατατεινόμενος, Ἰωνᾶ πανόλβιε, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Ῥωννύμενος σθένει Θεϊκῷ, πυρούμενος ἐν χάριτι, τοῦ παντουργοῦ πανόλβιε Πνεύματος, τὰς ἀναρτήσεις τὸ πῦρ τὰς μάστιγας, ἀνδρικῶς ὑπήνεγκας, Μάρτυς Βαραχήσιε, ὑπὸ πάντων πιστῶν θαυμαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ μόνος οἰκῶν τοὺς οὐρανοὺς, τὴν μήτραν σου κατῴκησεν, ὑπερβολῇ Παρθένε χρηστότητος, καὶ σὰρξ ὡράθη ἐκ σοῦ τικτόμενος· ἀλλ' αὐτὸν ἱκέτευε, πάσης περιστάσεως, Παναγία ῥυσθῆναι τοὺς δούλους σου.

Κάθισμα, Ἦχος ά.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι περιβέβληνταί σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρτύρων καρτεροὺς, ὑπομείναντες πόνους, πρὸς ἄπονον ζωὴν, μετηνέχθητε ὄντως· καὶ νῦν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντα πόνον κουφίζετε, Μεγαλώνυμοι, ἐκ τῶν πιστῶς προσιόντων, τῇ σορῷ ὑμῶν· ἣν ἀσπαζόμενοι πόθῳ, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως, πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σε μεγαλύνοντας.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κατενόησα παντοδύναμε τὴν σὴν οἰκονο- » μίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε Σωτήρ.

Ἐξήρανας θολεροὺς, χειμάῤῥους τοὺς τῆς πλάνης, καὶ ψεῦδος Μάκαρ, σὺ κατεπολέμησας.

Ἐν πελάγει τῆς σοφίας σου, τὴν Ἑλλήνων μωρίαν, Ἱερομάρτυς, Μάρκε κατέδυσας.

Τῶν συνάθλων σου τὴν παράταξιν, Ἱεράρχα Κυρίου, στεῤῥῶς καθώπλισας τοῖς διδάγμασι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπέρμαχος οὖσα Ἄχραντε, ἡμῶν τῶν σὲ ὑμνούντων, τῶν πολεμίων, θράσῃ κατάβαλε.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Ὄρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ κατάσκιον, » προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακοὺμ, κατανοή- » σας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ » Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτη- » ρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Συμφώνως Ἠλίαν Σηβεήθην καὶ Ἄβιβον, Λάζαρον Μάρην Μαρουθᾶν, Ναρσῆν καὶ Σάββαν Ζανιθᾶν, καὶ τὸν Βαραχήσιον καὶ Ἰωνᾶν, θεοπρεπῶς ἀνυμνήσωμεν, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐναθλήσαντας.

Ὁσίως παμμάκαρ Ἰωνᾶ σε γεραίρομεν· μετὰ γὰρ πλείστους αἰκισμοὺς, εἰς παγετὸν ἀποῤῥιφεὶς, γενναίως ὑπέμεινας, τῇ τοῦ Θεοῦ καταθαλπόμενος χάριτι, καὶ τὸν χειμῶνα τῆς πλάνης τροπούμενος.

Ἰσχύϊ παμμάκαρ θεϊκῇ Βαραχήσιε, τὰς πυρακτώσεις ἐνεγκὼν, τὰς ἐκ μολύβδου ἀνδρικῶς, τὸ ὄμμα ἀνέτεινες, πρὸς τὸν Χριστὸν, ἀναψυχὴν εἰσδεχόμενος, σωτηριώδη· διό σε γεραίρομεν.

Σοφίας οἱ Μάρτυρες πλησθέντες τοῦ Πνεύματος, πάντας σοφοὺς καὶ δυνατοὺς, πυρσολατρῶν τῶν δυσμενῶν, σαφῶς ἐτροπώσαντο, τὸ τοῦ Θεοῦ ἀνακηρύττοντες ὄνομα· οὓς ἐν αἰνέσει πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Ὡραῖοι τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις ἐδείχθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι Χριστοῦ· ὅθεν τὰ στίγματα βροτῶν, καὶ πάθη ἀνίατα, ἀνελλιπῶς ἰᾶσθε καὶ θεραπεύετε, τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους ἐν χάριτι.

Tip. S. Giorgio.

Θεοτοκίον.

Τὸ Ὄρος Προφήτης Δανιὴλ ὁ τεθέαται, ἐξ οὗ ὁ λίθος ὁ Χριστὸς, ἐτμήθη ἀνευθεν χειρὸς, συντρίψας τὰ εἴδωλα, καὶ καθελὼν τὰ τῶν δαιμόνων φρυάγματα, σὺ εἰ Παρθένε· διό σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε
» Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύ-
» σαντα, καὶ Σταυρὸν καὶ Θάνατον, ἐν τῇ
» σαρκί σου ὑπομείναντα.

Ἐν Θυμῷ ἀντέστησας, πολεμίων, Χριστοῦ ὡς μιμητὴς, μακροθυμίαν Ὅσιε· δι' ἧς ἐταπείνωσας, τούτων τὰ θράση καὶ ἐνίκησας.

Ταῖς πυκναῖς πληττόμενος, τῶν βελῶν αἰκίσεσιν Ὅσιε, τοὺς βάλλοντας κατέτρωσας· σὺ δὲ ἀπαράτρωτος, χάριτι Θεία συντετήρησαι.

Ὡς στερρὸς τῆς πίστεως, καὶ ἀήττητος ὑπέρμαχος σοφὲ, γενναίως ἀντετάξασθε, τοῖς ἀπειθοῦσιν Ἅγιοι, καὶ πολεμοῦσι τὴν ἀλήθειαν. Θεοτοκίον.

Ὑπωλεῖσαν πάθεσι, τῶν ἀνθρώπων Ἄχραντε, ἐκ σοῦ τὴν φύσιν, ὁ Κτίστης προσλαβόμενος, ἀπέπλυνεν ἐκαίνισε, καὶ Θεία χάριτι ἐθέωσεν.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Ὁ φωτίσας, τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρου-
» σίας Χριστὲ, καὶ φαιδρύνας, τῷ Σταυ-
» ρῷ σου τὸν κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας
» φώτισον, φωτὶ τῆς σῆς Θεογνωσίας, τῶν ὀρ-
» θοδόξως ὑμνούντων σε.

Ὁμιλήσας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ ὡς δεύτερον, ἐγνωρίσθης, ἀμαυροῦν δυσσεβούντων προστάγματα, Ἰωνᾶ Θεσπέσιε· θεῖος σχοινίῳ δὲ τὴν πλάνην, πᾶσαν διέλυσας χάριτι.

Ἰώμενος, τὰ ἡμῶν ὁ Χριστὸς παραπτώματα, ἐκρεμάσθη, ἐπὶ ξύλου Σταυροῦ ἀγαθότητι τοῦτον δὲ μιμούμενος, ὁ Βαραχήσιος κρεμᾶται, πάθει σεπτῷ καλλυνόμενος.

Στρεβλούμενος, Ἰωνᾶ καὶ δακτύλους κοπτόμενος, ἀνέμελπες, τῷ Θεῷ ὑμνῳδίαν γηθόμενος, τῷ ἐνδυναμοῦντί σε μετὰ σαρκὸς, ἐχθροὺς ἀσάρκους, καταπατεῖν διὰ πίστεως. Θεοτοκίον.

Θαυμάζωσα, τὸν ἐκ ταύτης ἀῤῥήτως τικτόμενον, ἡ Πάναγνος, κατεπλήττετο καὶ ἐμεγάλυνε, καὶ βοῶσα ἔλεγε· Πῶς ἐν ἀγκάλαις σε κατέχω, τέκνον, τὸν πάντα κατέχοντα;

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους
» Φιλάνθρωπε· καμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταί-
» σμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

Ἀθείας ἐξήλεγξας, τὴν ἀπάτην Λοίδιμε, καὶ Θεογνωσίας τῷ φέγγει, ἀνθρώπους ἐφώτισας.

Τῶν εἰδώλων κατέσεισας, τὰ τεμένη Μακάριε, καὶ σαλευομένους ἀνθρώπους, εἰς Χριστὸν ἐστήριξας.

Τοὺς συναθλοῦντας καθώπλισας, καὶ ἐχθροὺς ἐπολέμησας, Μάρκε σὺν Κυρίλλῳ, καὶ νίκης, βραβεῖα εἰλήφατε. Θεοτοκίον.

Γηγενεῖς ἀνυψώθημεν, ὁ ἐχθρὸς τεταπείνωται, διὰ τοῦ ἀφράστου καὶ Θείου, τόκου σου Ἄχραντε.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Ἐνεύρου σε Χριστὸς ἀγωνιζόμενον· δορὰν γὰρ ἀφαιρούμενος, παναοίμε τῆς κάρας Ἰωνᾶ, ἔρερες ἀμφίεσιν τὴν τοῦ ὄφεως, καταπατῶν, θολίαν κάραν καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Θανὼν σου ἀκλινὴς ἀποτμηθείσης σου, τῆς γλώττης μένει Ὅσιε· καὶ τοῖς αἵμασιν ἡλίασται ἡ γῆ, τοῖς ἐκκενωθεῖσι δι' ἀγάπησιν, τοῦ ἐν Σταυρῷ, τὸ Θεῖον Αἷμα κενώσαντος.

Ὑμνήσωμεν πιστοὶ Ἠλίαν Ἀβιβὸν, Ναρσῆν ἠδὲ Μάρην Λάζαρον, Σηβεήθην Μαρκθᾶν καὶ Ζανιθᾶν, Σάββαν καὶ τὸν μέγαν Βαραχήσιον, καὶ Ἰωνᾶν, τοὺς καλλινίκους καὶ Μάρτυρας. Θεοτοκίον.

Παλάτιον Θεοῦ ἐδείχθης Δέσποινα, τοῦ πάντων βασιλεύοντος· ὃν ἱκέτευε, λῆξαι με πονηρῶν, ἠδὴ γεγονότα καταγώγιον, ἀποκαθᾶραι καὶ σῶσαί με ἄχραντε.

Ὁ Εἱρμός. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου, καὶ ἑτέρων πολλῶν.

Στίχοι.

Ἐπαγρυπνήσας πρῶτα πολλαῖς αἰκίαις,
Ὕπνωσε Μάρκος Θεῖον εἰρήνης ὕπνον.

Γαστὴρ Κυρίλλου Λευίτου διὰ ξίφους,
Ὡσεὶ πάχος γῆς, εἶπε Δαυὶδ, ἐρράγη.

Κεῖνται γύναια βρώσεως χοίροις σκάφαι,
Γαστρὸς παθοῦσαι ῥῆξιν ἐκ χοιροφρόνων.

Εἰκάδι καὶ ἐνάτῃ Ἀθληταὶ εἰς πόλον ἦκον.

Ὁ Ἅγιος Μάρκος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου· ὃς ζήλῳ τρωθεὶς, πολλοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων καθεῖλε, καὶ Ἐκκλησίας ἐδείματο. Ἰουλιανοῦ δὲ μετὰ ταῦτα τῆς Βασιλείας κρατήσαντος, καὶ πολλὴν παῤῥησίαν τοῖς εἰδώλοις ἀπονέμοντος, οὐ μόνον τῷδε τῷ Ἁγίῳ κακὰ ἐνεδείκνυτο, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις πολλοῖς, διὰ τὴν τῶν εἰδωλικῶν ναῶν καθαίρεσιν. Ὁ δὲ Ἅγιος, μικρὸν ὑποχωρήσας, ἐπειδή τινας ἑλκομένους ἐπύθετο δι' αὐτὸν, ἐπανῆκε, καὶ τοῖς μιαιφόνοις προῦδωκεν ἑαυτόν. Οἱ δὲ λαβόντες καὶ γυμνώσαντες, καὶ παντὶ τῷ σώματι πληγὰς αὐτῷ ἐπιθέντες, εἰς ὑπονόμους ἐμβάλλουσι δυσωδεῖς.

Μετὰ ταῦτα, ἐκβαλόντες αὐτὸν ἐκεῖθεν, ἐκδιδόασι τοῖς παισὶ, ταῖς ῥαφίσι κεντᾶσθαι. Εἶτα, γάρῳ ἅπαν τὸ σῶμα διάβροχον ποιήσαντες, καὶ τελευταῖον ἐπιχρίσαντες μέλιτι, ἐν ἀκμῇ θέρους, μετέωρον ἐν καλωδίοις ἀνήρτησαν, ἵνα ὁμοῦ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ καὶ ὅλῳ τῷ σώματι, ἐν σταλήρᾳ μεσημβρίᾳ, τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας δεχόμενος φλέγοιτο, καὶ σφηκῶν καὶ μελίττας, οἷς ἐπεκέχριστο, εἴη τροφή. Ταῦτα ἑώρατο, καὶ ὁ Θεσπέσιος προσεύχης πάσχων ἐνεκαρτέρει, ὑπὲρ τοῦ μὴ προσέσθαι τοῖς βασανισταῖς, εἰς ἀνοικοδομὴν αὖθις τῶν καθαιρεθέντων βωμῶν· καὶ μέντοι τῇ ἐνστάσει νικήσας, καὶ τῇ πράξει νικᾷ· ὡς γὰρ εἶδον ῥωμαλέως καὶ νεανικῶς τὴν βάσανον ὑποστάντα, μεταβαλλόμενοι, μετέμαθον τὴν εὐσέβειαν. Διὰ αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ κατὰ τὴν Φοινίκην τοιοῦτόν τι ὑποτολμᾶται.

Κύριλλον γάρ Λευίτην, διὰ καθαίρεσιν τινῶν εἰδωλικῶν ξοάνων, παῤῥησιασάμενον τὴν ἀλήθειαν, τὴν γαστέρα αὐτοῦ ἀνατεμόντες, καὶ τὰ ἔγκατα ἐξαγαγόντες, θέαμα τοῖς ὁρῶσιν ἐδείκνυον· οὗ καί φασι τοὺς μιαιφόνους, τῶν ἡπάτων ἐμφορηθέντας, τῆς κατ' ἀξίαν δίκης τυχεῖν, ἐκτιναχθέντων αὐτῶν τῶν ὀδόντων, καὶ τῆς γλώττης διαῤῥυείσης, καὶ τῆς ὀπτικῆς διαλυθείσης δυνάμεως. Τὰ δὲ ἐν Ἀσκάλωνι καὶ Γάζῃ γυναικῶν παρθένων καὶ ἱερωμένων ἀνδρῶν παθήματα, τῶν γαστέρων αὐτῶν διαῤῥαγέντων, τῶν ἐγκάτων δεξαμένων κριθὰς, καὶ χοίροις τεθέντων βυρὰν, τίς ἂν ἀξίως ἐκτραγῳδήσειε;

Ταῦτα τῆς ἀσεβοῦς Βασιλείας, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῇ τεταγμένων τὰ δράματα· ἀλλὰ τοῖς μὲν περιέστη, ἀντὶ τῶν ἐντεῦθεν βασάνων, ἡ μακαριότης ἡ ἄληκτος· τῷ δὲ προασπιστῇ τῆς κακίας, ἡ διὰ φλογὸς τιμωρία, καὶ τὸ αἰωνίως κολάζεσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γωνᾶ, Βαραχησίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐννέα Μαρτύρων.

Στίχ. Ἔχεις Ἰωνᾶν καὶ σὺ, γῆ, πάντως μέγαν,
Κατ' οὐδὲν ἐνδέοντα τοῦ Θαλαττίου.

Δεῦρο Βαραχήσιος Ἀθλητῶν τέλους,
Χαροδὸν ζεούσης ἐμπίνει πίσσης σκύφον.

Χριστοῦ ὑπερτιμηθέντες ἄνδρες ἐννέα.
Σύνεισιν ἤδη τάξεσιν ταῖς ἐννέα.

Οἱ Ἅγιοι, Ἰωνᾶς καὶ Βαραχήσιος, ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος, κατὰ τοὺς χρόνους Σαβωρίου Περσῶν, καὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως Ῥωμαίων τοῦ μεγάλου. Μοναχοὶ δὲ ὄντες, καὶ τὸ ἑαυτῶν Μοναστήριον καταλιπόντες, ἦλθον ἐν πόλει, Μαρμιδοῦχ καλουμένῃ· καὶ ἐν αὐτῇ καταλείστους εὑρόντες τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, Ἰωνᾶν, Λάζαρον, Μαρουθᾶν, Ναρσῆν, Ἰλίαν, Μάρην, Ἄβιδον, Σηδεήθην, καὶ Σάββαν, παρεθάῤῥυνον αὐτοὺς, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπέλειφον. Κατασχεθέντες δὲ, ἤχθησαν πρὸς τοὺς τρεῖς ἄρχοντας Μασδρᾶ, Σιρᾶ, καὶ Μαρμισῆν· ὑφ' ὧν παραινέσεις ἅμα καὶ ἀπειλὰς δεξάμενοι, καὶ μὴ πεισθέντες αὐτοῖς, πρῶτον δεσμοῦνται νόμῳ Περσικῷ.

Εἶτα, ὁ μὲν Ἰωνᾶς ῥάβδοις τραχείαις τύπτεται· ἡ σχοινίοις διακηθεῖς, ἔξω που ὑπαίθριος τῷ κρυμῷ, πρὸς τὸ ταλαιπωρεῖσθαι βάλλεται. Ὁ δὲ Βαραχήσιος, βώλῳ χαλκοῦς ἐκπυρωθέντας, κατὰ τῶν μασχαλῶν δέχεται· καὶ ἄφνω ἐπί τε τοῖς βλεφάροις καὶ τοῖς ὠσὶ ἡ τοῖς λάρυγξι τῶν Ἁγίων, μόλυβδον καταχέουσι. Καὶ ὁ μὲν Βαραχήσιος, δεθεὶς τοὺς πόδας, κρεμᾶται ἐν τῇ φυλακῇ· ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωνᾶς, τέμνεται τοὺς δακτύλους χειρῶν καὶ ποδῶν, καὶ τῆς κεφαλῆς τὸ δέρμα ἀφαιρεῖται, καὶ τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ ἐν χαλκῷ, πίσσης μεστῷ, ἐμβάλλεται, ἐξ οὗ ἀβλαβὴς διεξῆλθε· καὶ μετὰ ταῦτα, κατασφίγγουσιν αὐτὸν ἐν καγκέλλῳ τεκτονικῷ, καὶ συντρίβουσιν αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ·

εἶθ' οὕτω πρίζουσι μέσον, καὶ ἐν λάκκῳ κρύπτουσι βαθυτάτῳ, ἐν ᾧ τὸ τέλος ἐδέξατο.

Ὁ δὲ Ἅγιος Βαραχήσιος, εἰς ἐξέτασιν ἀχθεὶς, γυμνὸς σύρεται ἐπ' ἀκάνθαις, καὶ περιπείρεται καλάμοις ὀξέσι· καὶ ἐν κοχλίᾳ βληθεὶς, καὶ ὅλον τὸ σῶμα κατακλασθεὶς, καὶ κατὰ τοῦ φάρυγγος πίσσαν ἐπιχεθεὶς βράζουσαν, ἀπέδωκε τὴν ψυχήν. Συγκατετέθησαν δὲ αὐτῶν τὰ Λείψανα, καὶ ἐτάφησαν ἅμα τοῖς ἐννέα Μάρτυσιν· ἐκείνων μὲν τελειωθέντων κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην τοῦ Μαρτίου Μηνὸς, τοῦ δὲ Ἁγίου Ἰωνᾶ καὶ Βαραχησίου, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Εὐσταθίου Βιθυνίας.

Στίχ. Τὸν πηλὸν ἐκδὺς Εὐστάθιε παμμάκαρ,
Χριστῷ παρέστης τῷ δι' ἡμᾶς πηλίνῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἐν τῇ βάτῳ ὀφθεὶς, ἐν πυρὶ τῷ Νομο-
» θέτῃ, καὶ τὸν τόκον τῆς Παρθένου, ἐν
» αὐτῇ προτυπώσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
» Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τῶν αἱμάτων κρουνοὶ, τῆς ἀθλήσεώς σου Μάρκε, ἀπέπνιξαν τοὺς τριστάτας, τῆς ἀπάτης, καὶ θεῖον, ἴαμα πᾶσιν ἔβλυσαν, τοῖς ὑμνοῦσι Χριστὸν τὸν Θεόν.

Αἱ προσβολαὶ τοῦ ἐχθροῦ, ἐξησθένησαν εἰς τέλος, αἱ κατὰ σοῦ μηχανώμεναι, ἀήττητε Μάρκε· σὺ δὲ θεόθεν δύναμιν, ἀπροσμάχητον εἴληφας.

Θῦμα σαυτὸν λογικὸν, ἱερούργησας Κυρίῳ, τῇ μαχαίρᾳ τῆς ἀθλήσεως, τυθεὶς, καὶ ἐνθέου, Κύριλλε τελειώσεως, πυρὶ δειχθεὶς ὁλοκαύτωμα.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺν καὶ κράτος ἡμᾶς, ἱκεσίαις σου Παρθένε, τοὺς ἀπαύστως σε Κυρία, ὡς Θεοτόκον ὑμνοῦντας, κατὰ παθῶν ἐπένδυσον, καὶ προσβολῶν νοουμένων ἐχθρῶν.

Εἱρμός ἄλλος.

» Σε νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν
» οἱ πιστοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς,
» ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν
» τῇ γαστρί σου ἀνεπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν
» Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἀποσκοπῶν, εἰς τὸν μόνον Κύριον, σώζειν δυνάμενον σοφὲ, οὐκ ἐφλέχθης προσομιλῶν, πίσσης πυρακτώσεσι, δρόσον θείας χάριτος, ὦ Ἰωνᾶ κομιζόμενος, ὥς περ οἱ τρεῖς Νεανίαι ποτέ· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ῥώμῃ Θεοῦ, Ἰωνᾶ ῥωννύμενος, ἤνεγκας βάσανα πικρά· Ἡσαΐας δὲ ὡς τὸ πρὶν, ἔχαιρες πριζόμενος, τέλος τὸ μακάριον, ἀναβοῶν καὶ δεχόμενος· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄδει τὰ σὰ, Μάρτυς προτερήματα, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, μεγαλύνουσα τοὺς μακροὺς, ἄθλους οὓς ὑπήνεγκας, θάνατον τὸν τίμιον, καὶ προσκυνεῖ τῶν Λειψάνων νῦν, τὴν σορὸν ἐξ ἧς βρύει, ἡμῖν ψυχῶν ἰάματα.

Σὺ ἀνδρικῶς, Μάρτυς Βαραχήσιε, καταπατῶν τοῦ πονηροῦ, ἀκανθώδεις ἐπιβουλὰς, ἔφερες συρόμενος, καὶ κατακεντούμενος, τοῖς ἀκανθώδεσι βέλεσι, τὸν αἰνετὸν ἀναμέλπων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν ἐμοὶ, ῥαθυμίαν Δέσποινα, καὶ νυσταγμὸν τὸν χαλεπὸν, ταῖς ἀγρύπνοις σου πρὸς Θεὸν, καὶ σεπταῖς δεήσεσιν, Ἄχραντε ἀπέλασον, καὶ μελῳδοῦντά με οἴκτειρον· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὕμνον σοι προσφέρομεν τῶν Ἀσωμάτων,
» ὥς περ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ
» ὑμνοῦντες λέγομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ-
» γα τὸν Κύριον.

Λόγοις κατεκόσμησας τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ αἱμάτων τοῖς ῥείθροις, φαιδρῶς κατηγλάϊσας Ἱεράρχα, Χριστὸν ὑμνοῦσαν τὸν σὲ ἐνισχύσαντα.

Ἄγρυπνα τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς σου ἔχων, τὴν ποίμνην τοῦ Χριστοῦ, ἀσινῆ φυλάττεις Ἱεράρχα, τὴν ἀπαύστως ἐν ὕμνοις σε δοξάζουσαν.

Μύρα εὐωδέστατα οἱ Ἀθλοφόροι, τὰ τῶν αἱμάτων ῥεῖθρα προσῆσαν, τῷ Δεσπότῃ λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὀλάγαθον ἔχοντες σὲ προστασίαν, Θεογεννῆτορ ἀγαθότητος, διὰ σοῦ τυγχάνομεν βοηθείας, παρὰ τοῦ ἀγαθοδότου Θεοῦ.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας καθα-
» ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐ-
» λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀκαθέκτοις χρώμενος ὁρμαῖς, ἐχθρὸς ὁ δολιόφρων, καλάμοις σου περιάπτει, παναοίδιμε πλευρὰς, δεσμῶν καὶ συνθλίβων σε, καὶ τὰς

σάρκας ξαίνων καὶ τέμνων, καὶ Μάρτυρα δεικνύων, τοῦ Παμβασιλέως, Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς δεσμοῖς σου λύεις πονηρὰ, δεσμὰ τῆς ἀθείας, ταθεὶς καὶ συντριβεὶς σου, τὰ τοῦ σώματος ὀστᾶ, Μάρτυς Βαραχήσιε, τὴν ἀπάτην πᾶσαν συντρίβεις, καὶ ὡς χοῦν λεπτύνεις, μέλπων· Σὲ δοξάζω, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπορήσας σοῦ τῇ καρτερᾷ, ἐνστάσει ὁ παράφρων, βραζούσαις σε καταφλέγει, καταπόσεσι Θερμῶς, Μάρτυς Βαραχήσιε, μελῳδοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερεῖα τέλεια Θεῷ, καὶ θύματα εὐώδη, ὁλόκληροι προσφοραί τε, προσηνέχθητε ὁμοῦ, κραυγάζοντες Μάρτυρες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Συντριβεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, τῇ πάλαι παραβάσει, ἀνέπλασας ὑπὲρ φύσιν, καὶ ἐθέωσας Ἁγνή, τῷ τόκῳ σου φαλλουσαν· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ὁραθεῖσαν πύλην, ὑπὸ Ἰεζεκιὴλ τοῦ » Προφήτου, ἣν ἡ σὺ δι᾽ ἦλθεν, εἰ μὴ Θεὸς » μόνος, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ὕμνοις μεγα» λύνομεν.

Σὺ τὰς λογικὰς λατρείας, καὶ θυσίας Πάτερ ἀναιμάκτους, προσφέρων Κυρίῳ, καρδίᾳ ἀγνοτάτῃ, καθαρὸν ἱερεῖον, προσήχθης δι᾽ ἀθλήσεως.

Σὺ τῇ νοητῇ μαχαίρᾳ, τῶν λόγων σου, τοῦ ψεύδους κεφαλὰς πολυμόρφους, Μάρκε τεμὼν, ἀνθρώποις, τὴν ἀλήθειαν πᾶσι, κηρύξας ἐμεγαλυνας.

Σοῦ τῶν Ἀθλητῶν πρεσβεῖαις, καὶ Μυσταγωγῶν σε ἱκεσίαις Εὐσεργέτα, Μάρκε τε καὶ Κυρίλλε, καὶ τῶν συναθλοφόρων, καὶ ἡμᾶς τῶν Θείων, χαρίτων καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ οἰκτιρμῶν οἰκείων, καὶ φιλανθρωπίας ἀπορρήτου, καμφθεὶς ὁ πάντων Κτίστης, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ ἐτέχθη· καὶ φθαρέντας ἀνθρώπους, ἀνέπλασε καὶ ἐκαινούργησε. Εἱρμὸς ἄλλος.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολου» μένη Βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν » καὶ ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, » κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε » Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ὁδὸς φωταυγὴς πανήγυρις, φωτοειδῶν Μαρτύρων ἔλαμψε σήμερον, νέφη πονηρὰ τῆς ἁμαρτίας σκεδάζουσα, καὶ φωτίζουσα Θείῳ ἐν Πνεύματι, πιστῶν τὰς διανοίας· ταύτην προθύμως ἑορτάσωμεν.

Ὡς περ δύο ἀνατέλλοντες, φωτοειδεῖς ἀστέρες πᾶσαν φωτίζετε, τὴν ὑπ᾽ οὐρανὸν, ταῖς τῶν ἀγώνων λαμπρότησιν, Ἰωνᾶ καὶ σοφὲ Βαραχήσιε· διό με τὸν ἐν σκότει, τῆς ἁμαρτίας καταυγάσατε.

Στύλοι Ἐκκλησίας ὤφθητε, ἀπεριτρέπτως ταύτην διαβαστάζουσα, Ἄβιβος ὁμοῦ, Ναρσῆς καὶ Μάρης Ἠλίας τε, Ἰωνᾶς Σηβεήθης καὶ Λάζαρος, καὶ Ζανιθᾶς καὶ Σάββας, καὶ Μαρουθᾶς καὶ Βαραχήσιος.

Ἤδη μετ᾽ Ἀγγέλων Ἅγιοι, παρεστηκότες Θρόνῳ τῆς δόξης πάντοτε, καὶ ταῖς ἀστραπαῖς τῆς Τρισηλίου λαμπρότητος, αὐγαζόμενοι πάντας φωτίσατε, τοὺς πίστει τὴν φωσφόρον, ὑμῶν γεραίροντας πανήγυριν.

Θεοτοκίον.

Εἶσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε, καὶ ἧς ἐκτήσω ταύτης κληρονομίας σε, ταῖς ὑπὲρ ἡμῶν, τῆς σὲ τεκούσης Θεόπαιδος, παρακλήσεσιν ἐπικαμπτόμενος· ἵνα σε ὡς Δεσπότην, καὶ πανοικτίρμονα δοξάζωμεν.

Ὁ Εἱρμός. Τύπον ἀγνῆς.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. δ'. Ὦ τοῦ παραδόξου Θαύματος.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες, μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ Θεόπνευστα λόγια πάνσοφε· καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἀναπηγάζουσαν, χάριν ἐπλούτησας, γεγονὼς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλεύματα, καταστρεφόμενος.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, ταῖς τῶν θαυμάτων πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ παννύχοις στάσεσι, τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, ἀνεπτερώθης πρὸς τὴν ἀγάπησιν, τὴν τούτου μάκαρ καὶ ὡραιότητα· ἧς ἐπαξίως νῦν, ἀπολαύεις ἀληκτα, χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνάθλων σου, Θεόφρον Ὅσιε.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν Σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπόπτῃ κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀσκήσεως, τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος, τοῦ Θείου Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχή μου ϛενάζουσα, ϗ τῶν δακρύων πηγὰς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἁγνὴ, τῆς φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως· καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Τέκνον ἐβόα, Τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως, πῶς φέρεις ὁ ἰατρὸς, ὁ ἰασάμενος, τὴν βροτῶν ἀσθένειαν, καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου.
Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Κλίμαξ πέφηνας τῶν ἀρετῶν, παμμάκαρ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Κ(λ)ήμεντος (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὠδὴν ἐπινίκιον ᾄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
» ποιήσαντι, θαυμαϛὰ τέρατα, βραχίονι
» ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδό-
» ξασται.

Καλῶς βδελυξάμενος τὸν κάτω κόσμον, τὸν ἄνω ἀπείληφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὸ διδάσκεις ἡμᾶς, τοῦ κόσμου εἶναι τὴν φυγὴν, Θεοῦ οἰκείωσιν.

Λιμῷ προσπαθείας σου λύσας τὴν νόσον, τὸν ἄρχοντα ἔδησας, τῶν παθῶν μακάριε, σειραῖς ἀγώνων τῶν σῶν, καὶ ἀπαθείας ἐκ Θεοῦ, τὸ στέφος εἴληφας.

Ἰσάγγελον φρόνημα λαβὼν Θεόφρον, τοῦ κόσμου ἀπέρρηξας, σεαυτὸν πανόλβιε, τοῦ γεηροῦ καὶ φθαρτοῦ· διὸ αὐλίζῃ προφανῶς, εἰς τὰς αὐλοὺς μάνος.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον Κανόνα, πρὸς τὸ, Ὑγρὰν διοδεύσας, τυπωθέντα καὶ ἐν τῷ Τριῳδίῳ, Κυριακῇ Δ'. τῶν Νηστειῶν, ποίημα ὄντα Ἰγνατίου.

Μακρὸν συγγραψάμενος τοῖς ὑπηκόοις, τὸν λόγον μακάριε, Ἰωάννη πάνσοφε, ταῖς διδαχαῖς σου αὐτοὺς, πρὸς μακαρίαν ἐκ τῆς γῆς, ἀναβιβάζεις ζωήν. Θεοτοκίον.

Κηρύττει τὸν τόκον σου ἡ Ἐκκλησία, Παρθένε Θεόνυμφε, ὀρθοδόξῳ στόματι, καὶ δόγμασι Θεϊκοῖς· τὰ σύμβολα δὲ τῆς σαρκὸς, τοῦ σοῦ Υἱοῦ προσκυνεῖ. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
» οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὐτὸς
» ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ᾗ ἐστερέωσε τὴν Ἐκκλη-
» σίαν ὁ Χριστὸς, ἣν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Εὗρες ὡς τερπνὸν θυμίαμα, τὴν ἀοργισίαν, πᾶσαν ἐκδιώξας θυμοῦ τὴν δυσωδίαν, ἐκ βάθους τῆς ψυχῆς σου· διὸ νῦν Θεσπέσιε, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Λυτρωτῇ, ἁμαρτιῶν τὴν λύσιν αἴτησαι.

Ψλέξας τῷ πυρὶ μακάριε, τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, νοῦν μνησικακίας ἔλαμψας ἀκτῖσι, πιστῶς φιλαδελφίας, καὶ ῥᾴστην ὑπέδειξας ὁδὸν μακάριε, πρὸς σωτηρίαν πᾶσι, τρανῶν τὸ ἀμνησίκακον.

Ἦσας πρακτικῆς ἀσκήσεως, οὐρανόθεν χάριν· ὅθεν ἀποφράττεις χείλη καταλάλων, σοφαῖς διδασκαλίαις, ἐν αἷς ποδηγούμεθα, πρὸς ἀρετῶν πορείαν· ἧς καὶ τυχεῖν ἀξιωθείημεν. Θεοτοκίον.

Ἦσε Παρθενίᾳ τίκτειν σε, ὁ Προφήτης πάλαι, ἄχρονον ἐν χρόνῳ, καὶ ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἐξιλέωσαι Ἁγνὴ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τὰς ἀρετὰς πρὸς οὐρανὸν ἀναβάσεις, καταπηξάμενος σαφῶς ἐπανῆλθες, πρὸς θεωρίας ἄπλετον βυθὸν εὐσεβῶς, πάσας στηλιτεύσας μὲν, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, σκέπεις ἀλωβήτους δὲ, τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τούτων· ὦ Ἰωάννη κλίμαξ ἀρετῶν, πάντας σωθῆναι ἱκέτευε Ὅσιε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστατο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ Τετοκυῖα, ἐπὶ

Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, Οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ, ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀβ-
» βακοὺμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκή-
» ρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνω-
» σθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθή-
» σῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νηστείᾳ χαλινώσας, τῆς γλώττης τὰς ὁρμὰς, ἡσυχίᾳ ἴθυνας, τὸν βίον σου Σοφέ· ὡς ὀσμὴν δὲ πυρὸς γευσάμενος χάριν Ὑψίστου, πολυέπειαν ὡς ἀχλὺν τῆς ἁμαρτίας ἔφυγες, ἀμέμπτως λατρεύων Θεῷ.

Ἀφθόνως ἀληθείᾳ γλυκάνας τὴν ψυχὴν, τὴν πικρὰν ἐξέφυγες, τοῦ ψεύδους μετοχήν· διὸ ἀσκήσει ἐνθέῳ καταδουλώσας, δαιμόνων δούλους θεορρῆμον Ἰωάννη, ὤφθης Μοναστῶν ὁδηγὸς ἀπλανής.

Στενούμενος τῷ τόνῳ, ἀσκήσεως στερρῶς, ἀκηδίας λέλυκας, τὴν πάρεσιν Σοφέ· καὶ προθυμίας τῷ δόρατι θανατώσας, τῆς ἀθυμίας τὴν ἰσχὺν, Θεῷ πρεσβεύεις, πᾶσιν ἱλασμὸν δωρηθῆναι ἡμῖν. Θεοτοκίον.

Μακάριον τὸ ἔθνος, πανύμνητε Ἁγνὴ, ὃ τιμᾷν ἠξίωται, τὸν τόκον σου πιστῶς, ὀρθοδοξίᾳ καὶ δόγμασι καὶ τοῖς ἔργοις, τῆς ἀληθείας ἐν συμβόλοις ἐμφανίζον, πᾶσαν τοῦ Υἱοῦ σου τὴν σάρκωσιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Νὺξ περιέσχε με Σωτὴρ, ἁμαρτίας καὶ
» ἀχλύς· διόμοι ἀνάτειλον, τῆς μετανοίας
» Κύριε, τὸν ὄρθρον ὡς εὔσπλαγχνος, πρὸ τοῦ
» με φθάσαι τὸ πέρας τὸ ἄδηλον, τὸ τῆς ζωῆς
» μου Χριστὲ, ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ τρυφῇ, πιαινόμενος τὸν νοῦν, οὐκ ἔδωκας χείλη σου, τῆς ἡδονῆς τοῖς βρώμασι· διὸ ἀπηγχόνησας λιμῷ τὰ πάθη, καὶ δαίμονας ᾔσχυνας· καὶ γὰρ ὁ θλίβων λαιμὸν, θανατοῖ ἡδονάς.

Ὤφθης ἁγνείας ἐραστὴς, καὶ λαγνείας μισητὴς, τῷ φωτὶ ἐξέφυγες, πιστῆς ἐξαγορεύσεως, παθῶν τὴν σκοτόμαιναν· καὶ γὰρ ὁ θέλων καθᾶραι σῶμα καὶ νοῦν, θριαμβεύσει θερμῶς, τὰ τοῦ σκότους κρυπτά.

Νῷ καὶ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκὶ, τῇ Τριάδι λειτουργῶν, εἰδώλων προσκύνησιν, σαφῶς ἀπεσκοράκισας, ἐλέῳ φιλόπτωχε, καὶ ἀναγκαίων τῇ σπάνει, καὶ γέγονας φιλόθεος ἀληθῶς, ἡ φιλάργυρος.

Ἄχθος τῆς ὕλης εὐσεβῶς, ἀπορρίψας ἐπὶ γῆς, ἱπτάθης πρὸς ἄϋλα, πτεροῖς ἀκτημοσύνης σου· διὸ παριστάμενος, ἀΰλως Πάτερ Χριστῷ σὺν Ἀΰλοις πιστῶς, αἴτησαι ἱλασμὸν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἔχθιστοι ὤφθησαν ἡμῖν, καὶ ἐπάρατοι ὁμοῦ, τῆς σῆς ἀειπάρθενε, οἱ προσκυνεῖν μὴ θέλοντες, μορφῆς τὸ Εἰκόνισμα, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου· διότι οὐ πείθονται, τοῖς ἄνωθεν πατρικοῖς, θείοις δόγμασι. Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
» Τὴν ζωήν μου Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον
» φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου,
» κράζοντα· Δόξα σοι.

Ῥώμῃ νήψεως ἁγνῆς, καὶ ἀγῶσι προσευχῆς, τὸ ἀναίσθητον παθῶν, ἐξεδίωξας στερρῶς, τῆς σῆς ψυχῆς, καὶ ὅλος ὤφθης, Πάτερ νηφάλιος.

Ἐν ἀΰπνῳ προσευχῇ, τὸν φιλόϋπνον ἐχθρὸν, ὑποτάξας ἀνδρικῶς, ὤφθης γρήγορος ποιμὴν, Θεόληπτε, Χριστοῦ τῆς ποίμνης, καὶ Διδασκάλων φωστήρ.

Τοῦ νοὸς τὸν ὀφθαλμὸν, καθαγνίσας εὐσεβῶς, ἀνυστάκτως τῷ Χριστῷ, λειτουργῶν διαπαντὸς, προέβλεψας, τὰ θεῖα κάλλη, τῆς μακαρίας τρυφῆς. Θεοτοκίον.

Ναυτιῶσι σάλῳ νῦν, ἀπιστίας τῆς πικρᾶς, καθορῶντες εὐλαβῶς, Ὀρθοδόξων τοὺς χοροὺς, οἱ ἄνομοι, ἀσπαζομένους, τὴν σὴν Παρθένε μορφήν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος. Στίχοι.

Ἐπὶ κλίμαξι κλίμακας πυκνῶς, Πάτερ,
Τὰς σὰς ἀρετὰς θεὶς, ἔφθασας πόλου μέχρι.

Χαῖρεν Ἰωάννης τριακοστῇ ἐξαναλύων.

Οὗτος, ἑκκαίδεκα χρόνων ὑπάρχων, καὶ ἀγχίνους ὢν τῇ ἐγκυκλίῳ σοφίᾳ, προσενήνοχεν ἑαυτὸν θῦμα ἱερώτατον τῷ Θεῷ, ἐν τῷ Σιναίῳ ὄρει ἀνελθὼν, καὶ μονάσας, καὶ ἐν ὑποταγῇ διάγων. Εἶτα, μετὰ χρόνους ἐννεακαίδεκα (*), ἀναστὰς ἔρχεται πρὸς τὸ τῆς

(*) Ἐννεακαίδεκα ἐτῶν γεγονὼς δηλαδή.

ἡσυχίας στάδιον, ἀπὸ σημείων πέντε τοῦ Κυριακοῦ, τὴν τῆς παλαίστρας θείαν μονὴν κατειληφὼς, Θωλᾶς ὄνομα τῷ χώρῳ· καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διαπεράνας, ἐν διακαεῖ ἔρωτι, καὶ πυρὶ θείας ἀγάπης πυρπολούμενος, ἤσθιε μὲν ἐκ πάντων, ἃ ἀμέμπτως ἐφεῖται τῷ ἐπαγγέλματι· βραχὺ δὲ λίαν καὶ οὐκ εἰς κόρον, καὶ ἐν τούτῳ, οἶμαι, τὸ τοῦ τύφου κέρας κλῶν πανσόφως. Ἀλλὰ τὴν τῶν δακρύων πηγὴν ἐκείνου τίς ἂν λόγος ἐξείποι; Ὕπνου δὲ τοσούτου μετελάμβανεν, ὅσον τὴν τοῦ νοὸς οὐσίαν τῇ ἀγρυπνίᾳ μὴ λυμήνασθαι· ὁ δὲ δρόμος τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσευχὴ ἦν ἀένναος, καὶ πρὸς Θεὸν ἔρως ἀνείκαστος.

Οὗτος τοίνυν πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, καὶ καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ μεγίστων θεωριῶν γενόμενος ἀνάπλεως, καὶ τὸν Μαθητὴν ὑπνοῦντα ἔν τινι τόπῳ, ὑποκάτω πέτρας μεγίστης, καὶ μέλλοντα ὑπ' αὐτῆς, πιπτούσης ἤδη, ἀναιρεθῆναι, καὶ εἰς μέρη διαιρεθῆναι, ἐν τῷ κελλίῳ ὤν, καὶ Πνεύματι Θείῳ γνοὺς, τοῦ τοιούτου θανάτου ἐῤῥύσατο, ἐπιφανεὶς αὐτῷ καθ' ὕπνους, καὶ διαναστήσας οὗ ἔμελλεν ὑποστῆναι πτώματος. Ἐν τούτῳ οὖν ἀρετῆς ἀφικόμενος, καὶ Ἡγούμενος τοῦ Ἁγίου Ὄρους Σινᾶ χρηματίσας, κατέλιπε τὴν ἐπίκηρον ζωὴν, καὶ πρὸς τὴν αἰώνιον μετετέθη ἀνάπαυσιν, πρότερον σχεδιάσας τὴν πάνσοφον Βίβλον τῶν θείων καὶ Πνευματικῶν Ἀναβάσεων, ἥτις καὶ Κλίμαξ ἐπονομάζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωάδ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Σαμαρείας (*), ὃν ἐπάταξεν ὁ λέων καὶ ἀπέθανεν, ὅτε ἤλογχε τὸν Ἱεροβοὰμ ἐπὶ ταῖς δαμάλεσι· προσέταξε γὰρ αὐτῷ ὁ Θεὸς ἀπελθεῖν μὲν καὶ ἐλέγξαι, μὴ φαγεῖν δὲ ἄρτον, μήτε οἶνον πιεῖν, ἀλλὰ ταχὺ ἐπανελθεῖν. Εὑρὼν δὲ τὸν Ἱεροβοὰμ θύοντα, ἐκάλεσε τοῦτον καὶ εἶπε· Τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Ἰούδα, Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σὲ τοὺς Ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τούτων. Καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα ὁ Ἱεροβοὰμ, ἐφ' ᾧ κατασχεῖν αὐτὸν, καὶ γέγονεν αὕτη ξηρά· παρακαλέσας δὲ, ἀπειλήφει ταύτην ὑγιῆ, ὡς τὸ πρότερον. Ὑποστρέφων δὲ ὁ Ἰωὰδ, παρεπείσθη πρός τινος ψευδοπροφήτου, Ἐμβὲ λεγομένου, καὶ συνέφαγεν αὐτῷ. Διὰ τὴν παρακοὴν τοίνυν συνεχώρησεν ὁ Θεὸς, ἀναιρεθῆναι μὲν αὐτὸν ὑπὸ λέοντος, μὴ βρωθῆναι δέ· καὶ ἀποθανὼν, ἐτάφη ἐγγὺς τοῦ ἀπατήσαντος αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ Φρέατι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Εὐβούλη, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν οὐρανοῖς σύνεστιν Ἀθλητῇ Τέκνῳ,
Ἀθλητομήτωρ καλλίτεκνος Εὐβούλη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτὴρ, οὐχ
» ἥψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε
» οἱ Τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ
» εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς τῆς ἀνδρείας ξίφει καθελὼν, Πανεύφημε, θράσους νηπιώδους δειλίας, ὤφθης στεῤῥὸς καὶ φοβερὸς, πνεύμασιν ὄντως ἀκαθάρτοις ἅπασιν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ θαυμαστώσας σε.

Νόμῳ Χριστοῦ ἐνθέως πειθαρχῶν, ἐπάτησας δόξαν φερωνύμως τὴν κενὴν, μόνῳ Θεῷ τῷ ἐν κρυπτῷ, φέρων τοὺς κόπους τῆς στεῤῥᾶς ἀσκήσεως, ὃς ἀποδίδωσιν εἰς φανερὸν τοὺς μισθούς.

Πρὸς ἀοράτους φάλαγγας παθῶν, ἀράμενος πόλεμον, ἐδείχθη νικητὴς, ὡς ταπεινὸς τῷ λογισμῷ καὶ τῇ καρδίᾳ· τὸν γὰρ ὑπερήφανον καὶ ἀλαζόνα ἐχθρὸν, τούτοις κατέτρωσας.

Θεοτοκίον.

Τῆς σῆς Χριστὲ σαρκώσεως τιμῶν, τὴν ἕνωσιν, ταύτης καὶ τὸ εἶδος προσκυνῶ, θεοπρεπῶς· ὅτι Θεὸς ὢν πρὸ αἰώνων, ἐκ Παρθένου γέγονας, βροτὸς ἀφύρτως αὐτὸς, κατ' ἄμφω τέλειος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρα-
» τιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε
» Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοὶ, καὶ
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπλάστοις σου ἤθεσι μειώσας ἀκραιφνῶς, τὸν τρόπον τὸν ὕπουλον, ὡς δύσχρηστον

(*) Οὐχὶ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐξ Ἰούδα ἦν ὁ Προφήτης οὗτος. Καὶ ἰδοὺ (λέγει ἡ θεία Γραφὴ) ἄνθρωπος τοῦ ἐξ Ἰούδα παρεγένετο ἐν λόγῳ Κυρίου εἰς Βαιθὴλ (Γ'. Βασιλ. ιγ'., 1). Ὠνομάζετο δὲ Ἰωὴλ, καὶ οὐχὶ Ἰωὰδ, μαρτυρούσης καὶ τοῦτο τῆς θείας Γραφῆς· Καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι Σαλωμὼν... Ἰδοὺ οὗτοι γεγραμμένοι... ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωὴλ τοῦ ὁρῶντος περὶ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ (Β'. Παραλειπ. θ'., 29). Οὐδὲ τοῦ κατωτέρω ἀναφερομένου ψευδοπροφήτου τὸ ὄνομα σημειοῦται εἰς τὴν θείαν Γραφὴν, ἤγουν τὸ, Ἐμβέ· ἀλλ' οὐδὲ ψευδοπροφήτης ἦν ἐκεῖνος, κατὰ τοὺς Ἑρμηνευτὰς τῶν ἀνωτέρω χωρίων τῆς θείας Γραφῆς.

φυγών, πραέων τοῖς τόποις ἐπαυλίζῃ σαφῶς, ὡς πρᾴως βιώσας, Θεόφρον Ἰωάννη.

Μητέρα καὶ φύλακα, πασῶν τῶν ἀρετῶν, τὴν Θείαν ταπείνωσιν, ὑπέγραψας ἡμῖν· καὶ γὰρ ὡς ὑπάρχων, ἀρχιτέκτων σοφὸς, τῆς Θείας ἀνόδου, τὴν βάσιν κατεπήξω.

Μετέσχες τῆς χάριτος, τοῦ Πνεύματος σαφῶς, καὶ πάντας ἐπλήρωσας, τοῦ Θείου φωτισμοῦ, διάκρισιν ὄντως ἡμῖν εὐδιάκριτον, τῇ πράξει διδάξας, ᾗ παιδεύσας τοῖς λόγοις.

Θεοτοκίον.

Οὐ γράφω Θεότητα, μὴ ψεύδεσθε τυφλοί· ἁπλῆ γὰρ ἀόρατος, ἀνείδεος ἐστί· σαρκὸς δὲ τὸν τύπον ἱστορῶν προσκυνῶ, καὶ πίστει δοξάζω, τὴν τεκοῦσαν Παρθένον.

Ὠδὴ Σ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φω-
» τοφόρον λυχνίαν τῆς χάριτος, τὸν ναὸν
» τὸν ἔμψυχον, τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, τοῦ
» οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν
» Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ὑλῃ νῷ ἐπταξεῖς πρὸς τὰ ἄϋλα, θεωρημάτων βυθὸν σὺ κατείληφας· καὶ τυχὼν τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δι' ἐκτενοῦς προσευχῆς κατηξιώθης, τοῦ προορᾷν τῶν μελλόντων τὴν δήλωσιν.

Καταναλώσας τὸ ἔνυλον φρόνημα, τῆς προσευχῆς τῇ σιγῇ Ὁσιώτατε, ὅλος πῦρ ἐνέφηνας, Ἰωάννη πάνσοφε Θεόφρον· διὸ ἑστὰς εὐσεβῶς ταῖς Θεωρίαις, τὴν ἀγαθὴν ἠλλοιώθης ἀλλοίωσιν.

Ἀπονεκρώσας τὰ πάθη ἀσκήσει σου, πρὸς τελειότητα Πάτερ ἀνέδραμες, ἀπαθείας Ὅσιε· διὸ νῦν δεήθητι Θεοῦ, ὑπὲρ εἰρήνης παντὸς τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Ῥώμην λαβὼν ἐν τῇ πίστει Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πτερωθεὶς τῇ ἀγάπῃ ἀνέδραμες, ἀρετῶν πρὸς κλίμακα, εὐσθενῶς καὶ βέβηκας, ἐν τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ, τῶν ὁρεκτῶν ἐστὶ πάντων τὸ πλήρωμα. Θεοτοκίον.

Σοῦ τῆς λοχείας Ἀγνὴ τὸ παράδοξον, καὶ ἐπὶ τοίχων γραφαῖς ἀσπαζόμεθα· οὐ τὸ ἔργον σέβομεν, ᾗ τὸ εἶδος τιμῶμεν, τὸ ἀληθὲς ἐξ ἀμφοῖν ὁμολογοῦντες, ὀρθοδοξίας εἰκότως πληρούμεθα.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, ἡ ἀ. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΑΑ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Θαυματουργοῦ Ὑπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'. Ὦ τοῦ παραδόξου Θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Ὑπάτιε, ἐν ἐγκρατείᾳ καλῶς, ἐκτραφεὶς εἰς περίδοξον, ἀρετῶν ἐπηύξησαι, ὕψος ἀνατεινόμενος, πρὸς Θεωρίαν μυστικωτάτην σαφῶς, Χριστοῦ τὸ κάλλος κατοπτριζόμενος· οὗ ταῖς ἐλλάμψεσι, νοῦν τε καὶ διάνοιαν, καταυγασθεὶς, πᾶσιν ἐναπέστραψας, τὰς τῶν θαυμάτων αὐγάς.

Πάτερ Πατέρων Ὑπάτιε, Ὀρθοδοξίας φωτί, ἀπαστράψας κατηύγασας, διανοίας Ὅσιε τῶν πιστῶς προστρεχόντων σοι, καὶ τὰς Ἀρείου κόρας ἠμαύρωσας, ἀποκηρύξας τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ· ὅθεν Φωστῆρά σε, κεκτημένοι ἅπαντες, τὴν ἱερὰν, μνήμην σου γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πάτερ ἱερὲ Ὑπάτιε, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν τρανῶς ἀνεκήρυξας, Πατρὶ ὁμοούσιον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὰς τῶν Θαυμάτων ἀκτῖνας ἔλαμψας, φωταγωγήσας πᾶσαν ὑφήλιον· ὀράκοντα ἔκτεινας, καὶ θερμῶς ἀνέβλυσιν, σαῖς προσευχαῖς, ὑδάτων ἐξέβλυσας, εἰς ἰατρείαν ψυχῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα· χαῖρε Κυρίᾳ Ναέ· χαῖρε Ὄρος κατάσκιον· χαῖρε καταφύγιον· χαῖρε Λυχνία χρυσῆ· χαῖρε τὸ κλέος τῶν Ὀρθοδόξων σεμνή· χαῖρε Μαρία Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Παράδεισε· χαῖρε Θεία Τράπεζα· χαῖρε σκηνὴ· χαῖρε Στάμνε πάγχρυσε· χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἥλιος ἰδών σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡπλωμένον Σελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο, καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἅπερ ὡς ἔβλεψεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα, ἐν στεναγμοῖς, Οἴμοι, ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὁρώμενον;

Τὴν. S. Giorgio.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ'.
Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν
» Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσ-
» ραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
» ἡμῶν ᾄσωμεν.

Φωτὶ τῆς Τριάδος καταυγασθεὶς, ἐκ βρέφους θεόφρον, Ἱεράρχα τῷ ζωηρῷ, τῆς Πίστεως γάλακτι ἐτράφης, ταῖς ἀρεταῖς καταυγαζόμενος.

Συνέσει καὶ χάριτι κοσμηθεὶς, νηστείαις καὶ πόνοις, ἐχαλίνωσας τῆς σαρκὸς, θεόφρον παμμάκαρ τὰς ὀρέξεις, καὶ τὴν ψυχὴν ἀρεταῖς κατεκόσμησας.

Ἀστράψας τῷ βίῳ τῷ φαεινῷ, ὡς ἥλιος πᾶσαν, Ἱεράρχα τὴν τοῦ Χριστοῦ, ἐφαίδρυνας Πάτερ Ἐκκλησίαν, ἐν ταῖς ἀκτῖσι τῶν θαυμάτων σου. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ αἱ προῤῥήσεις τῶν Προφητῶν, ἐπὶ σοὶ τὸ πέρας, ἀπειλήφασιν ἀληθῶς· Λόγον γὰρ ἀσπόρως συλλαβοῦσα, Θεογεννῆτορ ἁγνὴ ἀπεκύησας. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ξύλον ζωῆς πέφυκας, καταρδευόμενος Πάνσοφε, ἐκ τῶν Γραφῶν, οὗ περ οὐ προστρέχει, τῷ καρπῷ ὁ τῆς Εὔας ἐχθρός.

Στόματα ἐνέφραξας, τὰ δυσσεβῆ συσχὼν ᾄσματα, προφητικῶς, ταῖς θεοπειθέσι, πρὸς Χριστὸν παρακλήσεσι.

Γύναια βακχεύοντα, σὺν τῇ πηγῇ σοφῶς ἔθραυσας, σωφρονισμὸν, τοῖς ἀγνωμονοῦσι, παραδόξως ποιούμενος.

Οἶκος Θείου Πνεύματος, καὶ προσευχῆς εἰκὼν γέγονας, Ἱεραρχῶν, καύχημα καὶ κλέος, τῶν Μαρτύρων Ὑπάτιε. Θεοτοκίον.

Νόμοις οὐ δουλεύσασα, τοῖς μητρικοῖς Σεμνὴ τέτοκας, τὸν Λυτρωτήν· φύσεως οἱ νόμοι, ἐπὶ σοὶ γὰρ καινίζονται.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς πίστεως δόγματα, κρατύνων Ὅσιε, Πατρὶ συναΐδιον, καὶ ὁμοούσιον, τὸν Λόγον ἐκήρυξας· ὅθεν καὶ ὀρθοδόξως, τὴν σὴν ποίμνην ποιμάνας, ᾔσχυνας τοῦ Ἀρείου, τὴν κακόφρονα γνώμην· διὸ νῦν μεταβὰς πρὸς τὸν Χριστὸν, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
» καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, Πάτερ, ἐπὶ σοὶ πλουσίως σκηνώσασα, φωτοφόρον στύλον ἔδειξε, δᾳδουχοῦντα κόσμον θείοις δόγμασι.

Τῇ γαλήνῃ τῶν λόγων σου, τὸν εἰδωλικὸν χειμῶνα ἠμαύρωσας, καὶ τροπαίοις ταπεινώσεως, ἀσεβείας θράσος κατεμάρανας.

Ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, Πάτερ τῆς Τριάδος ὤφθης Ὑπάτιε· κατοπτεύειν γὰρ ἠγάπησας, καθαρῶς τὴν γνῶσιν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς φρικτὸν καὶ παράδοξον, τῆς ἁγνῆς λοχείας σου τὸ Μυστήριον! ὑπὲρ φύσιν γὰρ Πανάμωμε, τὸν Δημιουργὸν σου ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ἐπὶ ὕδωρ τῆς θείας, Πάτερ ἀναβάσεως ἔχων τὴν ἔφεσιν, καὶ τοῦ Παραδείσου, τοῦ ἀΰλου τὸ κάλλος γλιχόμενος, εὐανθέσι τόποις, συμβολικῶς ἐπανεπαύου, τὰς ἐκεῖθεν μονὰς τεκμαιρόμενος.

Ταῖς ἀΰλοις γυμνάζων, Πάτερ σεαυτὸν θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ὑλικὰς φροντίδας, ὥς περ βάρος ψυχῆς καταλέλοιπας, καὶ ἐν ταῖς ἐρήμοις, χοροβατῶν ὡς ἐν λειμῶνι, ἐπλουτίσθης, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ἐπαυξήσας τὴν ποίμνην, Πάτερ, ἐν τῇ πόᾳ τῶν θείων δογμάτων σου, ὥς περ μάνδρας οἴκους, σεβασμίους παμμάκαρ καθίδρυσας, ἐν

οἷς εἰσελαύνων, τὰ λογικὰ θρέμματα Πάτερ, ἐλυτρώσω θηρῶν ἐξ αἱρέσεων. Θεοτοκίον.

Μόνη τίκτεις Παρθένος, μόνη καὶ ἀπείρανδρος ὤφθης Πανάμωμε· ἐν γαστρὶ γὰρ Λόγον, τοῦ Πατρὸς δεξαμένη τὸν ἄναρχον, γαλουχεῖς Παρθένε, θαῦμα φρικτὸν! καὶ παρθενεύεις, καὶ τοὺς ὅρους καινίζεις τῆς φύσεως.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Φλογώδη ῥεῖθρα φωτὸς, Ἱερομάρτυς Ὑπάτιε, ἀνάψας ὁ ποταμὸς, νυκτὶ διαβαίνοντι, τὴν τρίβον ἐδείκνυεν, ὑποφαίνων πᾶσι, τῆς ψυχῆς σου τὴν λαμπρότητα.

Τερατουργῶν διὰ σοῦ, ὁ ζωοδότης Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἰάσεων θησαυρὸν, τὸ ὕδωρ ἀνέδειξεν, εὐχαῖς σου Ὑπάτιε, γλυκασμὸν θαυμάτων, τὸ πικρὸν ἀπεργασάμενος.

Θαυμάτων ὑπερφυῶν, ἐργάτης ὤφθης Ὑπάτιε· λαβὼν δὲ παρὰ Θεοῦ, χάριν τῶν ἰάσεων, πηγὴ ἐχρημάτισας, δαψιλεύων πᾶσι, σωτηρίας θεῖα νάματα. Θεοτοκίον.

Ταῖς σαῖς πρεσβείαις Ἁγνὴ, κινδύνων καὶ περιστάσεων, ἐξάρπασόν με δεινῶν, καὶ ῥῦσαί με δέομαι· σὺ γὰρ τεῖχος ἄῤῥηκτον, καὶ λιμὴν καὶ σκέπη, καὶ ἀπόρθητον ὀχύρωμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Στίχοι.

Κτείνει γυνὴ βαλοῦσα καιρίαν λίθῳ,
Τὸν Ὑπάτιον· φεῦ γυναικὶ ἀθλίᾳ!

Πρώτῃ Ὑπατίῳ βιότου πέρας ἐν τριακοστῇ.

Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ὑπάτιος, ἐκ Κιλίκων ἀνθήσας, ἐν Γάγγραις ἀρχιερατεύσας, ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ, τῶν τριασκοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Θεοφόρων Πατέρων εἷς γεγονὼς, ὅλος πεπληρωμένος ἦν Πνεύματος Ἁγίου. Πολλοὺς δὲ πειρασμοὺς ὑπομείνας, καὶ σημεῖα διάφορα ἐκτελέσας, γέγονε περιβόητος.

Κωνσταντίου γὰρ βασιλεύοντος, τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, δράκων τὶς πόθεν τοῖς βασιλικοῖς ταμείοις προσπελάσας, ἐν οἷς ἅπας ὁ χρυσὸς ἐφυλάσσετο, καὶ πρὸς τῇ εἰσόδῳ αὐτῶν ἐμφωλεύσας, πολλὴν ἀθυμίαν τῷ Βασιλεῖ προεξένησε, μηδενὸς ἐκεῖ δυναμένου ὁπωσοῦν πλησιάσαι. Ἐν ἀμηχανίᾳ τοίνυν ὁ Βασιλεὺς ὤν, τὸν μακάριον τοῦτον προσκαλεῖται· ὃν παραγενόμενον, μετὰ πολλῆς ὑποδεξάμενος τῆς αἰδοῦς, περὶ τοῦ ἐπεισφρήσαντος ἀπαγγέλλει θηρός. Ὁ δὲ Ἅγιος, Εἰ δυνατόν μοι, φησὶν, ὦ Βασιλεῦ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, οὐ παραιτήσομαι ποιῆσαι τὸ προσταχθέν· καὶ μὴ ἀθύμει, ὦ Βασιλεῦ· τὰ γὰρ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα, τῷ Θεῷ δυνατά.

Ταῦτα τοῦ Ἁγίου εἰρηκότος, καὶ τοῦ δράκοντος πόῤῥωθεν ἀποδειχθέντος, ὁ Βασιλεὺς, Μὴ ἀσυντηρήτως, ὦ Πάτερ, φησὶ τῷ θηρὶ πλησιάσῃς, καὶ πείσῃ, ὅπερ καὶ πολλοὶ πεπόνθασιν, ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν. Καὶ ὁ Μακάριος· Ἡ ἡμετέρα εὐχὴ, Βασιλεῦ, οὐδὲν ἰσχύει πρὸς ταῦτα· πρὸς Θεὸν δέ σου ἡ πίστις, καὶ ἡ τούτου μεγάλη και ἀήττητος δύναμις. Τότε πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, προσηύξατο ἐφ' ὥραν ἱκανήν· καὶ ἀναστὰς, λέγει τῷ Βασιλεῖ· Κέλευσον γενέσθαι μεγάλην πυρκαϊὰν μέσον τῆς πλατείας ὁδοῦ, ἐν ᾧ τόπῳ ἡ στήλη τοῦ σοῦ Πατρὸς ἵδρυται· καὶ οἱ μέλλοντες ταύτην ἀνάπτειν, προσμενέτωσαν ἐκεῖ, τὴν ἐμὴν ἐκδεχόμενοι ἄφιξιν. Καὶ τοῦ Βασιλέως τοῦτο προστάξαντος, ὁ Ἅγιος εἰσελθὼν, τὰς θύρας τῶν Βασιλικῶν ταμείων ἀνέῳξε, καὶ ἅπαντες ἔφυγον· μήκοθεν δέ τινες ἑστῶτες καὶ βλέποντες, φόβῳ καὶ τρόμῳ συνείχοντο. Ὁ δὲ Ἅγιος, τύπτων τὸ θηρίον δι' ἧς ἐπεφέρετο ῥάβδου, ἤνυεν οὐδὲν, καὶ ἡ ἡμέρα ἤδη παρήρχετο, καὶ πάντες ᾤοντο θανατωθῆναι τὸν Ἅγιον. Ἀλλὰ τὸ ὄμμα εἰς οὐρανοὺς ἀνατείνας, καὶ τὸν Κύριον ἐπικαλεσάμενος, τὴν ῥάβδον τῷ στόματι τοῦ θηρίου ἐμβαλὼν, εἶπεν. Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκολούθει μοι. Καὶ ὁ δράκων, ἐνδακὼν τὴν ῥάβδον, ἠκολούθει τῷ Ἁγίῳ, ὡς ὑπό τινος διωκόμενος.

Ὁ γοῦν μακάριος ἐξελθὼν ἀπὸ τῶν Βασιλείων, καὶ πᾶσαν τὴν λεωφόρον διοδεύσας μέχρι τοῦ φόρου, τὴν ῥάβδον ἕλκων ἐπὶ τῆς γῆς, δι' ἧς καὶ τὸν δράκοντα, τὸ ἄκρον ἐνδακόντα τῆς ῥάβδου καὶ συρόμενον ὑπ' αὐτῆς, ἐξέπληξεν ἅπαντας. Ἦν γὰρ φοβερὸς ὁ δράκων τὴν θέαν, ἑξήκοντα πήχεις ἔχων τὸ μῆκος, ὡς ἔλεγον. Καὶ πλησιάσας ὁ Ἅγιος τῇ πυρκαϊᾷ, φησὶ πρὸς τὸν δράκοντα· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος κηρύσσω, εἴσελθε μέσον τῆς πυρκαϊᾶς. Ὁ δὲ φοβερὸς ἐκεῖνος δράκων, καμάρας εἶδος ποιήσας, καὶ

ὑποκυρτώσας ἑαυτὸν, καὶ μέγα ἐκταθείς, ἐρρίφθη ἑαυτὸν ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, καὶ παραλάβωμα τούτου γέγονε. Καὶ πάντες, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεὸν, ἐξεπλάγησαν, ὅτι τοιοῦτον φωστῆρα καὶ θαυματουργὸν ἀνέδειξεν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. Τότε ὁ Βασιλεὺς, τὸν Ἅγιον διαφερόντως τιμήσας καὶ εὐχαριστήσας, τὸν χαρακτῆρα τῆς ὄψεως αὐτοῦ ἐκέλευσε σανίδι ἐντυπῶσασθαι. Καὶ τούτου γενομένου, ἐν τῷ Βασιλικῷ ταμείῳ τοῦτον ἀπέθετο, διὰ ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. Τὸν Ἅγιον οὖν κατασπασάμενος, ἀπέστειλεν οἴκαδε. —

Μετὰ δὲ τὸ ἐξελθεῖν τὸν Ἅγιον ἐκ τῆς Πόλεως, καὶ πρὸς τὸν οἰκεῖον ἀφικέσθαι Θρόνον, οἱ τῆς Ναβάτου αἱρέσεως, φθόνον πολὺν ὠδινήσαντες κατ' αὐτοῦ, ἐν οἷς εἰώθει ὁ ἀοίδιμος στενωποῖς καὶ κρημνώδεσι τόποις παρακαθίσαντες, ἐγκεκρυμμένοι σὺν ῥοπάλοις καὶ ξίφεσι, τοῦ μακαρίου ἐκείνου διερχομένου, αἰφνηδὸν ὡς ἄγριοι θῆρες ἐπαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας, ὁ μὲν, ζύλῳ, ὁ δὲ, λίθῳ, ἕτερος, ξίφει, κατὰ τοῦ κρημνοῦ τὸν Ἅγιον ἀκοντίζον. Καὶ ῥίψαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὕψους ἐπὶ τὸν κρημνὸν, οὐκ ὀλίγας αὐτῷ πληγὰς ἐπέδεντο, ὡς πρὶν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Πρωτομάρτυρι Στεφάνῳ. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἐν τῷ ποταμῷ ῥιφεὶς ἡμιθανὴς, μικρὸν ἀφυπνώσας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς οὐρανὸν διάρας, Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς, ἔλεγε, τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ ἔτι αὐτοῦ προσευχομένου, γυνή τις ἐναγὴς καὶ ἀκάθαρτος, λίθον ἄρασα μέγα, καὶ τὸν κρόταφον τοῦ Ἁγίου κρούσασα, τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀφεῖλετο· ἡ δυστυχὴς καὶ ταλαίπωρος· καὶ ἡ μὲν τούτου ἁγία ψυχὴ ἐν χρηστῇ ἤδη τοῦ Θεοῦ· ἡ δὲ ἐναγὴς ἐκείνη γυνὴ, πονηρῷ πνεύματι ληφθεῖσα, διὰ τοῦ αὐτοῦ λίθου τὸ ἴδιον ἔτυπτε στῆθος. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες οἱ τοῦ φόνου κοινωνήσαντες, ὑπὸ ἀκαθάρτων πνευμάτων ἐπαιδεύοντο. Τὸ δὲ Λείψανον τοῦ Ἁγίου ἐν ἀχυρῶνι τινὶ κρύψαντες, ἀνεχώρησαν· ἀλλ' ὁ γεωργὸς, οὗ ὁ ἀχυρὼν ἦν, εἰσελθὼν ἐπὶ τῷ δοῦναι τροφὴν τοῖς ἑαυτοῦ ζώοις, ἀκούσας οὐρανίων ᾀσμάτων δοξολογίαν, μηνυτὴς γέγονε τοῦ μακαρίου Πατρός.

Τοῦτο ἀκουσθέντες οἱ οἰκήτορες τῆς Πόλεως Ραγγρῶν, συνήχθησαν ἐκεῖσε, καὶ κοινῇ θρηνήσαντες, ἔλαβον τὸ Ἅγιον Λείψανον· καὶ ἀνακομίσαντες τῇ ἑαυτῶν πόλει, κατέθεντο ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ. Ἡ δὲ γυνὴ ἐλθοῦσα καὶ τύπτουσα ἑαυτὴν τῷ λίθῳ, δι' οὗ τὸν Ἅγιον ἔκτεινε, τοῦ Θείου Λειψάνου κατατεθέντος, εὐθέως ἰάθη· ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ Ἁγίου φονεῖς, καὶ ἑτέρων πολλῶν ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου κηδείᾳ τελεσθέντων θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ἀκακίῳ ξενήσκοντι τῷ γῆς Ἀγγέλῳ,
Χώραν ἑτοιμάζουσιν Ἄγγελοι πόλου.

Οὗτος, κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ Βασιλέως, τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν διδάσκων, συσχεθεὶς, προσήχθη Μαρκιανῷ Ὑπάτῳ· καὶ περὶ ὧν ἠρώτητε ἐρωτηθεὶς, διεξῆλθε πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίαν, καὶ τὰ ληρώδη τῶν Ἑλλήνων ἐλέγξας. Ὅθεν βασάνους δέχεται, καὶ φρουρᾷ κατακλείεται. Ἀνενέγκας δὲ περὶ τούτου ὁ Μαρκιανὸς τῷ Δεκίῳ, καὶ κατὰ τὴν ἐξέτασιν ὑπομνήματα ἀποστείλας, προστάξαντος τοῦ Δεκίου, ἀφείθη ὁ Ἅγιος τῆς εἱρκτῆς· καὶ περιῆει, τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ περιφέρων τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. Πολλοὺς δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παιδεύσας, καὶ ἐν θαύμασι καὶ διδασκαλίαις καλῶς διαπρέψας, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Περσίδι μαρτυρησάντων, Αὐδᾶ Ἐπισκόπου, Βενιαμὶν Διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐννέα Μαρτύρων, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἁγίων, τῶν εἰς φυλακὴν βληθέντων, καὶ ὑπὸ μυῶν καὶ γαλῶν, τῶν συγκλεισθέντων αὐτοῖς, βιβρωσκομένων.

Στίχ. Αὐδᾶς, ἐνισχύοντος ὑψίστου Λόγου,
Καθεῖλεν ἰσχὺν δυσσεβῶν, τιμηθεὶς κάρᾳ.

Ἀθλητικῷ κλυστῆρι, τῷ πάλῳ λέγω,
Πᾶν Βενιαμὶν ψυχικὸν κενοῦ βάρος.

Ἐν τοῖς ὄνυξι κάλαμον δεδεγμένοι·
Σφᾶς Μάρτυρας γράφουσιν ἄνδρες ἐννέα.

Ζώων ταμεῖα Μαρτύρων τὰ σαρκία·
Μῦς ἐτρέφοντο, καὶ γαλαὶ ἐν τῷ βόθρῳ.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, Ἰσδιγέρδης, ὁ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς, κατὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκίνησε πόλεμον, πρόφασιν ἔνδικον λαβών. Αὐδᾶς τις Ἐπίσκοπος, πολλοῖς εἴδεσιν ἀρετῶν κεκοσμημένος, οὗτος, ζήλῳ Θείῳ χρησάμενος, τὸ Πυρεῖον, τουτέστι τὸν ναὸν, ἔνθα οἱ Πέρσαι τὸ

πῦρ ἐλάτρευον, κατέλυσε. Τουτο ὁ Βασιλεὺς παρὰ τῶν Μάγων μαθὼν, μετεστείλατο τὸν Αὐδᾶν· καὶ πρῶτον μὲν ἡπίως τὸ πραχθὲν ἠτιάσατο, καὶ τὸ Πυρεῖον οἰκοδομῆσαι προσέταξεν. Ἐκείνου δὲ ἀντιλέγοντος, καὶ τοῦτο δρᾶσαι ἀδύνατον εἶναι φάσκοντος, πάσας τὰς Ἐκκλησίας καταλύειν ἠπείλησε, καὶ τέλος ἐπέθηκεν οἷς ἠπείλησε, πρῶτον τὸν Θεῖον ἄνδρα ἀναιρεθῆναι κελεύσας. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἅγιος, ἐχάρη λίαν· καὶ οὕτω χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τριάκοντα δὲ διελθόντων ἐτῶν, πάλιν ἡ ζάλη τοῦ διωγμοῦ ὑπὸ τῶν Μάγων, καθάπερ ὑπό τινων καταιγίδων, ῥιπιζομένη, τῶν κολαστηρίων τὰς ἐπηρείας τοῖς εὐσεβέσι προσήνεγκαν· καὶ παντοίαις βασάνοις πολλοὺς ἀναλώσαντες, τῷ Θανάτῳ παρέδωκαν· καὶ ὑπερορίαις μακραῖς, καὶ πολλαῖς ἄλλαις βασάνοις, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν προσομιλήσαντες, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν, ἐν διαφόροις Θανάτοις. Ἐξ ὧν δύο, ἢ τριῶν ἐπιμνησθήσομαι, ἵνα διὰ τούτων ὑποδείξω καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀνδρείαν.

Ὁρμίσδης τις ἦν, τῶν ἀγαν περιφανῶν παρὰ Πέρσαις Ἀχαιμενιδῶν, Ἔπαρχον ἐσχηκὼς πατέρα (*). Τοῦτον μεμαθηκὼς, πρὸς ἑαυτὸν ὁ Βασιλεὺς ἤγαγε, καὶ προσέταξεν ἀρνεῖσθαι τὸν πεποιηκότα Θεόν. Ὁ δὲ ἔφη· Μὴ μοι γένοιτο, εἰ καὶ παιδευόμενος, ῥαδίως τῶν τῶν ὅλων Θεὸν καταφρονεῖν καὶ ἀρνεῖσθαι. Ὁ δὲ Βασιλεὺς θαυμάσας τὴν τούτου παρρησίαν, ἐγύμνωσε μὲν τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀξιωμάτων· τὸν δὲ γενναῖον ἀγωνιστὴν γυμνὸν προσέταξε περιάγειν διὰ τῆς ὁδοῦ, σύροντα τῆς στρατιᾶς τὰς καμήλους, περιζώματι μόνον χρώμενον. Πολλῶν δὲ διελθουσῶν ἡμερῶν, διακύψας ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ταμιείου, εἶδε τὸν ἄριστον ἐκεῖνον ἄνδρα, ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος φλεγόμενον, καὶ κόνεως πολλῆς ἐμπιπλάμενον· καὶ τῆς πατρῴας περιφανείας ἀναμνησθεὶς, μετεκαλέσατο· καὶ χιτωνίσκον, ἐκ λίνου πεποιημένον, ἐκελεύσατο ἐνδύεσθαι, νομίσας ὁ Βασιλεὺς, ὡς ὑπὸ τῆς προτέρας ταλαιπωρίας, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ Βασιλέως γεγενημένης φιλανθρωπίας, μαλακισθῆναι τὸν ἄνδρα· εἶτα ἔφη πρὸς αὐτόν· Ἀπηλλάγης τῆς ἔριδος ἐκείνης τοῦ ἀρνεῖσθαι τὸν Υἱὸν τοῦ τέκτονος; Ὁ δὲ, ζήλου πλησθείς, διέῤῥηξε τὸν χιτωνίσκον, καὶ προσέῤῥιψεν ἐπειπών· Διὰ τοῦτό με οἴει τῆς εὐσεβείας ἐκστήσεσθαι; ἔχε τὸ ῥῶρόν σου μετὰ τῆς ἀσεβείας. Τούτου τὴν ἀνδρείαν ὁ Βασιλεὺς θεασάμενος, γυμνὸν τοῦτον πῆς Βασιλείας ἐξήλασε, καὶ Θανάτῳ παρέδωκε.

Βενιαμὶν δὲ τινα Διάκονον συλλαβὼν, κατεῖρξεν ἐν φρουρᾷ. Δύο δὲ διελθόντων ἐτῶν, Ῥωμαίων πρεσβευτὴς ἀφίκετο περί τινων ἄλλων πραγμάτων πρεσβεύων. Καὶ τοῦτο μαθὼν, ἤτησε τὸν Βασιλέα τὸν Διάκονον ἀφεθῆναι. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ὑποσχέσθαι προσέταξε τὸν Βενιαμὶν, μηδενὶ τῶν Μάγων διδασκαλίαν τοιαύτην προοίσειν τὸ σύνολον. Καὶ ὁ μὲν πρεσβευτὴς φυλάξειν ταῦτα τὸν Βενιαμὶν ἐπηγγείλατο· ὁ δὲ Βενιαμὶν, ἀκούσας τῶν τοῦ πρεσβευτοῦ παραινέσεων, Ἀδύνατον, ἔφη, γενέσθαι ὡ πόσης τιμωρίας ἄξιον ἀποκρύψαι τὸ τάλαντον! Καὶ τοῦτο οὐ καταγνοὺς ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσε τῶν δεσμῶν ἀφεθῆναι· ἐκεῖνος δὲ τὰ συνήθη τελῶν ἦν.

Ἐνιαυτοῦ δὲ διελθόντος, ἐμνήσθη τῷ Βασιλεῖ, ὃς προσαχθῆναι τοῦτον προσέταξε. Καὶ δὴ προσαγαγόντων αὐτὸν, ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, τὸν ὑπ' αὐτοῦ προσκυνούμενον Θεὸν ἀρνήσασθαι. Αὐτὸς δὲ ἀπεκρίνατο· Εἰ καὶ μυρίοις Θανάτοις αὐτὸν παραδώσεις, τὸν Βασιλέα τοῦ παντὸς καὶ Δημιουργὸν οὐκ ἀρνήσεται. Ἐπὶ τοῦτο χαλεπήνας ὁ Βασιλεὺς, εἴκοσι καλάμους ὀξύνας, τοῖς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ὄνυξι προσέταξεν ἐμπαρῆναι. Ὡς οὖν παΐγνιον ἰδὼν τὴν τιμωρίαν λογισάμενον, ἕτερον κάλαμον τῷ παιδογόνῳ αὐτοῦ μορίῳ προσέταξεν εἰσωθῆναι· ᾧ τοῦτον συχνῶς εἰσάγων καὶ ἐξάγων, ἀῤῥήτους καὶ ἀφορήτους ἀλγηδόνας εἰργάζετο. Μετὰ δὲ τὴν τοιαύτην τιμωρίαν, ῥάβδον παχεῖαν, ὄζους πάντοθεν ἔχουσαν, εἰσωθῆναι διὰ τῆς ἕδρας ἐκέλευσε· καὶ τούτου γενομένου, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν ὁ γενναῖος ἀγωνιστής.

Καὶ ἄλλα δὲ μυρία ὅσα ὁ Ὁρμίσδης εἰργά-

(*) Παλαιὰ καὶ ἐπίσημος φυλὴ τῶν Περσῶν ἦσαν οἱ Ἀχαιμενίδαι, τοῦ Ἀχαιμένους ἀπόγονοι. Ἦν δὲ ὁ Ἀχαιμένης ἀρχαῖος τῆς Περσίας Βασιλεὺς, καταχθόνιος ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Περσέως, καὶ πάππος τοῦ Καμβύσου, πατρὸς Κύρου τοῦ Μεγάλου (Ἡρόδ. α. 125—ζ. 11).

Σημειωτέον δὲ, ὅτι ὁ ἀνωτέρω Ὁρμίσδης ἑορτάζεται καὶ κατὰ τὴν γ'. Νοεμβρίου, Ἀχαιμενίδης μόνον καλούμενος ἐκεῖ, τῷ πατρωνυμικῷ ὀνόματι, ὅπου λέγει ὁ Συναξαριστὴς, ὅτι εἰρήνην ἐκοιμήθη, καὶ οὐχὶ μαρτυρικῶς, ὡς ἐνταῦθα· διὸ καὶ ἐκεῖ μὲν ὀνομάζει αὐτὸν Ὁμολογητὴν, ἐνταῦθα δὲ συναριθμεῖ μετὰ τῶν Μαρτύρων. Ἀλλὰ καὶ ὁ κατωτέρω Βενιαμὶν Διάκονος ἑορτάζεται ὡσαύτως καὶ κατὰ τὴν ιγ'. Ὀκτωβρίου.

σατο, οὐδὲν ἧττον, ἡ Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανός. Καὶ τοῦτο οὐ χρὴ θαυμάζειν, πῶς κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ τοῦτο ἐγένετο· τοὺς γὰρ πολέμους τούτους εἴρηκεν ὁ Δεσπότης, ἐμφαίνειν τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀήττητον· καὶ αὐτὰ ἡμᾶς διδάσκει τὰ πράγματα, ὡς πλείονα ἡμῖν τῆς εἰρήνης ὁ πόλεμος πορίζει τὴν ὠφελειαν. Ὅθεν καὶ οὗτοι οἱ Ἅγιοι, διὰ ὑπομονῆς καὶ Μαρτυρίας, ἐδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς νίκης.

Ἐν ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν ὀλοσχερῆ τῆς καμίνου, κατεπάτησαν φαλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπορρήτων θαυμάτων, αὐτουργὸς Ἱεράρχα παρὰ Χριστοῦ γεγονώς, ἐφώτισας τὸν κόσμον, τῇ πράξει καὶ τῷ λόγῳ, ἐκδιδάξας βοᾷν εὐσεβῶς· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπογνώσεως βρόχους, ὁ βυθῷ ἀπιστίας ἀποπνιγόμενος, προσάπτων τοῖς πεσοῦσιν, εἰς πάθη ἀτιμίας, τὴν μετάνοιαν ἔσβεσεν· ἣν περ ἀστράψας πιστοῖς, κατέφλεξας Ναβάτου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα τοῦ Λόγου, τὴν Ἁγνὴν Θεοτόκον καὶ προστασίαν ἡμῶν, οἱ τῆς τὰς ἐπηρείας, ἐχθρῶν καταπατοῦμεν, ἀνυμνοῦμεν καὶ λέγομεν· Εὐλογημένη Θεόν, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀναιμάκτους εἰλικρινῶς τῇ Τριάδι, ἀναφέρων θυσίας παμμάκαρ, γέγονας Κυρίου σφάγιον Μαρτυρίου.

Τὴν ἱεράν σου βάψας στολὴν τῷ οἰκείῳ, Θεοφόρε αἵματι προθύμως, στέφανον ἐδέξω διπλοῦν Ἱερομάρτυς.

Ὡς Μαθητὴς, οἷά περ Χριστοῦ ἐκμιμήσει, συμπαθείας θνήσκων ὑπερηύχου, σοῦ τοὺς ἀνδροφόνους τευξασθαι σωτηρίας.

Θεοτοκίον.

Λόγον συνείληφας ἐν γαστρὶ ὑπέρ λόγον· καὶ τεκοῦσα πάλιν παρθενεύεις· πάντα ὑπὲρ φύσιν τὰ σὰ Θεογεννῆτορ.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σε γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τάξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ὡσεὰ εἰκονίζων ταῖς ἀρεταῖς, περιήλασας τοῦτον τῷ θαύματι, ῥάβδῳ τῇ σῇ, πλήξας τε τὸν δράκοντα εὐθαρσῶς, ὡς ἐν ἀγκίστρῳ εἵλκυσας, Πάτερ ἐκ ταμείων Βασιλικῶν, πυρὶ καταναλώσας, ὡς ὄργανον κακίας, Ὀρθοδοξίᾳ κραταιούμενος.

Ἀγωνισμένος τοῖς λίθοις διὰ Χριστὸν, ὑπὸ τῶν μιαιφόνων Ὑπάτιε, ῥείθροις τῶν σῶν, ἐπνίξας αἱμάτων τοῦ ἀσεβοῦς, Ναβάτου τὰ ἀντίθεα, δόγματα κηρύξας Πάτερ σοφε, οἱ πταίουσι συγγνώμην, διὰ τῆς μετανοίας, τῶν ὀφθαλμάτων προσποριζεσθαι.

Μὴ παύσῃ ἱκετεύων ὑπὲρ ἡμῶν, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς Ὑπάτιε, τῷ Ποιητῇ, πάντων ἡ Δεσπότῃ παρεστηκώς, ἐκ πειρασμῶν ἡ θλίψεων, ῥύσασθαι τοὺς πόθῳ εἰλικρινεῖ, τελοῦντας τὴν σὴν μνήμην, καὶ θείαις μελῳδίαις, ἀνευφημοῦντάς σε πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Ὀφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς βουλὰς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ· τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεὸς, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίστει κραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετάνοιαι συνήθως, καὶ ἡ ἀ. Ὥρα μετὰ μετανοιῶν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

Εύξεινος Λέσχη
Πόντιων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εύξεινος Λέσχη Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εύξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εύξεινος Λέσχη Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυροπούλης